

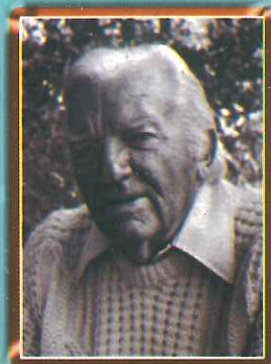

كۆك دېلفىن ئارىلى

خەلقئارالىق مۇكاپاتقا ئېرىشكەن مەشھۇر ئەسەرلەر

شېجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئاپتور ھەققىدە سىكات ئودېل

سىكات ئودېل ئامېرىكىنىڭ لوس ئانجېلېستا تۇغۇلغان، بالا چېغىدا ئۇنىڭ ئائىلىسى بەزىدە ئارالارغا، بەزىدە مېكسىكا بىلەن تۇتىشىدىغان تاغلىقلارغا كۆپ قېتىم كۆچكەن، ئۇ يەرلەر غەربىي رايوندىكى ئىندىئانلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جايلار ئىدى. دەل شۇنداق بولغاچقا، ئودېلنىڭ كۆپلىگەن رومانلىرى بوز يەر ئاچقۇچىلار، ئىندىئانلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

ئودېل ناھايىتى مول ھوسۇللۇق يازغۇچى، ئۇ ئىككى قېتىملىق دۇنيا ئۇرۇشىغا قاتناشقان، ئۇ يەنە ھوللىۋۇدنىڭ ئەڭ دەسلەپكى كىنولىرىدا رول ئالغان ئىقتىدارلىق ئارتىس. ئودېل ئەڭ ئامراق ئىش يېزىقچىلىق، بولۇپمۇ ياش-ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن تارىخىي تېمىلاردا رومان يېزىش. ئۇ ئۆمرىدە 30 پارچە رومان يازغان، ئۇلارنىڭ كۆپى تارىخىي رومانلاردۇر. 1981-يىلى ئۇ يەنە تارىخىي رومان ئىجاد قىلغان ياش-ئۆسمۈر ۋارىسلارنى مۇكاپاتلاش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغان «ئودېل ئەدەبىيات مۇكاپاتى» تەسىس قىلغان.

كۆك دېلفىن ئارلىسى

(رومان)

پىلانلىغۇچى: ئەرگىن ئەمەت
ئاپتورى: سېكات ئودېل (ئامېرىكا)
تەرجىمە قىلغۇچى: بىلائاي ساتتار

شېجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

پىلانلىغۇچى: ئەرگىن ئەمەت
مەسئۇل مۇھەررىرى: غولامجان بەگرى
مەسئۇل كوررېكتورى: قەمبەرگۈل ئوسمان

كۆك دېلفىن ئارىلى (رومان)

سكوت ئودېل (ئامېرىكا)	ئاپتورى:
بىلا ئاي ساتتار	تەرجىمە قىلغۇچى:
شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى	نەشرىيات:
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى	
0998 — 2653927	تېلېفون:
قەشقەر شەھىرى تار بوغۇز يولى 14 - قورۇ	ئادرېسى:
844000	پوچتا نومۇرى:
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى	تارقاقچى:
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتى	زاۋۇت:
1 / 32 م م 880×1230	فورماتى:
5.625	باسما تاۋىقى:
2015 - يىلى 1 - ئاي 1 - نەشرى	نەشرى:
2015 - يىلى 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى	بېسىلىشى:
18.00 يۈەن	باھاسى:

مۇندەرىجە

كەلدى	1	بىرىنچى باب	ئالىيۇتلار كۆك دېلفىن ئارىلىغا
توقۇنۇش پەيدا قىلغان ئاق ئوكۇن ...	9	ئىككىنچى باب	ئالىيۇتلارنىڭ قاما ئوۋلىشى
ئىرقىلار ئوتتۇرىسىدىكى جەڭ	20	ئۈچىنچى باب	ئىرقىلار ئوتتۇرىسىدىكى جەڭ
مۇسبەت قاپلىغان كەنت	26	تۆتىنچى باب	مۇسبەت قاپلىغان كەنت
كۆك دېلفىن ئارىلىدىن ئايرىلىش	31	بەشىنچى باب	كۆك دېلفىن ئارىلىدىن ئايرىلىش
ئارزۇسى	36	ئالتىنچى باب	ئارزۇسى
مەن قېپقالدىم	41	يەتتىنچى باب	مەن قېپقالدىم
رامۇنىڭ لالما ئىت بىلەن ئېلىشىشى	49	سەككىزىنچى باب	رامۇنىڭ لالما ئىت بىلەن ئېلىشىشى
قورال ياساشقا باشلىدىم	58	توققۇزىنچى باب	قورال ياساشقا باشلىدىم
يالغۇز دېڭىزغا چىقىش	67	ئونىنچى باب	يالغۇز دېڭىزغا چىقىش
كۆك دېلفىن ئارىلىغا قايتىش	72	ئون بىرىنچى باب	كۆك دېلفىن ئارىلىغا قايتىش
ئۆي سېلىش	78	ئون ئىككىنچى باب	ئۆي سېلىش
دېڭىز پىللىرى ئارىسىدىكى	85	ئون ئۈچىنچى باب	دېڭىز پىللىرى ئارىسىدىكى
ئېلىشىشى	90	ئون تۆتىنچى باب	ئېلىشىشى
ئۆڭكۈردە يازا ساقايتىش	98	ئون بەشىنچى باب	ئۆڭكۈردە يازا ساقايتىش
رانتۇنى كۆندۈرۈش	104	ئون ئالتىنچى باب	رانتۇنى كۆندۈرۈش
غاردا خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىش	110	ئون يەتتىنچى باب	غاردا خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىش
رانتۇنىڭ ئابروي قوغداش ئۇرۇشى		ئون سەككىزىنچى باب	رانتۇنىڭ ئابروي قوغداش ئۇرۇشى
قۇش كۆندۈرۈش			قۇش كۆندۈرۈش

114 سەككىز ئاياغ ئوۋلاش	ئون توققۇزىنچى باب
121 قەدىمكىلەرنىڭ تاش غارى	يىگىرمىنچى باب
129 ئالىيۇت قىز تۆتۈك	يىگىرمە بىرىنچى باب
136 تۆتۈك بىلەن بولغان دوستلۇق	يىگىرمە ئىككىنچى باب
142 قاما بالىلىرىنى بېقىش	يىگىرمە ئۈچىنچى باب
	باھار پەسلىدىكى گۈزەل كۆك دېلفىن	يىگىرمە تۆتىنچى باب
147 ئارىلى	
152 رانتۇ مەندىن مەڭگۈلۈك ئايرىلدى	يىگىرمە بەشىنچى باب
156 رانتۇ ئارۇ	يىگىرمە ئالتىنچى باب
160 دېڭىز تاشقىنى ۋە يەر تەۋرەش ئاپىتى	يىگىرمە يەتتىنچى باب
166 ئارالدىن ئايرىلىش ئالدىدا	يىگىرمە سەككىزىنچى باب
171 غېربىلىق تۇرمۇش ئاياغلاشتى	يىگىرمە توققۇزىنچى باب

بىرىنچى باب

ئالىيۇتلار كۆك دېلفىن ئارىلىغا كەلدى

ئالىيۇتلار بىزنىڭ ئارالغا كېمە بىلەن كەلگەن كۈنى ھېلىمۇ ئېسىمدە تۇرۇپتۇ. دەسلەپتە ئۇ كېمە خۇددى دېڭىزدا لەيلەپ قالغان كىچىككىنە قۇلۇلە قېپىدەك كۆرۈنىدى. ئاندىن ئاستا - ئاستا يوغىناپ، قانىتىنى يىغۋالغان چايكىغا ئايلاندى. كېيىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان قۇياشنىڭ نۇرىدا، ئۇنىڭ ئەسلىي قىياپىتى قوش ماچتىلىق قىزىل كېمىگە ئۆزگەردى.

ئىنىم بىلەن ئىككىمىز جىلغىنىڭ ئاغزىغا كەلدۇق. بۇ جىلغا مارجان قولتۇقىغۇچە سوزۇلاتتى. ئەتىيازدا ئۇ يەردە تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەر ئۆسەتتى. بىز ياۋا ئوتياش يىغىۋېلىش ئۈچۈن كەلگەنىدۇق.

ئىنىم رامۇ تېخى كىچىك، مېنىڭ يېرىمىمچىلىك كېلەتتى. مەن شۇ چاغدا ئەمدىلا 12 ياشقا كىرگەنىدىم. ئۇزاق ئۆمۈر كۆرگەن ئادەملەرگە سېلىشتۇرغاندا، ئۇ بەكلا كىچىك ئىدى. ئۇ خۇددى قارا چېكەتكىدەك پۇت - قولى چاققاندى، ھاياجانلىنىپ كەتسىمۇ خۇددى قارا چېكەتكىدەك ئەخمەقلىق قىلاتتى. كەلسە - كەلمەس چېپىپ يۈرمەي، كۆپرەك ياۋا ئوتياش يىغىپ بەرسۇن دەپ، ئۇنىڭغا دېڭىزدا كۆرۈنگەن قۇلۇلە قېپىنى، قانىتىنى يىغۋالغان چايكىنى كۆرسەتمىدىم.

دېڭىزدا ھېچقانداق ئىش يۈز بەرمىگەندەك، چاتقاللارنىڭ ئارىسىنى ئۇچلۇق تاياق بىلەن توختىماي كولاۋەردىم. ھەتتا ھېلىقى چايكا قوش ماچتىلىق يوغان قىزىل كېمىگە ئايلانغاندىمۇ ئۈنۈمنى چىقارمىدىم.

بىراق، بۇ دۇنيادىكى ھەرقانداق نەرسە رامۇنىڭ كۆزىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايتتى. ئۇنىڭ بىر جۈپ كۆزى قارىلىقىدىن خۇددى كەسلەنچۈكنىڭ كۆزىگە ئوخشايتتى، كۆزىنىڭ يوغانلىقىمۇ كەسلەنچۈكنىڭكىگە ئوپئوخشاش ئىدى. ئۇ بەزىدە قارىسا خىرە - خىرە ئۇيقۇغا كەتكەندەك كۆرۈنىسىمۇ، لېكىن بۇ ئۇنىڭ بىر نەرسىلەرنى سەپسىلىپ كۆرۈۋاتقان ۋاقتى ئىدى. رامۇنىڭ كۆزى ھازىر دەل مۇشۇنداق يېرىم ئوچۇق، يېرىم يېپىق ھالەتتە ئىدى، بۇ تۇرقى بەئەينى تاشنىڭ ئۈستىدە تىلىنى چىقىرىپ چىۋىن يۇنۇۋېلىشقا تەييارلىنىپ تۇرغان كەسلەنچۈككىلا ئوخشايتتى.

— دېڭىز شۇنداق تىپتىنچ، — دېدى رامۇ، — خۇددى قىلچە يېرىقى يوق سىلىق، پارقراق تاشتەك. ئىنىم بىر نەرسىنى قەستەن باشقا نەرسىگە ئوخشىتىشقا ئامراق ئىدى.

— دېڭىز يېرىقى يوق تاش ئەمەس، — دېدىممەن، — ئۇ ھازىر دولقۇنى يوق سۇ.

— مېنىڭچە ئۇ بىر پارچە كۆك تاش، ئۇنىڭ ئەڭ يىراق چېتىدە كىچىككىنە بىر بۇلۇت بار. ئۇ تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرىدۇ. — مەيلى تاشنىڭ رەڭگى كۆك ياكى قارا بولۇپ كەتسۇن، بۇلۇت ھەرگىزمۇ تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرمايدۇ.

— ئۇ بۇلۇت تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپتۇ. — بۇلۇت تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرمايدۇ، كۆك دېلىقىن، چايكا، قارنا، قاما، كىت قاتارلىقلار دېڭىزنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرىدۇ، پەقەت بۇلۇتلا دېڭىزدا ئولتۇرمايدۇ.

— بەلكىم بىر كىت بولۇشى مۇمكىن، — دېدى ئىنىم.
 رامۇ ئاستا - ئاستا يېقىنلاپ كېلىۋاتقان كېمىگە ئىككى
 پۈتتىنى ئالماشتۇرۇپ تۇرۇپ بويۇنداپ قارىدى، ئۇنىڭ كېمە
 ئىكەنلىكىنى رامۇ بىلمەيتتى، چۈنكى ئۇ ھازىرغىچە كېمە كۆرۈپ
 باقمىغانىدى. ئەزەلدىن كېمىنى كۆرۈپ باقمىغان بولساممۇ،
 كېمىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلەتتىم، چۈنكى باشقىلاردىن
 ئاڭلىغانىدىم.

— دېڭىزغا ھاڭۋىقىپ تۇردۇڭغۇ؟ — بۇ يەردە ياۋا ئوتياش
 يىغىۋاتىمەن، بۇ ياۋا ئوتياشلار مېنىڭ بولىدۇ، كېيىن مەندىن
 تالاشما، ھە! — دېدىم ئۇنىڭغا.

رامۇ توپىنى تۇرتۇشكە باشلىدى، لېكىن ئۇ كېمە بارغانسېرى
 يېقىنلىشىۋاتاتتى. كېمىنىڭ ماچتىسى سەھەردىكى تۇماندا قىزىل
 نۇر چاچاتتى. رامۇ كېمىدىن كۆزىنى ئۈزمىگەن بولسىمۇ، كۆرمىگەن
 قىياپەتكە كىرىۋالغانىدى.

— سەن قىزىل كىتنى كۆرۈپ باققانمۇ؟ — سورىدى ئۇ.
 — كۆرۈپ باققان، — زادى كۆرۈپ باقمىغان بولساممۇ
 شۇنداق جاۋاب بەردىم.
 — مەن كۆرگەن كىتلارنىڭ ھەممىسى سۈر رەڭدە ئىدى، —
 دېدى ئۇ.

— سەن تېخى كىچىك تۇرساڭ، قانداقمۇ دېڭىزدىكى
 ھايۋانلارنىڭ ھەممىسىنى كۆرگەن بولسەن؟
 رامۇ قولغا بىر ئوچۇم ياۋا ئوتياشنى ئېلىپ، سېۋەتكە
 سالغىلى كەتتى. ئۇ تۇيۇقسىز ئاغزىنى شۇنداق چوڭ ئاچتىكى،
 بىر ئازدىن كېيىن يەنە يېپىۋالدى.

— قولۇق! — ۋارقىردى ئۇ، — بىر يوغان قولۇق
 كېلىۋاتىدۇ. بىزنىڭ قولۇقلىرىمىزنى يىغىپ قوشسىمۇ ئۇنىڭچىلىك
 چىقمايدۇ، قىزىل رەڭلىككەن تېخى.

رامۇ ئۇنىڭ قولۇق ياكى كېمە بولۇشىغا پەرۋا قىلماي، شارىتلا قىلىپ قولىدىكى ياۋا ئوتياشنى پىرقىرىتىپ تاشلىۋەتتى - دە، يۈگۈرۈپ چاتقاللىقتىن ئۆتۈپ ۋارقىرىغىنىچە يۈگۈرۈپ كەتتى.

مەن ياۋا ئوتياش كولاۋەردىم. بىراق، ئىككى قولۇم ئىختىيارسىز تىترەيتتى. راست گەپنى دېسەم، مەن ئىنىمدىنمۇ بەك ھاياجانلانغانىدىم. ئۇنىڭ كېمە ئىكەنلىكىنى، قانداقتۇر قولۇق ئەمەسلىكىنى، يەنە كېلىپ، بىر كېمىنىڭ كېلىشى بىلەن بىر تالاي ئىشلارنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقىنى بىلەتتىم. مېنىڭمۇ تاياقنى تاشلاپ، يۈگۈرۈپ بېرىپ كۆرگۈم كەلدى، بىراق كەنتتىكىلەرنىڭ ياۋا ئوتياشقا موھتاج بولۇۋاتقانلىقىنى بىلگەچكە، يەنىلا ئۆزۈمنى تۇتۇۋالدىم.

مەن سېۋەتنى لىق توشتۇرۇپ بولغاندا، ئالىيۇتلارنىڭ كېمىسى بىزنىڭ ئارالنىڭ ئەتراپىدىكى كەڭ دېڭىزدىن ئۆتۈپ، مارجان قولىقىدىكى غايەت زور ئىككى تاشنىڭ ئوتتۇرىغا كېلىپ بولغانىدى. «ئالىيۇتلار كەپتۇ» دېگەن خەۋەر بىر دەمدىلا كالاس - ئات كەنتىمىزگە يېتىپ بارغانىدى. كەنتىمىزدىكى ئەرلەر قوللىرىغا قوراللىرىنى ئېلىپ، دېڭىز بويىغا چىغىر يول بىلەن، ئۇچقاندەك كەلدى. كەنتتىكى ئاياللار تاغ باغرىغا يىغىلىۋالدى.

مەنمۇ ئاۋۋال قوبۇق چاتقاللىقتىن ئۆتۈپ، ئاندىن جىلغىدىن ئۇچقاندەك چۈشۈپ، دېڭىز بويىدىكى قىيانىڭ ئۈستىگە چىقىپ دۈم يېتىۋالدىم. تۆۋەن تەرەپ دېڭىز ئىدى. بۇ دېڭىز دولقۇنى يانغان چاغ بولۇپ، كۈن نۇرىدا ساھىلدىكى ئاپئاق قۇم چاقنايتتى. مۇبادا چاقىرىلمىغان مېھمانلار يامان غەرەزدە بولسا، كەنتىمىزدىن كەلگەن ئەرلەرنىڭ يېرىمى دېڭىز ساھىلىغا، قالغان يېرىمى چىغىر يولىنىڭ ئايغىدىكى قورام تاشلارنىڭ ئارقىسىغا يوشۇرۇنۇپ، ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىشقا تەييار تۇرغانىدى.

قىيادىن چۈشۈپ كەتمەي دەپ پاكىر چاتقاللىق ئارىسىدا

مەھكەم زوگىزىيىپ ئولتۇرۇۋېلىپ ھەم ئوبدان يوشۇرۇنۇپ، تۆۋەندە يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارنى ئېنىق ئاڭلاپ، ئوچۇق كۆرمەكچى بولدۇم. دەل مۇشۇ ۋاقىتتا، كېمىدىن بىر قېپىق چۈشۈرۈلدى. قېپىقتا ئالتە ئەر پالاقنى ئۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ يۈزى كەڭ، مايلاشقان قاپقارا پاراقراق چاچلىرى، ئۇزۇنلۇقىدىن كۆزلىرىنى توسۇۋالغانىدى. ئۇلار يېقىن كەلگەندىن كېيىن، بۇرنىدىكى ئۈستىخاندىن ياسالغان زىننەت بۇيۇمىنى كۆردۈم.

ئۇلارنىڭ كەينىدە سېرىق ساقاللىق بىر ئادەم ئولتۇراتتى. بۇنداق رۇسلارنى ئەزلەدىن كۆرۈپ باقمىغانىدىم، لېكىن دادام ماڭا رۇسلار توغرىلۇق پاراڭ سېلىپ بەرگەنىدى. سېرىق ساقاللىق ئادەم خۇددى بۇ پورت ئۇنىڭغا مەنسۇپ بولۇپ كەتكەندەك، پۇتلىرىنى كېرىپ، ئىككى قولىنى بېلىگە تىرىگىنىچە، كىچىك پورتقا تىكىلىپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ بۇ تۇرقىنى كۆرۈپ، ئۇنى شىمال تەرەپتىن كەلگەن، بىز قورقىدىغان كىشىلەردىن بىرىمىكىن دەپ دەرگۇماندا بولدۇم. قېپىق قىرغاققا يېقىنلىغاندىن كېيىن، ئۇلار قېپىقتىن چۈشۈپ ئالتاغىل ۋارقىراشقىلى تۇردى، شۇ چاغدىلا ئۇلارنىڭ رۇسلار ئىكەنلىكىنى جەزملەشتۈردۈم.

ئۇلارنىڭ تىلى باشقىچە ئىدى، مەن ئاڭلىغان ھەرقانداق تىلغا ئوخشىمايتتى. ئۇنىڭ ئاۋازى قولتۇقتىكى تاشلاردا ئەكس سادا پەيدا قىلاتتى. كېيىن ئۇ بىزنىڭ تىلىمىزدا ئالدىرىماي سۆزلەشكە باشلىدى.

— مەن تىنچلىق ئۈچۈن كەلدىم، سىلەر بىلەن سۆزلىشىشنى خالايمەن، — دېدى ئۇ قىرغاقتىكى ئەرلەرگە.

ھېچكىم ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمىدى. بۇ چاغدا قورام تاشنىڭ كەينىگە مۆكۈنۈۋالغان دادام يانتۇلۇقتىن چۈشۈپ، نەيزىسىنى قۇمغا پانۇرۇپ قويدى - دە:

— مەن كالاس - ئاتلىقلارنىڭ ئاقساقىلى، ئىسىم

كېۋىگ، — دېدى.

دادامنىڭ يات كىشىلەرگە ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئىسمىنى ئاشكارىلىغانلىقىدىن بەكمۇ ھەيران قالدىم. بىزنىڭ قەبىلىدە، ھەممە ئادەمنىڭ ئىككى ئىسمى بولاتتى، ھەقىقىي ئىسمى مەخپىي تۇتۇلۇپ، بەك ئاز ئىشلىتىلەتتى. يەنە بىرى ئادەتتىكى ئىسمى ئىدى. ئەگەر باشقىلار داۋاملىق مەخپىي ئىسمىڭز بىلەن چاقىرسا، ئەتىۋارى قالمايتتى، سېھرىي كۈچى يوقىلاتتى. شۇڭا، كىشىلەر مېنى «ۋون - ئا - پا - لېي» (won - a - pa - lei) دەپ چاقىراتتى. مەننى قارا سۇمبۇل چاچ قىز بولۇپ، مەخپىي ئىسمىم كارانا، دادامنىڭ مەخپىي ئىسمى كېۋىگ ئىدى. مەن ئۇنىڭ نېمىشقا يۈچۈن كىشىلەرگە ئۆزىنىڭ مەخپىي ئىسمىنى دەپ بەرگەنلىكىنى چۈشىنەلمىدىم.

بۇ رۇسىيەلىك پىسىگىدە كۈلۈپ، بىر قولىنى كۆتۈرۈپ، ئۆزىنى كاپىتان ئورلوف دەپ تونۇشتۇردى. داداممۇ بىر قولىنى كۆتۈردى. ئۇنىڭ يۈزىنى كۆرمىدىم. جاۋابەن كۈلۈمسىرىدىمۇ - يوق بىلمىدىم.

— مەن قىرىق ئادەمنى باشلاپ كەلدىم، — دېدى رۇسىيەلىك، — بىز قانداق ئوۋلىغىلى كەلدۇق. بىز ئوۋ جەريانىدا ئارىلىڭلاردا چېدىر تىكىپ بىر مەزگىل تۇرماقچىدۇق.

دادام گەپ قىلمىدى. ئۇ كاپىتان ئورلوفتەك بويى ئېگىز بولمىسىمۇ، بەكلا قاۋۇل ئادەم ئىدى. ئۇ مەيدىسىنى كېرىپ ئۇ يەردە رۇسىيەلىكنىڭ گېپىنى ئويلاۋاتاتتى، جاۋاب بېرىشكە ئالدىرمىدى، چۈنكى ئالىيۇنلار بۇرۇنمۇ قانداق ئوۋلاش ئۈچۈن كەلگەن. ئۇ بەك بۇرۇنقى ئىش ئىدى، لېكىن دادام يەنىلا ئۇلارنى ئۇنتۇپ قالمىغانىدى.

— ئالدىنقى قېتىملىق ئوۋ ئېسىڭىزگە كەلدى بولغاي، — دېدى كاپىتان ئورلوف دادامنىڭ گەپ قىلماي جىم تۇرغانلىقىغا

قاراپ، — ئۇ ۋەقەنى مەنمۇ ئاڭلىغان. ئۇ ۋەقەنى كاپىتان مېلىن باشلاپ كەلگەن ئەترەت كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئۇ قاپاقباش ئادەم، ئۆلۈپ كەتتى. ئەينى چاغدا يۈز بەرگەن توقۇنۇش، ئۇ سىز بىلەن قەبىلىڭىزدىكى كىشىلەرگە قاما ئوۋلاپ بېرىشنى كۆتۈرۈپ بەرگەنلىكتىن كېلىپ چىققان.

— بىز ھەقىقەتەن قاما ئوۋلىغان، — دېدى دادام، — سىز قاپاقباش دەپ ئاتىغان ئۇ كىشى بىزنى ئۇزاق مەزگىل ئوۋ ئوۋلاشقا سالغان. بىزنى ئارام ئالغىلى قويمىغان.

— بۇ قېتىم ھېچقانداق ئىش قىلمايسىلەر، — دېدى كاپىتان ئورلوف، — ئىشنى بىزنىڭ ئادەملىرىمىز قىلىدۇ. ئوۋلىغان قامىلاردىن سىلەرگىمۇ بۆلۈپ بېرىمىز. ئوۋلىغان قامىلارنى ھېسابلاپ ماددىي بۇيۇم بېرىمىز، ئۈچتىن بىر قىسمى سىلەرنىڭ بولىدۇ، ئۈچتىن ئىككى قىسمى بىزنىڭ بولىدۇ.

— بېرىمدىن بولسا توغرا بولىدۇ، — دېدى دادام. كاپىتان ئورلوف كۆزلىرىنى دېڭىزغا تىكىپ:

— لاقا - لۇقىلىرىمىزنى بۇ يەرگە بىخەتەر ئەپچىقۇۋالغاندىن كېيىن پاراڭلىشايسىلى، — دېدى.

شۇ كۈنى چۈشتىن بۇرۇن ھاۋا ئوچۇق بولسىمۇ سەل شامال چىقۇۋاتاتتى. بىراق ھەر يىلى مۇشۇ پەسىلدە بوران - چاپقۇن چىقىپ تۇراتتى. شۇڭا، مەن رۇسىيەلىكلەرنىڭ نېمىشقا لاقا - لۇقىلىرىنى ئالدىراپ بىزنىڭ ئارالغا يۆتكىمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەندىم.

— ئەڭ ياخشىسى ھازىرلا كېلىشىۋالايلى، — دېدى دادام.

كاپىتان ئورلوف كەينىگە بۇرۇلۇپ ئىككى قەدەم ماڭغاندىن كېيىن، يەنە كەينىگە بۇرۇلۇپ، دادامغا قارىدى - دە:

— ئىشنى بىز قىلىمىز. يەنە كېلىپ بۇ ئىش بەك خەتەرلىك. ئۈچتىن بىرىنى سىلەرگە بېرىمىز دېگىنىمىز ئادىل بولدى، —

دېدى.

دادام بېشىنى چايقىدى.

— دېڭىز سىلەرنىڭ ئەمەس، ئۇنداق بولغانىكەن نېمىشقا سىلەرگە بىر ئۇلۇش بۆلۈپ بەرگۈدەكمىز؟ — دېدى رۇسىيەلىك ساقىلىنى تۇتۇپ قويۇپ.

— كۆك دېلىق ئارىلىنىڭ ئەتراپىدىكى دېڭىز تەۋەلىكى بىزنىڭ، — دېدى دادام مۇلايىملىق بىلەن، ئۇ خاپا بولغان ۋاقىتتا مۇشۇنداق گەپ قىلاتتى.

— سىز مۇشۇ يەردىن تاكى سانتا - بارابارا دېڭىز قىرغىقىغىچە بولغان يىگىرمە لېگىنىڭ سىرتىنى دېمەكچىمۇ؟

— ياق، پەقەت بۇ ئارال بىلەن تۇتاش سۇ تەۋەلىكى بىلەن قامىلار توپلاشقان جايىنى دەۋاتمەن، — دېدى دادام.

كاپىتان ئورلوف بىر نېمىلەرنى دەپ غودۇرىدى. ئۇ ساھىلدا تۇرغان ھەم قورام تاشلارنىڭ كەينىدىن چىققان ئادەملەرنى كۆرۈپ، دادامغا بىر قارىۋېتىپ، مۇرىسىنى چىقاردى - دە، توساتتىنلا ئۇزۇن چىشلىرىنى چىقىرىپ كۈلۈپ:

— بوپتۇ، يېرىمدىن بۆلۈشەيلى — دېدى.

ئۇنىڭ يەنە نېمىلەرنى دېگىنىنى ئاڭلىيالمىدىم. چۈنكى، بۇ چاغدا ھاياجانلىنىپ كېتىپ، بىر تاشنى دومىلىتۋەتتىم، تاراس - تۇرۇس قىلغان ئاۋاز بىلەن تىك جىلغىدىن تاش چۈشۈپ كەتتى، مەنمۇ دومىلاپ دەل دادامنىڭ يېنىغا چۈشتۈم. ساھىلدىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسى يۇقىرىغا قارىدى. ئاستاغىنە پاكار دەرەخلىكتىن ئۆتۈپ، بار كۈچۈم بىلەن تاغقا قاراپ يۈگۈردۈم.

ئىككىنچى باب

توقۇنۇش پەيدا قىلغان ئاق ئوكۇن

كاپىتان ئورلوف بىلەن ئۇنىڭ ئادەملىرى شۇ كۈنى كەچتە ئارالغا كۆچۈپ چىقتى. ئۇلار لاقا - لۇقلىرىنى كېمە بىلەن مارجان قولىق ساھىلى ئارىسىدا نەچچە قېتىم قاتراپ، مىڭ تەسلىكتە يۆتكەپ بولدى. بۇ بىر پارچە ساھىل بەك كىچىك بولغاچقا، دېڭىز سۈيى ئۆرلىسىلا ئۇنى پۈتۈنلەي سۇ بېسىپ كېتەتتى. ئۇ ئېگىزرەك بىر يەرگە چېدىر تىكمە كىچى بولدى، دادام بۇنىڭغا قوشۇلدى.

بەلكىم بۇ ئارالنىڭ ئەھۋالىنى سۆزلەپ، يەر شەكلىدىن، كەنتىمىزنىڭ ئورنىدىن، شۇنداقلا پۈتكۈل يازدا ئالىيۇتلارنىڭ قانداق يەردە چېدىر تىكىپ تۇرىدىغانلىقىدىن سىزنى خەۋەردار قىلىشىم زۆرۈر بولسا كېرەك.

بىزنىڭ ئارالنىڭ ئۇزۇنلۇقى ئىككى لېگ، كەڭلىكى بىر لېگ كېلىدۇ. ئەگەر ئارالنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى چوقچىيىپ تۇرغان تاغنىڭ تۆپىگە چىقىپ قارىسىڭىز، ئۇنى بېلىققا ئوخشىتىسىز. يەنى يانچە ياتقان دېلفىنغا ئوخشايدۇ. ئۇنىڭ قۇيرۇقى كۈنچىقىشقا، بۇرنى كۈنچىقىشقا قارايدۇ. ئۇنىڭ قانتى بولسا يوشۇرۇن خادا ۋە قىيا تاش. بۇ ئارال يېڭى بايقالغاندا، بىرى تاغنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، ئۇنىڭ شەكلىگە قاراپ كۆك دېلفىن ئارىلى دەپ ئىسىم قويدىمۇ -

يوق بۇنىسى ماڭا نامەلۇم. بىزنىڭ بۇ دېڭىزدا نۇرغۇن دېلفىن ياشايدۇ، شۇڭا بۇ ئىسىمنى قويغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. مەيلى قانداقلا بولسۇن، بىز بۇ ئارالنى مۇشۇنداق دەپ ئاتايمىز.

بىزنىڭ ئارالغا كەلسەك، مېنىڭچە ئەڭ ئاۋۋال بۇ يەردە چىقىپ تۇرىدىغان شامال دىققىتىڭىزنى تارتىدۇ. ئادەتتە كۈندە دېگۈدەك شامال چىقىدۇ. بەزىدە غەربىي شىمال شامىلى چىقسا، بەزىدە شەرق شامىلى چىقىدۇ. ئارىلاپ - ئارىلاپ جەنۇب شامىلىمۇ چىقىدۇ. جەنۇب شامىلىدىن سىرت، باشقا شاماللامۇ بەك كۈچلۈك چىقىدۇ. مۇشۇ سەۋەبلىك بولسا كېرەك، بۇ يەرنىڭ تاغلىرى تاقىر، دەل - دەرەخلىرى دوڭغاق ھەم پاكار. ھەتتا مارجان قولىتۇقى جىلغىسىدىكى دەرەخلەرمۇ شۇنداق.

كالاس - ئات كەنتى بىر پاكار چاسا تاغنىڭ شەرق تەرىپىگە جايلاشقان بولۇپ، مارجان قولىتۇقىغا يېقىن. كەنتتە بەكمۇ ياخشى بۇلاق بار. كەنتنىڭ شىمال تەرىپىدىن يېرىم لېگ يىراقلىقتىكى جايدا يەنە بىر بۇلاق بار. ئالىيۇتلار چېدىرىنى شۇ يەرگە تىكتى. ئۇلارنىڭ چېدىرلىرى تېرىدىن قىلىنغان بولۇپ، بەكمۇ پەس بولغاچقا، ئالىيۇتلار چېدىرىغا يەرگە چاپلىشىپ دېگۈدەك ئۆمىلەپ كىرىدىكەن. قاش قارايدىغاندا بىز ئۇلارنىڭ گۈلخان ياققىنىنى كۆردۇق.

شۇ كۈنى كەچتە، دادام كالاس - ئات كەنتىدىكى ھەممە ئادەمنى ئۇلارنىڭ چېدىرىغا يېقىن بارماڭلار، دەپ ئاگاھلاندۇردى. — ئالىيۇتلار شىمال تەرەپتىكى بىر دۆلەتتىن كەلگەن، — دېدى دادام، — ئۇلارنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى بىزنىڭكى بىلەن ئوخشىمايدۇ، تىلىمۇ ئوخشىمايدۇ. ئۇلار قاما تۇتقىلى كەلگەن. ئۇلار ئوۋلىغىنى بويىچە بىزگە ئۆزلىرى ئېلىپ كەلگەن نەرسىلەرنى بېرىدۇ، بۇ نەرسىلەر بىزگە بەك لازىم، شۇڭا بۇ بىزگە پايدىلىق. ئەگەر ئۇلار بىلەن يېقىنلىشىمىز دېسەك، بۇ بىزگە پايدىسىز. ئۇلار

دوستلۇقنى بىلمەيدىغان كىشىلەر. ئۇلار بۇرۇن بۇ يەرگە كەلگەن ئادەملەر ئەمەس. بىراق، ئۇلار نەچچە يىل بۇرۇن بۇ يەرگە كېلىپ، بىزگە بەختسىزلىك ئېلىپ كەلگەن ئادەملەر بىلەن بىر قەبىلىدىن، — دادامنىڭ گېپىنى ھەممەيلەن ئاڭلىدى. بىز ئالىيۇتلارنىڭ قارارگاھىغا بارمىدۇق، ئۇلارمۇ بىزنىڭ كەنتىگە كەلمىدى. بۇ ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ نېمە قىلىۋاتقىنىنى بىلمەيدىغانلىقىمىزدىن دېرەك بەرمەيدۇ. ئۇلارنىڭ نېمەلىرىنى يەۋاتقانلىقىنى، تاماقنى قانداق ئېتىدىغانلىقىنى، ھەر كۈنى قانچىلىك قانداق ئۆلتۈرۈۋاتقانلىقىنى، شۇنداقلا باشقا ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئېنىق بىلىپ تۇراتتۇق، چۈنكى ئۇلار ئوۋغا چىققاندا بىزنىڭ ئادەملىرىمىز قىيانىڭ ئۈستىدە ئۇلارنى كۆزىتىپ تۇراتتى. ئۇلار قارارگاھىغا قايتىپ كەلگەندىمۇ، بىزنىڭ ئادەملىرىمىز جىلغىدا تۇرۇپ ئۇلارنى كۆزىتەتتى.

مەسىلەن، رامۇمۇ كاپىتان ئورلوف توغرىلۇق بىر خەۋەرنى ئېلىپ كەلگەنىدى.

— ئۇ سەھەردە چېدىردىن چىقىپ، بىر قورام تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، ساقىلىنى تارىدى. تاكى قارنا قانتىدەك پارقىرىغۇچە توختىماي تارىدى، — دېدى رامۇ.

مەندىن ئىككى ياش چوڭ ئۇلپا ئاچام ناھايىتى غەلىتە خەۋەرلەرنى ئېلىپ كېلەتتى. ئۇ قەسەم قىلىپ تۇرۇپ، ئوۋچىلار ئارىسىدا بىر ئالىيۇت قىزنى كۆرگەنلىكىنى دېدى.

— ئۇنىڭ ئۈچىسىدا باشقا ئەرلەرنىڭكىگە ئوخشاش تېرە كىيىم بار ئىكەن، — دېدى ئۇلپا ئاچام، — بېشىدا تېرە بۆك بار ئىكەن، بۆكىدىن بېلىگە كېلىدىغان قويۇق ئۇزۇن چاچلىرى چىقىپ تۇرىدىكەن.

ئۇلپانىڭ گېپىگە ھېچقايسىمىز ئىشەنمىدۇق. ھەممەيلەن ئوۋچىلار ھەرگىزمۇ ئايالنى ئېلىۋېلىپ ئۆزىگە ئاۋارىچىلىك

تاپمايدۇ، بۇ تولىمۇ كۈلكىلىك دەپ قارىدى.

ئاليۇتلارمۇ بىزنىڭ كەنتىمىزنى كۆزىتىۋاتاتتى. بولمىسا، ئۇلار ھەرگىزمۇ ئۆزلىرىنىڭ كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا بىزنىڭ تەلىمىمىز كەلگىنىنى بىلمەيتتى.

بۇ مۇنداق ئىش ئىدى. باش باھار بېلىق تۇتۇشنىڭ ياخشى پەسلى ئەمەس. دولقۇنلاپ تۇرغان دېڭىز يۈزى بىلەن قىش پەسلىدىكى شامال دولقۇنى بېلىقلارنى دېڭىزنىڭ ئەڭ چوڭقۇر يېرىدە ياشاشقا مەجبۇر قىلاتتى. بېلىقلار كىلىمات مۇقىم بولغاندا، ئاندىن دېڭىز يۈزىگە چىقىپ ئوزۇقلۇق ئىزدەيتتى. دېڭىزنىڭ چوڭقۇر جايىدا بېلىق تۇتماق تەس، ئەلۋەتتە. بۇ جەرياندا كەنتتىكىلەر يېمەكلىكنى بەك تېجەپ يەيتتى. يەيدىغان يېمەكلىكنىڭ كۆپىنچىسى كۈزدە يىغىۋېلىنغان ئوزۇقلار ئىدى.

بوران - چاپقۇن بولغان بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن، ئۇلاپا بىزگە بىر ياخشى خەۋەر ئېلىپ كەلدى. ئۇلاپا زادىلا جىم تۇرالمىدىغان قىز ئىدى. ئۇ ئاراننىڭ شەرق تەرىپىدىكى بىر تۇمشۇقنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، ئۇ يەردە بىر ئاز خېپىت تەرمەكچى بوپتۇ. ئۇ ئۆيگە قايتىپ كېلىۋېتىپ، بىر تىك قىياغا چىقىشىغا، كەينىدىن بىر غايەت زور ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

باشتا ئۇ بۇنىڭ نېمە ئاۋازلىقىنى ئاڭقىرالماپتۇ، بۇنى تاغ شامىلى غاردىن ئۆتكەندە چىققان ئاۋازمىكىن دەپ ئويلاپ قاپتۇ. ئۇ ماڭاي دەپ تۇرۇشىغا، تۇيۇقسىز دېڭىز ئاستىدىكى ئاق كۆلەڭگىلەرنى كۆرۈپ قاپتۇ. بۇ كۆلەڭگىلەر مىدىرلاۋاتقانىكەن. سىنچىلاپ قاراپ، ئۇنىڭ ئەسلىدە بىر توپ ئوكۇن بېلىقلىرى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. ئوكۇن بېلىقلىرىنىڭ ھەربىرى ئۇنىڭ بويىدەك كېلىدىكەن. بۇ ئوكۇن بېلىقلىرى كىتنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىغانىكەن. ئاچ قالغان كىتلار تىيۇلېن تۇنالمىغاندا، ئوكۇن بېلىقلىرىنى يەيتتى. ئوكۇن بېلىقلىرى كىتنىڭ ھۇجۇمىدىن

قۇتۇلماقچى بولۇپ، جېنىنىڭ بارىچە قىرغاققا قاراپ كېلىۋاتقاندىن، جىددىيەلەشكەندىن سۇنىڭ چوڭقۇرلۇقىنى خاتا مۆلچەرلىگەن، نەتىجىدە دېڭىز سۈيى ئۇلارنى تۇمشۇقنىڭ ئۈستىگە ئاچىقىپ قويۇپتۇ.

ئۇلار قولىدىكى خېپىت يىغقان سېۋەنى تاشلاپلا كەنتكە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. كەنتكە كەلگەن ۋاقتىدا، نەپىسى يېتىشمەيلا قايتۇ، پەقەت قولى بىلەن ساھىلىنى كۆرسىتىپ، بىرنېمىلەرنى دەپتۇ.

ئاياللار تاماق ئېتىۋاتقاندىن. ئۇلار قىلىۋاتقان ئىشىدىن توختاپ، ئۇنى ئورنىلىپ، ئۇنىڭ گەپ قىلىشىنى كۈتۈپتۇ.

— بىر توپ ئوكۇن بېلىقلىرى، — ئۇ ئاخىر زۇۋانغا كەپتۇ.

— قەيەردە، قەيەردە؟ — دەپ سوراپتۇ كۆپچىلىك.

— تۇمشۇق تەرەپتە. ئون نەچچە، بەلكىم ئونىڭدىنمۇ كۆپتۇر.

ئۇلارنىڭ گېپىنىڭ ئاخىرى تۈگىمەيلا، بىز دېڭىز بويىغا چايتۇق. بېلىقلار دېڭىزغا قايتىپ كېتىشتىن بۇرۇن ياكى دېڭىز دولقۇنلىرى ئۇلارنى ئېلىپ كېتىشتىن بۇرۇن ئۆلگۈرۈپ بېرىشقا ئالدىرىدۇق.

قىياغا كېلىپ تۆۋەنگە قارىدۇق. بىر توپ ئوكۇن بېلىقلىرى تېخىچە تۇمشۇقتا بار ئىكەن. ئۇلار كۈن نۇرىدا ۋال - ۋۇل يالىتىرىتتى، لېكىن دېڭىز تاشقىنى كۆتۈرۈلۈپ، ئەڭ زور دېڭىز دولقۇنى بېلىقلارنى ئۇرۇشقا باشلىغانىدى، ئەمدى كېچىكىشكە بولمايتتى. بىز ئۇلارنى بىر - بىرلەپ دېڭىز سۈيى يېتەلمەيدىغان يەرگە سۆرەپ ئاپاردۇق. ئۇلارنىڭ ئېغىرلىقى بىلەن چوڭ - كىچىكلىكى ئاساسەن ئوخشاش بولغاچقا، ئىككى ئايال بىر بولۇپ بىر بېلىقنى كۆتۈرۈپ، بېلىقلارنى ئاۋۋال قىيانىڭ ئۈستىگە ئاچىقىپ، ئاندىن ئۆيگە ئەپكەتتۇق.

بۇ بېلىقلار بىزنىڭ قەبىلىدىكى ھەممەيلەننىڭ بۈگۈنكى كەچلىك تامىقى بىلەن ئەتە كەچلىك تامىقىغا يېتەتتى. بىراق، ئەتىسى ئەتىگەندە ئىككى ئالىيۇت كەنتىمىزگە كېلىپ، دادام بىلەن پاراڭلىشىشنى تەلەپ قىلدى.

— سىلەردە بېلىق باركەن، — دېدى بىرى.

— پەقەت ئۆزىمىزگىلا يېتىدۇ، — دېدى دادام.

— سىلەردە ئون تۆت تال بېلىق باركەن، — دېدى بىر

ئالىيۇت.

— بىزدە ھازىر يەتتىسى قالدى. يەتتىنى يېۋەتتۇق.

— يەتتە تالنىڭ ئىچىدە ئىككىنى ئاشۇرۇپ قويساڭلار

بولدۇ.

— قارارگاھىڭلاردا قىرىق نەچچە ئادەم بار، — دېدى

دادام، — بىزنىڭ ئادىمىمىز تېخىمۇ كۆپ. يەنە كېلىپ، سىلەردە

بېلىق بار. سىلەر قۇرۇتۇلغان بېلىق ئېلىپ كەلگەن.

— قۇرۇتۇلغان بېلىقنى يەۋىرىپ ئۇنىڭدىنمۇ چىقىپ

كەتتۇق، — دېدى ئالىيۇت.

ئۇ پاكىز ئادەم بولۇپ، دادامنىڭ مۇرىسىگە كېلەتتى. بىر

جۈپ كۆزى ئىككى دانە قارا شېغىل تاشنى ئەسلىتەتتى. نېپىز

كالىۋكى تاش پىچاقنىڭ بىسىدەك نېپىز ئىدى. يەنە بىر

ئالىيۇتنىڭ تۇرقىمۇ ئۇنىڭدىن قېلىشمايتتى.

— سىلەر ئوۋچى، — دېدى دادام، — ھازىر يەۋاتقان

نەرسەڭلاردىن چىقىپ قالغان بولساڭلار، ئۆزۈڭلار تۇتۇپ يېسەڭلار

بولدۇ. مەنمۇ ئادەملىرىمنى ئويلىمىسام بولمايدۇ.

— بېلىقنى بىز بىلەن ئورتاقلىشىشنى رەت قىلغىنىڭىزنى

كاپىتان ئورلوفقا دەيمىز.

— بولىدۇ، بېرىپ ئۇنىڭغا دەڭلار، — دېدى دادام، —

بىراق بىزنىڭ رەت قىلىش سەۋەبىمىزنىمۇ دەپ قويۇڭلار.

بۇ ئالىيۇت ھەمراھىغا بىر نېمىلەرنى دەپ غودۇرىدى، ئاندىن كالتا پۇتلىرى بىلەن چوڭ قەدەم تاشلاپ، كەنت بىلەن قارارگاھ ئارىلىقىدىكى قۇملۇقتىن ئۆتۈپ كەتتى. شۇ كۈنى كەچتە، بىز قالغان ئاق ئوكۇن بېلىقلىرىنىڭ ھەممىسىنى يېۋەتتۇق. كۆپچىلىك تولىمۇ خۇشال بولدى. بىز بېلىق يەپ، ناخشا ئېيتىپ، ئوتنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ بوۋايلارنىڭ ھېكايىسىنى ئاڭلاۋاتقاندا، بۇ قېتىملىق ئامەتنىڭ كالاس - ئاتقا بالا - قازا ئېلىپ كېلىدىغىنىدىن پۈتۈنلەي خەۋەرسىز ئىدۇق.

ئۈچىنچى باب

ئالىيۇتلارنىڭ قاما ئوۋلىشى

ئۈچ تەرىپى ئارال بىلەن ئورالغان كەڭ كەتكەن دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى ساھىلغا ناھايىتى يېقىن بولۇپ، تاكى بىر لېگ دېڭىز يۈزىگىچە سوزۇلاتتى. بوران قاتتىق چىققان كۈنلەردىمۇ ئالىيۇتلار دېڭىزنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدا قاما تۇتاتتى. ئۇلار سەھەردىلا قېيىقلىرىغا ئولتۇرۇپ قىرغاقتىن ئايرىلسا، كەچ كىرگەندە ئاندىن ئوۋلىغان قاملارنى سۆرەپ قايتىپ كېلەتتى.

قاملار سۇ ئۈزگەندە، تىيۇلېنغا ئوخشاپ قالاتتى، لېكىن تۈپتىن ئوخشىمايتتى. ئۇلارنىڭ بۇرنى تىيۇلېننىڭكىدىن قىسقا، ئۈزۈش پەردىسى بولغان بىر جۈپ قىسقا پۇتلىرى تىيۇلېننىڭ كەڭ ئۈزۈش پەردىسى بىلەن ئوخشىمايتتى. تۈكى تىيۇلېننىڭكىدىن قويۇق ھەم چىرايلىق ئىدى. قاملار دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدە ئوڭدىسىغا يېتىۋېلىشقا ئامراق ئىدى. سۇ بىلەن تەڭ يۇقىرى - تۆۋەن بولاتتى. بىر بولسا ئايتايقا قاقلىناتتى، بىر بولسا ئۇخلايتتى. ئۇلار دېڭىزدىكى ئەڭ ئويۇن قېپى ھايۋان ئىدى.

ئالىيۇتلار دەل مۇشۇ ھايۋاننىڭ تېرىسىنى سويۇۋالاتتى. مەن قىيادا تۇرۇپ قېيىقلارنىڭ دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدە ئۇياقتىن - بۇياققا ئۆتۈشۈۋاتقانلىقىنى كۆرەتتىم. سۇ يۈزىنى ھېلىلا يېرىپ ئۆتكەن نەيزە خۇددى ئوقىيادەك ئۇچۇپ يۈرەتتى. قاراڭغۇ

چۈشكەندىن كېيىن، ئوۋچىلار ئوۋلىغانلىرىنى مارجان قولتۇقىغا ئېلىپ كېلەتتى - دە، ساھىلدىلا قاملارنىڭ تېرىسىنى سويۇپ، گۆشىنى ئايرىۋالاتتى. نەيزە ئۇچىنى بىلەيدىغان ئىككى ئەر بۇ خىزمەتنى ئۆز ئۈستىگە ئالغانىدى. دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدە يورۇتۇلغان ئوتتىن پايدىلىنىپ، تاكى يېرىم كېچىگىچە خىزمىتىنى داۋاملاشتۇراتتى. سەھەردە دېڭىز ساھىلىنىڭ ھەممە يېرىدە تېرىسى سويۇۋېلىنغان قاملارنىڭ توشۇپ كېتىلگەنلىكىنى كۆرگىلى بولاتتى. دېڭىز سۈيى ھەممە يەرنى قان بىلەن بويىۋېتەتتى.

قەبىلىدىكى نۇرغۇن ئادەم كۈندە دېگۈدەك قىياغا بېرىپ، ئۆلتۈرۈلگەن قاملارنىڭ سانىنى ئالاتتى. ئۇلار ئۆلۈك قاملارنى ساناۋېتىپ، بىر تېرىنىڭ قانچىلىك مارجانغا يارايدىغانلىقى ۋە باشقا نەرسىلەر توغرىلۇق ئويلىناتتى. مەن دېڭىز قولتۇقىغا زادىلا بارمايتتىم، ئوۋچىلارنىڭ نەيزىسىنىڭ سۈنى يېرىپ ئۆتكىنىنى ھەر قېتىم كۆرگىنىمدە ئاچچىقم كېلەتتى. چۈنكى، بۇ ھايۋانلار مېنىڭ دوستلىرىم ئىدى. ئۇلارنىڭ دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدە ئۈزۈپ ئويىغانلىقىنى، ئاپتاپقا قاقلانغانلىقىنى كۆرۈش نەقەدەر كۆڭۈللۈك ئىدى - ھە؟! بۇ مارجان تېپىۋېلىپ بويىنۇمغا ئېسىۋېلىشىنى ئارزۇ قىلغىنىمدىنمۇ كۆڭۈللۈك ئىدى.

بىر كۈنى ئەتىگەندە، مەن بۇ ئويۇمنى دادامغا دېدىم.

— مارجان قولتۇقى ئەتراپىدىكى قاملار ئاز قالدى، — دېدىممەن، — ئالىيۇتلار ئەزەلدىن بۇنداق كۆپ تۇتۇپ باقمىغانىدى.

— ئارال ئەتراپىدىكى باشقا يەرلەردە يەنە نۇرغۇن قاملار توپلىشىپ ياشايدۇ، — دېدى دادام نادانلىقىمغا كۈلۈپ، — ئوۋچىلار كەتكەندىن كېيىن، ئۇلار يەنە كېلىدۇ.

— بىرىمۇ قالمايدۇ، — دېدىممەن، — ئوۋچىلار ئۇلارنىڭ نەسلىنى قۇرۇتۇۋېتىدۇ. بۈگۈن ئەتىگەندە ئۇلار جەنۇب تەرەپتە

ئوۋلىدى. كېلەر ھەپتە ئۇلار يەنە باشقا يەرگە يۆتكىلىپ ئوۋنى داۋاملاشتۇرىدۇ.

— ئۇلارنىڭ كېمىسى تېرە بىلەن لىق توشتى. بىر ھەپتىدىن كېيىن ئالىيۇتلار بۇ يەردىن كېتىدۇ.

ئىشىنىمەنكى، دادام ئۇلارنى ئارالدىن تېز ئايرىلىدۇ دەپ قالدى. ئىككى كۈن ئاۋۋال دادام بىزنىڭ كەنتتىكى بىر تۈركۈم ياشلارنى ساھىلغا بېرىپ، بىر يۇمىلاق ياغاچتىن قولۋاق ياساشقا ئەۋەتكەنىدى. بۇ ياغاچ دېڭىزدىن لەيلەپ كېلىپ قالغانىدى.

دېڭىز شامىلى ئۇرۇپ تۇرغان بولغاچقا، بۇ ئارالدا ئاينىمىغان پاكار دەل - دەرەخلەردىن باشقا دەرەخ يوق ئىدى. ناگاندا بىر مۇشۇنداق ياغاچلار قىرغاققا لەيلەپ چىقىپ قالاتتى. كۆپچىلىك ياغاچنى كۆتۈرۈشۈپ كەنتكە ئېلىپ كېلەتتى، ئاندىن تاشقىن ئېلىپ كېتەلمەيدىغان يەردە قولۋاق ياسايتتى. دېڭىز قولتۇقىغا ياغاچنى ئويغىلى كەتكەنلەر كېچىدە ياغاچنىڭ ئويۇلغان يېرىدە ئۇخلايتۇ. يەنى ئۇلار شۇ يەردە ئالىيۇتلارنى كۆزەتتى دېسەك بولىدۇ. مۇبادا كاپىتان ئورلوف بىزنىڭ ئالىدىغان ھەققىمىزنى بەرمەي كېمىنى ھەيدەپ قاچماقچى بولسا، ئۇلار دەرھال سىگنال بېرەتتى.

ھەممەيلىن ئۇلارنىڭ مۇشۇنداق قىلىشىدىن ئەندىشە قىلىشاتتى. شۇڭا، دېڭىز قولتۇقىدا ئۇلارنىڭ كېمىسىنى كۆزەتكەندىن باشقا يەنە باشقا ئادەملىرىمىز ئۇلارنىڭ قارارگاھىغا كۆز - قۇلاق بولۇشاتتى.

ھەر ۋاقىت خەۋەر بېرىپ تۇرىدىغانلارمۇ بار ئىدى. ئۇلارنىڭ دېيىشىچە، بىر چۈشتىن كېيىن ھېلىقى ئالىيۇت ئايال تېرە پەرتۇقىنى ئولتۇرۇپ يۇيۇپتۇ. ئۇ بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى زادى كىر - قات يۇمغانىكەن. بىر كۈنى سەھەردە، رامۇ كاپىتان ئورلوفنىڭ پۈتۈن زېھنىنى يىغىپ ساقلىنى ياساۋاتقانلىقىنى

كۆرگەنلىكىنى دېدى. شۇڭا، ئۇ يېڭى كەلگەن چاغدىكىدەك كۆرۈنۈپتۇ. نەيزىنىڭ ئۈچىنى بىلەيدىغان ئالىيۇتلار ئىشىنى توختىتىپ، پۈتۈن ۋاقىتنى كەچقۇرۇندا ئوۋلاپ كەلگەن قامىلارنىڭ تېرىسىنى سويۇۋېلىشقا قارىتىپتۇ. بىزنىڭ كالاس - ئاتتىكىلەرنىڭ ھەممىسى كاپىتان ئورلوق ئوۋچىلىرىنى ئېلىپ ئارالدىن كەتمەكچى بولۇۋاتقانلىقىنى بىلىپ بولدى. ئۇ بىزنىڭ ئېلىشقا تېگىشلىك ھەققىمىزنى بەرمەي، يېرىم كېچىدە ئوغرىلىقچە قېچىپ كېتەرمۇ؟ بىزنىڭ ئادەملىرىمىز ئېلىشقا تېگىشلىك ھەققىنى چوقۇم قوراللىق ئالارمۇ؟

ئالىيۇتلار ئارالدىن كېتىش تەييارلىقىنى باشلىۋەتتى. دادامدىن باشقا ھەممەيلىن پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. پەقەت داداملا ھېچنېمە دېمىدى. ئەتىگەندىن كەچكىچە يېڭى نەيزە ياساش بىلەن ئالدىراش يۈردى.

تۆتىنچى باب

ئىرقىلار ئوتتۇرىسىدىكى جەڭ

ئالىيۇتلار ھاۋا تۇتۇق بىز كۈنى كەتتى. شىمال تەرەپتىكى چوڭقۇر دېڭىزدىن كۆتۈرۈلگەن تاشقىن كۆك دېلغىن ئارىلىغا ئۇرۇلاتتى. بۇ تاشقىنلار قورام تاشلارغا ئۇرۇلۇپ ئۇششاق چېچىلىپ كېتەتتى. نەرە تارتقاندەك ئاۋاز چىقىرىپ، ئۆڭكۈرگە ئۇرۇلۇپ، ئاپئاق بۇزغۇنلارنى ئېگىز - ئېگىزگە چاچىرتاتتى. قاراڭغۇ چۈشۈشتىن بۇرۇن، چوقۇم بوران - چاپقۇن چىقاتتى.

تاڭ ئېتىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ئالىيۇتلار تېرە چېدىرلىرىنى يىغىپ دېڭىز ساھىلىغا ئاپىرىپ قويدى.

كاپىتان ئورلوف دادام بىلەن دېيىشكەن ماددىي بۇيۇملارنى تاپشۇرمىدى. «ئوۋچىلار چېدىرلىرىنى يىغىشتۇرۇۋاتىدۇ» دېگەن خەۋەر كېلىشى بىلەن تەڭ، قەبىلىدىكى ھەممە ئادەم كەنتتىن چىقىپ، ئالدىراپ - تېنەپ مارجان قولتۇقى تەرەپكە يۈگۈرۈشتى. ئەرلەر قولغا قورال ئېلىپ ئالدىدا ماڭدى. خوتۇن - قىزلار كەينىدىن ئەگەشتى. ئەرلەر قولتۇققا تۇتىشىدىغان چىغىر يولدىن چۈشۈپ كەتتى. خوتۇن - قىزلار بولسا قىيادىكى چاتقاللىق ئارىسىغا يوشۇرۇندى.

ئۇلار ئىككىمىز خېلىلا يىراقتىكى تۇمشۇققا كەلدۇق. يەنى ئوۋچىلار يېڭى كەلگەندە مەن مۆكۈنگەن جايغا كېلىۋالدۇق.

بۇ چاغدا دېڭىز تاشقىنى يانغاندى. قورام تاشلار بىلەن تار دېڭىز ساھىلىنىڭ ھەممە يېرى توپ - توپ قىلىپ باغلانغان قاما تېرىسى بىلەن توشۇپتۇ. ئوۋچىلارنىڭ يېرىمى كېمىسىگە چىقىپ بوپتۇ. قالغانلىرى سۇدا قاملارنىڭ تېرىسىنى قېيىققا تاشلاۋاتاتتى. ئالىيۇتلار خۇددى كۆك دېلغىن ئارىلىدىن كېتىدىغانلىقىدىن خۇش بولۇۋاتقاندەك، ئىش قىلغىچ كۈلكە - چاقچاق قىلىشاتتى. دادام كاپىتان ئورلوف بىلەن پاراڭلىشىۋاتاتتى. ئوۋچىلارنىڭ ۋاراك - چۇرۇڭىدا، ئۇلارنىڭ نېمە دېيىشىكىنى ئاڭلىيالمىدىم. بىراق، دادامنىڭ بېشىنى چايقاۋاتقىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئاچچىقلانغانلىقىنى بىلدىم.

— دادام خاپا بولۇپ قالدى، — دېدى ئۇلاپا كۇسۇرلاپ.
— تېخى خاپا بولمىدى، راستتىنلا ئاچچىقلانسا، قۇلغىنى تارتىدۇ، — دېدىم.

قولۋاقنى ياساۋاتقانلار ئىشىنى توختىتىپ، دادام بىلەن كاپىتان ئورلوفقا زەن سالدى. قەبىلىمىزدىكى باشقا ئەرلەر چىغىر يولىنىڭ ئاغزىغا كېلىپ بولدى.

قاما تېرىلىرى لىق قاچىلانغان قېيىق كېمە تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى. قېيىق كېمىگە يېقىنلىشىشى بىلەن، ئورلوف كاپىتان قولىنى كۆتۈرۈپ سىگنال بەردى. قېيىق قايتىپ كەلدى، ئۇنىڭدا قارا ساندۇق تۇراتتى، ئىككى ئوۋچى ئۇنى كۆتۈرۈپ يەرگە قويدى. كاپىتان ئورلوف ساندۇقنى ئېچىپ، بىرنەچچە تال مارجانىنى چىقاردى. مۇشۇ چاغدا ئاسماندىن زادى نۇر چۈشمىدى، لېكىن كاپىتان ئورلوف مارجانىنى ئۇياق - بۇياققا پۇلاڭلاتقاندا، ئۇششاق مارجانلار ۋال - ۋۇل قىلىپ چاقناپ كەتتى. يېنىمدا تۇرغان ئۇلاپا ھاياجانلانغىنىدىن نەپەس ئېلىشقىمۇ پېتىنالمىدى. چاتقاللىق ئارىسىغا يوشۇرۇنۇۋالغان ئاياللارنىڭ قىيقاس - چۇقانلىرىنى ئېنىق ئاڭلىدىم.

بىراق، دادام بېشىنى چايقىغىنىچە ساندۇققا دۈمبىسىنى قىلىپ ئۆتۈپ كەتتى. شۇ چاغدىلا قىيقاس - چۇقان بېسىقتى. ئالىيۇتلار گەپ قىلماي بىر چەتتە تۇراتتى. بىزنىڭ ئادەملىرىمىز خىجر يولىنىڭ ئاغزىدىن ئالدىغا نەچچە قەدەم ئىلگىرىلىدى. شۇ يەردە دادامنىڭ ئىشارىتىگە قاراپ تۇرۇشتى.

— بىر پارچە قاما تېرىسىگە بىر تىزىق مارجان بېرىدىغان بۇنداق سودىنى بىز قىلمايمىز، — دېدى دادام.

— بىر تىزىق مارجانغا يەنە بىر تال نەيزە ئۇچى قوشۇپ بېرەيلى، — دېدى كاپىتان ئورلوف ئىككى بارمىقىنى چىقىرىپ.

— بۇ ساندۇققا ئۇنچىلىك كۆپ پاتمايدۇ، — دېدى دادام.

— كېمىدە يەنە نەچچە ساندۇق بار، — دېدى رۇسىيەلىك.

— ھەممىسىنى قىرغاققا ئېلىپ چىقىڭلار، — دېدى دادام، —

كېمەڭلەردە بىر يۈز بەش تاغار قاما تېرىسى بار. مانا بۇ يەردە يەنە ئون بەش تاغار بار. چوڭ - كىچىكلىكى مۇشۇنداق ساندۇقتىن ئۈچىنى بېرىشىڭىز كېرەك.

كاپىتان ئورلوف قول ئاستىدىكىلەرگە بىز چۈشەنمەيدىغان تىلدا بىر نېمىلەرنى دېدى، بىراق ئۇنىڭ گېپىنىڭ مەنىسىنى شۇئانلا چۈشەندىم. تار دېڭىز قولىتۇقىدا يەنە بىرمۇنچە ئوۋچىلار بار ئىدى، ئۇنىڭ گېپى تۈگىشى بىلەنلا، ئۇلار قاما تېرىسىنى قېيىققا يۆتكەشكە باشلىدى.

يېنىمدا تۇرغان ئۇلارغا توختىماي پۇشۇلدايتتى.

— سېنىڭچە ئۇلار بىزگە ساندۇقتىن يەنە نەچچىنى بېرەر؟ —

دېدى ئۇ پىچىرلاپ.

— ئۇنىڭغا ئىشەنمەيمەن.

— تېرىلەرنى كېمىگە ئاپىرنۇالسىلا، تىكىۋېتىشى مۇمكىن.

— چوقۇم شۇنداق قىلىشى مۇمكىن.

ئوۋچىلار دادامنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندىلا، ئاندىن قېيىققا

چىقالايتتى. بىرىنچىسى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىۋىدى، دادام دەرھال ئۇنىڭ يولىنى توسۇۋالدى.

— قالغان تېرىلەرنى نېمىلا بولسۇن قويۇپ تۇرمىساڭلار بولمايدۇ، — دېدى دادام كاپىتان ئورلوفقا قاراپ، — ساندۇقنى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن، ئاندىن ئېلىپ كېتىشكە بولىدۇ.

رۇسىيەلىك قەددىنى رۇسلاپ، قولى بىلەن ئارال تەرەپكە كېلىۋاتقان بۇلۇتنى كۆرسىتىپ:

— بوران - چاپقۇن يېتىپ كەلگۈچە مالنى قاچىلاپ بولمىسام بولمايدۇ، — دېدى.

— بىزگە يەنە بىرنەچچە ساندۇق بېرىڭلار، ئاندىن مالنى قولۇق بىلەن توشۇپ بېرىمىز، — دېدى دادام.

كاپىتان ئورلوف ئۈنچىقىمدى. ئۇ كۆزلىرىنى قولتۇق تەرەپكە ئالدىرىماي يۈگۈرۈتۈپ چىقتى. ئۇ بىزنىڭ ئون نەچچە قەدەم نېرىدىكى تۇمشۇقتا تۇرغان ئادەملىرىمىزگە، ئاندىن قىيادا تۇرغان ئادەملىرىمىزگە بىر قۇر كۆز يۈگۈرۈتكەندىن كېيىن، دادامغا قارىدى. ئۇ قول ئاستىدىكى ئادەملىرىگە بىرنەچچە ئېغىز گەپ قىلدى.

كىمىنىڭ ئاۋۋال قول كۆتۈرگىنىنى بىلمەيلا قالدىم. ئاۋۋال دادام ئوۋچىنى توسۇۋالدىمۇ ياكى خالتا ئېسىۋالغان ئوۋچى ئېتىلىپ، دادامنى بىر ياققا ئىتتىرىۋەتتىمۇ بىلمىدىم. بۇ ئىشلار بەكمۇ تۇيۇقسىز يۈز بەرگەچكە، زادىلا ئاڭقىرالماي قالدىم. مەن ئورنۇمدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتىم، ئۇلار قاتتىق چىرقىرىۋەتتى، قىيانىڭ ئەتراپىدىن ئەكس سادا كۆتۈرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، قورام تاشنىڭ ئۈستىدە بىر ئادەمنىڭ يېتىپ قالغانلىقىنى كۆردۈم، ئۇ مېنىڭ دادام ئىدى، ئۇنىڭ يۈز - كۆزلىرى قانغا بويالغانىدى. ئۇ ئورنىدىن ئاستا - ئاستا تۇرۇۋاتاتتى.

بىزنىڭ ئادەملىرىمىز نەيزىلىرىنى كۆتۈرگىنىچە تۇمشۇقتىن

ئېتىلىپ چۈشتى. كېمىنىڭ پالوبىسىدىن ئاپئاق تۈتەك چىقتى. غايەت زور ئاۋاز قىيادا ئەكس سادا پەيدا قىلدى. بىزنىڭ بەش جەڭچىمىز يەردە قىمىر قىلماي ياتاتتى. ئۇلار يەنە بىرنى چىرقىراپ، بىر تال تاشنى تۆۋەنگە قارىتىپ ئاتتى. تاش كاپىتان ئورلوفنىڭ يېنىغا چۈشتى - يۇ، ئۇنىڭغا تەگمىدى. شۇنىڭ بىلەن قىيانىڭ ئۈستىدىن تۆۋەنگە نۇرغۇن تاش ئېتىلدى. بىرنەچچە ئوۋچىغا تەگدى. جەڭچىلىرىمىز ئېتىلغىنىچە بېرىپ ئۇلارنى يەرگە بېسىپ، تازا ئۇرۇپ ۋاي داد دېگۈزۈۋەتتى.

ئۇلار ئىككىمىز قىيانىڭ ئۈستىدە ئۇلارغا قاراپ تۇردۇق، قانداق قىلارىمىزنى بىلەلمدۇق. تاش ئاتساق جەڭچىلىرىمىزگە تېگىپ كېتىشتىن قورقتۇق.

ئالىيۇتلار قاما تېرىلىرى قاچىلانغان قاپلىرىنى تاشلاپ، بىلىدىن پىچاقنى سۇغۇردى. جەڭچىلىرىمىز ئۇلارغا قاراپ ئېتىلدى. شۇنىڭ بىلەن ساھىلدا قىر - چاپ باشلىنىپ كەتتى. بەزىلەر قۇمدا يېتىپ قالسىمۇ، يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ قايتىدىن قىر - چاپقا ئارىلاشتى. يەنە بەزىلەر شۇ ياتقىنىچە قايتا ئورنىدىن تۇرالمىدى، دادام دەل شۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرى ئىدى.

بىر ۋاقىتچە بۇ جەڭدە بىز يېڭىۋالدىغاندەك بىلىنگەنىدى، لېكىن جەڭ باشلىنىش بىلەنلا، كېمىگە كەتكەن كاپىتان ئورلوف يەنە بىرمۇنچە ئادەملىرىنى باشلاپ كەلدى.

جەڭچىلىرىمىز ئامالسىزلىقتىن قىيا تەرەپكە چېكىندى. ساناقلىقلا ئادىمىمىز قالغانىدى، بىراق ئۇلار يەنىلا چىغىر يولىنىڭ ئاغزىدا داۋاملىق جەڭ قىلىشقا رازى بولدىكى، كەينىگە چېكىنىشىنى خالىمىدى.

بۇ ۋاقىتتا شامال چىقىشقا باشلىدى. كاپىتان ئورلوف بىلەن ئالىيۇتلار تۇيۇقسىز كەينىگە بۇرۇلۇپ، كىچىك كېمە تەرەپكە قاراپ يۈگۈردى. ئادەملىرىمىز ئۇلارنىڭ كەينىدىن قوغلىمىدى. ئوۋچىلار

كېمىسىگە چىقىپلا، ماچتىسىنى چىقاردى. كېمە دېڭىز قولتۇقىدىكى ئىككى تاشنىڭ ئارىسىدا ئاستا - ئاستا مېڭىشقا باشلىدى.

كېمە كۆزدىن يىتىشتىن بۇرۇن پالوبىدا يەنە بىر قېتىم قويۇق ئىس كۆتۈرۈلدى. ئۇلپا ئىككىمىز قىيانى بويلاپ يۈگۈردۇق، ئۈستىمىزدىن خۇددى يوغان قۇشنىڭ قانات قاققىنىدەك غۇر - غۇر ئاۋاز ئاڭلاندى.

بىز بوران - يامغۇر دېمەي كۈچىمىزنىڭ بارىچە يۈگۈردۇق. چېلەكلەپ قۇيغاندەك ياغقان يامغۇر توختىماستىن يۈزىمىزگە ئۇرۇلاتتى. بۇ ۋاقىتتا ئاياللارمۇ يېنىمىزدا يۈگۈردى، ئۇلارنىڭ يىغا - زارىسى بوراننىڭ ئاۋازىنى بېسىپ چۈشەتتى. يۈگۈرۈپ چىغىر يولغا كەلگەندە، جەڭچىلىرىمىز ئۇچرىدى. ئەزلەر ساھىلدا جەڭگە قاتناشقان، ھەممىسى دېگۈدەك يارىلانغانىدى. دادام ساھىلدا ياتقان بولۇپ، دېڭىز سۈيى ئۇنىڭ تېنىگە توختىماي ئۇرۇلاتتى. دادامغا قاراپ، ئىچىمدە، دادام ئۆزىنىڭ مەخپىي ئىسمىنى كاپىتەن ئورلوفقا ئاشكارىلىمىسا بوپتىكەن، دەپ ئويلىدىم. كەنتكە قايتقاندىن كېيىن، يىغا - زار قىلىۋاتقان ئاياللار بىلەن ئازابلىنىۋاتقان ئەزلەرنىڭ ھەممىسى ئۇ مەخپىي ئىسمىنى ئاشكارىلىغانلىقى ئۈچۈن، كۈچى بەك ئاجىزلاپ، ئالىيۇتلار ۋە پەسكەش رۇسلار بىلەن بولغان جەڭدە جېنىدىن ئايرىلدى دېيىشتى.

بەشىنچى باب

مۇسبەت قاپلىغان كەنت

شۇ كۈنى كەچ كالاس - ئاتلىقلارنىڭ ئەسلىمىسىدىكى ئەڭ قورقۇنچلۇق ۋاقىت بولدى. شۇ كۈنى سەھەرگە يېقىن، يېشى چوڭىيىپ كەتكەنلىكتىن جەڭگە قاتنىشالمىغان ياشانغانلارنى قوشقاندا، پۈتۈن قەبىلىدە قىرىق ئىككى ئەر بار ئىدى. كەچ كىرگەندە، ئاياللار مارجان قولىتۇقى ساھىلىدا قۇربان بولغان ئەرلەرنى كەنتكە كۆتۈرۈپ ئەكەلگەندە، پۈتۈن كەنتتە ئون بەشلا ئەر قالغانىدى، بۇنىڭ ئىچىدە يەتتىسى ياشانغانلار ئىدى.

كەنت بويىچە دادىسىدىن، ئېرىدىن، قېرىندىشىدىن ياكى ئوغلىدىن ئايرىلمىغان بىرمۇ ئايال قالمىغانىدى.

بوران - چاپقۇن ئىككى كۈن داۋاملاشتى. ئۈچىنچى كۈنى قۇربان بولغانلارنى جەنۇب تەرەپتىكى ئېگىزلىككە دەپنە قىلدۇق. دېڭىز ساھىلىدا ئۆلگەن ئالىيۇتلارنى بولسا ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋەتتۇق.

بۇ ئىش ئۆتۈپ خېلى ئۇزاق بىر مەزگىلگىچە، كەنت ئىچى تىمتاسلىققا چۆمدى. كىشىلەر پەقەت يېمەكلىك ئىزدىگىلىلا سىرتقا چىقاتتى. قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، جىمجىت ئولتۇرۇپ بىر نېمىلەرنى قالايمىقان يەپ قارىنىنى تويغۇزاتتى. بەزىلەر كەنتتىن ئايرىلىپ، قولۋاققا ئولتۇرۇپ، سانتا - كاترىنا دېگەن ئارالغا

كەتمەكچى بولدى. بۇ ئارال شەرق تەرەپنىڭ ئەڭ چېتى ئىدى. لېكىن، قالغانلار ئۇ ئارالدا تاتلىق سۇ بەكلا ئاز دېيىشتى. ئاخىر كۆپچىلىك يىغىن ئېچىپ، كالاس - ئاتتا قېلىش ياكى كېتىشنى بەلگىلىمەكچى بولدى.

يىغىندا دادامنىڭ ئورنىغا بىر ئادەم يېڭى قەبىلە ئاقساقلى بولۇپ سايلاندى. ئۇنىڭ ئىسمى كېمۇجى ئىدى. بۇ ئادەمنىڭ يېشى خېلىلا چوڭ بولۇپ، ياش چاغلىرىدا ياخشى ئادەم، ئۇستا مەرگەن دەپ نام ئالغان. ئۇ قەبىلە ئاقساقلى بولغان شۇ كۈنى ئاخشىمى ھەممەيلەننى يىغىپ مۇنداق دېدى:

— ئوۋ ئوۋلايدىغان، چوڭقۇر دېڭىزغا چۈشۈپ بېلىق تۇتىدىغان، قولۇق ياسايدىغان ئادەملەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك قۇربان بولدى. ئىلگىرى ئاياللار ئۆيدە ئولتۇرۇپ، تاماق ئېتىپ، كېيىم - كېچەك تىكەتتى، ئۇلارنىڭ باشقا ئىشلارنى قىلىشىنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. ھازىر ئەھۋال ئاياللار ئەرلەرنىڭ ئورنىدا كەنتىنىڭ سىرتىدىكى ھەر خىل خەتەرگە تاقابىل تۇرمىسا بولمايدىغان يەرگە يەتتى. مۇشۇنىڭ ئۈچۈن بەلكىم كالاس - ئاتتا ئاغرىنىدىغان گەپ - سۆزلەر چىقىشى مۇمكىن، يەنە بەلكىم بەزىلەر بۇ مەسئۇلىيەتتىن قېچىشى مۇمكىن. بۇنداق ئادەملەر جازاغا تارتىلىدۇ. چۈنكى كۆپچىلىكنىڭ ھەمكارلىقى بولمىسا، ھەممىمىز ھالەك بولىمىز.

كېمۇجى قەبىلىدىكى ھەربىر ئادەمگە ۋەزىپە بۆلۈپ بەردى. ئۇلار ئىككىمىزگە قۇلۇلە يىغىش ۋەزىپىسىنى بەردى. بۇ خىل قۇلۇلە دېڭىز بويىدىكى قورام تاشلار ئارىسىدا ياشايتتى ھەم بەكمۇ جىق ئىدى. دېڭىز سۈيى يانغاندا، بىز ئۇلارنى سېۋەتكە سېلىپ، چاسا تاغ تەرەپكە ماڭاتتۇق. قېنىق قىزىل رەڭدىكى قۇلۇلە گۆشىنى چىقىرىۋېلىپ، ياپىلاق تاشنىڭ ئۈستىگە يېيىپ ئاپتاپقا سالاتتۇق.

رامۇنىڭ ۋەزىپىسى سەدەپكە قاراش، ئۇنى چايقا، بولۇپمۇ لالما ئىتلارغا يېگۈزمەسلىك ئىدى. بىزنىڭ كەنتتە ئون نەچچە ئىت بار ئىدى، بۇ ئىتلارنىڭ ئىگىلىرى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلار كەنتتىن چىقىپ ئارالدىكى لالما ئىتلارنىڭ توپىغا قوشۇلۇپ كەتكەنىدى. ئۇلار ناھايىتى تېزلا باشقا ئىتلارغا ئوخشاش غالجىرلىشىپ، دائىم كەنتكە يېمەكلىك ئوغرىلاش ئۈچۈن كېلىشەتتى. ھەر كۈنى قاش قاراغاندا، ئۇلار ئىككىمىز رامۇغا ياردەملىشىپ، قۇلۇلنى نېپۋەتكە سېلىپ، كەنتكە ئاپىرىپ ئوبدان ساقلاپ قوياتتۇق.

بۇ كۈنلەردە، ئاياللار كاكئۇس ئۆسۈپ كەتكەن چاتقاللىق ئىچىدە، « تۇنا بېلىق » دەپ ئاتىلىدىغان قىزىل ئالمنى ئۈزەتتى. ئۇلار يەنە نۇرغۇن بېلىق تۈتتى، نۇرغۇن قۇشنى ئوۋلىدى. ئاياللارنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن، بۇرۇن ئەزلەر بار چاغدىكىدىنمۇ كۆپ ئوزۇق - تۈلۈككە ئېرىشتۇق.

كەنتتىكى تۇرمۇش تىنچ بولسا بولاتتى، لېكىن ئەمەلىيەتتە ئۇنداق بولمىدى. ئەزلەر ئاياللار قىلىشقا تېگىشلىك ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى دەپ قارايتتى. ھازىر ئۇلار ئوۋچىغا ئايلانغان بولسىمۇ، ئەزلەر يەنىلا ئۇلارنى كۆزگە ئىلمايتتى. بۇ پات - پات كۆڭۈلسىزلىك كەلتۈرەتتى. كېيىن كېمۇجى بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، ئىشنى قايتىدىن بۆلدى. شۇنىڭدىن باشلاپ، يەنىلا ئەزلەر ئوۋغا مەسئۇل بولىدىغان، ئاياللار ھوسۇل يىغىدىغان بولدى. شۇ كۈنلەردە قىشتىن ئۆتكۈدەك نۇرغۇن يېمەكلىك تەييار بولۇپ بولدى، كىمنىڭ ئوۋغا چىقىشىمۇ مۇھىم ئەمەس ئىدى.

بىراق، بۇ كالىس - ئات كەنتىنىڭ كۈز ۋە قىشتا تىنچ بولماسلىقىنىڭ ھەقىقىي سەۋەبى ئەمەس ئىدى. مارجان قولتۇقىدىكى جەڭدە ئۆلۈپ كەتكەنلەر قەلبىمىزدە ھامان ھايات ئىدى. بىز مەيلى ئارالغا چىقايلى ياكى دېڭىزدىكى ھەرقانداق بىر

جاياغا بارايلى، بېلىق تۇتايلى ياكى تاماق يەيلى ۋە ياكى كەچتە گۈلخاننىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ۋاقتتا بولسۇن، ئۇلارنى ئەسكە ئالمايدىغان ۋاقتىمىز يوق ئىدى. كەنتتىكى ھەممەيلەن مەلۇم بىر ئادەمنى ئەسلەيتتى. مېنىڭ ئەسلەيدىغىنىم دادام ئىدى. ئۇ شۇنچىلىك ئېگىز، تىمەن ۋە رەھىمدىل ئىدى. نەچچە يىل بۇرۇن ئانام ئالەمدىن ئۆتكەنىدى. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇلپا ئىككىمىز ئانامنىڭ ئورنىدا ئۆيىنىڭ يۈكىنى زىممىمىزگە ئالدۇق. ئۇلپا مەندىن نەچچە ياش چوڭ بولغاچقا، ئۆيىنىڭ ئىشلىرىنى مەندىن كۆپرەك قىلاتتى. ھازىر دادام ئالەمدىن ئۆتتى، رامۇغا قاراش تېخىمۇ تەس بولدى، يەنە كېلىپ ئۇ دائىم كەپسىزلىك قىلاتتى.

كالاس - ئات كەنتىدىكى باشقىلارمۇ شۇنداق ئىدى. بىز ئۆلۈپ كەتكەنلەرنى ئەسلەيتتۇق. روھىي جەھەتتىكى بېسىمىمىز يەلكىمىزگە چۈشكەن بېسىمدىنمۇ ئېغىر ئىدى.

كۈزلۈك، قىشلىق ئوزۇقلۇقلار تەييار بولدى. ھەممە ئۆيىنىڭ سېۋىتى لىپمۇلىق توشقاندى. بۇنداق بولغاندا، ئۇلارنى ئەسلەشكە يېتەرلىك ۋاقتىمىز بولاتتى. شۇنىڭ بىلەن كەنتتە بىر خىل كېسەل تارقالدى — ئادەملەر ئولتۇرغان جايىدا مىدىرلىماي ئولتۇراتتى يا گەپ قىلىشمايتتى، يا كۈلۈشمەيتتى.

ئەتىياز كەلگەندە، كېمۇجى ھەممە كىشىنى بىرىەرگە يىغدى. ئۇ پۈتۈن قىش بىر مەسىلىنى ئويلاپ چىققانلىقىنى، ھازىر بىر قارارغا كەلگەنلىكىنى، قولۇققا ئولتۇرۇپ شەرقىتىكى بىر دۆلەتكە بارماقچى بولغانلىقىنى، ئۇ شەرقتە شۇنداق بىر دۆلەت بولغانلىقىنى، يەنە كېلىپ تېخى يالا ۋاقتلىرىدا بىر قېتىم بارغانلىقىنى، ئۇ يەرگە بېرىش ئۈچۈن خېلى ئۇزاق ۋاقت كېتىدىغانلىقىنى، لېكىن ئۇ يەنىلا ئۇ يەرگە بېرىپ، بىز ئۈچۈن باش تىققۇدەك جاي تاپماقچى بولغانلىقىنى، بۇ قېتىملىق سەپەرگە بەك جىق ئەرلەرنى ئېلىشقا بولمىغاچقا، ئۆزى يالغۇز بېرىپ قايىتىپ

كېلىدىغانلىقىنى دېدى.

كېمۇجى سەپەرگە چىقىدىغان كۈنى ھاۋا تولىمۇ ياخشى بولدى. ھەممىمىز ئۇنى ئۈزىتىپ دېڭىز قولتۇقىغا باردۇق. ئۇنىڭ قولتۇقىنى سۇغا سالغىنىغا قاراپ تۇردۇق، قولتۇقنىڭ ئىچىگە ئىككى تۇلۇم تاتلىق سۇ بىلەن خېلى كۈنلەرگىچە يەتكۈدەك قۇرۇتۇلغان تۇنا بېلىق ۋە قۇلۇلە قېقى قاچىلانغانىدى.

بىز كېمۇجىنىڭ قولتۇقىدىن تاكى ئۇ تار خادا تاشلىق قولتۇقتىن چىقىپ، ئاستا - ئاستا دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن ئۆتۈپ، دېڭىزغا كىرىپ كەتكۈچە كۆزىمىزنى ئۈزۈمىدۇق. ئۇ بىزگە قول پۇلاڭلاتتى. بىزمۇ ئۇنىڭغا قول پۇلاڭلاتتۇق. كۈن نۇرى دېڭىز يۈزىدە كۈمۈش رەڭلىك بىر يول ھاسىل قىلدى. ئۇ مۇشۇ يولنى بويلاپ شەرق تەرەپتە كۆزىمىزدىن ئاستا - ئاستا غايىب بولدى.

ئۇ كۈنى قالغان ۋاقىتتا بىز بۇ قېتىمقى سەپەر توغرىلىق پاراڭلاشتۇق. كېمۇجى بىز بىلمەيدىغان ئاشۇ يىراقتىكى دۆلەتكە يېتىپ بارالامدۇ؟ ئۇ قىش كېلىشتىن بۇرۇن قايتىپ كېلەلەرمۇ؟ ئۇ كەلمەسكە كەتكەنمىدۇ؟

شۇ كۈنى كەچتە دېڭىز شامىلى تازا ئەۋجىگە چىقتى، دولقون قىرغاققا كۈچەپ ئۇرۇلاتتى. ھەممىمىز گۈلخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ، قانغۇچە مۇڭداشتۇق.

ئالتىنچى باب

كۆك دېلفىن ئارىلىدىن ئايرىلىش ئارزۇسى

كېمۇجىنىڭ ئايرىلغىنىغا بىر ئاي بولار - بولماي، ئۇنىڭ قايتىپ كېلىشىنى تۆت كۆزىمىز بىلەن كۈتۈشكە باشلىدۇق. مەيلى بوران - چاپقۇنلۇق كۈنلەردە بولسۇن ياكى قويۇق تۇمان قاپلىغان كۈنلەردە بولسۇن، ھەر كۈنى دېگۈدەك قياغا چىقىپ دېڭىزغا قارايدىغانلار بار ئىدى. كۈندۈزى ھامان بىرى قىيادا تۇرۇپ كۆزىتەتتى. كەچقۇرۇنلۇقى گۈلخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ ئىككىنچى كۈنى سەھەردىكى قۇياشنىڭ ئۇنى ئېلىپ كېلىدىغان - كەلمەيدىغانلىقىنى بىلىشنى خالايتتۇق.

بىراق، خېلى كۈنلەر ئۆتۈپ كەتتى. دېڭىزدا يەنىلا كېمىدىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى، كېمۇجىمۇ قايتىپ كەلمىدى!
شۇ يىلى قىشتا بوران - چاپقۇن ناھايىتى ئاز چىقتى، يامغۇرمۇ تۈزۈك ياغىمىدى. يامغۇر پەسلى ئاللىقاچان ئاخىرلاش - قاندى. بۇ بىزگە سۇنى تېجەپ ئىشلىتىش لازىملىقىنى بىلدۈرەتتى. بۇرۇن بۇلاق سۈيى تارتىلىپ كەتكەندىمۇ، كىشىلەر بۇنىڭدىن ئەنسىرىمىگەندى. ھازىر قارىماققا ھەربىر ئىش ۋەھىمە پەيدا قىلاتتى. ھەممىمىز سۇسىزلىقتىن ئۆلۈپ كېتىشىمىزدىن ئەنسىرەيتتۇق.

— يەنىلا باشقا مۇھىم ئىشلار توغرىلۇق ئويلىنىڭلار، —

دېدى كېمۇجىنىڭ ئورنىغا چىققان مائاساپ.

مائاساپنىڭ دەۋاتقىنى ئالىيۇتلار ئىدى. بۇرۇن ئۇلار مۇشۇ پەسىلدە كېلەتتى. قىيادا كۆزەتكۈچىلەر دېڭىزدىكى قىزىل يەلكەننى ئىزدەشكە باشلىدى. كەنتتە بىر قېتىم يىغىن ئېچىلىپ، ئالىيۇتلار كەلسە قانداق تاقابىل تۇرۇش توغرىلىق مەسلىھەت بولدى. ئەگەر ئۇلار بىزگە ھۇجۇم قىلسا — بۇ تەرىپىگە ئىشەنچىمىز كامىل ئىدى — بىز ئۇلارنىڭ ئارالغا چىقىشىنى توسۇغۇدەك كۈچىمىز يوق ئىدى، شۇنداقلا ئۇلارغا تەڭ كېلەلمەيتتۇق. شۇڭا، بىز ئۇلارنىڭ كېمىسىنى كۆرۈشىمىز بىلەنلا يىراققا قېچىپ كەتمەكچى بولدۇق.

قولۇقلارنى يېمەكلىك بىلەن سۇغا توشتۇرۇپ، كۆك دېلىقنى ئارىلىنىڭ جەنۇب تەرىپىدىكى قورام تاشلارنىڭ ئارىسىغا تىقىپ قويدۇق. ئۇ يەر ھەم تىك، ھەم ئېگىز ئىدى. بىز توم، پىششىق دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن چىداملىق ئارغامچا ئېشىپ، بىر ئۈچىنى قىيانىڭ ئۈستىدىكى تاشقا باغلاپ، يەنە بىر ئۈچىنى سۇ يۈزىگە ساڭگىلىتىپ قويدۇق. ئالىيۇتلارنىڭ كېمىسىنى كۆرگەن ھامان، دەرھال قىياغا يىغىلىپ، ئۇ يەردىن سىيرىلىپ چۈشۈپ، ئاندىن قولۇققا ئولتۇرۇپ، سانتا - كاتېرىنا ئارىلىغا قاچماقچى بولدۇق. مارجان قولتۇقىنىڭ كىرىش ئېغىزى تار، كېمىنىڭ كېچىدە ئۇ يەردىن كىرىش مۇمكىنچىلىكى يوق بولسىمۇ، بىز كۈندۈزى ئادەم ئەۋەتىپ كۆزەتكەندىن باشقا، قاش قارايدىن تاكى سۈبھىگىچە كۆزىتىشكە ئادەم قويدۇق.

ئۇزاق ئۆتمەي، ئايدىڭ بىر كەچتە كۆزەتكۈچى كەنتكە يۈگۈرگىنىچە كەلدى. شۇ چاغدا ھەممەيلەن ئۇيقۇغا كەتكەنىدى، ئۇنىڭ چاقىرغان ئاۋازىدىن ھەممەيلەن چۆچۈپ ئويغاندى. — ئالىيۇتلار كەلدى! — ۋارقىرىدى ئۇ، — ئالىيۇتلار كەلدى! بۇنداق خەۋەرنىڭ كېلىشىنى بۇرۇنلا پەرەز قىلىپ، تەييارلىق

كۆرۈپ قويغان بولساقمۇ، كالاس - ئات كەنتى يەنىلا پاتىپاراق بولۇپ كەتتى. مائاساپ ئۇ ئۆيدىن - بۇ ئۆيگە كىرىپ، كۆپچىلىكنى «تىنچلىنىڭلار، لازىمى يوق نەرسىلەرنى ئالماڭلار، ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇڭلار» دەيتتى. مەن يۈككە تالاسىدىن توقۇلغان يوپكامنى ئېلىۋالدىم، ئۇنى نۇرغۇن ۋاقىتمىنى سەرپ قىلىپ توقۇغانىدىم، ئۇ ناھايىتى چىرايلىق ئىدى. مەن يەنە قاما يېپىنچامنى ئېلىۋالدىم.

ئاستا - ئاستا كەنتتىن چىقىپ، چىغىر يول بىلەن قولۋاقلارنى يوشۇرۇپ قويغان تەرەپكە ماڭدۇق. ئاي ئاستا - ئاستا ئاقىرىشقا باشلىدى. شەرقتىن سۇس كۈن نۇرى كۆرۈلۈشكە باشلىدى. بوران يەنە كۈچەيگىلى تۇردى.

يېرىم لېگ يولنى باسا - باسمايلا خەۋەر يەتكۈزگەن ئادەم كەينىمىزدىن قوغلاپ كېلىپ، مائاساپقا دوكلات بەردى. بىز يىغىلىپ، ئۇنى ئارىمىزغا ئېلىپ، دوكلاتىنى ئاڭلىدۇق.

— خەۋەر يەتكۈزۈپ بولۇپ، دېڭىز قولتۇقىغا بېرىپ قاراپ باقتىم، — دېدى ئۇ، — ئۇ يەرگە بېرىپلا، كېيىن ناھايىتى ئوچۇق كۆردۈم. كېمە ئىككى خادا تاشنىڭ سىرتىغا توختىدى. بۇ كېمە ئالىيۇتلارنىڭ كېمىسىدىن كىچىككەن، يەلكىنى قىزىل ئەمەس، ئاق ئىكەن.

— كېمىدىكى ئادەملەرنى كۆردىڭمۇ؟ — سورىدى مائاساپ.

— كۆرمىدىم.

— بۇلتۇر ئەتىيازدا بۇ يەرگە كەلگەن كېمە ئەمەسمىكەن؟

— ئۇ كېمە ئەمەس.

مائاساپ ئۈنچىقماي بۇ خەۋەرنى ئويلىنىۋاتاتتى. بىرىزدىن كېيىن ئۇ كۆپچىلىككە قولۋاقلار بار تەرەپكە بېرىپ، شۇ يەردە ساقلاب تۇرۇشنى تاپىلاپ، قايتىپ بېرىپ قاراپ باقماقچى بولدى. بۇ چاغدا تاڭ يورۇغانىدى، قۇم بارخانلىرىدىن تېزلا ئۆتۈپ، قىيا تەرەپكە قاراپ ماڭدۇق. ئۇ يەرگە يېتىپ بارغاندا، كۈن

چىققاندى.

بوران بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىدى. قوناق ئۇنىدا
ناشتىلىق تەييارلاشقا ئىمكان بولسىمۇ، يەنىلا كېمىدىكىلەرنىڭ
ئىسى - تۈتەكنى كۆرۈپ قېلىشتىن قورقۇپ ئوت ياقىمدۇق.
ئامالسىز قۇلۇلە قېقى يېيىشكە مەجبۇر بولدۇق. ئۇكام ناشتا
قىلىۋالغاندىن كېيىن قىياغا يامىشىپ چىقىپ كەتتى. قولۋاقلارنى
يوشۇرۇپ قويغاندىن بۇيان، ھېچكىم قورام تاش بار يەرگە
ئۆتمىگەندى. قولۋاقلار ئۇ يەردە ساق تۇرۇۋاتامدۇ - يوق،
بىلمەيتتۇق. رامۇ قىياغا چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، يۈگۈرگىنىچە
قۇم بارخانلىرىدىن ئۆتۈپ كېلىۋاتقان بىر ئەرنى كۆردۇق. ئۇ نانگو
بولۇپ، ماتاساپنىڭ بۇيرۇقىنى ئېلىپ كەلگەنىكەن. ھاۋا سوغۇق
بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئۈستىبېشىدىن تەر قۇيۇلاتتى. ئۇ بىرھازادىن
كېيىن، ئاندىن ئەسلىگە كەلدى. ھەممىمىز ئۇنىڭ ئاغزىغا
تەلمۈرۈپ تۇردۇق. ئۇنىڭ چىرايىدىكى خۇشاللىقتىن، خۇش خەۋەر
ئېلىپ كەلگەنلىكىنى بىلدۈرۈپ.

— تېز گەپ قىلمايمسەن؟ — دېدى ھەممەيلەن تەڭلا.

— بىر لېگىدىن ئارتۇق يولنى يۈگۈرۈپ كەلدىم، — دېدى

ئۇ، — ھارغىنىمدىن گەپمۇ قىلالمايۋاتىمەن.

— مانا گەپ قىلىۋاتسەنغۇ، — دېدى بىرى.

— تېز دە، نانگو، تېز گەپ قىل، — كۆپچىلىك تۇشمۇ

تۇشتىن ۋارقىرىشىپ كەتتى.

نانگو بىزگە چاقچاق قىلىۋاتاتتى. ئۇ مەيدىسىنى كېرىپ،

چوڭقۇر بىر نەپەس ئالدى - دە، ئاندىن نېمىشقا ھەممەيلەننىڭ

ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراۋاتقىنىنى چۈشەنمىگەندەك ئەتراپىدىكىلەرگە

قارىدى.

— ئۇ كېمە، — ئۇ ئاخىر ئەزمىسىنى ئېزىپ سۆزلەشكە

باشلىدى، — ئۇ بىزنىڭ دۈشمىنىمىز ئالىيۇتلارنىڭ كېمىسى

ئەمەسكەن. كېمىدە ئاق تەنلىكلەر بار ئىكەن. ئۇلار كېمۇجى بارغان يەردىن كەپتۇ.

— كېمۇجى قايتىپ كەپتىمۇ؟ — سورىدى بىر بوۋاي.
 — ئۇ قايتىپ كەلمەپتۇ. بىراق ئۇ ئاق تەنلىكلەر بىلەن

كۆرۈشۈپتۇ ھەمدە ئۇلارغا بۇ يەرگە كېلىشنى ئۆتۈنۈپ يالۋۇرۇپتۇ.
 — ئۇلار نېمە ئادەملەر ئىكەن؟ — سورىدى ئۇلار.

— كېمىدە ئوغۇل بالىلار بارمىكەن؟ — سورىدى رامۇ. ئۇ
 قىيادىن يېنىپ چۈشكەندى، ئاغزىغا نېمىلەرنىدۇر تىقۋالغانىدى.

ھەممەيىلەن ئاغزى بېسىقماي سۆزلەپتتى.
 نانگو چىرايى سۈرلۈك قىياپەتكە كىردى. ئۇنىڭ بۇنداق

قىياپەتكە كىرىشى ئاسان ئەمەس ئىدى. ئۇ ئالىيۇتلار بىلەن
 بولغان جەڭدە ئاغزىغا پىچاق يېگەندىن تارتىپ كۈلۈپ تۇرغاندەكلا

كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۇ قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ
 كۆپچىلىكنى تىنچلىنىشقا دەۋەت قىلدى.

— بۇ كېمە بۇ يەرگە بىرلا مەقسەتتە، — دېدى ئۇ، —
 بىزنى كالاس - ئاتتىن ئېلىپ كەتكىلى كەپتۇ.

— ئەمەسە بىزنى نەگە ئاپىرىدىكەن؟ — سورىدىم
 ئۇنىڭدىن، — بۇ كېمىنىڭ ئالىيۇتلارنىڭ ئەمەسلىكى ھەقىقەتەن

خۇش خەۋەر، لېكىن ئاق تەنلىكلەر بىزنى نەگە ئاپىرىدىغاندۇ؟
 — بۇنى بىلىمىدىم، — دېدى ئۇ، — كېمۇجى بىلىدۇ، ئۇ

ئاق تەنلىكلەردىن بۇ يەرگە كېلىپ بىزنى ئېلىپ كېتىشنى
 ئۆتۈنۈپتۇ.

نانگو گېپىنى توختىتىپ كەينىگە بۇرۇلۇپ ماڭدى. بىز
 ئۇنىڭغا ئەگەشتۇق. بارىدىغان يېرىمىزنى ئويلاپ سەل دەككە -

دۈككىدە بولغان بولساقمۇ، بىراق ئىچىمىزدە يەنىلا خۇش ئىدۇق.

يەتتىنچى باب

مەن قىپقالدىم

كېچىدىن تېز قېچىشتىن باشقىنى ئويلىماي، ھېچ نەرسىمنى ئالمىغاندۇق. ھازىر ئۆيلىرىمىزگە قايتىپ، سېۋەتلەرنى تاڭماقچى بولدۇق. ھەممەيلەن خۇشال ئىدى. نانگو ئۆيمۇئۆي كىرىپ، كۆپچىلىكنى تېز بولۇشقا ئۈندىگىلى تۇردى.

— شامال بارغانسېرى كۈچىيىۋاتىدۇ، — ۋارقىرىدى ئۇ، — كېمە ھازىرلا قوزغىلىدۇ.

كىت قىلىتىرىقىدىن ياسىۋالغان ئۈچ تال يىڭنە، بىر تال دەرەش (بىگىز)، ھايۋان سويىدىغان بىر تال تاش پىچاق، ئىككى قازان، قۇلۇلە قېپىدىن ياسالغان، ئىچىگە بىر مۇنچە ھالقا سىلىنغان بىر كىچىك قۇتا قاتارلىق ئېلىپ مېڭىشقا تېگىشلىك نەرسىلىرىمنى ئىككى سېۋەتكە لىق قاچىلىدىم.

ئۇلارنىڭ ئىككى قۇتا ھالقىسى بار ئىدى. ئۇ مەندىنمۇ بەك سۆلەتپەرەس ئىدى. ئۇ ھالقا قۇتىسىنى سېۋەتكە سالىدى. ئاندىن بۇرغىغا ۋە كۆزىنىڭ ئاستىغا كۆك لاي بىلەن سۇس قىلىپ ئەن سالىدى. بۇ ئۇنىڭ تېخى ياتلىق بولمىغىنىنى بىلدۈرەتتى.

— كېمە قوزغالدى، — دېدى نانگو.

— ئۇ قوزغالسا، — دېدى ئۇلارمۇ ۋارقىراپ، — بوران - چاققۇن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، يەنە قايتىپ كېلىدۇ.

ئاچام نانگو بىلەن مۇھەببەتلىشىۋاتاتتى، ئۇ نانگو بىلەن چىقىشىپ:

— بۇ ئارالغا باشقا ئەرلەرمۇ كېلىدۇ، ئۇلار كېتىدىغانلاردىن كېلىشكەن ھەم باتۇر، — دېدى.
— سىلەردەك بەتبەش ئىرىلەرنى كۆرسە، ئۇلار قورقۇپ كېتىپ تىكىۋېتىدۇ.

بىز كەنتتىن ئايرىلىدىغان چاغدا تۇيۇقسىز بوران چىقىپ، قۇم ئۇچۇپ كېلىپ يۈزىمىزگە ئۇرۇلدى. بىر سېۋەتنى كۆتۈرگىنىچە ئالدىمىزدا ئويناقلار كەتكەن رامۇ ئۇزاق ئۆتمەي يېنىپ كېلىپ، بېلىق تۇتىدىغان نەيزىسىنى ئۇنتۇپ قالغانلىقىنى ئېيتتى، نانگو قىيانىڭ ئۈستىدە بىزنى ئالدىرىتىۋاتقاچقا، ئۇنى نەيزىسىنى ئېلىشقا قايتقىلى قويمۇدۇم.

كېمە قولتۇققا كىرمەي تۇرۇپ لەڭگەر تاشلىدى. نانگو بوران كۈچىيىپ كەتكەنلىكتىن، كېمىنىڭ قىرغاققا يېقىنلىشىۋالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. تاشقىن خادا تاشلارغا ئۇرۇلۇپ، گۈلدۈرلىگەن ئاۋازلارنى چىقىراتتى. يىراقتىن نەزەر سالسا، دېڭىز قىرغىقى پۈتۈنلەي كۆيۈك كۆرۈنەتتى.

دېڭىز ساھىلىدا ئىككى قېيىق، يېنىدا تۆت ئاق تەنلىك تۇراتتى. چىغىر يولىدىن چۈشۈۋاتساق، ئۇلاردىن بىرى قول پۇلاڭلىتىپ بىزنى ئالدىراتتى. ئۇ بىز چۈشەنمەيدىغان بىر تىلدا گەپ قىلدى.

نانگو بىلەن مائاساپتىن باشقا قەبىلىمىزدىكى ئەرلەرنىڭ ھەممىسى كېمىگە چىقىپ بولغانىدى. نانگو ئىنىم رامۇنىڭمۇ كېمىدە ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. بايا ئۇنى نەيزىسىنى ئېلىشقا كەتكەن قايتقىلى قويمىغىنىمدا، ئۇ يۈگۈرگىنىچە سەپنىڭ بېشىغا كەتكەنىدى. نانگو ئۇنىڭ قولتۇقتىن ئايرىلغان تۇنجى قېيىققا چىققانلىقىنى ئېيتتى.

ماتاساپ ئاياللارنى ئىككى گۇرۇپپىغا بۆلدى. ئاندىن قېيىقنى سۇغا چۈشۈردى. قېيىق سۇدا قاتتىق لەپەڭلەيتتى، بىز يىقىلىپ چۈشمەسلىك ئۈچۈن يېتىۋالدۇق.

قولتۇق ھەرھالدا بورانغا ئازدۇر - كۆپتۇر دال بولغانىدى. خادا تاشنىڭ ئارىلىقىدىن ئۆتۈپ دېڭىزغا چىقىشىمىزغا، تاشقىن بىزگە قاراپ شىددەت بىلەن ئۇرۇلدى. قېيىقنىڭ ئۈستى بىردىنلا مالمان بولۇپ كەتتى. بۇرغۇن چاچرىغاندا، ئاق تەنلىكلەرمۇ ۋارقىرىشىپ كەتتى. قېيىق بارغانسېرى كۈچلۈك لەپەڭشىگىلى تۇردى. كېمە گاھ كۆرۈنۈپ كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە يوقاپ كېتەتتى. ئاخىر ھەرھالدا كېمىگە يېقىنلاشتۇق، پالوبىغا قانداق چىقىپ قالغىنىمىزنىمۇ بىلمەي قالدۇق.

كېمە بەك چوڭ ئىدى. ئەڭ چوڭ قولۋېقىمىزدىنمۇ نەچچە ھەسسە چوڭ ئىدى. كېمىدە ئېگىز ئىككى ماچتا، ئوتتۇرىسىدا كۆك كۆز، قارا ساقال بىر ياش تۇراتتى.

ئۇ ئاق تەنلىكلەرنىڭ باشلىقى بولۇپ، ئۇ بۇيرۇق قىلغان ھامان قالغان ئاق تەنلىكلەر دەرھال ئىجرا قىلاتتى. ئېگىز ماچتىدىن يەلكەن كۆتۈرۈلدى. ئىككى ئەر ماچتىنىڭ ئارقانلىرىنى تارتىشقا باشلىدى.

ئىننىمىنىڭ ھەممىگە قىزىقىدىغان مەجەزىنى بىلگەچكە، باشقىلارغا دەخلى قىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ ئۇنى چاقىردىم. بوران ئاۋازىمنى يۇتۇپ كېتىپ، ئۇ جاۋاب بەرمىدى. پالوبىدا كىشىلەر قىسىلىشىپ كەتكەچكە، مېڭىشقا پەقەت ئامال يوق ئىدى. توختىماي ئۇنىڭ ئىسمىنى چاقىرىپ پالوبىنىڭ بۇ چېتىدىن - ئۇ چېتىگىچە قىستىلىپ باردىم، يەنىلا جاۋاب كەلمىدى، ئۇنى كۆرگەن ئادەممۇ چىقىمىدى، ئاخىر نانگونى تاپتىم.

— ئۇكام قېنى؟ — ئەنسىرىگىنىمدىن ۋارقىراپ سورىدىم.
ئۇ دېڭىز ساھىلىدا دېگەن گېپىنى يەنە بىر قېتىم

تەكرارلىدى. ئۇنىڭ گېپى تۈگمەي تۇرۇپلا، ياندا تۇرغان ئۇلپا قولى بىلەن ئارالنى كۆرسەتتى. مەن پالوبىدىن ئۆتۈپ قىرغاققا قارىدىم — ئۇ رامۇغۇ؟ ئۇ قىيا ئۈستىدە نەيزىسىنى كۆتۈرگىنىچە يۈگۈرۈۋاتاتتى. يەلكەن تولۇق چىقىپ بولغان، كېمە ئاستا - ئاستا قوزغىلىۋاتقاندى. ھەممەيەلەن قىرغاققا قاراشتى، ھەتتا ئاق تەنلىكلەرمۇ قارىدى. بىر ئاق تەنلىكنىڭ ئالدىغا كېلىپ، قىرغاقتىكى رامۇنى كۆرسەتتىم، بىراق ئۇ بېشىنى چايقاپ، كەينىگە ئۆرۈلۈپ كەتتى. كېمىنىڭ سۈرئىتى تېزلەشكىلى تۇردى. ئىختىيارسىز ۋارقىرەۋەتتىم. مائاساپ بىلىكىمدىن تۈتۈۋالدى.

— بىز رامۇنى ساقلىيالايمىز، — دېدى ئۇ، — يەنە ساقلىساق، كېمە خادا تاشقا ئۇرۇلۇپ كېتىدۇ.

— ئۇنى ساقلايلى! — جېنىمنىڭ بارىچە ۋارقىرىدىم، — ئۇنى ساقلاپ تۇرايلى!

— نەچچە كۈندىن كېيىن كېمە ئۇنى ئالغىلى كېلىدۇ، — دېدى مائاساپ، — ئۇنىڭغا ھېچ ئىش بولمايدۇ، يەيدىغان - ئىچىدىغىنى بار، ياتىدىغان يېرىمۇ بار.

— ياق، — دېدىمەن يىغلاپ.

مائاساپنىڭ چىرايى تاشتەك قېتىپ قالدى. ئۇنىڭ ئەمدى مەن بىلەن كارى بولمىدى. يەنە بىر قېتىم جېنىمنىڭ بارىچە ۋارقىرىدىم. بىراق، نەرە تارتىۋاتقان بوراننىڭ ئاۋازى ئاۋازىمنى بېسىپ كەتتى. كىشىلەر مېنى ئوربۇپلىپ، مائاساپنىڭ گېپىنى تەكرارلىشاتتى، لېكىن ئۇلارنىڭ گەپلىرى ماڭا تەسەللى بولالمايتتى. رامۇ قىيادا كۆزدىن يىتتى، ئۇنىڭ چىغىر يولىنى بويلاپ ساھىلغا قاراپ يۈگۈرۈۋاتقىنىنى بىلەتتىم.

كېمە دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى رايونىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈشكە باشلىۋىدى، كېمە ساھىلغا ياندىغان بولدى دەپ، تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتتۈم. كىم بىلسۇن كېمە يۆلىنىشىنى ئاستا - ئاستا

ئۆزگەرتىپ، شەرققە ماڭدى. دەل مۇشۇ پەيتتە، نۇرغۇن قوللار مېنى تارتىۋالماقچى بولۇپ، ماڭا قاراپ سوزۇلغان بولسىمۇ ئىككى تاقلاپلا پالوبىدىن ئۆتۈپ دېڭىزغا ئۆزۈمنى ئاتتىم.

بىر دولقۇن مېنى يۈتۈپ كەتتى، توختىماي سۇ ئاستىغا چۆكتۈم، «كۈنى ئىككىنچى كۆرەلمەيدىغان بولدۇم» دەپ ئويلىدىم. سۇدىن بېشىمنى چىقارغان ۋاقىتىدا، كېمە ئاللىقاچان يىراقلاپ كەتكەنىدى. بۇرغۇنلارنىڭ ئارىسىدىن يەلكەننىڭ قارىسىنى ئاران كۆرەلدىم. قولۇمدىكى ھەممە بېساتىم قاچىلانغان سېۋەت بەكمۇ ئېغىر ئىدى. سېۋەتنى تۈتۈپ سۇ ئۈزۈشۈم مۇمكىن ئەمەس ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتىم. سېۋەتنى تاشلاپ، قىرغاققا قاراپ ئۈزۈشكە باشلىدىم.

مارجان قولتۇقىغا كىرىش ئېغىزىدىكى خادا تاشلارنى ئاران ئىلغا قىلالىدىم. لېكىن ئازراقمۇ قورقمىدىم. نۇرغۇن قېتىم بۇنىڭدىنمۇ يىراققا ئۆزگەندىم، بىراق بۇ تۇنجى قېتىم بوران - چاپقۇندا سۇ ئۈزۈشۈم ئىدى.

بىر ياقىتىن قىرغاققا قاراپ ئۆزگەچ، يەنە بىر ياقىتىن رامۇنى قانداق جازالاشنى ئويلىدىم. بىراق پۈتۈم قۇمغا تەگكەندە، ئۇنىڭ سۇنى كېچىپ، قولىدا نەيزىسىنى تۇتقان پېتى روھى چىقىپ كەتكەندەك تۇرغان ھالىتىگە قاراپ، بايقى ئويۇمنى پاك - پاكىز ئۈنتۈپ، قۇمغا يۈكۈنگۈنۈمچە ئۇنى چىڭ قۇچاقلدىم. كېمە كۆزدىن غايىب بولغانىدى.

— كېمە قاچان قايتىپ كېلىدۇ؟ — سورىدى رامۇ كۆزىگە ياش ئېلىپ.

— ھايال ئۆتمەي قايتىپ كېلىدۇ، — دېدىمەن قارىسىغىلا. شۇنچە كۆپ ۋاقىتىمنى سەرپ قىلىپ، پالما تالاسىدىن كۆڭۈل قويۇپ تۇقۇغان يوپكامنىڭ كاردىن چىققىنىغا بەك ئاچچىقىم كەلدى.

سەككىزىنچى باب

رامۇنىڭ لالما ئىت بىلەن ئېلىشىشى

چىغىر يولغا چىقىشىمىزغا بوران بارغانسېرى كۈچەيگىلى تۇردى. قۇم چاسا تاغنى كۆمۈۋەتكەندى. ئايغىمىزدىن ھەربىر قەدەمدە شۇرقىراپ قۇم چۈشەتتى. ھەممە يەرنى قۇم - بوران قاپلىغانىدى. كەنتكە قايتىدىغان يولنى تاپالمىغاچقا، كەچ بولغۇچە قورام تاشلار يوقۇقىغا كىرىپ بوراندىن دالدېلاندى. كەچ كىرگەندە، بوران سەل پەسىيىپ، ئايىمۇ چىقتى. ئاي يورۇقىدا كەنتكە كېلىۋالدۇق.

سوغۇق ئاي نۇرىدا قاتار - قاتار كەتكەن كەپىلەر بەكمۇ قورقۇنچىلۇق كۆرۈنەتتى. كەپىگە يېقىنلاشقاندا، ئىچىدىن شەپە ئاڭلاندى. شامالنىڭ ئاۋازىمىكىن دەپتىمەن. يېقىن كېلىپ قارىساق، ئون نەچچە لالما ئىت كەپىلەر ئارىلىقىدا چۆرگۈلەپ يۈرگەنىكەن. ئۇلار بىزگە قاراپ قاۋغىنىچە قېچىشتى.

بىز كەنتتىن ئايرىلىپ ئۇزاق ئۆتمەي بۇ بىر توپ لالما ئىتلار كېلىپ، بىز ئېلىپ كېستەلمىگەن قۇلۇلە بىلەن قارىنى توپغۇزۇشقانىدى. رامۇ ئىككىمىز لالما ئىتلاردىن ئاشقان ئازراققىنە يېمەكلىكنى مىڭ تەستە تېپىپ، كەچلىك تامىقىمىزنى يىدۇق. گۈلخاننىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ كەچلىك تاماق يەۋاتساقمۇ، ئانچە يىراق بولمىغان يەردىكى پاكار تاغ تۆپىسىدىن لالما ئىتلارنىڭ

قاۋىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇردى. ئۇلارنىڭ قاۋىغان ئاۋازى كېچىچە بېسىقمىدى. تاكى تاڭ ئېتىپ كۈن چىققاندا كەپىدىن چىقسام، ئاندىن بۇ بىر توپ لالما ئىت ئارالنىڭ شىمالىدىكى ئۇۋىسى — يوغان ئۆڭكۈر تەرەپكە چېپىپ كېتىشتى.

شۇ كۈنى ئەتىگەندىن تا كەچكىچە يېمەكلىك ئىزدىدۇق. شامال توختايدىغاندەك ئەمەس، دېڭىز تاشقىنى ساھىلغا ئۇرۇلاتتى، خادا تاشلىققا بارالمىدۇق. قىيانىڭ ئۈستىدىن چايكا تۇخۇملىرىنى ئىزدىدىم، رامۇ نەيزە بىلەن تاشقىن سۈيىدىن يىغىلىپ قالغان كۆلچەكتىن بىر تىزىق ئۇششاق بېلىق تۇتتى. ئۇ بۇ بىر تىزىق ئۇششاق بېلىقنى مۇرىسىگە ئارتقىنىچە ئۆيگە ماڭدى، ئۇ يول بويى گىدىيىپ كەلدى. ئۇ بۇنىڭ بىلەن گۇناھىمنى يۇدۇم دەپ ئويلىغانىدى.

جىلغىدىن مەن يىغقان كۆممىقوناق بىلەن مول كەچلىك تاماق يېدىم. قاچام دېڭىز ئاستىغا چۆكۈپ كەتكەچكە، بىر ياپىلاق تاشنىڭ ئۈستىدە تاماق ئېتىشكە مەجبۇر بولدۇم. شۇ كۈنى كەچتە لالما ئىتلار يەنە كەلدى. ئۇلار بېلىقنىڭ ھىدىنى ئېلىپ ئىدىرنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ قاۋىشاتتى. گۈلخاننىڭ يورۇقىدا ئۇلارنىڭ كۆزلىرى ۋالىدايتتى. ئۇلار سەھەرگە يېقىن، ئاندىن كەتتى.

بۈگۈن دېڭىز يۈزى ناھايىتى تىنچلىنىپ كەتكەن بولۇپ، خادا تاشلارنىڭ ئارىسىدىن قۇلۇلە ئىزدىسەك بولاتتى. دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن بىر قوپال سېۋەت توقۇدۇق. كۈن بېشىمىزغا كەلگۈچە سېۋەتنى توشتۇرۇپ بولدۇق. رامۇ ئىككىمىز قۇلۇلنى كۆتۈرۈپ ئۆيگە كېتىۋاتقاچ قىيانىڭ ئۈستىدە بىر دەم توختىدۇق. ھاۋا ئىنتايىن ئوچۇق ئىدى. كېمە كەتكەن تەرەپتىن بەك يىراق يەرنى كۆرگىلى بولاتتى.

— كېمە يەنە كېلەمدۇ؟ — دېدى رامۇ.

— كېلىشى مۇمكىن، — دېدىم ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىپ،
 كۆڭلۈمدە ئۇنداق ئويلىمىساممۇ، — ئەمما خېلى كۈنلەردىن كېيىن
 كېلىشى مۇمكىن، ئۇلار بارىدىغان دۆلەت بەك يىراق.
 رامۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ ماڭا قارىدى، ئۇنىڭ قاپقارا كۆزلىرى
 چاقناپ كەتتى.

— كېمە ئەمدى كەلمىسىمۇ مەن ئۈچۈن بەرىبەر، — دېدى ئۇ.
 — نېمىشقا بۇنداق دەيسەن؟ — سورىدىم ئۇنىڭدىن.
 رامۇ ئويلانغىنىچە نەيزە بىلەن يەرگە بىر تۆشۈك تەشتى.
 — نېمىشقا؟ — يەنە سورىدىم.
 — سېنىڭ بىلەن مۇشۇ يەردە تۇرغۇم بار، — دېدى ئۇ، —
 ھازىر بۇ يەر ئادەم بار چاغلاردىنمۇ كۆڭۈللۈك بولۇپ كەتتى. ئەتە
 قولۇقلارنى يوشۇرۇپ قويغان يەرگە بېرىپ، قولۋاقتىن بىرنى
 مارجان قولتۇقىغا ئېلىپ كېلىمەن. قولۋاققا ئولتۇرۇپ بېلىق
 تۇتقىلى بارايلى. بۇ ئاراننى ئوبدان كۆرۈپ چىقايلى.
 — قولۇق بەك ئېغىر، سۇغا چۈشۈرەلمەيسەن.
 — قاراپ تۇر.

رامۇ مەيدىسىنى ئاچتى. بويىدا دېڭىز پىلىنىڭ چىشىدىن
 ياسالغان بىر تىزىق مارجان تۇراتتى، كىمىنىڭ چۈشۈرۈپ قويغىنىنى
 بىلگىلى بولمايتتى. بۇ مارجان ئۇنىڭغا چوڭ كېلىپ قالغان، يەنە
 كېلىپ دېڭىز پىلىنىڭ چىشلىرى يېرىلىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇ
 نەيزىسىنى ئوتتۇرىمىزغا سانجىغاندا شاراقشىپ كەتتى.
 — مېنىڭ كېۋىڭنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىمنى ئۇنتۇپ قاپسەن، —
 دېدى ئۇ.

— ئۇنتۇپ قالمىدىم، — دېدىم ئۆيگە قايقاندىن كېيىن، —
 لېكىن سەن تېخى بالا، كۈنلەرنىڭ بىرى ئېڭىز ھەم بەستلىك
 بولسەن، شۇ چاغدا ئاندىن قولۋاققا كۈچۈك يېتىدۇ.
 — مەن كېۋىڭنىڭ ئوغلى، — دېدى ئۇ. بۇ گەپنى دېگەن

ۋاقتىدا ئۇنىڭ كۆزلىرى تۇيۇقسىز يوغىناپ كەتتى، — مەن ئۇنىڭ ئوغلى. دادام ئۆلۈپ كەتكەنكەن، مەن ئۇنىڭ ئورنىغا دەسسەشمە كېرەك. مەن ھازىر كالاس - ئاتلىقلارنىڭ ئاقساقىلى. ھەممە ئىشتا مېنىڭ گېپىمنى ئاڭلىمىساڭ بولمايدۇ.

— لېكىن سەن ئاۋۋال چوڭ بول. قەبىلىمىزنىڭ ئادىتىگە ئاساسەن، سېنى تال چىۋىق بىلەن ئۇرۇپ، ئاندىن قىزىل چۈمۈلە تېغىغا باغلاپ قويىمىسام بولمايدۇ.

رامۇ تاتىرىپ كەتتى. ئۇ قەبىلىمىزدە ئۆتكۈزۈلگەن قۇرامىغا يەتكەنلەرنىڭ مۇراسىمىنى كۆرگەنىدى، يەنە كېلىپ ناھايىتى ئېنىق ئېسىدە ئىدى. مەن يەنە تېزلا مۇنداق دېدىم:

— بۇ مۇراسىمنى ئۆتكۈزىدىغان ئادەم بولمىغاندىكىن، تال چىۋىق بىلەن ئۇرۇشنىڭ، يەنە قىزىل چۈمۈلگە چاقتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق، قەبىلە ئاقساقىلى رامۇ.

— بۇ ئىسىمنىڭ ماڭا ماس كەلگەن - كەلمىگەننى بىلمەيمەن، — دېدى ئۇ كۈلۈمسىرەپ. ئۇ نەيزىنى بېشىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان چايكىغا قارىتىپ ئاتتى، — تېخىمۇ ياخشى ئىسىمدىن بىرنى تېپىشىم كېرەك.

ئۇنىڭ چوڭ - چوڭ چامداپ بېرىپ نەيزىنى يەردىن ئېلىشىغا قاراپ تۇردۇم. بىلەكلىرى بىلەن پۇتلىرى تايماقتەك ئىنچىكە كىچىككەن بىر بالا بويىغا دېڭىز پىلىنىڭ چىشىنى ئېسىۋالغانىدى. ئەمدى ئۇ كالاس - ئاتلىقلارغا قەبىلە ئاقساقىلى بولدى، ئۇنىڭ يېنىدا يۈرسەم، نۇرغۇن ئاۋارىچىلىكلەرنىڭ يۈز بېرىشى ئېنىق بولسىمۇ، يەنىلا بېرىپ ئۇنى قۇچاقلىغۇم كەلدى.

— بىر ئىسىمنى ئويلىدىم، — دېدى ئۇ يېنىپ كەلگەندە.

— قانداق ئىسىم؟ — سورىدىم جىددىي تەرىزدە.

— قەبىلە ئاقساقىلى تانىوستلوپاي (tanyositlopai).

— بۇ ئىسىم بەك ئۇزۇنكەن، ھەم ئادەمنىڭ ئاغزىغا

كەلمەيدىكەن .

— تېزلا ئۆگىنىۋالسەن — دېدى قەبىلە ئاقساقلى تانىوستلوپاي .

قەبىلە ئاقساقلى تانىوستلوپاينىڭ قولۋاقلارنى يوشۇرۇپ قويغان يەرگە يالغۇز بېرىشىغا ئۇنىمىغان بولساممۇ ، ئەتىسى ئەتىگەندە ئويغىنىپ رامۇنىڭ ئۆيدە يوقلۇقىنى سەزدىم . ئۇ ئىشك ئالدىدىمۇ يوق ئىدى . شۇندىلا ئۇنىڭ تاڭ يورۇماستىنلا ئورنىدىن تۇرۇپ يالغۇز كەتكەنلىكىنى ئۇقتۇم .

بەك قورقۇپ كەتتىم . ئۇنىڭ بېشىغا كېلىش مۇمكىنچىلىكى بار ھەممە كېلىشمەسلىكىنى كاللامدىن ئۆتكۈزدۈم . دەرۋەقە ، ئۇ بۇرۇن دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن ئېشىلگەن ئارغامچا بىلەن تۆۋەنگە سىيرىلىپ چۈشكەن بولسىمۇ ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا ئەڭ كىچىك قولۋاقتى چۈشۈرۈشمۇ تولمۇ تەسكە توختايتتى . ئۇ بىر قولۋاقتى سۇغا چۈشۈرگۈچە ، ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ يارىلانمىغان تەقدىردىمۇ ، قولۋاقتى دېڭىز دولقۇنىنىڭ شىددەتلىك ئېقىنىدا قۇم ئازگالغا چۈشۈپ كەتمەي ھەيدىيەلەرمۇ؟

بۇلارنى ئويلاپ كەينىدىن يۈگۈردۈم . چىغىر يولىدا كېتىۋېتىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا رامۇنىڭ قىياغا كەتكىنى توغرىمۇ ياكى خاتامدۇ دەپ دەرگۇماندا قالدىم . كېيىننىڭ بىزنى ئالغىلى قاچان كېلىدىغانلىقىغا ھېچكىم بىر نېمە دېيەلمەيتتى . كېمە كەلگۈچە ، ئىككىمىز ئارالدا ياشايتتۇق . شۇڭا كۆپچىلىك بار چاغقا ئوخشمايتتى . مەن ھەمىشە ئۇنىڭ ياردىمىگە موھتاج ئىدىم . ئۇ تېزىرەك چوڭ بولسا بولاتتى .

ئۇشتۇمتۇت كەينىمگە بۇرۇلۇپ ، مارجان ئارىلىدىكى چىغىر يولغا قاراپ يۈگۈردۈم . رامۇ قولۋاقتى سۇغا چۈشۈرۈپ ، دېڭىز دولقۇنىنىڭ كۈچى بىلەن قۇم ئازگالدىن ئۆتۈپ كەتتى دېگەن تەقدىردىمۇ ، كۈن تىكلەشكەندە ، ئاندىن دېڭىز قولتۇقىغا يېتىپ

بارالايتتى. ئۇنى دېڭىز ساھىلىدا ساقلىسام توغرا بولاتتى. ئۇ يەردە ئۇنى كۈتۈۋالدىغان بىرى بولمىسا، دېڭىزدا بىر چۆرگۈلەپ كەلگەننىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟

رامۇنى خىيالىمدىن ۋاقىتلىق چىقىرىۋېتىپ، مۇلى قۇلۇلىسى ئىزدەشكە باشلىدىم. بىز تاپقان يېمەكلىكنى كەنتتە يوق چېغىمىزدا لالما ئىتلارغا يېگۈزۈپ قويماستىن ئۈچۈن ئامال قىلىپ ئوبدان ساقلىشىمىز كېرەك، دېگەن خىيال كاللامغا كەلدى. ھېلىقى كېمىمۇ خىيالىمدىن كەچتى. مائاساپنىڭ دېگەن گېپىنى ئەسلەشكە تىرىشتىم. كېمىنىڭ يەنە كېلىدىغانلىقىدىن تۇنجى قېتىم گۇمانلاندىم. دەككە - دۈككە ئىچىدە قورام تاشلارنىڭ ئارىسىدىن قۇلۇلە قېپى ئىزدىگەچ، تۇرۇپ - تۇرۇپ قورقۇنۇچ ئىچىدە چەكسىز كەتكەن دېڭىزغا قاراپ قوياتتىم.

كۈن بارغانسېرى ئۆرلىدى. رامۇنىڭ قارىسى يەنىلا كۆرۈنمەيتتى. ئەنسىرەشكە باشلىدىم. سېۋەتلىق توشتى. ئۇنى كۆتۈرۈپ چاسا تاغقا چىقتىم.

ئۇ يەردىن دېڭىز قولتۇقىغا قارىدىم، قىرغاقنى بويلاپ، پايانسىز دېڭىزغا ئاجىز دېڭىز جىلغىسىدەك كىرىپ كەتكەن قۇم ئازگالغا كۆز يۈگۈرتتۈم. دولقۇنلارنىڭ ساھىلغا ياماشقىنىنى كۆرەلدىم. تېخىمۇ يىراقتا شىددەتلىك ئېقىن بىر - بىرنى قوغلىشىپ، ئەگرى - بۈگرى بۇزغۇن ياسايتتى. تاكى كۈن تىكلەشكۈچە چاسا تاغدا ساقلىدىم. ئاندىن ئالدىراپ - تېنەپ كەنتكە قايتىپ، رامۇنىڭ مەن سىرتقا چىقىپ كەتكەن ۋاقىتتا قايتىپ كەلگەن بولۇشىنى تىلىدىم. لېكىن كەپىدە ئىنس - جىن كۆرۈنمەيتتى.

قۇلۇلە قېپىنى لالما ئىتلارنىڭ ئوغرىلىقچە يەپ كېتىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ناھايىتى تېزلىكتە بىز ئازگال كولاپ، قۇلۇلە قېپىنى كۆمۈپ، يوغان تاشتىن بىرنى ئەكېلىپ، ئازگالنىڭ ئاغزىنى

ئېتىپ قويدۇم. ئاندىن ئاراننىڭ جەنۇبىغا قاراپ ماڭدىم. ئۇ يەرگە بارىدىغان ئىككى چىغىر يول بار ئىدى، مەن ماڭغان ئىككى يېنى قۇم دۆۋىلىرى، تار، ئۇزۇن چىغىر يولدا رامۇنى ئۇچرىتالماي، ئۇ مەن كۆرمىگەن يەنە بىر چىغىر يول بىلەن قايتىپ كېلىشى مۇمكىن دەپ ئويلىدىم. يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ ئۇنى چاقىردىم. جاۋاب ئاۋاز ئاڭلانمايتتى. بىراق يىراقتىن ئىتلارنىڭ قاۋىغان ئاۋازى شۇنداق ئېنىق ئاڭلىناتتى.

قىياغا يېقىن كەلگەنسېرى ئىتلارنىڭ قاۋىغان ئاۋازىمۇ كۈچەيگىلى تۇردى. ئىتلار تۇرۇپ توختاپ قالاتتى، ھايال ئۆتمەي يەنە قاۋىشىپ كېتەتتى. ئاۋاز قۇم دۆۋىلىرىنىڭ قارشىسىدىن كېلىۋاتاتتى. چىغىر يولدىن چىقىپ، قۇم دۆۋىسىنىڭ ئەڭ ئۈستىگە قۇم كېچىپ چىقتىم.

ئانچە يىراق بولمىغان، قىياغا يېقىن جايدا بىر توپ لالما ئىتنى كۆردۈم. ئىتلار خېلى كۆپ بولۇپ، ھالقا بولۇپ چۆرگۈلەۋاتاتتى.

ئەنە شۇ ھالقا ئوتتۇرىسىدا بويۇنى ئېغىر يارىلانغان رامۇ جىمجىت ئوڭدا ياتاتتى.

ئۇنى قۇچاقلدىم، شۇندىلا ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكىنى بىلدىم. ئۇنىڭ بەدىنىدە لالما ئىتلار چىشلىگەن چىش ئىزلىرى تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۆلگىنىگە خېلى بولغانىدى، ئىزلىرىغا قارىغاندا، ئۇ قىياغا يېتىپ بارالمىغانىدى.

ئۇنىڭدىن سەل يىراق جايدا ئىككى ئىت ياتاتتى. بىر ئىتنىڭ قورسىقىدا دەستىسى سۇنۇپ كەتكەن نەيزە سانجىقلىق تۇراتتى. رامۇنى كۆتۈرۈپ كەنتكە قايتتىم، ئۆيگە كەلگەندە، كۈن ئاللىقاچان پاتقاندى. لالما ئىتلار يول بويى ماڭا ئەگىشىپ كەلدى. رامۇنى كەپىگە ئەكىرىپ قويۇپ، قولۇمغا كالتەكنى ئېلىپ چىققىنىمدىلا، ئۇلار ئاندىن بىر ئېدىر تەرەپكە قېچىپ كەتتى.

ئۇلارنىڭ بېشى، يۇڭلۇق، سېرىق كۆز يوغان بىر ئىت ئەڭ كەينىدە ماڭدى.

بارغانسېرى قاراڭغۇ چۈشۈشكە باشلىدى، لېكىن مەن ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ئېدىرنىڭ تۆپىگە چىقتىم. ئۇلار ئۇنىنى چىقارماستىن، ئاستا - ئاستا كەينىگە ياندى. ئۇلارغا ئەگىشىپ ئىككى ئېدىر، بىر تار جىلغىدىن ئۆتتۈم. ئۈچىنچى ئېدىرنىڭ ئالدى تەرىپىدە چوقچىيىپ تۇرغان بىر قورام تاشنىڭ بىر تەرىپى ئۆڭكۈر ئىدى، لالما ئىتلار بىر - بىرلەپ شۇ يەرگە كىرىپ كەتتى.

ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزى ھەم ئېگىز، ھەم كەڭ بولغاچقا، تاش بىلەن ئېتىۋەتكىلى بولمايتتى. ئازراق قۇرۇق ئوتۇن تېپىپ كېلىپ، ئوت ياقتىم. ئوتۇننى ئۆڭكۈر ئاغزىغا دۆۋىلەپ، كېچىچە توختىماستىن قالاپ تېخىمۇ ئىچىگە تىقماقچى بولدۇم. لېكىن ئۈنچە جىق ئوتۇن يوق ئىدى.

ئاي چىققاندا ئۆڭكۈردىن ئايرىلىپ، تار جىلغىدىن ۋە ئىككى ئېدىردىن ئۆتۈپ ئۆيۈمگە قايتىپ كەلدىم.

كېچىچە ئىنمىنىڭ جەستى يېنىدا ئولتۇرۇپ، كىرىك قاقىدىم. ھامان بىر كۈنى ئۆڭكۈرگە بېرىپ، لالما ئىتلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈۋېتىمەن دەپ قەسەم قىلدىم. ئۇلارنى قانداق ئۆلتۈرۈش توغرىسىدا ئويلىناتتىم، بىراق كۆپرەك ئويلىغىنىم يەنىلا ئۆكۈم رامۇ بولدى.

توققۇزىنچى باب

قورال ياساشقا باشلىدىم

شۇ مەزگىلدىكى نۇرغۇن ئىش ئېسىمدە قالماپتۇ، پەقەت ھەر كۈنى كۈننىڭ سەھەردە چىقىپ كەچ بولغاندا پېتىپ نۇرغۇن كۈنلەرنىڭ ئۆتۈپ كەتكەنلىكى ئېسىمدە. يەككە - يېگانە قالدىم، نېمە قىلىشىم كېرەك دېگەننىلا ئويلايتتىم. كەنتتىن ئايرىلىدىم. ھەممە قۇلۇلە يەپ تۈگىگەندىلا ئاندىن بىر قېتىم سىرتقا چىقىپ، يەنە ئازراق قۇلۇلە يىغقىلى باردىم.

بىراق، مەن كەنتتە تۇرۇۋەرمەسلىك قارارىغا كەلگەن ئاشۇ كۈنى پەقەت ئېسىمدىن چىقمايدۇ.

ئۇ تۇمانلىق بىر سەھەر ئىدى، يىراقتىن دېڭىز تاشقىنلىرىنىڭ قىرغاققا ئۇرۇلغان ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئىلگىرى بۇ كەنتنىڭ بۇنچىلىك جىمجىت ئىكەنلىكىنى پەقەت ھېس قىلماپتىكەنمەن. تۇمان ئىنىس - جىن يوق كەپىلەرنى ئايلىنىپ يۈرەتتى. لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇتلار خىرە - شىرە ئادەم سىماسى شەكىللەندۈرۈپ، ئۆلۈپ كەتكەن ۋە كېتىپ قالغان ئادەملەرنى ئېسىمگە سالدى. تاشقىنلارنىڭ قىرغاققا ئۇرۇلغان ئاۋازى ئۇلارنىڭ پىچىرلاشقان ئاۋازىنى ئەسلىتەتتى.

ئۇ يەردە شۇ تۇمانلارغا قاراپ، شۇ ئاۋازلارنى ئاڭلاپ، بەك ئۇزاق ئولتۇردۇم، تا كۈن چىقىپ، تۇمان تارقىغاندا، ئاندىن تامغا ئوت قويدۇم. بۇ كەپە كۆيۈپ كۈل بولغاندىن كېيىن، يەنە بىر

كەپىگە ئوت قويدۇم. مۇشۇنداق قىلىپ، كەپە ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىنى بىر - بىرلەپ كۆيدۈرۈپ، كالاس - ئاتنىڭ بەلگىسى سۈپىتىدە بىر دۆۋە كۈلنى قالدۇرۇپ قويدۇم.

بىر سېۋەت يېمەكلىكتىن باشقا، ئېلىپ كەتكۈدەك ھېچنېمە يوق ئىدى، شۇڭا بەكمۇ تېز ماڭدىم. قاراڭغۇ چۈشۈشتىن بۇرۇن، مەنزىلگە يېتىپ بېرىپ تاكى كېمە كەلگۈچە ئۇ يەردە تۇرماقچى بولدۇم. مەن بارغان جاي مارجان قولىقىنىڭ غەرب تەرىپىگە يېرىم لېگ كېلىدىغان ئېگىزلىك ئىدى. ئېگىزلىكتە بىر قورام تاش ۋە ئىككى تۈپ دوڭغاق دەرەخ بار ئىدى. قورام تاشنىڭ ئارقىسىدىن ئون قەدەم كەلگۈدەك كەڭلىكتىكى يەر ئوت - چۆپ يوق، شامال تەگمەيدىغان قۇرۇق يەر بولۇپ، بۇ يەردىن دېڭىز قولىقىنى ۋە دېڭىزنى كۆرگىلى بولاتتى. يېقىنلا تار جىلغىدا بۇلاق سۈيى ئېقىپ تۇراتتى.

شۇ كۈنى كەچتە قورام تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئۇخلىدىم، قورام تاش خېلى ئېگىز، ئۈستى پۈتۈمنى سوزۇپ ئۇخلىغۇدەك تۈز بولغاچقا، لالما ئىتلاردىن قورقۇش ھاجەتسىز ئىدى. ئىتلار رامۇنى تالاپ ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، ئۇلارنى كۆرۈپ باقمىدىم. لېكىن، ئۇلارنىڭ يېڭى تۇرالغۇغا ئىزدەپ كېلىشى تۇرغان گەپ ئىدى.

يېنىمدا يېمەكلىك ئېلىپ يۈرەتتىم. داۋاملىق يېمەكلىك ئىزدىمىسەم بولمايتتى. بۇ قورام تاش يېمەكلىك يوشۇرىدىغان ئوبدان جاي ئىدى. ھازىر قىش پەسلى بولسىمۇ، كېمىنى كەلمەيدۇ دېگىلى بولمايتتى. شۇڭا، زۆرۈر بولمىغان يېمەكلىكلەرنى ساقلاشنىڭ ھاجىتى يوق، لالما ئىتلارنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن قورال ياساشقا ۋاقىتم بار ئىدى. ئۇلار ھامان بىر كۈنى ماڭا ھۇجۇم قىلىدىغاندەكلا بىلىنەتتى. ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ تۈگەتمەكچى بولدۇم.

بىر كەپىدىن بىر ياغاچ توقماق تېپىۋالدىم، بىراق ماڭا يەنە

ئوقيا بىلەن نەيزە كېرەك ئىدى. ئۆلگەن ئىتنىڭ تېنىدىن سۇغۇرۇۋالغان نەيزە بەك كىچىك، بېلىق تۇتۇشقا بولسىمۇ، باشقا ئىشقا كېرەككە كەلمەيتتى.

كالاس - ئاتنىڭ قانۇنىدا ئاياللارنىڭ قورال ياسىشى چەكلەنگەن. شۇڭا قېپقالغان قورال - ياراغلارنى ئىزدەش نىيىتىگە كەلدىم. ئاۋۋال بۇرۇنقى كەنتكە باردىم. كۈل دۆۋىسىنى غەلۋىر بىلەن تاسقاپ چىقتىم. ئەپسۇس، بىر تالمۇ تېپىلمىدى. ئاندىن قولۋاقلارنى تىقپ قويغان يەرگە باردىم. ئۇ يەردە يېمەكلىك بىلەن سۇدىن باشقا، قورال - ياراغلارنىڭمۇ بولۇپ قېلىشىغا ئىشەنەتتىم.

قىيادىكى قولۋاقلاردىن ھېچنېمە چىقىمىدى. بۇ چاغدا ئالىيۇتلارنىڭ قىرغاققا ئېلىپ چىققان ساندۇقلىرى ئېسىمگە كەلدى - دە، شۇ تەرەپكە ماڭدىم. شۇ قېتىملىق جەڭدە بىر ساندۇقنىڭ دېڭىز ساھىلىدا قېپقالغانلىقىنى كۆرگەنىدىم. ئوۋچىلار قاچقاندا ئۇ ساندۇقنى ئېلىپ كەتتىمۇ - يوق، بۇ ماڭا قاراڭغۇ ئىدى.

دېڭىز ساھىلىدا بوران ئۇچۇرۇپ كەلگەن دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن باشقا ھېچنېمە كۆرۈنمەيتتى. تاشقىن يانغاندى، مەن ساندۇق قويغان جايغا بېرىپ ئىزدەشكە باشلىدىم.

بۇ يەر ئۇلاپا ئىككىمىز ئۆرە تۇرۇپ جەڭنى كۆرگەن تۇمشۇقنىڭ تۆۋەن تەرىپى ئىدى. قۇم يۈزى بەك تەكشى ئىدى. تاياق بىلەن بىرمۇنچە تۆشۈكلەرنى تەشتىم. دائىرىسى خېلىلا چوڭ بىر يەرنى توختىماي كولىدىم. بوران ئۇچۇرۇپ كەلگەن قۇم ساندۇقنى كۆمۈۋەتكەن بولۇشى مۇمكىن دەپ ئويلىغانىدىم.

كولاپ بۇ يەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، تايىقىمغا قاتتىق بىر نەرسە تەگدى. ئۇنى خادا تاش دەپ ئويلاپتىمەن، بىراق قولۇم بىلەن كولىۋىدىم، ساندۇقنىڭ قارا ئاغزى ئىكەنلىكىنى

بىلدىم. توپتوغرا يېرىم كۈن ئىشلەپ، مىڭ تەستە ساندۇقنىڭ ئۈستىدىكى قۇملارنى چىقاردىم. دېڭىز تاشقىنى ساندۇقنى بەكمۇ چوڭقۇر كۆمۈۋەتكەندى. ساندۇقنى تارتىپ چىقىرىشنى ئويلىماي، پەقەت قۇمنى ئېلىۋېتىپ، ساندۇقنىڭ ئاغزىنى ئېچىشنىلا ئويلىدىم. كۈننىڭ كۆتۈرۈلۈشىگە ئەگىشىپ، دېڭىز تاشقىنى ساھىلغا قاراپ كۆتۈرۈلۈپ، مەن كولىغان ئورەكنى قۇم بىلەن كۆمۈشكە باشلىدى، تاشقىن ھەر قېتىم ئۇرۇلغاندا ساندۇق تېخىمۇ چوڭقۇرغا چۆكەتتى. ئاخىر ساندۇق پۈتۈنلەي چۆكۈپ كەتتى. يەنە ساندۇق ئىزدەپ ئاۋارە بولماسلىق ئۈچۈن، جايىدا مىدىرلىماي، بار كۈچۈم بىلەن تاشقىنغا تاقابىل تۇردۇم. تاشقىن يانغاندىن كېيىن، يەنە پۈتۈم بىلەن كولاشقا باشلىدىم. بارغانسېرى چوڭقۇر كولىدىم، ئارقىدىن قولۇم بىلەن كولىدىم.

ساندۇق ئۈنچە - مارجان، بىلەزۈك ۋە ھەر خىل ھالقىلار بىلەن تولغانىدى. نەيزە ئىزدەپ كەلگىنىمنى ئۇنتۇپ، زىبۇ - زىننەتنى بىر - بىرلەپ قولۇمغا ئېلىپ ئۆرۈپ - چۆرۈپ، كۈن نۇرىدا ۋال - ۋۇل پارقىرىتىۋەتتىم. ئەڭ ئۇزۇن كۆك مارجان بىلەن بىر جۈپ كۆك بىلەزۈكنى تاقىۋالدىم. بۇ بىر جۈپ بىلەزۈك قولۇمغا بەك ياراشقانىدى. ساھىلدا ئۇ ياندىن - بۇ يانغا مېڭىپ، ئۆز - ئۆزۈمدىن مەغرۇرلىنىپ كەتتىم.

ماڭا - ماڭا قولتۇقنىڭ ئەڭ چىتىگە بېرىپ قالىدىم. مارجان بىلەن بىلەزۈك جىرىڭشىيتتى. سۇ كېچىپ ئۇ يەرگە بارغۇچە، ئۆزۈمنى قەبىلە ئاقساقىلىنىڭ كېلىنىدەك ھېس قىلدىم.

جەڭ بولغان چىغىر يولغا كەلگەندە، بۇ يەردە قۇربان بولغان ئادەملەر بىردىنلا ئېسىمگە كەلدى. بۇ ئۈنچە - مەرۋايىتلارنى ئېلىپ كەلگەن ئادەملەرنى ئويلىدىم. ساندۇقنىڭ يېنىغا يەنە بېرىپ، ئۇ يەردە ناھايىتى ئۇزاق تۇردۇم. بوينۇمىدىكى مارجانغا ۋە قولۇمىدىكى بىلەزۈككە قارىدىم، ئۇلار كۈن نۇرىدا شۇنچىلىك

چىرايلىق ۋە جەلىكار كۆرۈنەتتى.

— بۇلار ئالىيونلارغا ئەمەس، ماڭا مەنسۇپ، — دېدىمۇ، بۇ نەرسىلەرنى تاقىسام قەتئىي بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم. بۇلارنى بىر - بىرىدىن ئېلىپ، ساندۇقتىكى قالغان ئۈنچە - مەرۋايىتلارنىمۇ ئېلىپ، ئاندىن سۇ كېچىپ تۇرۇپ دېڭىزغا قارىتىپ ئاتتىم.

ساندۇقتا نەيزە يوق ئىدى. ساندۇقنىڭ ئاغزىنى يېپىپ، قۇم بىلەن كۆمۈپ قويدۇم.

چىغىر يول ئېغىزىغا قارىدىم، لېكىن ماڭا كېرەكلىك ھېچ نەرسە تاپالمىدىم. شۇڭا ئامالسىز نەيزە ئىزدەش خىيالىمدىن ۋاز كەچتىم.

خېلى كۈنلەرگىچە قورالنى خىيال قىلمىدىم. بىر كۈنى كەچتە لالما ئىتلار كېلىپ، تاشنىڭ تۈۋىدە زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ قاۋاپ ئارام بەرمىدى. ئۇلار تاڭ ئاتقاندا ئاندىن كەتتى - يۇ، يىراققا كەتمىدى. ئۇلارنىڭ كۈندۈزى چاتقاللىقنىڭ ئارىسىدا يۈرۈپ، مېنى ماراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردۇم.

شۇ كۈنى كەچتە ئۇلار يەنە ئېگىزلىككە كەلدى. ئېشىپ قالغان كەچلىك تامىقىمنى كۆمۈپ قويغان بولساممۇ، ئۇلار يەنىلا تېپىۋالدى. ئېشىپ قالغان تاماق ئۈچۈن ئۇلار تالىشىپ كېتىشتى، ئاندىن تاشنىڭ تۈۋىدە ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ، ھاۋادىكى پۇراقنى پۇراپ يۈردى. ئۇلار ئىزىمنى پۇراپ مۇشۇ يېقىن ئەتراپتا ئىكەنلىكىمنى بىلىۋالدى.

خېلى ئۇزاق ۋاقىت تاشنىڭ ئۈستىدە مۆكۈپ ياتتىم، ئۇلار پەستە ئايلىنىپ يۈرەتتى. تاش ناھايىتى ئېگىز بولغاچقا، ئۇلار يامشىپ چىقالمايتتى. شۇنداقتىمۇ بەك قورقتۇم. تاشنىڭ ئۈستىدە يېتىپ، مۇبادا قەبىلىمىزنىڭ ئاياللارنىڭ قورال - ياراغ ياسىشى چەكلەنگەن قانۇنىغا خىلاپلىق قىلىپ، ئۆزۈمنى قوغدايدىغان

قورال - ياراغ ياساسام، ئاقىۋىتى قانداق بولار دېگەنلەرنى خىيال قىلاتتىم.

قورال - ياراغ ياساسام، شامال راستتىنلا ھەر تەرەپتىن كېلىپ مېنى تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويارمۇ؟ خەقلەر دېگەندەك، يەر تەۋرەپ، تاشنىڭ ئاستىدا قالارمەنمۇ؟ راستتىنلا بەزىلەرنىڭ دېگىنىدەك، دېڭىزدا دەھشەتلىك تاشقىن كۆتۈرۈلۈپ، ئارالنى چۆكتۈرۈۋېتەرمۇ؟ مەن سەكراتقا چۈشكەندە، قورال قولۇمدا تۇرۇپ سۇنۇپ كېتەرمۇ؟ دادام مانا مۇشۇنداق دېگەندى.

بۇ ئىشلارنى توپتوغرا ئىككى كۈن ئويلىنىدىم. ئۈچىنچى كۈنى كەچتە لالما ئىتلار تاشنىڭ تۈۋىگە يەنە كەلدى. شۇنىڭ بىلەن بېشىمغا قانداق بالا - قىازا كەلسمۇ، چوقۇم قورال ياسايمەن دېگەن نىيەتكە كەلدىم. گەرچە قورقۇپ تۇرساممۇ، تۆتىنچى كۈنى سەھەردىن باشلاپ خىزمىتىمنى باشلىدىم.

دېڭىز پىلى چىشىدىن نەيزىنىڭ ئۈچىنى ياسماقچى بولىدۇم. چۈنكى ئۇ بەك قاتتىق ئىدى، شەكلىمۇ مۇۋاپىق كېلەتتى. مەن قونالغۇ قىلغان جاينىڭ ئەتراپىدىكى دېڭىز بويلىرىدا بۇنداق ھايۋان بەك تولا، لېكىن مەندە دېڭىز پىلىنى ئۆلتۈرىدىغان قورال يوق ئىدى. قەبىلىمىزدىكى ئەرلەر ئادەتتە ئۇلارنى ئەرەك دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن توقۇلغان توردىن پايدىلىنىپ تۇتاتتى. ئۇلار ئۇخلاۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، تورنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ياياتتى. بۇنداق قىلىش ئۈچۈن ئاز دېگەندە ئۈچ ئادەم كېتەتتى. ئادەم بار دېگەن تەقدىردىمۇ، دېڭىز پىلى دائىم تورنى سۆرىگەن پىتى دېڭىزغا قېچىپ كېتەتتى.

ئۇنىڭ ئورنىغا دەرەخ يىلتىزىنى ئىشلەتمەكچى بولىدۇم. دەرەخ يىلتىزىنى ئۇچلاپ، ئوتقا سېلىپ قاتتىق ھالەتكە كەلتۈردۈم، ئاندىن تىيۈلپىنىڭ يېشىل سىڭىرى بىلەن ئۇنى بىر ئۇزۇن خادىغا چىڭ قىلىپ باغلىدىم. ئۇ تىيۈلپىنى تاش بىلەن يانچىپ

ئۆلتۈرگەندىم .

ئوقيا ياساش نۇرغۇن ۋاقتىمنى ئېلىپلا قالماي ، تېخىمۇ زور قىيىنچىلىققا ئۇچراتتى . مەندە بىر دانە كىرىچ بار ئىدى . لېكىن ئېگىلىدىغان ھەم مۇۋاپىق ئېلاستىكىلىقى بار ياغاچنى تاپماق بەكمۇ تەس كەلدى . تار جىلغىدىن نەچچە كۈن ئىزدەپ مىڭ تەستە تاپتىم . كۆك دېلفىن ئارىلىدا دەل - دەرەخ بەكمۇ ئاز ئىدى . لېكىن ، يا ئوقىنى ياسىغىلى بولىدىغان ياغاچنى ئاسانلا تاپقىلى بولاتتى . يا بېشىدىكى تاش بىلەن يا دەستىسىنى ۋە ئۇچىغا قىستۇرىدىغان پەينىمۇ تېپىش ناھايىتى ئاسان ئىدى .

بۇ نەرسىلەرنى ئىزدەپ تېپىش ئەلۋەتتە بەك قىيىن ئەمەس . ئىلگىرى باشقىلارنىڭ بۇنداق قورالنى ياسىغىنىنى كۆرگەن بولساممۇ ، ئۆزۈمنىڭ بىلىدىغىنى بەكمۇ ئاز ئىدى . قىشنىڭ بىر ئاخىشىدا دادامنىڭ كەپىدە ئولتۇرۇپ ياغاچنى ئاقلاپ يا دەستىسىنى ، تاشنى تېشىپ يا بېشىنى ياسىغىنىنى ، ئاندىن پەينىنى يا دەستىسىگە سانجىپ قويغىنىنى كۆرگەن ، لېكىن كۆزۈم دادامدا بولسىمۇ ، ھېچنېمە ئېسىمدە قالمايىكەن . ئەگەر كەلگۈسىدە ئۆزۈمنىڭ قول سېلىپ ياسايدىغانلىقىمنى بىلىگەن بولسام ، ھەرگىزمۇ ئۇنداق قارىماسكەنمەن .

شۇ سەۋەبتىن نەچچە كۈننى ئىسراپ قىلىپ ، نۇرغۇن قېتىم مەغلۇپ بولۇپ ، ئاندىن ئىشلەتكىلى بولىدىغان ئوقيانى ئاران ياساپ چىقتىم .

ھازىر نەگىلا بارماي ، مەيلى قىرغاققا بېرىپ قۇلۇلە تۇتاي ، ياكى جىلغىغا بېرىپ سۇ ئەكېلەي ، بۇ قورالمنى ئارقان بىلەن دۈمبەمگە ئارتىۋالدىغان بولدۇم .

لالما ئىتلارنىڭ قاۋىغان ئاۋازىنى ھەر كۈنى ئاڭلاپ تۇرساممۇ ، لالما ئىتلار قورال ياساۋاتقان كۈنلەردە قونالغۇمغا كەلمىدى .

قورالنى ياساپ بولغاندىن كېيىن ، بىر قېتىم لالما ئىتلارنىڭ

باشلامچىسىنى كۆرۈپ قالدىم. سېرىق كۆز كۈل رەڭ ئىست چاتقاللىقتا ماڭا قاراپ تۇراتتى. ئۇ چاغدا جىلغىغا سۇغا چۈشكەندىم، ئۇ بۇلاقنىڭ يۇقىرىسىدىكى ئېدىردا بېشىنى چاتقاللىقتىن چىقىرىپ، مەت قىلماي ماڭا قاراپ تۇراتتى، مەندىن خېلىلا يىراقتا بولغاچقا، قارىغا ئالساممۇ تەڭكۈزەلمەيتتىم.

كۈندۈزى نەگىلا بارماي، يېڭى قورالمنى ئېسىۋالساملا، خاتىرجەم يۈرەتتىم. رامۇنى چىشلەپ ئۆلتۈرگەن لالما ئىتلارغا بۇ قورالنىم بىلەن تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن سەۋرچانلىق بىلەن پۇرسەت كۈتۈۋاتتىم. لالما ئىتلارنىڭ ئۆڭكۈرىگە قايتا بارمىدىم، ئۇزاققا بارماي ئۇلارنىڭ قونالغۇمغا كېلىدىغانلىقىغا ئىشەنچىم كامىل ئىدى. ھەر كۈنى ئاخشىمى يەنىلا تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ تۇخلايتتىم.

تاشنىڭ ئۈستى مۇدۇر - چوقۇر بولغاچقا، بىرىنچى كۈنى كەچتە ياخشى ئۇخلىيالمىدىم. كېيىن دېڭىز ساھىلىدىن ئازراق دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىنى ئېلىپ كېلىپ، ئۆزۈمگە ئورۇن راسلىۋالدىم. ئېگىزدە ئوڭدا ياتقاننىڭمۇ ئۆزگىچە لەززىتى بولىدىكەن. كۆكتە يۇلتۇزلار چىمىرلايتتى. ئوڭدا يېتىپ بىلىدىغان يۇلتۇزلارنى سانايىتتىم، بىلمەيدىغان يۇلتۇزلارغا ئىسىم قويىتتىم.

سەھەردە، چايىكلار قىيا يېرىقلىرىدىكى ئۇۋىلىرىدىن ئۇچۇپ، كۆلچەك ئەتراپىدا نەچچىنى ئايلىنىپ يەرگە ئاستا قوناتتى - دە، ئىككى پۈتىنى نۆۋەتلەشتۈرۈپ بىر پۈتلاپ تۇرغىنىچە ئىلمەك تۇمشۇقى بىلەن ئۇچىسىغا سۇ چېچىپ، پەيلىرىنى تارايىتتى، ئاندىن كۆككە كۆتۈرۈلۈپ، دېڭىز ساھىلىدىن يېمەكلىك ئىزدەيتتى. ساقانغۇشلار دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى بەلبېغىنىڭ سىرتىدىكى سۈپسۈزۈك سۇ يۈزىدە پەرۋاز قىلىپ يېمەكلىك ئىزدەشنى باشلىۋەتكەندى. بىرەر تال بېلىقنى كۆرۈپ قالسا، بېشىچىلاپ شۇڭغۇپ، سۇ چاچراتقاندا چىققان ئاۋازلارنى ئېنىق ئاڭلاپ تۇراتتىم.

قامىلارنىڭ سۇ ئۆسۈملۈكلىرىدىن يېمەكلىك ئىزدىگىنىگە سەپسالغانىدىم. بۇ قورقۇنچاق جانىۋارلار ئالىيۇتلار كېتىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا قايتىپ كەلدى. ئۇلار بۇرۇنقىدەكلا كۆپ ئىدى. يېڭى كۆتۈرۈلگەن قۇياشنىڭ ئالتۇن رەڭ نۇرى ئۇلارنىڭ سىلىق تېرىسىگە سېپىلىۋاتاتتى.

لېكىن، ئېگىز تاشتا يېتىپ ئاسماندىكى چاراقلاپ تۇرغان سان - ساناقسىز يۇلتۇزلارغا قارىغىنىدا، يەنىلا ئاق تەنلىكلەرنىڭ كېمىسىنى ئويلايتتىم. سۈبھىدىكى تاڭ نۇرى دېڭىز يۈزىگە يېپىلغاندا، بىرىنچى بولۇپ قارايدىغىنىم مارجان قولتۇقىدىكى كىچىك پورت ئىدى. ئاخشام كەلگەن بولۇشى مۇمكىن دەپ، ھەر كۈنى سەھەردە ئۇبەردىن كېمىنىڭ قارىسىنى ئىزدەيتتىم. ئەمما، ھەر كۈنى دېڭىز يۈزىدە بىر توپ چايىكلار ئۇچۇپ ئۆتكەندىن باشقا، ھېچنېمە كۆرۈنمەيتتى.

كالىس - ئاتلىقلار بار چاغدا، كۈندە دېگۈدەك كۈن چىقماستا ئورنۇمدىن تۇرۇپ، تۈرلۈك ئىش بىلەن مەشغۇل بولاتتىم. لېكىن ھازىر قىلىدىغان ئىش بولمىغاچقا، كۈن خېلى ئۆزلىگەندە، ئاندىن تاشتىن چۈشەتتىم. ئاۋۋال ناشتا قىلىپ، ئاندىن بۇلاق بېشىغا بېرىپ، ئىلمان سۇدا يۇيۇنۇپ، ئۈنىڭدىن كېيىن، دېڭىز ساھىلىغا كېلىپ قۇلۇلە ئىزدەيتتىم. بەزىدە نەيزە بىلەن بېلىق تۇتۇپ، كەچلىك تاماق ئېتەتتىم. قاراڭغۇ چۈشمەستىلا، تاشقا يامىشىپ چىقىپ، دېڭىزغا تاكى تۈن قاراڭغۇسىدا ئاستا - ئاستا كۆزدىن يىتكۈچە قارايتتىم.

كېمە كەلمىدى، مۇشۇنداق قىلىپ قىش تۈگەپ، ئەتىياز پەسلىمۇ ئۆتۈپ كەتتى.

ئونىنچى باب

يالغۇز دېڭىزغا چىقىش

ياز كۆك دېلغىن ئارىلىنىڭ ئەڭ ياخشى پەسلى ئىدى. كۈننىڭ تەپتى كۈچلۈك بولۇپ، يېقىشلىق دېڭىز شامىلى گاھىدا غەربتىن، گاھىدا جەنۇبتىن چىقاتتى.

كېمىنىڭ مۇشۇنداق كۈنلەردە كېلىش ئېھتىماللىقى بار ئىدى. ھازىر ۋاقتىمنى تولاراق تاشنىڭ ئۈستىدە ئۆتكۈزەتتىم. ئېدىرلىقتىن ئۆتۈپ شەرقكە — قەبىلىمىز بىپايان دېڭىزنى بويلاپ ئۇزاپ كەتكەن يىراق شەرقتىكى دۆلەت تەرەپكە باقاتتىم.

بىر قېتىم، شۇ ياققا قاراۋېتىپ كىچىككىنە بىر قارىنى كۆرۈپ قالدىم. ئۇنى كېمىمىكىن دەپ كېيىن قارىسام، ئۇنىڭ تېنىدىن سۇ ئۆرلىدى، شۇندىلا ئۇنىڭ كىت ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇم. يېزىچە ئۇنىڭدىن باشقا نەرسە كۆرمىدىم.

قىشنىڭ تۇنجى بورىنى ئۈمىدىمنى يوققا چىقاردى. مېنى ئالغىلى ئاق تەنلىكلەرنىڭ كېمىسى كەلسمۇ، ھاۋا ياخشى ۋاقىتتا كېلەتتى. شۇ تاپتا قىش ئۆتكۈچە ساقلىماي ئامالم يوق ئىدى، قىشنى ئۆتكۈزسەم، يەنە قانچىلىك ساقلايدىغانلىقىمنى بىلمەيتتىم. كۈن دېڭىزدىن چىقىپ، يەنە ئاستا - ئاستا دېڭىزغا يېتىپ، كۈنلىرىم شۇ تەرىزدە ئۆتتى. ئارالدا ئۆزۈمنىڭ يالغۇزلۇقى ئېسىمگە كەلسە، مېنى غەربىلىق باساتتى. ئىلگىرى ئۆزۈمنى بۇنچىلىك

غېرىب ھېس قىلىپ باقمىغاندىم، چۈنكى مائاساپنىڭ دېگىنىدەك كېمىنىڭ يەنە كېلىدىغانلىقىغا ئىشەنەتتىم. ھازىر ئۈمىدىم كۆپۈككە ئايلانغاچقىمۇ، بەكمۇ غېرىبسىندىم. تاماققىمۇ كۆڭلۈم تارتمايتتى، ھەر كۈنى كەچتە دېگۈدەك قارا باساتتى.

شمالدىن كەلگەن يامغۇرلۇق بوران دولقۇنلارنى شىددەت بىلەن ئۆركەشلىتىپ، كۆك دېلغىن ئارىلىغا ئۇرۇلدى. ئۇنداق كۈچلۈك بوراندا تاشنىڭ ئۈستىدە تۇرۇشقا ئامالسىز قېلىپ، كاربونتىنى تاشنىڭ تۈۋىگە يۆتكىدىم. بىخەتەرلىكنى كۆزدە تۇتۇپ، كېچىچە ئوتنى ئۆچۈرمىدىم. مۇشۇنداق بەش كېچىنى ئۆتكۈزدۈم. بىرىنچى كۈنى كەچتىلا، لالما ئىتلار كېلىپ، گۈلخاننىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۈردى. ئۇلاردىن ئۈچىنى ئوقيا بىلەن ئېتىپ ئۆلتۈردۈم، ھېلىقى باشلامچى ئىتىنىلا ئۆلتۈرەلمىدىم. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار قايتا كەلمىدى.

ئالتىنچى كۈنى يامغۇرلۇق بوران چىققاندا قولۇقلارنى يوشۇرۇپ قويغان جايغا بېرىپ، تىك ياردىن ئارغامچىغا ئېسىلىپ تۆۋەنگە چۈشتۈم. بۇ يەردىكى دېڭىز ساھىلىغا شامال تەگمىگەچكە، قولۇقلار شۇ پېتى تۇرۇپتۇ. ئاشلىق ناھايىتى ياخشى تۇرۇپتۇ - يۇ، تاتلىق سۇ بۇزۇلۇپتۇ، شۇڭا بۇلاق تۈۋىگە قايتىپ بېرىپ، پاكىز سۇدىن لىق بىر تۇلۇم قاچىلىدىم.

بوران - چاپقۇنلۇق ئاشۇ كۈنلەردە كېمىنىڭ كېلىشىدىن ئۈمىدىمنى ئۈزۈپ، شەرقتىكى ھېلىقى دۆلەتكە قولۇق بىلەن بارماقچى بولدۇم. ئېسىمدە قېلىشىچە، كېمۇجى مېڭىشتىن بۇرۇن سېھىرگەرلىككە تايىنىپ دەل ئاشۇ شەرقتىكى دۆلەتتىن كۆك دېلغىن ئارىلىغا كېلىپ ئولتۇراقلاشقان بۇرۇنقى بىرنەچچە ئەۋلاد ئەجدادلار، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا شامال بىلەن دېڭىزنى باشقۇرالايدىغان سېھىرگەر دوختۇر گۇما بىلەن مەسلەھەت - لەشكەندى. لېكىن بۇ ئىشلار مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيتتى.

گۇمانى ئالىيۇتلار ئاللىبۇرۇن ئۆلتۈرۈۋەتكەن، يەنە كېلىپ بۇ ئۆمۈردە نۇرغۇن ئىشلارنى قىلغان بولساممۇ، ئەزەلدىن ئۆلگەنلەر بىلەن پاراڭلىشىپ باقمىغانىدىم.

دېڭىز ساھىلىدا تۇرغان چېغىمدا، ھەقىقىي ۋەھىمنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيتتىم. ئەجدادلىرىمنىڭ ناھايىتى يىراق يەردىن كەلگەنلىكىنى، يەنە كېلىپ دېڭىزدىن قولۇق بىلەن ئۆتۈپ كەلگەنلىكىنى بىلەتتىم. كېمۇجىمۇ دېڭىزدىن قولۇق بىلەن ئۆتكەن ئەمەسمۇ؟ قولۇقنى ئۇلاردەك ھەيدىيەلمىسەممۇ، راست گەپ قىلسام، شۇ چاغدا ئانچە ئەندىشە قىلىپمۇ كەتمىدىم. بىپايان دېڭىزدا بېشىمغا قانداق كۈلپەتلەر چۈشىدىغاندۇ دەپ ئويلاپمۇ يۈرمىدىم. بۇ ئارالدا يەككە - يېگانە تۇرۇپ، يا ئۆيۈم، يا ھەمراھىم يوق، لالما ئىتلاردىن قېچىپ يۈرگىنىمدىن بېشىمغا ھەرقانداق كۈلپەت كەلسە مېڭ ياخشى ئىدى. بۇ ئارالدىكى ھەممە نەرسە ئۆلۈپ كەتكەن ۋە ئايرىلغان قېرىداشلىرىمنى ئەسلىتەتتى.

قىيا لېۋىگە توختىتىپ قويۇلغان تۆت قولۇقتىن ئەڭ كىچىكىنى تاللىۋالدىم. لېكىن، بۇمۇ ئالتە كىشىلىك بولغاچقا بەك ئېغىر ئىدى. ئۇنى قانداق قىلىپ تۆت - بەش قولۇقنىڭ ئۈزۈنلۈقىدەك كېلىدىغان ئارىلىقتىكى تاشلىقتا ئىتتىرىپ دېڭىز بويىغا ئاپىرىپ سۇغا چۈشۈرۈش كۆز ئالدىمدىكى بىر مۈشكۈل ئىش ئىدى.

ئاۋۋال قولۇقنىڭ ئالدىدىكى چوڭ تاشنى يۆتكىۋەتتىم، ئاندىن شېغىل تاشلار بىلەن ئازگالارنى تىندۈرۈپ، سۇ ئۆسۈملۈكلىرىدە ئۈزۈن سىيرىلدۇرۇش يولى ياسىدىم. دېڭىز ساھىلىنىڭ بۇ بۆلىكى تىك بولغاچقا، قولۇقنى مىدىرلىتالساملا ئۆزىنىڭ ئېغىرلىقى بىلەن سىيرىلىپ سۇغا چۈشەتتى.

مەن دېڭىز ساھىلىدىن ئايرىلغان چېغىمدا، كۈن غەربكە سارقىغان، غايەت زور تىك قىيانىڭ كەينىدە، دېڭىز تىپتىنچ

ئىدى. قولۋاقتى قوش پالاققا تېزلا قوزغاپ، ئاراننىڭ جەنۇبىدا ئايلىنىپ، قۇم ئازگالغا كەلگەندە، تۇيۇقسىز قاتتىق بوران چىقىپ كەتتى. قولۋاقتىڭ كەينىدە پالاق ئۇرۇۋاتاتتىم، چۈنكى قولۋاقتى كەينىدە تۇرۇپ تېزىرەك ھەيدىگىلى بولاتتى، لېكىن قاتتىق بوراندا باشقۇرالمىي قالدۇم.

شۇنىڭ بىلەن قولۋاقتىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈكۈنۈۋېلىپ، تاكى قۇم ئازگالنىڭ ئەتراپىدىكى جىددىي ئېقىندىن ئۆتۈپ كەتكۈچە توختىماي كۈچەپ پالاق ئۇردۇم. بۇ ۋاقىتتا، نۇرغۇن ئاجىز دولقۇنلار ئۇرۇلۇپ، بىردەمدىلا كىيىملىرىمنى پۈتۈنلەي ھۆل قىلىۋەتتى. ئەمما قۇم ئازگالدىن چىقىشىمغا، ئۈستىمغا بۇزغۇنلار چىچىلماي دېڭىز دولقۇنىمۇ ئاستا - ئاستا ئالدىغا قاراپ سۈرۈلدى. دولقۇن يۆنىلىشىنى بويلاپ پالاق ئۇرسام ھەيدىمىكىم ئاسان بولغىنى بىلەن، ئۇنداق قىلسام خاتا يۆنىلىشكە كىرىپ قالاتتىم. شۇڭا، بۇ دولقۇننى سول تەرىپىمدە قالدۇرۇپ، يەنى ئاراننىڭ سول تەرىپىدە ماڭدىم. كۆك دېلغىن ئارىلى كەينىمدە قالغان بولۇپ، بارا - بارا كىچىكلەۋاتاتتى.

قاش قارايدىغاندا كەينىمگە قارىدىم. كۆك دېلغىن ئارىلى ئاللىقاچان كۆزدىن يىتكەنىدى. بۇ ۋاقىتتا مەن تۇنجى قېتىم قورقۇم.

ھازىر ئەتراپىمدا سۇ تاغلار بىلەن سۇ جىلغىلارلا بار ئىدى. دولقۇنلار ئارىسىدا ھېچنېمىنى كۆرمىدىم. قولۋاق دولقۇنلار ئارىسىدىن يېرىپ چىققاندا، كۆرىدىغىنىم چەكسىز كەتكەن دېڭىز ئىدى.

قاراڭغۇ چۈشتى، سۇ تۈلۈمىدىن بىرنەچچە يۇتۇم سۇ ئىچتىم. قۇرۇغان ئاغزىم شۇئان نەملەشتى.

بىپايان دېڭىز جىمجىت ئىدى، نە ئاسمان، نە دېڭىز پەرقلەندۈرگىلى بولمايتتى. دولقۇنلاردىن ئاۋاز چىقمايتتى، پەقەت

قولۋاقنىڭ ئاستىدىن ئۆتكەندە ياكى قولۋاققا ئۇرۇلغاندىلا، ئاندىن بوش ئاۋاز چىقاتتى. بۇ ئاۋاز ھېلى غەزەپلەنگەن كىشىنى ئەسلەتسە، ھېلى قاقاقلاپ كۈلگەن ئاۋازغا ئوخشاپ قالاتتى. قورقۇنچ ماڭا ئاچلىقنى ئۈنۈلدۈردى.

تۇيۇقسىز چاقنىغان بىر يۇلتۇزنى كۆرۈپ دەككە - دۈككەدە قالغان يۈرىكىم سەل ئىزغا چۈشتى. بۇ يۇلتۇز مېنىڭ ئالدىمدىكى تۆۋەن ھاۋا بوشلۇقىدا، يەنى شەرق تاماندا چاقناۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا باشقا يۇلتۇزلارمۇ پەيدا بولغىلى تۇردى، لېكىن كۆزۈم ئاشۇ بىر يۇلتۇزغا تىكىلىپ قالغانىدى. بۇ بىز ئوبرازلاشتۇرۇپ ئاتىغان چوڭ يىلان يۇلتۇز تۈركۈمىدىكى بىر يۇلتۇز، شۇنداقلا مەن بىلىدىغان، يېشىل نۇر چاچىدىغان يۇلتۇز ئىدى. ئۇ تۇرۇپلا بۇلۇتلار تەرىپىدىن توسۇلۇپ قالاتتى، بىراق ھايال ئۆتمەي يەنە نۇرلىنىپ چىقاتتى.

بۇ يۇلتۇز بولمىسا، بەلكىم نىشاندىن ئاداشقان بولاتتىم. چۈنكى، دېڭىز دولقۇنلىرى توختاي دېمەيتتى. ئۇلار ئوخشاش بىر نىشاندىن كېلىپ، مېنى بارماقچى بولغان تەرەپتىن ئىتتىرەتتى. مۇشۇ سەۋەبلىك، قولۋاق قاپقاراڭغۇ دېڭىزدا يىلاندىك ئىلگىرىلەي-تتى. مەيلى قانداقلا بولمىسۇن، مەن يەنىلا ئاشۇ شەرق تە چاقنىغان يۇلتۇز تەرەپكە قاراپ سىلجىيتتىم.

بۇ يۇلتۇز تىكىلىشىپ بولغاچقا، ئەمدى شىمالىي قۇتۇپ يۇلتۇزنى سول تەرىپىمگە ئېلىپ ماڭدىم. بۇ يۇلتۇزنى بىز «تۆمۈر قوزۇق» دەپ ئاتايتتۇق. ئەمدى شامال ئاستا - ئاستا پەسەيدى. ئادەتتە شامال يېرىم كېچىدە توختايتتى. شۇڭا قانچىلىك يول يۈرگىنىمنى، تاڭ ئېتىشقا قانچىلىك قالغانلىقىنى بىلەتتىم.

بۇ ۋاقىتتا، قولۋاقنىڭ تېشىلگەنلىكىنى سەزدىم. قاراڭغۇ چۈشۈشتىن ئىلگىرى يېمەكلىك قاچىلانغان سېۋەتتىن بىرنى بوشىتىپ، ئۇنىڭ بىلەن قولۋاقتىكى سۈنى چىقىرىۋەتكەنىدىم.

لېكىن، ھازىرقى تىزىمغا كەلگەن سۇ ھەرگىزمۇ دېڭىز دولقونى ئۇرۇلۇپ كىرگەن سۇ ئەمەس ئىدى.

پالاق ئۇرۇشنى توختىتىپ، قولۋاقتىكى سۇنى سېۋەت بىلەن ئۇسۇپ، تا قولۋاقتىنىڭ ئىچىدە سۇ تۈگىگۈچە توختىماي دېڭىزغا تۆكتۈم. شۇنىڭ بىلەن ئەتراپىمنى تەپسىلىي كۆزىتىپ، قاراڭغۇدا قولۋاقتىنى سىلاپ يۈرۈپ، سۇ كىرىۋاتقان چاكنى تاپتىم. چاكنىڭ ئۇزۇنلۇقى بىر غېرىچ، كەڭلىكى بارماق توملۇقىدا كېلەتتى. چاكنىڭ كۆپ قىسمى قونۋاقتىنىڭ چۆكمىگەن قىسمىدا بولۇپ، قولۋاق ھەر قېتىم ئېڭىز كۆتۈرۈلگەن دولقونلارغا چۆكسەلا، چاكتىن سۇ كىرىپ كېتەتتى.

شال بىلەن شال ئارىسىدىكى چاك قارا موم بىلەن ئېتىلگەن بولۇپ، ئۇنداق نەرسىنى دېڭىز بويىدىن تېپىپ كېلەتتۇق. موم بولمىغاچقا، چاكنى ئېتىشكە ئامالسىز قېلىپ يوپكاسىدىن بىر پارچە لاتىنى يىرتتىم - دە، پوملاپ چاكا تىقتىم.

كۆپكۆك ئاسماندا شەپەق پەيدا بولدى. دېڭىز دولقۇنلىرى ئىچىدىن كۈن چىقتى. قارىسام ئۇ سول تەرىپىمدىن بەك يىراققا ئىدى. كېچىدە قولۋاق نىشانىدىن جەنۇبقا كېتىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن دەرھال نىشانىنى ئۆزگەرتىپ، دېڭىز يۈزىدە ئەكس ئەتكەن كۈن نۇرىنى بويلاپ ماڭدىم.

شۇ كۈنى سەھەردە شامال چىقىمىدى. دولقون قولۋاققا بوش ئۇرۇلۇپ ياناتتى. شۇڭا قولۋاق ئاخشامقىدىن تېز يۈردى.

بەك ھېرىپ كەتكەن بولساممۇ، ئارالدىن ئايرىلغان چاغدىكىدىن تېخىمۇ ئۈمىدكە تولغانىدىم. مۇشۇ ياخشى ھاۋا ئۆزگىرىپلا قالمىسا، قاراڭغۇ چۈشۈشتىن بۇرۇن خېلى يىراققا بېرىپ بولالايتتىم. يەنە بىر كېچە - كۈندۈز ئۆتسە، بارماقچى بولغان قىرغاقنى كۆرەلىشىم مۇمكىن ئىدى.

تاڭ سۈرۈلۈپ ئۇزاق ئۆتمەي، بۇ ناتونۇش جايىداڭ قانداق

جاي ئىكەنلىكىنى ئويلاۋاتقاندا، قولۇققا يەنە سۇ كىرىشكە باشلىدى. يەنىلا شۇ چاكتىن كىرىۋاتاتتى. چاڭ تېخىمۇ چوڭ، يۈكۈنگەن يېرىمگە يېقىن ئىدى.

يەنە يوپىكامدىن بىر پارچە لاتىنى يىرتىپ، پوملاپ چاڭقا تىقتىم. قولۇق دولقونغا ئەگىشىپ داۋالغۇيىتى. لاتا توختىماي سۇ كىرىۋاتقان چاكنى ئېتەلمىدى. يەنە كېلىپ قولۇق ئاپتاپتا ئۇزاق تۇرۇپ كەتكەنلىكتىن ئىككى تال شال بەك چۈرۈكلەشپ كەتكەنىدى. دولقۇن كۈچىيىپ كەتسە ئۇلار پۈتۈنلەي ئاجراپ كېتىشى مۇمكىن ئىدى.

يەنە ئالدىغا قاراپ كېتىۋەرسەم خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى بىردىنلا بىلىدىم. پۈتۈن مۇساپىگە بەلكىم ئىككى كۈن ياكى ئۈنىڭدىن كۆپرەك ۋاقىت كېتەتتى. ئەگەر ئارالغا قايتسام ئۈنچىلىك ئۇزاق ۋاقىت كەتمەيتتى. بىراق يەنىلا قايتىش قارارىغا كېلەلمىدىم. دېڭىز يۈزى تىپتىنچ ئىدى، يەنە كېلىپ خېلىلا يىراقلاپ كەتكەنىدىم. شۇنچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ، ئەمدى يەنە ئارالغا قايتىپ كېتىشكە راستتىنلا رايىم بارمايتتى. ئاشۇ قاقاس ئارالغا قايتىپ، ئۇ يەردە تىكەندەك، يۆلەنچۈكسىز ياشاشنى ئويلىسام كۆڭلۈم تېخىمۇ ئۈنىمايتتى. مەن ئۇ يەردە يەنە قاچانغۇچە تۇرماقچى؟

بۇ خىياللار كاللامنى ئايلاندۇرۇپ قويدى. قولۇق تىنچ دېڭىزدا لەيلەپ كېتىۋاتاتتى، لېكىن چاكتىن كىرىۋاتقان سۇنى كۆرۈپ، دەرھال پالاقنى قولۇمغا ئالدىم. ئارالغا قايتىشتىن باشقا ئامال يوق ئىدى.

تەلپىم ئوڭدىن كەلسە، ئاندىن ئارالغا قايتىپ بارالايدىغانلىقىمنى ئۇقاتتىم.

كۈن چىققاندا ئاندىن شامال چىقىشقا باشلىدى. بۇنىڭدىن بۇرۇن خېلى ئۇزۇن يۈرگەنىدىم. پەقەت قولۇققا سۇ كىرىپ

كەتكەندە توختاشقا مەجبۇر بولاتتىم. شامال بولغاچقا، كېمە بەك ئاستا مېڭىۋاتاتتى، مەنمۇ تولا توختايتتىم. ھېلىمۇ ياخشى قولۋاق گىرۋىكىدىن كىرگەن سۇ بايا چاكتىن كىرگەندەك كۆپ ئەمەس ئىدى.

بۇ مېنىڭ تۇنجى كەلگەن تەلپىم بولدى. ئىككىنچى قېتىم كەلگەن تەلپىم شۇ چاغدا دېلفىنلار پەيدا بولدى. ئۇلار غەرب تەرەپتىن كەلدى، بىراق قولۋاقنى كۆرۈپ ئارقىغا بۇرۇلۇپ كەينىدىن ئەگىشىپ ئۈزدى. ئۇلار ناھايىتى ئاستا، ماڭا بەك يېقىن ئۈزۈپ ماڭدى، ئۇلارنىڭ كۆزىنى كۆردۈم. ئۇلارنىڭ كۆزلىرى ناھايىتى يوغان، دېڭىزنىڭ رەڭگىدە ئىدى. ئارقىدىنلا ئۇلار قولۋاقنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ، مەككىدەك ئۈزۈپ، ھېلى چۆكسە، ھېلى لەيلەيتتى. يالپاق ئېغىزلىرى بىلەن رەخت توقۇۋاتقاندا قىلىشاتتى.

دېلفىن بەخت - سائادەتنىڭ سىموۋولى. ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا ئۈزۈپ يۈرگىنىدىن تولىمۇ خۇش بولدۇم. قولۇم پالاق بىلەن سۈركىلىپ قانغان بولسىمۇ، ئۇلارغا قارىساملا ئاغرىق ئازابىمنى ئۇنتۇپ قالاتتىم. ئۇلار پەيدا بولۇشتىن بۇرۇن بەك غەربىسىنغانىدىم. لېكىن ھازىر يېنىمدا دوستلىرىم بولغاچقا، كۆڭلۈم ئېچىلىپ قالدى.

كۆك دېلفىنلار قاراڭغۇ چۈشەي دېگەندە ئاندىن مەندىن ئايرىلدى. ئۇلار قانداق تېز ئۈزۈپ كەلگەن بولسا، شۇنداق تېز ئۈزۈپ غەربكە كەتتى. خېلى ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىنمۇ، ماڭا كەچكى شەپەق ئۇلارنىڭ ئۈستىگە چۈشۈۋاتقاندا كۆرۈندى، قاراڭغۇ چۈشكەندىمۇ ئۇلارنىڭ سىماسى كۆزۈمدىن ئېرى كەتتى، شۇڭلاشقىمۇ قىڭغىيىپ ئۇخلىۋالغۇم كەلگۈچە پالاق ئۇرالىدىم.

باشقا نەرسە ئەمەس، دەل ئەنە شۇ كۆك دېلفىنلار مېنى

ماكانمغا يەتكۈزۈپ قويدى.

قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەن، تۇمان كۆتۈرۈلدى، لېكىن غەرب ئاسمىنىغا ئېگىز ئېسىلغان بىر يۇلتۇزنى يەنىلا كۆرەلەيتتىم. ئۇ يۇلتۇزنىڭ ئىسمى راك بولۇپ، شەكلى راكقا ئوخشاپ كەتكەچكە، ئىسمى شەكلىگە قاراپ قويۇلغانىدى. شالنىڭ چېكى بارغانسېرى يوغىناپ كېتىۋاتاتتى. چاڭقا توختىماي لاتا قىستۇراتتىم، سۇنى ئۇسۇپ دېڭىزغا تۆكەتتىم.

بۇ كېچە بەكمۇ ئۇزاق، ئالدىنقى كېچىدىنمۇ ئۇزاق بىلىندى. بەكمۇ قورققان بولساممۇ، يەنىلا قولۋاقتا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ ئىككى قېتىم مۈگدەپ كۆزۈمنىڭ ئاچچىقىنى چىقىرىۋالدىم. ئاخىر تاڭ ئاتتى، ئالدىمدا كۆك دېلىق ئارىلىنىڭ ئىزناسى خىرە - شىرە پەيدا بولدى. ئۇ خۇددى دېڭىزدا ئاپتاپسىنىپ ياتقان يوغان بېلىققا ئوخشايتتى.

كۈن تېخى بەك ئېگىز كۆتۈرۈلمەستىنلا كۆك دېلىق ئارىلىغا يېتىپ كەلدىم. قۇم ئازگالغا توشۇپ كەتكەن سۇ مېنى دېڭىز بويىغا ئىتتىرىپ چىقىرىپ قويدى. يۈكۈنۈپ ئولتۇرغاچقا ئىككى پۈتۈم قېتىپ قالغانىدى. قولۋاق ساھىلغا ئۇرۇلغاندا يىقىلىپ كەتتىم. ئورنۇمدىن تۇرۇپ قولۋاقتىن چىقىشىم بىلەن يەنە يىقىلىپ كەتتىم. تېپىز سۇ ئۇرۇلۇۋاتقان قۇم ئازگالدىن ئۆمىلەپ ئۆتتۈم. ئۇ يەردە قۇمنى قۇچاقلاپ خېلى ئۇزاق ھۇزۇرلىنىپ يانتىم. بەك ھېرىپ كەتكەنىدىم. لالما ئىتلارنى ئويلىغۇدەك ھالىم يوق، ناھايىتى تېز ئۇيقۇغا كەتتىم.

ئون بىرىنچى باب

دېلفىن ئارىلىغا قايتىش

دېڭىز دولقۇنلىرى پۈتۈمغا ئۇرۇلغاندا ئاندىن ئويغاندىم. قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەندى، بىراق بەك چارچاپ كەتكەچكە قۇم ئازگالدىن چىقىپ كەتكۈدەك مادارم يوق ئىدى. دوڭرەك، سۇ يېتىپ بارالمايدىغان بىر جايغا يامىشىپ چىقىپ يەنە ئۇيغۇغا كەتتىم.

ئەتسى ئەتىگەندە، يېقىنلا جايىدىن قولىۋاقتى تاپتىم. سېۋەت، نەيزە، ئوقيانى ئېلىۋېلىپ، قولىۋاقتى سۇ ئېقىتىپ كەتمسۇن دەپ دۈم قىلىپ قويۇپ، ئاندىن ھېلىقى ئېگىز تاشقا يامىشىپ چىقتىم.

بۇ تاشتا ئۆرە تۇرۇپ تۆۋەنگە قارىغىنىمدا، بۇ يەردىن ئايرىلغىنىمغا ناھايىتى ئۇزاق بولۇپ كەتكەندەك تۇيۇلدى. ئۆيۈمگە قايتىپ كەلگىنىمدىن ئىنتايىن خۇرسەن ئىدىم. كۆرۈنگەن ھەممە نەرسىلەر — دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى ئارىسىدا ئويىناپ يۈرگەن قامىلار، قولىۋاقتى قوغداپ تۇرغان خادا تاشلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا كۆتۈرۈلگەن بۇزغۇنلار، ئۇچۇپ يۈرگەن چايىكلار، قۇم ئازگالغا ئورۇلۇپ يانغان دولقۇنلارنىڭ ھەممىسى قەلبىمنى شاداندۇراتتى.

نېمىشقا بۇنداق ھېسسىياتتا بولۇۋاتقىنىمدىن ئىنتايىن ھەيران بولدۇم. تېخى يېقىندىلا مۇشۇ تاشنىڭ ئۈستىدە تۇرغىنىمدا، بۇ

يەردە بىر كۈنمۇ تۇرغۇم كەلمىگەنىدى.

يىراققا سوزۇلغان كۆپكۆك دېڭىزغا قارىغىنىمچە سەپەردە ھېس قىلغان ۋەھىمنى يەنە قايتىدىن ئەسكە ئالدىم. ئەتىگەندە بۇ ئارالغا تۇنجى قېتىم نەزەر سالغىنىمدا، ئارال ماڭا ئاپتاپسىنىپ ياتقان يوغان بىر تال بېلىققا ئوخشاش كۆرۈنگەنىدى. شۇ چاغدا، ھامان بىر كۈنى، قولۋاقتى يەنە ئۆرۈپ يەنە دېڭىز سەپىرىگە ئاتلىنىپ، ئالەمنىڭ ئۇ چېتىدىكى ھېلىقى دۆلەتنى تاپمەن دەپ ئويلىغانىدىم، بىراق ھازىر بۇنىڭ زادى مۇمكىن بولمايدىغانلىقىنى بىلىدىم.

كۆك دېلىق ئارىلى مېنىڭ ماكانىم، ئۇنىڭدىن باشقا ماكانىم يوق. ئاق تەنلىكلەر كېمە بىلەن بۇ ئارالغا كەلگۈچە بۇ يەرنى ماكان تۇتۇپ ياشايمەن. بىراق ئۇلار پات ئارىدا، كېلەر يىلى ياز كەلمەي تۇرۇپ كەلگەن تەقدىردىمۇ، ئۆيۈم، ئوزۇق - تۈلۈك ساقلانغان يېرىم بولمىسىمۇ بولمايدۇ. بىر ئۆي سېلىشىم كېرەك. لېكىن قەيەرگە سالىمەن؟

شۇ كۈنى كەچتە تاشنىڭ ئۈستىدە ئۇخلىدىم. ئەتىسىدىن باشلاپ ئۆي سالىدىغان جاي ئىزدىدىم. ئەتىگەندە ھاۋا ئوچۇق بولسىمۇ، شىمال تەرەپكە قاتمۇقات بۇلۇت توپلىنىۋالغانىدى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ بۇلۇتلار ئارالغا كېلەتتى، ئۇلارنىڭ كەينىگە كۈچلۈك يامغۇرلۇق بوران يوشۇرۇنغانىدى. ئەمدى ۋاقىتنى ئىسراپ قىلسام بولمايتتى.

ماڭا شامالدىن دالدا بولىدىغان، مارجان قولتۇقىغا يىراق بولمىغان، قارىساملا بۇلاق ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان جاي لازىم ئىدى. ئارالدا بۇ شەرتكە چۈشىدىغان جايدىن ئىككىسى بار: بىرى تۆپىلىكتە، يەنە بىرى غەرب تەرەپتىكى بىر چاقىرىمۇ كەلمەيدىغان جايدا ئىدى. بۇ ئىككى جاينىڭ ئىچىدە تۆپىلىك تېخىمۇ كۆڭۈلدىكىدەك ئىدى. بىراق، يەنە بىر جايغا بارمىغىنىمغا

ناھايىتى ئۇزاق بولۇپ كەتكەچكە، ئاۋۋال شۇ جايغا بېرىپ كۆرۈپ بېقىپ، ئاندىن قارار چىقارماقچى بولدۇم.

ئاۋۋال بۇ يەرنىڭ لالما ئىتلارنىڭ ئۇۋىسىغا يېقىن ئىكەنلىكىنى بايقاپ قالدۇم، بۇنى ئۇنتۇپ قالغىلى تاس قالغانىكەنمەن. لالما ئىتلارنىڭ ئۇۋىسىغا يېقىن بېرىشىمغا ئۇلارنىڭ باشلامچىسى ئۆڭكۈرنىڭ ئېغىزىغا كېلىپ، سېرىق كۆزلىرىنى ماڭا تىكتى. ناۋادا بۇ يەرگە ئۆي سالسام ئاۋۋال بۇ ئىت بىلەن لالما ئىتلار توپىنى ئۆلتۈرۈۋېتىش زۆرۈر ئىدى. قانداقلا قىلىپ بولسۇن شۇنداق قىلماقچى بولدۇم، بىراق بۇنىڭغا بەك ئۇزاق ۋاقىت كېتەتتى.

بۇ يەردىكى بۇلاق سۈيى تۆپىلىكتىكى بۇلاق سۈيىدىن ياخشى، شورى ئاز ئىدى ھەم ئۈزۈلمەي ئېقىپ تۇراتتى، سۇ ئېلىشىمۇ ئاسانراق ئىدى، چۈنكى بۇ سۇ تۆپىلىكتىكى بۇلاق سۈيىدەك جىلغىدىن ئېقىپ چىقماي، تاغ ئېتىكىدىنلا ئېقىپ چىقاتتى. بۇ بۇلاق ئۆيۈمگە دادا بولۇپ تۇرىدىغان قىيا بىلەن تۇمشۇققا ناھايىتى يېقىن ئىدى.

بۇ يەردىكى قورام تاشلار تۆپىلىكتىكى قورام تاشلاردەك ئېگىز ئەمەس ئىدى، بوراننى دېگەندەك توسۇيالىمىسىمۇ، ئۈستىدە تۇرۇپ، شىمالىي دېڭىز قىرغىقى بىلەن مارجان قولىقىنى كۆرەلىگۈدەك ئېگىز ئىدى.

ئاخىرىدا ئۆيىنى قەيەرگە سېلىش توغرىلۇق قارار چىقىرىشىمغا دېڭىز پىللىرى سەۋەبچى بولدى.

بۇ يەردىكى تىك قىيالارنىڭ كۆپىنچىسى شامالدا يىمىرىلىپ غايەت زور سۇ ئاستى خادا تاشلىرىغا ئايلىنىپ قالغان، دولقۇن كۆتۈرۈلگەندە بۇ تاشلارنىڭ يېرىمى سۇنىڭ ئاستىدا قالاتتى. دېڭىز پىللىرى ئۈچۈن خادا تاشلىق ئىنتايىن كۆڭۈلدىكىدەك جاي ئىدى، بوران - چاپقۇنلۇق كۈنلەردە ئۇلار بۇ تىك قىيالارنىڭ قاپتىلىغا

يامشىپ چىقىۋالاتتى. ھاۋا ئوچۇق كۈنلىرى بولسا دېڭىزدا بېلىق تۇتاتتى ياكى بولمىسا تاشلارنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئاپتاپسىنىپ ياتاتتى.

ئەركەك دېڭىز پىلى ناھايىتى چوڭ، ئومۇمەن ئوتتۇز ئادەمنىڭ ئېغىرلىقىچىلىك كېلەتتى. چىشى دېڭىز پىلى خېلىلا كىچىك بولاتتى، بىراق ئۇلار ئەركەك دېڭىز پىللىرىغا قارىغاندا بەك سۈرەن - چۇقان سالاتتى، كۈنبويى چىرقىرايتتى، بەزىدە كېچىلىرىمۇ ئاراملىق بەرمەيتتى. بالا دېڭىز پىللىرىمۇ شۇنداق قىلاتتى.

ئۇ كۈنى ئەتىگەندە دېڭىز دولقۇنى ئېگىز بولمىدى، دېڭىز پىللىرىنىڭ تولىسى قىرغاقتىن يىراققا ئىدى. يۈزدەك دېڭىز پىللىرىلا دولقۇن ئارىسىدا لەپەڭشىپ يۈرۈپ قۇلاقنى يارغۇدەك قىيقاس - چۇقان سېلىۋاتاتتى. كەچ كىرگۈچە شۇ يەردە ئۇ ياق - بۇ ياققا قاراپ يۈرۈپ، كەچ كىرگەندە شۇ يەردىلا قونۇپ قالدىم. تاڭ سەھەردە دېڭىز پىللىرىنىڭ قىيقاس - چۇقانلىرى ئەتراپىنى بىر ئالدى. ئۇ يەردىن ئايرىلىپ تۆپىلىككە قايتىپ كەلدىم.

جەنۇب تەرەپتە يەنە بىر ئۆي سېلىشقا مۇۋاپىق كېلىدىغان بىر ئورۇن بار ئىدى. بۇ كالا - ئات كەنتىنىڭ خارابىسىگە يېقىن بولغاچقا، ئۇ يەرگە بارغۇم كەلمىدى، چۈنكى ئۇ جاي ئۆلۈپ كەتكەن ئادەملەرنى يادىمغا سېلىپ قوياتتى. يەنە كېلىپ ئۇ يەرنىڭ بورىنى بەك كۈچلۈك ئىدى، كۆك دېلىقنى ئارىلىنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى قۇملۇقلارغىچە چىقىپ تۇراتتى، بىر يىلنىڭ كۆپ قىسىم ۋاقتىدا قۇم - تاشلارنى ئۇچۇرۇپ تۇراتتى.

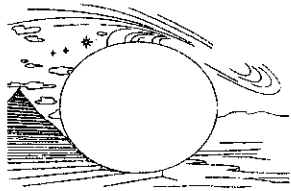
شۇ كۈنى كەچتىن باشلاپ ئۇدا ئىككى كۈن يامغۇر ياغدى. بىرنەچچە تال ياغاچ تېپىپ كېلىپ، يوغان تاشنىڭ تۈۋىگە بىر چېدىر تىكىپ، يامغۇردىن دالدىلاندىم. سېۋىتىمدە قېپقالغان يېمەكلىكتىن ئازراق يېدىم، يامغۇردا ئوت قالاش مۇمكىن

بولمىغاچقا، بەك توڭلاپ كەتتىم.

ئەتىسى يامغۇر توختىدى. چىقىپ ئۆي سېلىشقا كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئىزدىدىم، يەنە چىتلاق ياسايدىغانغا ياغاچ لازىم ئىدى. ئۇزاققا قالماي لالما ئىتلارنى ئۆلتۈرۈۋېتەلسەممۇ، ئارالدا يەنە نۇرغۇن كىچىك قىزىل تۈلكىلەر بار ئىدى. ئۇلار ئىنتايىن كۆپ بولغاچقا تۇزاق قۇرۇپ، ئوقيا بىلەن ئېتىپ يوقىتىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بۇ كىچىك قىزىل تۈلكىلەر ھىيلىگەر ئوغرىلاردىن ئىدى. چىتلاق ياسىمىسام ھېچقانداق نەرسىنى ساقلىيالمىتتىم.

يامغۇر توختىغاندا، سەھەرنىڭ ھاۋاسى ئادەتتىن تاشقىرى ئوچۇق بولدى. تاشقىندا ھاسىل بولغان كۆلچەكلەردىكى سۇنىڭ پۇرىقىمۇ كۈچلۈك بولۇپ، جىلغىلاردىكى ياۋا ئوت - چۆپلەر ۋە قۇم بارخانلىرىدىكى ئۆسۈملۈكلەر خۇش پۇراق چىقىرىۋاتاتتى. دېڭىز ساھىلىغا ناخشا ئېيتقاچ چىغىر يول بىلەن بېرىپ، ساھىلنى بويلاپ قۇم ئازگالغا قاراپ يۈرۈپ كەتتىم. بۇ كۈن ماڭا تەلىيم ئوڭدىن كەلگەنلىكنىڭ بېشارىتىدەك بىلىندى.

بۇ ئۆي سېلىشنى باشلايدىغان ھەقىقەتەن ياخشى كۈن ئىدى.

ئون ئىككىنچى باب

ئۆي سېلىش

نۇرغۇن يىل ئىلگىرى ئىككى كىت دېڭىز دولقۇنلىرىدا قۇم ئازگالغا چىقىپ قالغان. سۆڭەكلىرىنىڭ كۆپ قىسمى زىننەت بۇيۇمى قىلىنىپ، يېرىمى قۇمغا كۆمۈلگەن قوۋۇرغىلىرىلا يەنە شۇ يەردە ئىدى.

بۇ قوۋۇرغىلار بىلەن چىتلاق ياسىدىم. ئۇلارنى بىر - بىرلەپ كولاپ ئېلىپ، تۆپىلىككە توشۇدۇم. قوۋۇرغىلار ھەم ئۇزۇن، ھەم ئەگرى ئىدى، ئورەك كولاپ كۆمۈپ تىكلەسەم مەندىن ئېگىز بولدى.

بۇ قوۋۇرغىلارنى ئەگمىسىنى سىرتقا قارىتىپ بىر - بىرىگە يۆنەپ تىكلەپ چىقتىم. مۇشۇنداق قىلغاندا ھېچقانداق نەرسە ئۇنىڭغا يامىشىپ چىقالمايتتى. ئاندىن ئۇلارنى دېڭىز چۆپىدىن ئارقان ئېشىپ باغلىدىم، بۇ ئارقان قۇرۇغانسېرى كىرىشىپ بەك چىڭىپ كېتەتتى. ئەسلىدە قوۋۇرغىلارنى دېڭىز يىلپىزىنىڭ يېپى بىلەن باغلاشنى ئويلىغانىدىم، دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن ئەشكەن ئارقاندىن چىداملىق بولاتتى، بىراق دېڭىز يىلپىزىنىڭ پېيىگە ياۋايى ھايۋانلار ئامراق بولۇپ، نەچچە كۈندىلا چىتلاقنى غاجاپ ئۆرۈۋېتەتتى. بۇ چىتلاقنى ياساشقا ناھايىتى كۆپ ئەجىر سىڭدۈردۈم، ئەگەر قورام تاشنى چىتلاقنىڭ بىر تېمى قىلمىغان

بولسام، تېخىمۇ كۆپ كۈچ سەرپ قىلىشقا توغرا كېلەتتى. چىتلاقنىڭ ئاستىدىن ئورەك كولاپ كىرىپ - چىقىدىغان ئىشىك قىلىۋالدىم. ئورەكنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى، چوڭقۇر - تېپىزلىقى بىر ئادەم ئۆمىلەپ كىرىپ چىققۇدەكلا بولدى. ئورەكنىڭ ئاستىغا تاش ياتقۇزۇپ، ئىككى تەرىپىنى تاش بىلەن قوپۇردۇم. ئۇنىڭ ئاغزىغا ئوت - چۆپلەردىن بىر پارچە بورا توقۇپ، يامغۇر تۈسىدىغان قىلىپ سىرتىدىن ئېسىپ قويدۇم، ئىچىگە بولسا يۆتكىگىلى بولىدىغان يوغان بىر ياپىلاق تاشنى تىكلەپ قويدۇم. چىتلاقنىڭ ئۇزۇنلۇقى سەككىز چامدام كەلدى، بۇ يەرگە تېرىپ كەلگەن نەرسىلىرىم بىمالال سىغاتتى، ياۋايى ھايۋاناتلارمۇ ئوغرىلاپ كېتەلمەيتتى. چىتلاقنى ياسىشىمغا سەۋەب بولغىنى بىرى، ھاۋا بەك سوۋۇپ كېتىپ قورام تاشتا ئۇخلىيالمىدىم، يەنە بىرى، لالما ئىتلارنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئىدى. ئۆزۈم تىكۋالغان چېدىردا ياتقۇم كەلمىدى.

ئۆي سېلىشىمغا چىتلاقنى ياساشقا قارىغاندا تېخىمۇ ئۇزاق ۋاقىت كەتتى، چۈنكى ئۇدا نەچچە كۈن يامغۇر ياغقاچقا ئۆي سېلىشقا كېرەكلىك ماتېرىياللارنى تېپىش ئىنتايىن تەس بولۇپ كەتتى.

بىزنىڭ ئادەملىرىمىزدە مۇنداق بىر رىۋايەت بار ئىدى: بۇرۇنقى زاماندا بۇ ئارالنىڭ ھەممە يېرى قويۇق دەل - دەرەخلەر بىلەن تولغانىكەن. ئۇ ئۇزاق زامانلاردىن ئىلگىرى بولغان ئىش بولۇپ، تۇمپوۋىت بىلەن مۇكات ئالەمگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان دەسلەپكى مەزگىللەردە، بۇ ئىككى ئىلاھ نۇرغۇن ئىشتا تالاش - تارتىپ قىلىپ ئۇرۇشۇپ قالاتتىكەن. تۇمپوۋىت ئادەملەرگە ئۆلۈم تىلىسە، مۇكات ئۆمۈر تىلەيدىكەن. تۇمپوۋىت ئاچچىقىدا بارلىق نەرسىلىرىنى ئېلىپ بۇ ئالەمنىڭ تېگىدىكى يەنە بىر ئالەمگە كېتىپتۇ، ئۇ مۇشۇنداق قىلسام ئادەملەر ئۆلىدۇ دەپ قارايدىكەن.

شۇ چاغلاردا ھەممە يەردە ئېگىز - ئېگىز دەل - دەرەخلەر بار ئىكەن، ھازىر جىلغىدا بىرنەچچە تۈپلا دەرەخ بار. بۇ دەرەخلەر ھەم ئىنچىكە ھەم پاكار، شاخلىرىمۇ ئەگرى - بۈگرى، ئۆيگە تۈۋرۈك قىلغۇدەك بىر تال ياغاچنى تېپىشمۇ ئىنتايىن تەس. سەھەر چىقىپ كەچ قايتىپ، بىرنەچچە كۈن ئىزدەپ ئاخىر ئۆي سېلىشقا يېتەرلىك ياغاچ تاپتىم.

قورام تاشنى ئۆينىڭ كەينى تېمى قىلىپ، ئالدى تەرىپىنى ئوچۇق قويدۇم، چۈنكى ئۇ تەرەپكە شامال تەگمەيتتى. ياغاچلارنى ئوخشاش ئۇزۇنلۇقتا ئوت ۋە تاش پىچاق بىلەن كەسلىدىم، بۇرۇن بۇنداق قوراللارنى ئىشلىتىپ باقمىغاچقا، بۇ ئىشنى قىلىش ئۈچۈن نۇرغۇن جاپا تارتتىم. ئۆينىڭ ھەربىر تەرىپىگە تۆت تالدىن تۈۋرۈكنى لايىغا پاتۇرۇپ تىكلىدىم، ئۆگزىسىگە بولسا ئۇنىڭ ئىككى ھەسسسىچىلىك ياغاچ ئىشلەتتىم. ياغاچ تۈۋرۈكلەرنى تىيۈلپن پېيى بىلەن باغلىدىم. ئۆگزىنى چىشى دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى بىلەن ياپتىم، چۈنكى چىشى دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ يوپۇرمىقى كەڭرەك بولاتتى.

ئۆيۈم پۈتمەستىنلا قىشنىڭ يېرىمى ئۆتۈپ كەتتى. ھەر كۈنى كەچتە شۇ يەردە ئۇخلايتتىم، چىتلاق ئىنتايىن پۇختا بولغاچقا خاتىرجەم ئىدىم. مەن تاماق ئېتىۋاتقاندا، تۈلكىلەر كېلىپ چىتلاقنىڭ سىرتىدىن قاراپ باقاتتى، لالما ئىتلارمۇ كېلىپ ئىچىگە كىرەلمىگەچكە، كىتىنىڭ قوۋۇرغا سۆڭەكلىرىنى غاجاپ ئۇنلۇك قاۋىشىپ كېتەتتى.

لالما ئىتتىن ئىككىنى ئېتىپ ئۆلتۈردۈم، لىپكىن ھېلىقى باشلامچى ئىتنى ئۆلتۈرەلمىدىم.

چىتلاق ياساپ، ئۆي سېلىۋاتقان ۋاقىتلىرىمدا، دائىم قۇلۇلە بىلەن ئوكۇننى بىر پارچە ياپىلاق تاشنىڭ ئۈستىدە پىشۇرۇپ يېدىم، كېيىن تاماق ئېتىدىغان جابدۇقتىن ئىككىنى ياسىدىم.

دېڭىز ياقىسىدىكى سۇ يالاپ پارقىرىتىۋەتكەن تاشلارنىڭ كۆپىنچىسى يېرىم يۇمىلاق شەكىلدە ئىدى. ئوتتۇرىسى ئويمان تاشتىن ئىككىنى تېپىپ قۇم سۈركەپ، ئويمان - چوقۇرنى تېخىمۇ چوڭايتىپ چوڭقۇرلاتتىم. بۇ تاشلاردا بېلىق پىشۇرسام شورپىسى ئېقىپ كەتمەيتتى، بېلىق شورپىسى ئىنتايىن تەملىك بولۇپ، ئىلگىرى ھەممىنى ئىسراپ قىلىۋەتكەندىم.

دان ۋە ياۋا ئوتياشلارنى پىشۇرۇش ئۈچۈن، قومۇشتا زىچ قىلىپ بىر سېۋەت توقۇدۇم. بۇ سەل ئاسانغا توختىدى، چۈنكى ئىلگىرى ئۇلاپا ئاچامدىن سېۋەت توقۇشنى ئۆگەنگەندىم. سېۋەتنى ئايتاپتا قۇرۇتقاندىن كېيىن، دېڭىز بويىدىن نەچچە پارچە موم تېرىپ كېلىپ، ئوتقا قاقلاپ ئېرىتىپ سېۋەتنىڭ ئىچىنى سۇۋاپ، سېۋەتنى سۇ ئاقمايدىغان قىلدىم. سېۋەتكە سۇ ئېلىپ، دانلارنى سېلىپ ئاندىن كىچىك تاشلارنى قىزىتىپ ئۇنىڭغا تاشلىساملا ئۇماچ تەييار بولاتتى.

ئۆيگە ئوچاقتىن بىرنى سالدۇم. ئورەك كولاپ ئۇنى تاش بىلەن قوپۇردۇم. كالاس - ئات كەنتىدىكى چېغىمدا ھەر ئاخشىمى قايتا ئوت ياقاتتىم، ھازىر ئوتنى ئۆچۈرۈپ قويسام بولمىغاچقا، ئۇخلايدىغان ۋاقتىمدا ئوتنى كۈل بىلەن كۆمۈپ قويۇپ، ئەتىسى ئېچىپ پۈۋىلسەملا ئىشىم كۆپ ئاسانغا چۈشەتتى.

ئارالدا تىيىن بەك كۆپ، ھازىر تامىقىم ئېشىپ قالىدىغان بولغاچقا، ئاشقان تامىقىمنى قويدىغان بىخەتەر يەر بولمىسا بولمايتتى. ئۆيۈمنىڭ كەينى تېمى ئېگىزلىكى دەل مۇرەمگە كېلىدىغان قورام تاش بولۇپ، تاشتىكى دەز - يېرىقلارنى چوڭايتىپ، تاش سۈركەپ تەكشىلەپ، نەچچە قەۋەتلىك جازا قىلىپ ياساپ، ئاشقان يېمەكلىكلىرىمنى ئۇنىڭغا قويۇپ قويسام، تىيىنلار ئاللايدىغان بولدى.

قىش چىقىپ كەتكەن، تاغلاردىكى ئوت - چۆپلەر ئۈنۈشكە

باشلىغانىدى. ئۆيۈم ئىنتايىن راھەت، بوران - يامغۇردىن، ئەتراپتا يېمەكلىك ئىزدەپ تىمىسقىلاپ يۈرىدىغان ياۋايى ھايۋاناتلاردىنمۇ قورقمايدىغان بولدۇم. نېمە يېگۈم كەلسە شۇنى پىشۇرۇپ يەيتتىم، كېرەكلىك نەرسىلەر ھەر ۋاقىت يېنىمدا تەييار ئىدى.

ئەمدى لالما ئىتلاردىن قۇتۇلىدىغاننىڭ پىلانىنى تۈزىدىغان ۋاقىت يېتىپ كەلگەنىدى، بۇ ئىتلار ئىنىمنى تالاپ ئۆلتۈرۈپ قويغان، ئەگەر قورال ئېلىۋالمىغان ۋاقىتىمدا ئۇچراپ قالسا مېنىمۇ ئۆلتۈرۈپ قوياتتى. ماڭا ئېغىرراق نەيزە، چوڭراق يا ۋە ئۆتكۈر ئوق لازىم بولۇۋاتاتتى. قورال ياسايدىغان ماتېرىياللارنى تېپىش ئۈچۈن پۈتكۈل ئارالنى كېزىپ ناھايىتى كۆپ كۈچ سەرپ قىلدىم. شۇنداق بولغاندا، پەقەت كەچتىلا قورال ياساشقا ۋاقىتىم چىقاتتى. تاماق پىشۇرغان ئوتنىڭ يورۇقى بەك غۇۋا بولغاچقا ھېچنېمىنى ئېنىق كۆرەلمىدىم، شۇنىڭ بىلەن بىز ساي - ساي دەپ ئاتايدىغان بىر خىل كىچىك بېلىقنى ئاپتاپتا قۇرۇتۇپ، كۆيدۈرۈپ چىراغ ئورنىدا ئىشلەتتىم.

ساي - ساي كۈمۈش رەڭلىك كىچىك بېلىق بولۇپ، ئادەمنىڭ باش بارمىقچىلىك كېلەتتى. ئايدىڭ بولغان ئاخشاملىرى بۇ كىچىك بېلىقلار توپ - توپ بولۇشۇپ سۇ يۈزىگە ئۈزۈپ چىقاتتى، ئۇلار ناھايىتى زىچ بولغاچقا، ئۈستىگە چىقىپ ماڭسىڭىزمۇ بولاتتى. ئۇلار دولقۇنغا ئەگىشىپ ئۈزۈپ، دولقۇن يانغاندا قۇمغا پېتىپ قالغانلىرى پىلتىڭلاپ ئۈسسۈل ئويناۋاتقاندا كۆرۈنەتتى.

ساي - ساي بېلىقتىن نەچچە سېۋەت تۇتۇپ كېلىپ ئاپتاپتا قۇرۇتۇم، ئاندىن ئۇلارنى قۇيرۇقىدىن ئۆتكۈزۈپ تورۇسقا ئېسىپ قويدۇم، ئۇلار بەك سېسىق پۇرسىمۇ بەك يورۇق ياناتتى. ئاۋۋال ئوقيا ياساپ سىناپ بېقىپ، بەك خۇشال بولۇپ كەتتىم، چۈنكى ئۇ بۇرۇنقى ئوقياغا سېلىشتۇرغاندا يىراققا باراتتى،

ھەم نىشانغا دەل تېگەتتى .

نەيزىنى ئەڭ ئاخىرىدا ياساشقا قويدۇم . نەيزىنىڭ دەستىسىنى شىلىپ سىلىقلاپ ، ئۇنىڭ ئۇچىنى تاش ھالقا ئېسىپ ئېغىرلاتتىم ۋە مۇقىملاشتۇردۇم . بىر تەرەپتىن ئىشلەپ ، بىر تەرەپتىن قەبىلە ئوغۇللىرىدەك دېڭىز پىلىنىڭ چىشىدىن نەيزە ياسىيالايدىغان . ياسىيالايدىغانلىقىمنى دەڭسەپ كۆردۇم .

قانداق قىلغاندا چوڭ ياۋايى ھايۋانلارنى ئوۋلىغىلى بولىدىغانلىقى ھەققىدە نەچچە ئاخشام ئويلىنىدىم . دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدىن توقۇلغان تورنى ئىشلىتەلمەيتتىم ، چۈنكى ئۇنى نەچچە ئەر بار كۈچى بىلەن بىرلىكتە تارتسا ئاندىن تارتىپ چىقىرالايتتى . بىرەرنىڭ ئوقيا ياكى نەيزە بىلەن ئەركەك دېڭىز پىلىنى ئۆلتۈرگەنلىكىنى ئەسلىيەلمىدىم ، پەقەت ئۇنى تور تاشلاپ تۇتۇۋېلىپ ، ئاندىن توقماق بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرگەنلىكىنىلا ئەسكە ئالالىدىم . بىز ئىلگىرى دېڭىز پىلىنىڭ يېغىنى ئېلىش ئۈچۈن نۇرغۇن دېڭىز پىللىرىنى ئۆلتۈرۈپ باققان ، بىراق ئۇلارنىڭ چىشلىرى ئانچە چوڭ ئەمەس ئىدى .

زادى قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى بىلەلمىدىم . بىراق ئويلانغانسېرى ئىرادەم كۈچىيىپ كېتىۋاتاتتى ، چوقۇم سىناپ باققۇم كەلدى . ئارالدا نەيزە ياساشقا ئەركەك دېڭىز پىلىنىڭ قوزۇق چىشىدىنمۇ باب كەلگۈدەك نەرسە تاپالمىدىم .

ئون ئۈچىنچى باب

دېڭىز پىللىرى ئارىسىدىكى ئېلىشىش

دېڭىز پىللىرىنىڭ ماكانىغا بارغان تۇنجى كۈنى ئاخشىمى ئانچە كۆپ ئۇخلىيالمىدىم. ئاياللارنىڭ قورال - ياراغ ياسىشى مەنى قىلىنغان قانۇن يەنە ئېسىمگە كېلىپ قالغانىدى. ئوقۇمنىڭ تۈز ئېتىلىدىغان - ئېتىلمايدىغانلىقىنى، دېڭىز پىلىنىڭ يىرىك تېرىسىنى تېشەلەيدىغان - تېشەلمەيدىغانلىقىنى بىلمەيتتىم. ناۋادا بىر ئەركەك دېڭىز پىلى ماڭا ئېتىلىپ كەلسە قانداق قىلارمەن؟ ئەگەر يارىلىنىپ تىرىشىپ - تىرىشىپ ئۆيگە كېتىۋاتقىنىمدا لالما ئىتلارغا يولۇقۇپ قالسام قانداق قىلارمەن؟

كېچىچە دېگۈدەك مۇشۇ ئىشلارنى ئويلاپ چىقتىم. بىراق ئەتىسى كۈن چىقىشى بىلەنلا ئورنۇمدىن تۇرۇپ، دېڭىز پىللىرى توپلاشقان جايغا قاراپ يۈرۈپ كەتتىم.

مەن قىياغا بارغاندا، ئۇلار ئاللىقاچان خادا تاشلىقتىن ئايرىلىپ دېڭىز بويىغا بېرىپ بولغانىكەن. ئەركەك دېڭىز پىللىرى شېغىللاردىن شەكىللەنگەن يانتۇلۇقتا چوڭ - چوڭ يۇمىلاق كۈل رەڭ تاشلارغا ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى دېڭىز دولقۇنىدا چىشىلىرى بىلەن بالىلىرى ئۈزۈپ ئويناۋاتاتتى.

بۇ ياش دېڭىز پىللىرىنى ئۇششاق دېڭىز پىللىرى دېسە قاملاشمايدۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەربىرى ئەر كىشىلەردەك ئېڭىز

ھەم يوغان ، لېكىن ئۇلار نۇرغۇن جەھەتلەردىن يەنىلا يېڭى تۇغۇلغان جانىۋارلار ئىدى. خۇددى كىچىك بالىلار يول مېڭىشىنى ئۆگەنگەندەك ، ئۇلار ئانىسىغا ئەگىشىپ شالاپ - شۇلۇپ ئاۋاز چىقىرىپ ئىرغاڭلاپ مېڭىپ يۈرەتتى ، كىچىك بالىلارنىڭ يىغا ئاۋازىغا ۋە شادلىق ئاۋازىغا ئوخشاش ئاۋازلارنىلا چىقىراتتى. ئۇلار قىرغاقتىن ئايرىلىپ سۇ ئۈزۈشنى ئۆگەنمەكچى بولسا ئانىسى دېڭىزغا ئىتتىرىپ چۈشۈرۈپ قويۇشى كېرەك ، ئەمما ئۇلارنىڭ تېنى بەك يوغان بولغاچقا ، ئانىلىرىنىڭ ئۇلارنى ئىتتىرىپ چۈشۈرۈشمۇ ناھايىتى تەس ئىدى.

ئەركەك دېڭىز پىللىرى بەلگىلىك ئارىلىق تاشلاپ يېتىشقاندى ، چۈنكى ئۇلار مەجەزى بەك ئوسال ، ئەزەلدىنلا ھەسەتخورلۇقى كۈچلۈك بولغاچقا ، كۆڭلىگە ياقمىغۇدەك ئىش بولۇپلا قالسا شۇن ئۇرۇشۇپ كېتەتتى. تۆۋەن تەرىپىدىكى يانتۇلۇقتا ھەربىرى يوغانباش ئادەملەردەك ئۆز ئالدىغا بىر يەرنى ئىگىلەپ چىشىلىرى ۋە بالىلىرىغا ھېزى بولۇۋاتقان ئالتە ئەركەك دېڭىز پىلى بار ئىدى.

چىشى دېڭىز پىللىرىنىڭ تېرىسى سىلىقراق بولۇپ ، يۈزى چاشقاننىڭكىگە ئوخشاپ كېتەتتى ، ئۇچلۇق بۇرۇندا يەنە نەچچە تال سەزگۈ بۇرۇت بولاتتى. ئەركەك دېڭىز پىللىرى باشقىچە بولۇپ ، يوغان بىر پارچە گۆش بۇرۇننىڭ ئۈستىدىن ئاغزىغىچە ساڭگىلاپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ تېرىسى ئىنتايىن يىرىك بولۇپ ، تېرىسىدە خۇددى ئاپتاپتا قۇرۇغان سېغىزنىڭكىدەك يېرىقچىلار بار ئىدى. بۇ مەخلۇقلار ھەقىقەتەن سەت ئىدى.

قىيادا تۇرۇپ ئەركەك دېڭىز پىللىرىنى بىر قۇر كۆزىتىپ ، ئالتە دېڭىز پىلىنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ كىچىكىنى تاللىدىم .

ئاشۇ بىرىسىدىن باشقىلىرىنىڭ بويى - تۇرقى ئوخشاش دېگۈدەك بولۇپ ، ئۇ كىچىكى مەندىن ئەڭ يىراق ، تېنىنىڭ

يېرىمنى تاش توسۇۋالغانىدى. ئۇ باشقا ئەركەك دېڭىز پىللىرىنىڭ يېرىمىچىلىك كېلىدىغان، ياش دېڭىز پىلى ئىدى. ئۇنىڭ ئالدىدىكى دېڭىز دولقۇنىدا چىشى دېڭىز پىلى بولمىغاچقا ئۇنىڭ ھازىرچە ئۆز ئالدىغا توپى يوقلۇقىنى، شۇڭا ئۇ بەكمۇ ئېھتىيات قىلىپ كەتمەيدىغانلىقىنى ھەم ئاسان ئاچچىقلانمايدىغانلىقىنى بىلدىم.

قىيادىن شەپە چىقارماي چۈشتۈم. نىشان قىلغان ئەركەك دېڭىز پىلىنىڭ يېنىغا بېرىش ئۈچۈن، بىرنەچچە ئەركەك دېڭىز پىلىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈشۈمگە توغرا كېلەتتى، شۇڭا دىققەت قىلىشىم كېرەك ئىدى، ئۇلارنى چۆچۈتۈپ قويسام بولمايتتى. ئۇلار ھېچنېمىدىن قورقمايتتى، مېنى كۆرسىمۇ مت قىلىپ قويمائىتتى، بىراق ئەڭ ياخشىسى ئۇلارنىڭ ھوشيارلىقىنى قوزغىماسلىقىنى ئويلىدىم. يېڭىدىن ياسىغان، ئۇزۇنلۇقى ئۆزۈمنىڭ بويىچىلىك يا، بەش تال ئوق ئېسىۋالغانىدىم.

چىغىر يول ئوڭغۇل - دوڭغۇل شېغىللىق ئىدى. شېغىللارنى پەسكە چۈشۈرۈۋەتمەسلىك ئۈچۈن ناھايىتى پەم بىلەن ماڭدىم. چىشى دېڭىز پىللىرىغا كۆرۈنۈپ قالماسلىق ئۈچۈن بەك ئېھتىيات قىلدىم، چۈنكى ئۇلار ئاسانلا ئۈركۈيتتى ھەم چىرقىراپ ھەمراھلىرىغا ئاگاھلاندۇرۇش بېرەتتى.

ھېلىقى ئەركەك دېڭىز پىلىنىڭ يېنىغا ئۆمىلەپ كېلىپ ئاندىن ئۆرە بولدۇم ۋە يوغان بىر خادا تاشنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ يانى ئوقلىدىم. دەل شۇ ۋاقىتتا دادامنىڭ «سەن قىز بالا بولغاچقا يا سۇنۇپ كېتىدۇ» دېگەن گېپى يادىمغا كېلىپ قالدى.

كۈن غەربكە قىيىساغانىدى، بەختىمگە يارىشا سايەم ياش ئەركەك دېڭىز پىلىنىڭ ئۈستىگە چۈشمىگەندى. ئۇنىڭ بىلەن ئارىلىقىمىز بەك يېقىن بولۇپ، ئۇ ماڭا دۈمبىسىنى قىلىپ تۇراتتى.

بىراق، ئۇنىڭ مۇرىسىگە ئاتايىمۇ ياكى بېشىغا دەپ بىرىنچى پاي ئوقنى ئۇنىڭ قەيىرىگە ئېتىشىنى بىلمەي تۇرۇپ قالدىم. دېڭىز پىلىنىڭ تېرىسى يىرىك، بىراق ئىنتايىن نېپىز بولۇپ، تېرىسىنىڭ ئاستىدا قېلىن بىر قەۋەت ياغ بار ئىدى. ئۇنىڭ تېنى يوغان بولسىمۇ، بېشى كىچىك بولغاچقا، ئوقنى بېشىغا تەگكۈزۈش تەس ئىدى.

تاشنىڭ كەينىدە نېمە قىلىشنى بىلمەي تۇرغىنىدا، دادامنىڭ «ئاياللار خەتەرگە يولۇققاندا، قولىدىكى ئوقيا سۇنۇپ كېتىدۇ» دېگەن گېپى يەنە بىر قېتىم يادىمغا كەلدى. ياش دېڭىز پىلى قىرغاققا قاراپ ماڭدى. دەسلەپتە ئۇنى شەپەمنى سېزىپ قالغان چېغى دەپ ئويلىغانىدىم، لېكىن ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ بىر توپ چىشى دېڭىز پىللىرىنىڭ يېنىغا كېتىۋاتقانلىقىنى بىلىدىم، بۇ چىشى دېڭىز پىللىرى يېقىنلا يەردىكى بىر قېرى ئەركەك دېڭىز پىلىنىڭ توپى ئىدى.

دېڭىز پىللىرى كالامپاي بولغان بىلەن، قول، ھەم پۇت بولسىدىغان پالاق پۇتىنى توختىماستىن پالاقلىتىپ تېز ئىلگىرىلەيتتى. ھېلىقى ئەركەك دېڭىز پىلى سۇ بويىغا ئاز قالدى. بىرىنچى پاي ئوقنى ئۇزدۇم، ئوق تۈپتۈز ماڭدى. بىراق ئوق ياش ئەركەك دېڭىز پىلىغا تېگەي دەپ قالغاندا قېيىپ كېتىپ، يا سۇنىمىغىنى بىلەن ئوق ئۇنىڭغا سۈركىلىپ ئۆتۈپ كەتتى - دە، تەگمەي قالدى.

تاشنىڭ شاراقلىغان ئاۋازى قۇلقىمغا كىرگەندىلا، ئاندىن بىر قېرى ئەركەك دېڭىز پىلىنىڭ يانتولۇقىنى بويلاپ پەسكە چۈشۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئۇ بىردەمدىلا رەقىبىگە يېتىشىۋېلىپ، مۇرىسى بىلەن بېرنى سوقۇپلا ياش ئەركەك دېڭىز پىلىنى سۇغا دومىلىتىپ چۈشتى. ياش ئەركەك دېڭىز پىلى ئۆرە بولسا بويى ئادەمنىڭكىدەك، ئۈستىخنى ئىككى ئادەمنىڭكىدەك كېلەتتى،

لېكىن بۇ زەربىدە بىراقلا دومىلاپ بېرىپ سۇغا چۈشۈپ، ھوشىدىن كەتتى.

قېرى ئەركەك دېڭىز پىلى ئۇنىڭ ئۈستىگە دەسسۈۋېلىپ، بېشىنى چايقاپ ئۈنلۈك ھۆركىرەپ، قىيالىقتا زىلزىلە پەيدا قىلىۋەتتى. ئەتراپتىكى پالاق پۇتى بىلەن بەدىنىنى قاشلاۋاتقان چىشى دېڭىز پىللىرى بىلەن كىچىك دېڭىز پىللىرىمۇ توختاپ، ئۇلارنىڭ ئېلىشىشىنى تاماشا قىلدى.

قېرى دېڭىز پىلى ئىرغاڭلىغىنىچە رەقىبىگە قاراپ كېتىۋاتقاندا، ئىككى چىشى دېڭىز پىلى ئۇنىڭ يولىنى توسۇۋالسا، ئۇ ئۇلارنى خۇددى يولدىكى شېغىللارنى دەسسەگەندەك دەسسەپ ئۆتۈپ كەتكەنىدى. ئۇ قوزۇق چىشى بىلەن ياش دېڭىز پىلىنىڭ قورسىقىنى تىلىۋەتتى.

ياش دېڭىز پىلى ئورنىدىن ئۆمىلەپ تۇردى، ئۇنىڭ كىچىك كۆزلىرىدىن قورقۇنچلۇق قىزىل نۇر چاقنايتتى. قېرى ئەركەك دېڭىز پىلى يەنە بىر قېتىم رەقىبىگە ئېتىلغاندا، ياش دېڭىز پىلى تۇنجى قېتىم قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتتى. ئۇمۇ قوزۇق چىشى بىلەن رەقىبىنىڭ بوينىنى چىشلەۋېلىپ قويۇپ بەرمىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار پومداقلىشىپ دولقۇنلار ئىچىگە كىرىپ، ئېڭىز دولقۇن كۆتۈرۈۋەتتى.

بۇ چاغدا چىشى دېڭىز پىللىرى تۆت تەرەپكە پىتىراپ كەتكەن بولۇپ، پەقەت باشقا ئەركەك دېڭىز پىللىرىلا تۆپىلىكتە جىمجىت ئولتۇراتتى.

ئۇرۇشۇۋاتقان ئىككى دېڭىز پىلى ئۇرۇشنى ۋاقتىنچە توختىتىپ، قايتىدىن ھۇجۇم قىلىشقا تەييارلىنىۋاتاتتى. بۇ مەن ئۈچۈن ياش ئەركەك دېڭىز پىلىغا ئوق ئۈزىدىغان ياخشى پەيت ئىدى. ئۇ ئوڭدا بولۇپ، قوزۇق چىشلىرىنى رەقىبىنىڭ بوينىغا چوڭقۇر پاتتۇرۇۋالغانىدى. مەن ئۇنىڭ يېڭىۋېلىشىنى ئۈمىد قىلدىم

هەمدە یوشۇرۇنۇۋالماي جايىدا تۇرۇۋەردىم.

قېرى دېڭىز پىلىنىڭ بېشى ھەم مۇرىلىرىنى بېسىپ كەتكەن تاتۇقلارنىڭ ھەممىسى بۇرۇنقى ئېلىشىشلاردىن قالغان ئىزلار ئىدى. ئۇ توساتتىن قۇيرۇقنى قاتتىق سىلكىپ ياش دېڭىز پىلىنىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلماقچى بولۇۋىدى، قۇيرۇقى بىر خادا تاشقا تەگدى. ئۇ قۇيرۇقى بىلەن خادا تاشنى تىرەپ تۇرۇپ ئۆزىنى سۇغا ئېتىپ، ئاندىن ياش دېڭىز پىلىدىن قۇتۇلدى.

ئۇ ھەش - پەش دېگۈچە يانتۇلۇققا يامىشىپ چىقىپ يوغان ئاغزىنى ئاچتى. ياش دېڭىز پىلى رەقىبىنى قويۇۋەتكۈسى كەلمەي ئىز بېسىپ قوغلاپ كەلدى. ئۇ ماڭا قاراپ كېلىۋاتقاچقا، ماڭا ئېتىلىپ كېلىۋاتىدۇ دەپ قالىدىم - دە، ئالدىراپ ئۆزۈمنى قاچۇرماي دەپ كەينىمگە يېنىشىمغا بىر تاشقا پۇتلىشىپ يىقىلىپ چۈشتۈم.

پۈتۈم قاتتىق ئاغرىۋاتقان بولسىمۇ، يەنىلا چىشىمنى چىشلەپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم. بۇ چاغدا قېرى دېڭىز پىلى شارەتتە كەينىگە ئۆرۈلۈپ رەقىبىگە ئېتىلدى، ياش دېڭىز پىلى نېمە قىلارنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭ قورسىقى يەنە بىر قېتىم چوڭقۇر تىلىندى، قېرى دېڭىز پىلى ئۇنى يەنە سۇغا دومىلىتىپ چۈشتى.

دېڭىز سۈيى قىيىقىزىل بويىلىپ كەتتى. ياش ئەركەك دېڭىز پىلى يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ رەقىبىگە تاقابىل تۇرماقچى بولدى. ئۇ قېرى ئەركەك دېڭىز پىلىنى مۇرىسى بىلەن توسۇۋىدى، ئىككى تاش سوقۇلغاندەك ئاۋاز ياڭرىدى. ياش دېڭىز پىلى يەنە بىر قېتىم رەقىبىنىڭ گېلىنى بوغۇۋېلىپ، دېڭىز دولقۇنلىرى ئارىسىدا غايىب بولدى. ئۇلار سۇ يۈزىگە چىققاندا مەھكەم پومداقلىشىپ كەتكەنىدى.

كۈن ئولتۇرۇپ، قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتتى، ئۇلارنى ئېنىق

كۆرەلمەي قالدىم. پۈتۈم قاتتىق ئاغرىۋاتاتتى، يەنە بىرمۇنچە يول
ماڭاتتىم، ئۇلاردىن ئايرىلمىسام بولمايتتى. مەن قياغا
يامشىۋاتقاندا، ئۇلارنىڭ ئاۋازى خېلى ۋاقىتقىچە ئاڭلىنىپ تۇردى.

ئون تۆتىنچى باب

ئۆڭكۈردە يارا ساقايتىش

ئۆيگە قايتىپ كەلگەندە پۈتۈم تېخىمۇ قاتتىق ئاغرىپ كەتتى. چىتلاقتىن ئۆمىلەپ كىرىش، يەنە يوغان تاشنى يۆتكەش ماڭا بەكمۇ تەس كەلدى.

پۈتۈم بەك ئىشىشىپ كەتكەچكە، بەش كۈنگىچە سىرتقا چىقالمىدىم. ئوت - چۆپ دورا بولمىغاچقا پۈتۈمنىمۇ داۋالىيالمىدىم. يېتەرلىك ئوزۇق - تۈلۈكۈم بولسىمۇ، ئۈچىنچى كۈنى سۈيۈم ناھايىتى ئاز قالدى. يەنە ئىككى كۈن ئۆتسە سۈيۈم تۈگەيتتى، شۇڭا جىلغىدىكى بۇلاققا بېرىپ سۇ ئەكېلىشكە مەجبۇر بولدۇم.

كۈن بىلەن تەڭ يولغا چىقتىم. يولدا يېڭىلى ئازراق قۇلۇلە، ئاندىن نەيزە بىلەن ئوقيانىمۇ ئېلىۋالدىم. دۈمبەمگە يېمەكلىك يۈدۈپ، قولۇمدا قورال تۇتۇپ، ئۆمىلەپ ماڭغاچقا ئىنتايىن ئاستا ئىلگىرىلىدىم.

بۇلاققا بارىدىغان يول يىراق بولمىسىمۇ، بىرمۇنچە يوغان تاشتىن ئارتىلىپ ئۆتۈشۈمگە توغرا كەلگەچكە، ئۇلاردىن ئارتىلىپ بولالماي، ئايلىنىپ چاتقاللىق بىلەن ماڭدىم. جىلغىغا كۈن تىكلەشكەندە ئاندىن باردىم. بۇلاق بۇ يەرگە يېقىن ئىدى. بىرىز ئارام ئېلىۋالسام بولمايتتى. ئۇسساپ كەتكەچكە كاكىتۇستىن بىر پارچە كېسىۋېلىپ شورىدىم.

كاكتۇسنى شوراپ ئولتۇرسام ھېلىقى كۈل رەڭ ئىت - لالما ئىتلارنىڭ باشلامچىسى يۇقىرى تەرىپىمدىكى چاتقاللىقتا پەيدا بولدى. ئۇ بېشىنى يەردىن كۆتۈرمەي ئىزىمنى پۇراپ كېلىۋاتاتتى. مەن ئۇنى بايقاپ ھايال ئۆتمەي ئۇمۇ مېنى كۆرۈپ قالدى - دە، شۇئان توختىدى. ئۇنىڭ كەينىدە بىر توپ لالما ئىت بىر - بىرىگە ئەگىشىپ كېلىۋاتاتتى، باشلامچىسى توختىشى بىلەن تەڭ ئۇلارمۇ توختىدى.

يانى ئېلىپ ئوقلىدىم، بىراق قارغا ئېلىشىم بىلەن كۈل رەڭ ئىت چاتقاللىققا كىرىپ غايىب بولدى، باشقا لالما ئىتلارمۇ دەرھاللا ئۆزىنى دالدىغا ئېلىشتى. كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ئۇلارنىڭ ھەممىسى خۇددى ئۇلار بۇ يەرگە كەلمىگەندەك، غايىب بولۇشتى، قارغا ئالغۇدەك ھېچ نەرسە تاپالمىدىم.

قۇلىقىمنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاپ باقتىم. ئۇلار ئىنتايىن يەڭگىل ھەرىكەت قىلغاچقا ئاياغ تۇتىشىنى ئاڭلىيالمىدىم، بىراق ئۇلارنىڭ مېنى قورشىۋالماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى جەزملەشتۈردۈم. ئۆمىلەپ ئاستا ماڭاتتىم، پات - پات توختاپ قۇلاق سالاتتىم، كەينىمگە قاراپ بۇلاققا قانچىلىك ئارىلىق قالغانلىقىنى مۆلچەرلەيتتىم، پۈتۈم قاتتىق ئاغرىپ كېتىۋاتاتتى. چاتقاللار بەك قويۇق بولغاچقا، ئوقيانى ئىشلەتكىلى بولمايتتى، شۇڭا ئوقيانى كەلگەن جايىمغا تاشلاپ قويۇپ، بىر قولىمدا نەيزەمنى سۆرەپ ئالدىمغا قاراپ ئۆمىلەپ كېتىۋەردىم.

بۇلاق بويىغا يېتىپ كەلدىم. يوغان بىر تاشنىڭ يېرىقىدىن سۇ سرغىپ چىقىۋاتاتتى. بۇلاقنىڭ ئۈچ تەرىپىنى ئېگىز ھەم يوغان تاشلار ئوراپ تۇرغاچقا، لالما ئىتلار بۇ ئۈچ تەرەپتىن ماڭا ھۇجۇم قىلالمايتتى. دۈم يېتىپ سۇ ئىچكەچ، ئۈستۈمدىكى جىلغىنى كۆرەتتىم. سۇنى بەك ئۇزاق ئىچىپ، تۇلۇمغا لىق سۇ ئېلىپ، كۆڭلۈم خېلى ئارام تاپقاندا ئاندىن ئۆڭكۈرگە قاراپ ئۆمىلىدىم.

ئۆڭكۈرنىڭ ئۈستىدە چوقچىيىپ تۇرغان ئىككى يوغان قارا تاش ئاندا - مۇندا چاتقالار ئۆسكەن ئۆڭكۈرنى يېپىپ تۇراتتى. دەل شۇ چاتقالار ئىچىدە ھېلىقى كۈل رەڭ ئىتنىڭ بېشىلا كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ مىدىر - سىدىر قىلمايتتى، بىراق سېرىق كۆزلىرى ماڭا ئەگىشىپ ھەرىكەتلىنەتتى. ئۇ مەن ئۆڭكۈرگە يېقىن كەلگەندىلا، ئاندىن ئاستا بۇرۇلدى. ئۇنىڭ كەينىدە يەنە بىر ئىتنىڭ بېشى، ئۇنىڭ كەينىدە يەنە بىرىنىڭ كۆرۈندى. ئۇلار مەندىن ناھايىتى يىراقتا بولغاچقا، نەيزەمنى ئۇلارغا يەتكۈزەلمەيتتىم.

جىلغىنىڭ قارشى تەرىپىدىكى چاتقالارنىڭ مىدىرلاۋاتقانلىقىنى توساتتىن كۆرۈپ قالدۇم. لالما ئىتلار تارقىلىپ، جىلغىنىڭ ئىككى تەرىپىدە مېنى ساقلاۋاتاتتى.

ئۆڭكۈر ئالدىمىدا ئىدى. ئۆڭكۈرگە يامىشىپ چىقىپ ئىچىگە كىرىپ كەتتىم. ئۈستىمىدا يۈگۈرگەن ئاياغ تىۋىشلىرىنى ۋە دەرەخ شاخلىرىنىڭ قاراس - قۇرۇس قىلىپ سۇنغان ئاۋازلىرىنى ئاڭلىدىم، ئارقىدىنلا جىمجىت بولۇپ كەتتى. ئىنتايىن بىخەتەر ئىدىم. لالما ئىتلارنىڭ كېلىدىغانلىقىنى بىلەتتىم، قاراڭغۇ چۈشكەندىن كېيىن ئۇلار راستتىنلا كېلىپ، تاڭ ئاتقۇچە ئۆڭكۈرنىڭ ئەتراپىدىكى چاتقاللىقتا ئۇيان - بۇيانغا مېڭىپ يۈردى - يۈ، ئۆڭكۈرگە يېقىنلىشىشقا پېتىنالمىدى. ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزى بەك كىچىك بولغان بىلەن، ئىچى چوڭ بولۇپ، ئۆرە بولۇپ ماڭغىلى بولاتتى. ئۆڭكۈرنىڭ ئۈستىدىن سۇ تامچىپ تۇراتتى، ئوت بولمىغاچقا، ئىچى بەك سوغۇق ئىدى. ئۆڭكۈردە پۈتۈم ساقايغۇچە تۇردۇم، بۇ ئالتە كۈندە ئۆڭكۈردىن پەقەت بىر قېتىملا سۇ ئالغىلى چىقىپ باقتىم.

ئۆڭكۈردە تۇرغان ۋاقتىمدا، بۇ يەرنى ياساپ يەنە بىر ئۆي قىلىۋېلىپ، ناۋادا يەنە يارىلىنىپ ياكى كېسەل بولۇپ قالسام مۇشۇ يەردە تۇرماقچى بولدۇم. ساقىيىپ ھەرىكەت قىلالغۇدەك بولۇپلا بۇ

ئىشقا تۇتۇش قىلدىم.

ئۆڭكۈر چوڭقۇر بولۇپ ئېدىردا ئىدى، ئىچى ئەگرى - بۈگرى بولۇپ نەچچە بۆلەككە بۆلۈنەتتى، ماڭا پەقەت ئۇنىڭ كۈندۈزى كۈن نۇرى چۈشۈپ تۇرىدىغان ئاغزىغا يېقىن يېرىلا لازىم ئىدى.

بۇرۇنقى زامانلاردا ئاتا - بوۋىلىرىمىز بۇ ئۆڭكۈرنى ئىشلەتكەن ئىكەن. سەۋەبىنى بىلمىدىم، ئۇلار ئۆڭكۈرنىڭ غەربىي تېمىغا سۇدا ئۈزۈۋاتقان ۋە ھاۋادا ئۇچۇۋاتقان ساقانقۇش، دېلفىن، كىت، دېڭىز پىلى، چايكا، قۇزغۇن، ئىت ۋە تۈلكىلەرنىڭ رەسىملىرىنى ئويۇپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزىغا يېقىن يېرىدىكى تاشقا ناھايىتى چوڭقۇر ئىككى ئورەك چىقىرىپ قويغان ئىكەن. بۇ ئورەكلەرگە تۇلۇمغا قارىغاندا خېلى جىق سۇ سىغاتتى، شۇڭا ئۇلاردا سۇ ساقلىماقچى بولدۇم.

يەنە بىر ئۆيۈمدىكىگە ئوخشاش قىلىپ تاشتىن بىرقانچە تەكچە ياساپ، تېرىپ كەلگەن قۇلۇلە، ياۋا مېۋىلەرنى شۇ يەردە ساقلىدىم. بۇلارنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىكى ئېدىردىن يىغىپ كەلگەن ئوت - چۆپ دورىلارنىمۇ شۇ يەردە ساقلىدىم. تۇنجى قېتىم ياسىغان ئوقيايىمىنىمۇ بۇ ئۆڭكۈرگە ئېلىپ كەلدىم. ئەڭ ئاخىرىدا دېڭىز چۆپلىرىدىن يۇمشاق بىر تۆشەك راسلاپ، بىرمۇنچە ئوتۇن تېرىپ ئەكىرىپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزىنى ئۈستىدىن ئۈزۈم كىرىپ - چىققۇدەك كىچىككىنە بىر تۆشۈكلا قويۇپ يوغان بىر تاش بىلەن تاقىۋەتتىم.

بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئاغرىپ قېلىپ سۇ قالمىغاندا ئىشلىتىش ئۈچۈنلا قىلدىم. بۇ ئىشلار ئىنتايىن جاپالىق، تولاراقى ئەزلەر قىلىدىغان ئىشلار ئىدى. ئىشلىرىمنى تۈگەتمەي تۇرۇپ دېڭىز پىللىرى توپلاشقان جايغا يەنە باردىم.

مەن ئۇ يەرگە بارغاندا دېڭىز سۈيى پەسىيىپ قالغانىدى. يانتۇلۇقتا قېرى دېڭىز پىلىنىڭ ئۆلۈكى تۇراتتى. چايكىلار ئۇنىڭ

گۆشلىرىنى يەپ بولغان بولسىمۇ، يەنىلا ئۆزۈمگە كېرەكلىك نەرسىنى تاپتىم.

دېڭىز پىلىنىڭ بەزى چىشلىرىنىڭ ئۇزۇنلۇقى ئالىقنىم - چىلىك، كەڭلىكى ئالىقنىمنىڭ يېرىمچىلىك كېلەتتى. چىشنىڭ ئۇچى سەل ئەگرى، بەزىلىرى يېرىلىپ كەتكەن، كەينى بەك كەڭ، ئۇچى ناھايىتى ئۆتكۈر بولۇپ، ئۇلارنى قۇم سۈركەپ سېپتىلاپ، تۆت تال ئۆلچەملىك نەيزە ئۇچى ياسىدىم. نەيزە ئۇچلىرىنى ياساپ بولغاندىن كېيىن، ئىككى تال نەيزە ياساپ، لالما ئىتلار بىلەن ئېلىشىشنىڭ تەييارلىقىنى پۈتكۈزدۈم.

ئون بەشىنچى باب

رانتۇنى كۆندۈرۈش

ئېسىمنى بىلگەندىن باشلاپلا كۆك دېلفىن ئارىلىدا لالما ئىتلار بار ئىدى. ئالىيۇتلار قەبىلىمىزدىكى كۆپ قىسىم ئەرلەرنى ئۆلتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، ئۆلۈپ كەتكەنلەرنىڭ ئىتلىرىمۇ لالما ئىتلارغا قېتىلىپ، لالما ئىتلار تېخىمۇ غالجىرلىشىپ كەتتى. ئۇلار كېچىسى كەنتىمىزدە ئۇ ياقتىن - بۇ ياققا يۈگۈرۈشۈپ يۈرەتتى، كۈندۈزىمۇ كەنتىمىزگە يېقىن يەرلەردە يۈرۈشەتتى. بىز شۇ چاغلاردا بۇ ئىتلارنى ئۆلتۈرۈۋېتىشنى ئويلاشقانداق، بىراق كېمە كەپ قېلىپ كەنتتىكىلەرنىڭ ھەممىسى كالاس - ئاتتىن كېتىپ قېلىشتى.

بۇ ئىتلارنىڭ ئاشۇ باشلامچىسى بولغاچقىلا شۇنچە غالجىرلىشىپ كەتكەنلىكىنى بىلەتتىم، ئۇ بويۇن تۈكلىرى ئۇزۇن، كۆزى سېرىق يوغان ئىت ئىدى.

ئالىيۇتلار كەنتىمىزگە كېلىشتىن بۇرۇن، ئۇ ئىتنى كۆرۈپ باقمىغانىدىم، باشقىلارمۇ كۆرۈپ باقماپتىكەن، شۇڭا ئۇ چوقۇم ئالىيۇتلار ئەكېلىپ، كېتىدىغان ۋاقتىدا تاشلاپ ماڭغان ئىت. ئۇ بىزنىڭ ئارالدىكى ئىتلاردىن خېلىلا يوغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىزنىڭ ئىتلارنىڭ تۈكلىرى قىسقا، كۆزى قوڭۇر كېلەتتى. توغرا، ئۇ دەل ئالىيۇتلارنىڭ ئىتى.

تۆت ئىتنى ئۆلتۈرگەن بولساممۇ ئۆلتۈرمىگىنىم بەك كۆپ. مەن بۇ تۆتتىن ئۆلتۈرۈشتىن ئىلگىرىكىدىنمۇ كۆپ، چۈنكى ئىتلار بىرمۇنچە كۈچۈكلۈك، بۇ كۈچۈكلەر چوڭ ئىتلاردىنمۇ ياۋايى ئىدى.

لالما ئىتلار يوق چاغدا ئۆڭكۈرنىڭ يېنىدىكى ئېدىر يېنىغا بېرىۋېلىپ، بىر باغلام قۇرۇق ئوتۇن يىغىپ ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزىغا يېقىن جايغا قويۇپ، لالما ئىتلارنىڭ ئۆڭكۈرگە كىرىشىنى كۈتۈپ تۇردۇم. ئۇلار كېچىسى نە نەلەردە ئوزۇق ئىزدەپ، ئەتىگەندە ئۆڭكۈرگە كىرىپ ئۇخلايتتى. مەن بىر يا، بەش تال ئوق ۋە ئىككى تال نەيزە ئېلىپ، ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزىدىن غىمىسىدە ئايلىنىپ ئۆتۈپ، يان تەرىپىدىن ئۈستىگە چىقۇۋالدىم. بىر تال نەيزىنى ئەپقېلىپ، قالغان قوراللارنىڭ ھەممىسىنى شۇ يەرگە قويۇپ قويدۇم.

قۇرۇق ئوتۇنغا ئوت يېقىپ ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىگە ئىتتىرىۋەتتىم. لالما ئىتلار ئاياغ تۈشمىنى ئاڭلىغان چېغى، ئازراقمۇ تىۋىش چىقارمىدى. قوراللىرىمنى ئېلىپ يېقىنلا يەردىكى چوقچىيىپ تۇرغان يوغان بىر تاشنىڭ ئۈستىگە چىقۇۋالدىم.

ئوت راسا ئۇلغىيىپ، ئېدىرنىڭ چوققىسىدىن تۈتۈن چىقىشقا باشلىدى، ئۆڭكۈردىكى ئىس تېخىمۇ قويۇق ئىدى. ئىتلار ھايال ئۆتمەي ئۆڭكۈردە تۇرالماي چىقىشاتتى. بەشتىن ئارتۇق ئۆلتۈرۈشنى ئويلىمىدىم، چۈنكى بەش تاللا ئوقۇم بار ئىدى، بەشنىڭ بىرى ھېلىقى باشلامچى ئىت بولۇپلا قالسا قانائەتلىنەتتىم. ساقلىساممۇ ساقلاپ بەش تال ئوقتا باشلامچى ئىتنى ئېتىۋالسام تېخىمۇ ياخشى بولاتتى. مەن شۇنداق قىلىش نىيىتىگە كەلدىم.

ئوتۇن كۆيۈپ بولغۇچە بىرمۇ ئىت چىقمىدى. بىر ئاز ئۆتكەندىن كېيىن ئۈچ ئىت يۈگۈرۈپ چىقتى. ئارقىدىنلا يەتتە ئىت يۈگۈرۈپ چىقتى. ناھايىتى ئۇزاقتىن كېيىن يەنە يەتتە ئىت

چىقتى. ئۆڭكۈردە يەنە نۇرغۇنى بار ئىدى.

باشلامچى ئىت چىقتى. ئۇ باشقا ئىتلاردەك قېچىپ كەتمەي، كۈلدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزىدا تۇرۇۋېلىپ، ئەتراپنى پۇراشقا باشلىدى. ئۇ ماڭا بەك يېقىن يەردە بولغاچقا، بۇرنىنىڭ تىترەۋاتقىنىنىمۇ كۆرەلدىم. بىراق، يانى كۆتۈرۈشۈمگە ئۇ مېنى كۆرۈپ قالدى. تەلىيم كەلدى بولغاي، ئۇ مەندىن ئۆركۈپ كەتتى.

ئۇ ماڭا قاراپ ئالدى پۇتلىرىنى كەرگىنىچە خۇددى ھازىرلا ئېتىلىپ كېلىدىغاندەك ئەلپازدا تۇراتتى. كۆزلىرى قىسىلىپ بىر تال سىزىقتەك بولۇپ قالغانىدى. ئوقنى ئۇنىڭ كۆكرىكىگە تەگكۈزدۈم! ئۇ بۇرۇلۇپ بىر قەدەم ئېلىپلا يىقىلدى، ئۇنىڭغا يەنە بىر تال ئوق ئۈزگەندىم تەگمەي قالدى.

بۇ چاغدا ئۆڭكۈردىن يەنە ئۈچ ئىت يۈگۈرۈپ چىقتى. قالغان نەچچە تال ئوق بىلەن ئىككىسىنى ئېتىپ ئۆلتۈردۈم.

مەن ئىككى تال نەيزەمنى ئېلىپ چوقچىيىپ تۇرغان يوغان تاشنىڭ ئۈستىدىن چۈشۈپ، چاتقاللىقنى كېسىپ ئۆتۈپ، باشلامچى ئىت يىقىلغان جايغا باردىم، بىراق ئۇ يوق ئىدى. ئۇ مەن باشقا ئىتلارنى ئۆلتۈرۈۋاتقاندا قېچىپ كەتكەنىدى. ئۇ يارىلانغاچقا، يىراققا كېتەلمەيتتى، بىراق يوغان تاشنىڭ ۋە ئۆڭكۈرنىڭ ئەتراپىنى ھەرقانچە ئىزدەپمۇ ئۇنى تاپالمىدىم.

ئۇزاق ساقلىغاندىن كېيىن، ئاندىن ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىگە كىردىم. ئۆڭكۈر بەك ئىچكىرى بولسىمۇ، ھەممە نەرسىنى ئېنىق كۆردۈم. ئۆڭكۈرنىڭ تۆرىدىكى بۇلۇڭدا يېرىم يېپىلگەن بىر تۈلكە ياتاتتى. ئۇنىڭ يېنىدا بىر قارا ئىت تۆت كۈل رەڭ كۈچۈكى بىلەن تۇراتتى. بىر كۈچۈك ماڭا قاراپ ئاستا - ئاستا مېڭىپ كەلدى. ئۇ يۇڭلۇق توپتەك بولۇپ، بىر قول بىلەن تۇتقۇدەكلا كېلەتتى. ئۇنى كۆتۈرمەكچى بولۇپ بىر قولۇمنى ئۇزاتتىم، بىراق قارا ئىت ئورنىدىن

سەكرەپ تۇرۇپ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ ماڭا خىرىس قىلىۋىدى،
 نەيزەمنى تاشلىۋەتمەي كۆتۈرگىنىمچە ئۆڭكۈردىن قايتىپ چىقتىم.
 يارىلانغان باشلامچى ئىت ئۇ يەردىن چىقىمدى.

قاراڭغۇ چۈشەي دېدى، مەن ئۆڭكۈردىن چىقىپ ئېدىرنىڭ
 ئېتىكىنى بويلاپ قىيالىققا قاراپ يۈرۈپ كەتتىم. لالما ئىتلار گاه
 پەيدا بولۇپ، گاه يوقاپ كېتىدىغان بۇ يولدا ئۇزۇن ماڭمايلا ئوق
 ئۇچىغا يېقىن يېرىدىن غاجىلاپ ئۈزۈۋېتىلگەن يا ئوقنىڭ
 دەستىسىنى ئۇچرىتىپ قالدىم. ئالدىمغا يەنە ئازراق مېڭىپ
 باشلامچى ئىتنىڭ ئىزىنى كۆردۈم. بۇ ئىزلار تەكشىسىز بولۇپ، ئۇ
 بەك ئاستا مېڭىپ كېتىۋاتقان دەك قىلاتتى. بۇ ئىزلارنى ئىزلاپ قىياغا
 باردىم، بىراق بەك قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەچكە ئىزنى يىتتۈرۈپ
 قويدۇم.

ئەتىسىدىن باشلاپ ئۇدا ئىككى كۈن يامغۇر ياغقاچقا ئۇنى
 ئىزدىگىلى چىقالمىدىم. بۇ ئىككى كۈندە يەنە بىرمۇنچە ئوق
 ياساپ، ئۈچىنچى كۈنى ئوقلارنى ۋە نەيزەمنى ئېلىپ لالما ئىتلار
 ئۆيۈمگە قاترايدىغان چىغىر يولىنى بويلاپ يۈرۈپ كەتتىم.

يامغۇر سۈيى ئۇنىڭ ئىزلىرىنى يۇيۇۋەتكەن بولسىمۇ، چىغىر
 يولىنى بويلاپ بىر دۆۋە تاشنىڭ يېنىغا كەلدىم. ئىلگىرى ئۇلارنى بۇ
 يەردە كۆرگەنىدىم. مەن باشلامچى كۈل رەڭ ئىتنى يوغان تاشلار
 ئاخىرلاشقان يەردىن تاپتىم. ھېلىقى دەستىسى سۇنۇپ كەتكەن
 ئوق يەنىلا ئۇنىڭ كۆكرىكىگە سانجىقلىق تۇراتتى، ئۇ بىر پۇتىنى
 باسۇرۇپ ياتاتتى.

ئۇ مەندىن ئون قەدەمچە نېرىدا بولغاچقا ئۇنى ناھايىتى
 ئېنىق كۆردۈم. مەن ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكىگە ئىشەنمەيتتىم، بىراق يەنىلا
 نەيزەمنى كۆتۈرۈپ ئۇنى قارغا ئالدىم. نەيزىنى ئاتاي دەپ تۇرسام،
 ئۇنىڭ بېشى يەردىن بىلىنەر - بىلىنمەس كۆتۈرۈلۈپ يەنە چۈشۈپ
 كەتتى.

بۇ ھال مېنى ئىنتايىن ھەيران قالدۇردى، نېمە قىلىشىمنى بىلمەي جايىدا تۇرۇپلا قالدىم. ئۇنىڭغا نەيزە ياكى ئوقيا ئاتايىمۇ؟ ئىلگىرى ھايۋانلار ئۆلگەن بولۇۋېلىپ، ئارقىدىن ئۇشتۇمتۇت ئېتىلغان ياكى قېچىپ كەتكەن ئىشلارغا تولا يولۇققاندىم.

بۇنچىلىك ئارىلىقتا نەيزە ئىشلەتكەندىن ئوقيا ئىشلەتسە ياخشى بولاتتى، بىراق مەن ھەر ئىككىسىنى ياخشى ئاتالمايتتىم، شۇڭا يوغان تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىۋالدىم. ئۇ قېچىپ كەتمەكچى بولسا شۇ يەردە تۇرۇپ ئېنىق كۆرۈلەيتتىم. ناھايىتى ئاۋايلاپ ماڭدىم، ئىككىنچى تال ئوقنى ھەر ئېھتىمالغا قارشى تەييارلاپ قويدۇم، يانى ئوقلاپ ئۇنىڭ بېشىنى چەنلەپ تۇرۇپ كىرىپتىم.

نېمىشقىكىن بىلىمدىم، بەلكىم كۈل رەڭ يوغان ئىت جايىدا مىدىر - مىدىر قىلماي يانقاچقىمىكىن، كىرىپتىم تاش ئۈستىدە قويۇپ بەرمەي تارتقىنىمچە تۇراتتىم. شۇ تەرىزدە خېلى ئۇزاق تۇرغاندىن كېيىن تاشتىن ئاستا سىيرىلىپ چۈشتۈم.

ئۇنىڭغا قاراپ ماڭدىم، ئۇ يەنىلا مىدىرلىمىدى، ئۇنىڭغا يېقىن بارغاندىلا، ئاندىن ئۇنىڭ نەپەس ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئوق ئۇچى ئۇنىڭ كۆكرىكىگە سانجىلغان پېتى تۇراتتى. سۇنۇق ئوق دەستىسى قانغا بويىلىپ كەتكەن، ئۇنىڭ قېلىن بويۇن تېرىلىرى يامغۇردا مەينەت بولۇپ كەتكەنىدى.

ماڭا ئۇ كۆتۈرگىنىمنى ئۇقمىغاندەك بىلىندى. ئۇنىڭ تېنى جېنى چىقىپ كەتكەندەك بوشىشىپ كەتكەنىدى. ئۇ بەك ئېغىر بولغاچقا، تىزلىنىپ تۇرۇپ ئالدى پۇتلىرىنى مۇرەمگە ئېلىپ ئاران كۆتۈرۈلدىم.

شۇنداق قىلىپ، ئۇنى ھېرىپ قالسام ئارام ئېلىپ تۆپىلىككە ئېلىپ چىقتىم.

ئۇنى يۈدگەن پېتى چىتلاقنىڭ ئاستىدىكى تۆشۈكتىن كىرسەم پاتمايدىغان بولغاچقا، چىتلاقنى باغلىغان ئەركەك دېڭىز ئۆسۈملۈكىنى كېسىۋېتىپ، كىتنىڭ قوۋۇرغىسىدىن ئىككى تالنى سۇغۇرۇپ چىقىرىۋېتىپ ئۆيگە ئەكىرىپ يەرگە قويدۇم. ئۇ ماڭا قاراپمۇ قويماي، بېشىنى مېدىرلىتىپمۇ قويماي، ئاغزىنى يوغان ئاچقىنچە نەپەس ئالاتتى.

ھېلىمۇ ياخشى ئوق ئۇچى كىچىك بولغاچقا، چوڭقۇر سانجىلغان بولسىمۇ ئاسانلا تارتىپ چىقىرىۋالدىم. ئۇ ئوقنى تارتقۇچە مېدىرلىمدى، ئارقىدىن ئاقلانغان مارجان ياغىچى بىلەن يارىسىنى تازىلىغۇچىمۇ مېدىرلىمدى. بۇ خىل چاتقالارنىڭ مېۋىسى زەھەرلىك ئىدى، بىراق شاخلىرى باشقا نەرسىلەر داۋالىيالىمايدىغان يارىلارغا شىپا بولاتتى.

خېلى كۈنلەرگىچە ئوزۇق - تۆلۈك ئىزدەشكە چىقىمغاچقا، سېۋەت قۇرۇقىدىلىپ قالغانىدى، شۇنىڭ بىلەن ئىتقا ئازراق سۇ قويۇپ بېرىپ چىتلاقنى ئوڭشاپ قويغاندىن كېيىن دېڭىز بويىغا باردىم. ئۇنىڭ ھايات قېلىشىنى ئويلاپ باقمىغان، يەنە كېلىپ ئۇنىڭغا ئانچە كۆڭۈل بۆلۈپمۇ كەتمىگەندىم.

كۈنبويى خادا تاشلارنىڭ ئارىسىدىن قۇلۇلە تېرىپ يۈرۈپ، يارىلانغان ئۇ ئىت بىر قېتىملا ئېسىمگە كەلدى. ئۇ دۈشمىنىم ئىدى، ھازىر ئۆيۈمدە ياتاتتى، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتمىگىنىمگە ئۈزۈمۈمۇ ھەيران ئىدىم.

ئۆيگە قايتىپ بېرىپ قارىسام ئۇ ئۆلمىگەنىدى، بىراق يەنىلا جايىدا مېدىر - سىدىر قىلماي ياتاتتى. مەن ئۇنىڭ يارىسىنى مارجان ياغىچىدا يەنە تازىلىدىم. ئاندىن بېشىنى يۆلەپ ئاغزىغا سۇ قۇيىسام، ئۇ سۈنى يۇتۇۋەتتى. ئۇ مەن چىغىر يولدا تاپقاندىن تارتىپ تۇنجى قېتىم ماڭا قارىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى خېلىلا ئولتۇرۇشۇپ كەتكەنىدى، ماڭا قارىغاندىكى كۆز نۇرلىرى

مېڭسىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدىن چىقىۋاتقان دەك كۆرۈنەتتى .
يېتىشتىن بۇرۇن ئۇنىڭغا يەنە نەچچە يۇتۇم سۇ ئىچۈرۈپ
قويدۇم . ئەتىسى ئەتىگەندە ئۇنىڭغا ئازراق يەيدىغان نەرسە
قالدۇرۇپ قويۇپ دېڭىز بويىغا باردىم . قايتىپ كېلىپ قارىسام ، ئۇ
مەن قالدۇرۇپ قويغان نەرسىلەرنى يەپ بولۇپتۇ . ئۇ ئۆينىڭ
بۇلۇڭىدا ماڭا قاراپ ياتاتتى . مەن قەيەرگە ماڭسام ، ئۇنىڭ سېرىق
كۆزلىرى شۇ يەردە ئىدى .

شۇ كۈنى ئاخشىمى ئۇنىڭدىن قورقۇپ يوغان تاشنىڭ
ئۈستىدە ئۇخلىدىم . تاڭ سۈزۈلگەندە سىرتقا چىقىپ ئۇنىڭ
چىقىشىغا ئاسان بولسۇن ئۈچۈن چىتلاقنىڭ ئاستىدىكى تۆشۈكنى
ئېچىپ قويدۇم . بىراق مەن قايتىپ كەلگەندە ئۇ يەنىلا جايىدا
يېشىنى ئالدى پۇتىغا قويغىنىچە ئاپتاپسىنىپ ياتاتتى . شۇ كۈنى
نەيزە بىلەن ئىككى تال بېلىق تۇتۇپ كېلىپ پىشۇرۇپ كەچلىك
تاماق قىلدىم . مەن ئۇنىڭ خېلىلا جۈدەپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ
بېلىقتىن ئۇنىڭغا بىر تال بەردىم . ئۇ بېلىقنى يەپ بولۇپ ، كېلىپ
ئوتنىڭ يېنىدا يېتىپ ، سېرىق كۆزلىرى بىلەن ماڭا قارىدى . ئۇنىڭ
كۆزلىرى سەل كىچىكلەپ قالغان بولۇپ ، كۆزىنىڭ قۇيرۇقى
ئۈستىگە قاراپ قالغانىدى .

ئۇدا تۆت كۈن تاشنىڭ ئۈستىدە ئۇخلىدىم . ھەر كۈنى
ئەتىگەندە ئۇنىڭ چىقىشىغا ئاسان بولسۇن ئۈچۈن چىتلاقنىڭ
ئاستىدىكى تۆشۈكنى ئوچۇق قويدۇم . ھەر كۈنى بېلىق تۇتۇپ
ئۇنىڭغا ئەكېلىپ بېرەتتىم . ھەر قېتىم قايتىپ كەلگىنىمدە ئۇ
چىتلاقنىڭ يېنىدا مېنى ساقلاپ تۇراتتى . ئۇ بېلىقنى ئېلىپ
يېمىگەچكە ، يەرگە تاشلاپ بېرەتتىم . بىر قېتىم ئۇنىڭغا قولۇمنى
ئۇزاتسام ، دەرھاللا كەينىگە يېنىپ ، چىشلىرىنى ھىڭگايىتىپ ، ماڭا
خرىس قىلدى .

بەشىنچى كۈنى مەن دېڭىز بويىدىن بالدۇرلا قايتىپ كەلدىم .

ئۇ چىتلاقنىڭ يېنىدا كۆرۈنمەيتتى. شۇ ئان كۆڭلۈمدە غەلبەتە بىر تۇيغۇ پەيدا بولدى. بۇرۇن قايتىپ كېلىۋېتىپ ھەمىشە ئۇ كەتكەن بولسىكەن، دېگەن ئۈمىدتە بولاتتىم، بىراق ھازىر چىتلاقنىڭ ئاستىدىن ئۆمىلەپ كىرىۋاتقاندا تۇيغۇم باشقىچە ئىدى.

ئۇنىڭغا تېخى ئىسىم قويىمىغاچقا، «ئىت، ئىت» دەپ تۈۋلىغىنىمچە ئۆيگە قاراپ يۈگۈردۈم. ئۇ ئۆيدە ئىكەن. ئۇ ئەمدى ئورنىدىن تۇرۇپ، كېرىلگىنىچە ئەسناۋاتاتتى. ئۇ قولۇمدىكى بېلىقنى كۆرۈپ ماڭا قاراپ قۇيرۇقنى شىپاڭشىتتى.

شۇ كۈنى ئاخشىمى ئۆيدە ياتتىم. ئۇخلاشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭغا ئىسىم قويۇپ قويماقچى بولدۇم، ئۇنى «ئىت» دەپ چاقىرىۋەرسەم بولمايتتى. مەن «رانتۇ» دېگەن ئىسىمنى تاپتىم، بۇ بىزنىڭ تىلىمىزدا «تۈلكە كۆز» دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى.

ئون ئالتىنچى باب

غاردا خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىش

ئاق تەنلىكلەرنىڭ كېمىسى شۇ يىلى ئەتىيازدمۇ، يازدىمۇ كەلمىدى، بىراق مەيلى تۆپىلىكتە بولاي ياكى خادا تاشلارنىڭ ئارىسىدا يۈرۈپ قۇلۇلە تېرىۋاتقان ۋە ياكى قولۋاقتى رېمونت قىلىۋاتقان بولاي، ھەر كۈنى كېمىنىڭ كېلىشىگە تەقەززا بولاتتىم. شۇنداقلا ئالىيۇتلارنىڭ قىزىل كېمىلىرىدىن ھەر قاچان پەخەس بولاتتىم.

ئالىيۇتلار كېلىپ قالسا نېمە قىلىشىمنى بىلمەيتتىم. ئوزۇق - تۈلۈكلىرىم ۋە سۈنى ساقلىغىلى بولىدىغان ئۆڭكۈرگە مۆكۈنۈۋالسام بولاتتى، چۈنكى ئۇ ئۆڭكۈرنىڭ ئەتراپى قويۇق چاتقاللار بىلەن ئورالغان، يەنە كېلىپ جىلغىغا پەقەت دېڭىزدىنلا كىرگىلى بولاتتى. ئالىيۇتلار چۈشكەن جاينىڭ يېنىدىلا يەنە بىر بۇلاق بولغاچقا، ئۇلار بۇ بۇلاقنى ئىشلىتىپ باقمىغاندى ھەم بۇ بۇلاقنى بىلمەيتتى. لېكىن ئۇلارنىڭ تاسادىپىي ئۆڭكۈرگە كېلىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى، شۇنداق بولۇپ قالسا، مەن قېچىشنىڭ تەييارلىقىنى قىلمىسام بولمايتتى.

شۇ سەۋەبتىن قۇم ئازگال تۆپىدىكى قولۋاقتى توختىماستىن رېمونت قىلدىم. باشقا قولۋاقلارنى يوشۇرۇپ قويغان بىرنەچچە جايغا بېرىپ باققاندىم، بىراق ئۇلارنىڭ ھەممىسى قۇرۇپ يېرىلىپ

كەتكەندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ قولۋاقلار ئىنتايىن ئېغىر بولغاچقا، بىر قىز بالا، ھەتتا ماڭا ئوخشاش بەستلىك قىزلارمۇ ئۇلانى سۇغا ئىتتىرىپ چۈشۈرەلمەيتتى.

قولۋاقلارنى تاشقىن كۆمۈۋېتەي دەپ قالغان بولغاچقا، نەچچە كۈن ھەپلىشىپ يۈرۈپ تەستە كولاپ چىقاردىم. ھاۋا ئىللىق بولغاچقا، ئۇيان - بۇيان قاتراپ يۈرمەي، ئېگىزلىكتىكى ئۆيۈمدە تۇردۇم. قۇم ئازگالدا تاماق ئېتىپ يەپ، كېچىسى قولۋاقتا ئۇخلاپ نۇرغۇن ۋاقتنى تېجەپ قالدۇم.

بۇ قولۋاق بەك چوڭ، ئۇنى سۇغا چۈشۈرمەك ۋە سۇدىن چىقارماق تەس بولغاچقا، كىچىكلىتىشكە باشلىدىم. شاللارنى بىر - بىرىگە چاتقان بالداقلارنى كېسىۋېتىپ، يېرىقلىرىنى تولدۇرغان مومنى ئېرىتىپ چىقىرىۋېتىپ، ھەممە شاللارنى ئاجرىتىۋەتتىم. ئارالدىن بىر قارا تاشنى تېپىپ بىلەپ، ئۆتكۈر تاش پىچاق ياسىدىم، ئاندىن بۇ تاش پىچاقتا شاللارنىڭ بىر قىسمىنى كېسىپ، بالداق بىلەن چېتىپ، يېرىقىغا موم سۈركەپ، قايتىدىن چېتىپ چىقتىم.

كىچىكلەتكەندىن كېيىنكى قولۋاق بۇرۇنقىدەك چىرايلىق بولمىسىمۇ، ئەمدى قولۋاقلارنى بىر بېشىدىن كۆتۈرۈپ سۇغا چۈشۈرۈپ دولقۇندا ھەيدىيەلەيتتىم.

قولۋاقلارنى كىچىكلەتتىشكە كەتكەن توپتوغرا بىر ياز ۋاقتتا، رانتۇ ئەتراپىدىلا يۈردى. ئۇ يا قولۋاقلارنىڭ سايىسىدە ئۇخلايتتى، يا قۇم ئازگالدا ساقانقۇشلارنى قوغلاپ ئۇيان - بۇيان يۈگۈرۈپ ئوينايتتى. يېقىنلا يەردە نۇرغۇن بېلىق بولغاچقا، بىر توپ ساقانقۇش بۇ يەردە ئارام ئالاتتى.

رانتۇ ھېچقانداق قۇشنى تۇتۇپ باقمىغان بولسىمۇ، ھەرقانداق قۇشنى كۆرسىلا تېلى ساڭگىلاپ ھاسىراپ كەتكۈچە قوغلايتتى.

ئۇ ئىسمىنى ناھايىتى تېزلا ئەستە تۇتۇۋالدى، نۇرغۇن

سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىدىغان بولدى. مەسىلەن، «زالۇت» بىزنىڭ تىلىمىزدا ساقانقۇش دېگەن مەنىنى، «نائىپ» بېلىق دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. مەن بۇ بىرقانچە سۆزنى ۋە باشقا سۆزلەرنى ئىشلىتىپ خۇددى ئۆزىمىزنىڭ ئادەملىرىمىزگە گەپ قىلغاندەك ئۇنىڭغا گەپ قىلاتتىم، بىراق تولا گەپلىرىمنى ئۇ چۈشەنمەيتتى.

ئۇ كەچلىك تاماق ئېتىش ئۈچۈن تۇتۇپ كەلگەن بېلىقىمنى ئوغرىلىسا:

— رانئۇ، ئېيتە، سەندەك چىرايلىق ئىت، ئوغرىلىق قىلسا بولامدۇ؟ — دېسەم، ئۇ گەرچە بۇنىڭ ئىچىدىكى ئىككى سۆزنىلا ئۇقسىمۇ، ماڭا قارىغىنچە بېشىنى ئۇيان - بۇيان چايقاپ قوياتتى.

— بۈگۈن ھاۋا ئىنتايىن ياخشى، مەن دېڭىزنىڭ بۇنداق تىنچىپ كەتكىنىنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغانىدىم، ئاسمان كۆپكۆك قۇسلۇلە قېپىغا ئوخشاپ قاپتۇ. سېنىڭچە ھاۋا يەنە قاچانغۇچە مۇشۇنداق ئوچۇق بولار؟ — دەپ سورىسام، ئۇ ئاۋۋالقىدەكلا بېشىنى كۆتۈرۈپ ماڭا قارايتتى، گەرچە گېپىمنى ئازراقمۇ بىلمىسىمۇ، بىلگەندەك قىياپەتكە كىرىۋالاتتى.

ئۇنىڭغا مۇشۇنداق گەپ قىلىپ يۈرگەچكە زېرىكمەيتتىم. رانئۇغا گەپ قىلىشتىن بۇرۇنقى كۈنلىرىمنىڭ قانچىلىك زېرىكىشلىك ئۆتكەنلىكىنى بىلمەيمەن.

قولۋاقتى ئۆزگەرتىپ بولدۇم، ئۇنىڭغا سۈرگەن موممۇ قۇرۇپ بولدى. ئۇنى ھەيدىسەم شاللارنىڭ ئارىسىدىن سۇ كىرىپ كېتىدىغان - كەتمەيدىغانلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن، ئارالنى بىر ئايلىنىپ كېلىش ئۈزۈن سەپىرىگە ئاتلاندىم. بۇ قېتىمقى يۈرۈشكە تاڭ سۈزۈلگەندىن تارتىپ قاراڭغۇ چۈشكۈچە توپتوغرا بىر كۈن ۋاقىت كەتتى.

كۆك دېلفىن ئارىلىدا نۇرغۇن غارلار بار ئىدى، بەزىلىرى ناھايىتى زور بولۇپ، قىيالارنىڭ ئىچكىرى جايلىرىغىچە سوزۇلۇپ كىرەتتى، ئۆيۈم بار ئېگىزلىكنىڭ يېنىدا بىرى بار ئىدى. بۇ غارنىڭ ئاغزى ناھايىتى كىچىك بولۇپ، قولۋاقنىڭ كەڭلىكىدىن سەللا كەڭ بولسىمۇ ئىچى كەڭ، ئېگىزلىكتىكى ئۆيۈمدىنمۇ چوڭ ئىدى.

بۇ غارنىڭ قارا تاملرى سىلىق ھەم پارقراق بولۇپ، بېشىمنىڭ ئۈستىدىلا قىڭغىيىپ تۇراتتى. سۇ غارنىڭ تاملرىدە كلا قارا، پەقەت غارنىڭ ئاغزىدىكى يورۇق چۈشكەن جايدىكى سۇ ئالتۇندەك چاقناپ تۇرغان بولۇپ، بېلىقلارنىڭ سۇدا تۇياندىن-بۇيانغا ئۈزۈپ يۈرگىنىنى كۆرگىلى بولاتتى. بۇ يەردىكى بېلىقلار خادا تاشلىقتىكى بېلىقلارغا ئوخشمايتتى، كۆزى ھەم پالاقچىسى يوغانىدى، پالاقچىلىرى بېلىقلارنىڭ ئۈستىدە لەيلەپ تۇرغان دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىگە ئوخشايتتى.

بۇ غاردىن يەنە بىر غارغا كىرگىلى بولاتتى. ئۇ غار كىچىك ھەم قاراڭغۇ بولۇپ، ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمايتتى، ئىنتايىن جىمجىت بولۇپ، دېڭىز دولقۇنلىرىنىڭ قىرغاققا ئۇرۇلغان ئاۋازلىرى ئاڭلانمايتتى، پەقەت غارنىڭ تېمىغا ئۇرۇلغان سۇ ئاۋازىلا ئاڭلىناتتى. تۇمىيوۋېت ئېسىمگە كېلىپ قالدى. ئۇ مۇكاتقا ئاچچىقى كەلگەچكىلا بۇ ئالەمنىڭ ئاستىدىكى ناھايىتى چوڭقۇر يەنە بىر ئالەمگە كېتىپ قالغانىكەن. ئۇ كەتكەن يەرنىڭ بۇ يەرگە ئوخشاش قاراڭغۇ ياكى ئەمەسلىكىنى بەكمۇ بىلىپ باققۇم كەلدى.

ئالدىم تەرەپتىكى يىراق جايدا ئالغانچىلىك بىر نۇر كۆرۈندى، شۇڭا كەينىمگە يانماي، قايتىپ كېتىش خىيالىمنى چۆرۈۋېتىپ، بىرمۇنچە ئەگمىلەردىن ئۆتۈپ ئالدىمغا قاراپ ھەيدەۋېرىپ، ئاخىر باشتىكى غارغا ئوخشايدىغان يەنە بىر غارغا كېلىپ قالدىم. غارنىڭ بىر تەرىپى چوقچىيىپ چىققان كەڭ ھەم ياپىلاق

تاش بولۇپ، بۇ تاش غارنىڭ تارغىنە ئاغزىنى كېسىپ ئۆتۈپ دېڭىزغىچە سوزۇلۇپ كەتكەنىدى. ھازىر دولقۇن كۆتۈرۈلگەن ۋاقىت بولسىمۇ بۇ تاش يەنىلا سۇ يۈزىگە چىقىپ تۇراتتى. بۇ قولۋاقتى چىقىرىشقا ئاسان، يوشۇرۇپ قويسا ھېچكىم تاپالمايدىغان ئەڭ ياخشى ئورۇن ئىدى. بۇ تۇمشۇق ئۆبۈمنىڭ ئاستىدىكى قىيالىققا تۇتىشىپ كېتەتتى. غارغا بارىدىغان چىغىر يول بىلەن بارسىلا قولۋاقتى چىقىرىۋالغىلى بولاتتى.

— ئاجايىپ جاينى تاپتۇق، — دېدىم رانتۇغا.

ئۇ گېپىمگە قۇلاق سالمىدى، ئۇنىڭ كۆزى ئۆڭكۈرنىڭ سىرتىدىكى سەككىزئايغا تىكىلگەنىدى. بۇ بېلىقنىڭ بېشى كىچىك، كۆزلىرى پۇلتىيىپ چىققان، پۇتلىرى ناھايىتى كۆپ ئىدى. رانتۇ كۈنبويى قاۋايتتى، قارنا، چايكا، تىيۇلېن قاتارلىقلارنى، ئىشقىلىپ مىدىرلاپ يۈرگەن جانلىقلارنى كۆرسىلا بىرھازا قاۋايتتى. ھازىر ئۇ سۇدىكى بۇ قاپقارا مەخلۇقنى ئۈنچىقماي كۆزىتىۋاتاتتى.

قولۋاقتى سۇنىڭ ئېقىشىغا قويۇۋېتىپ ئېڭىشىپ نەيزەمنى ئالدىم.

سەككىزئايغ سۇ يۈزىگە يېقىنلا يەردە پۇتلىرىنى ھەيكەتلەندۈرۈپ ئاستا ئۈزۈپ يۈرەتتى. دېڭىزدا سەككىزئايغا رانتۇغا ئۇچراپ قالسىڭىز ئىنتايىن خەتەرلىك ئىدى، چۈنكى ئۇلارنىڭ پۇتىنىڭ ئۇزۇنلۇقى بىر ئادەمنىڭ بويىچىلىك كېلەتتى. ئۇلار ئىنتايىن تېزلىكتە پۇتلىرى بىلەن ئادەمنى چىرمىۋالاتتى، ئاغزى ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ئاغزى - بۇرنى ئۆتكۈر ئىدى. قوللىرى ئاغزى - بۇرنىنىڭ ئەتراپىدىلا ئىدى. بۇ مەن ئۇچراتقان ئەڭ چوڭ سەككىزئايغ ئىدى.

رانتۇ ئالدىمدا تۇرۇۋالغاقچا قولۋاقتى ئەڭ ياخشى ئورۇنغا ئاپىرالمىدىم، ئالدىمغا ئازراق ئېڭىشمىسەم نەيزىنى ئىشلىتەلمەي.

تتتم. دەل شۇ چاغدا سەككىزئايغ ھەرىكىتىمنى سېزىپ قالدى. دە، سۇغا قاپقارا سۇيۇقلۇق قويۇپ بېرىپ دەرھاللا مۆكۈنۈۋالدى. ئۇنىڭ قارا سۇ ئىچىدە ئەمەسلىكىنى بىلەتتىم، ئۇ ئالدى تەرەپكە ئۈزۈپ كەتكەندى. شۇڭا نەيزەمنى ئاتماي پالاقنى قويۇپ، ئۇنىڭ قايتا پەيدا بولۇشىنى كۈتتۈم. ئۇ بىزدىن ئىككى قولۋاق ئارىلىقىچىلىك يەرگە كېتىپ بولدى، قولۋاقنى ھەرقانچە تېز ھەيدىسەممۇ يېتىشەلمەيتتىم.

— رانتۇ، — دېدىم ئۇ يەنىلا ئاشۇ قاپقارا سۇغا قاراپ تۇرغاچقا، — سەككىزئايغ توغرۇلۇق بىلمەيدىغىنىڭ نۇرغۇن دېدىم.

رانتۇ ماڭسا قارايمۇ قويماي، يا قاۋايمۇ قويماي بېشىنى ئۇيان - بۇيان تولغاچ قويۇپ يەنىلا ھاڭۋىقىپ تۇراتتى. قاپقارا سۇ سۈزۈلۈپ، سۈزۈك سۇدىن باشقا ھېچنېمە كۆرۈنمىگەن چاغدا ئۇ تېخىمۇ قايىمۇقۇپ قالدى.

سەككىزئايغ دېڭىزدىكى ئەڭ مەزىزلىك يېمەكلىك، گۆشى ھەم ئاق، ھەم يۇمشاق بولۇپ، بەك تەملىك ئىدى. لېكىن ئالاھىدە ياسالغان نەيزە بولمىسا ئۇنى تۇتماق تەس بولغاچقا، شۇ چاغدا قىشتا كۆپرەك كۈچ سەرپ قىلىپ ئالاھىدە نەيزىدىن بىرنى ياسماقچى بولدۇم.

قولۋاقنى ئۆڭكۈرگە يېقىن جايدىكى مارجان تاش قولتۇقىغا ھەيدەپ بېرىپ، قىشلىقى قارا بوران سوقمايدىغان يەرگە تارتىپ چىقىرىپ قويدۇم. ئۇ شۇ يەردە بىخەتەر تۇراتتى، ئەتىيازدا يەنە ئۇنى رانتۇ بىلەن ئىككىمىزلا تاپالايدىغان ئۆڭكۈرگە يوشۇرۇپ قوياتتىم. بۇ قولۋاقنى ھەيدىمەك بەك ئاسان ھەم ئۇنىڭغا سۇمۇ ئۆتۈپ كەتمەيتتى، شۇڭا ئۇنى بەك ياقتۇراتتىم.

ئون يەتتىنچى باب

رانتۇنىڭ ئابروي قوغداش ئۇرۇشى

بوران بالدۇر كېلىپ، يامغۇر پەسلى باشلاندى. ئىككى قېتىملىق يامغۇر ئارىلىقىدا چىققان كۈچلۈك بوران كۆك دېلغىن ئارىلىغا ھۇجۇم قىلىپ، ھەممە يەرنى قۇم - تاش قاپلىدى. بۇ كۈنلەردە ئۆزۈمگە يەنە بىر قۇر كىيىم تىكتىم، لېكىن كۆپ ۋاقىتم سەككىز ئايغانى ئوۋلاش ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان نەيزە ياساش بىلەن ئۆتتى.

بۇرۇن دادامنىڭ ئوقيا ياسىغىنىنى كۆرگىنىمگە ئوخشاش باشقىلارنىڭ مۇشۇنداق نەيزە ياسىغىنىنى كۆرگەندىم، بىراق نەيزە ياساشنى باشقا قوراللارنى ياساشنى بىلگەندەك بەك ياخشى بىلىپ كەتمىسەممۇ، ئۇنىڭ شەكلى ۋە ئۇنى ئىشلىتىش ئۇسۇلى ھەرھالدا ئېسىمدە بار ئىدى. ئېسىمدە قالغىنى بويىچە، خېلىغىچە قاملاشتۇرالمى، كۈندە نەچچە سائەتلەپ يەردە ئولتۇرۇپ ئىشلىدىم. رانتۇ قېشىمدا ئۇخلايتتى، كۈچلۈك بوراندا ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىمۇ غىچىرلايتتى، شۇنداق قىلىپ ئاخىر نەيزىنى ياساپ پۈتكۈزدۈم.

ئاشقان دېڭىز پىلىنىڭ چىشىدىن يەنە تۆت تال بار ئىدى. ئۈچ تالنى بۇرغان بولساممۇ، ئاخىرقى بىرىدىن ئىلمەكلىك نەيزە ئۈچىنى ياسىيالىدىم. ئاندىن بىر ھالقا ياساپ، ھالقىنى نەيزە

سېپىنىڭ ئۇچىغا بېكىتىپ، ھالقا ئىچىگە ئۇچ ئورنىتىپ، ئۇچقا چىۋىقتىن ئېگىرگەن ئارقاننى چىگدىم.

سەككىز ئاياغ تۇتقاندا، نەيزە ئۇچى نەيزە سېپىدىن ئاجراپ چىقىدۇ. نەيزە سېپى سۇدا لەيلەيدۇ، بۇ چاغدا ئارقاننىڭ بىر ئۇچى ئىلمەككە باغلانغان بولۇپ، يەنە بىر ئۇچىنى بەلگە چىگىۋالسا بولىدۇ. بۇ خىل نەيزە بەك قالتىس بولۇپ، ئۇنى ناھايىتى يىراقتىن ئاتقىلى بولىدۇ.

ئەتىياز پەسلىنىڭ بىرىنچى كۈنى يېڭى نەيزەمنى ئېلىپ مارجان ئارىلىغا ماڭدىم. ئەتىياز قانداق چاغدا كېلىدىغانلىقىنى بىلەتتىم، چۈنكى شۇ كۈنى سەھەردە ئاسماندا توپ - توپ دېڭىز قۇشلىرى پەيدا بولاتتى. بۇ قۇشلار ھەر يىلنىڭ مۇشۇ ۋاقتىدىلا جەنۇبتىن ئۇچۇپ كېلىپ بۇ يەردە ئىككى كۈنلا توختاپ جىلغىدا ئوزۇقلىنىپ، يەنە سەپ تۈزۈپ شىمالغا ئۇچۇپ كېتەتتى.

رانتۇ مەن بىلەن بىللە دېڭىز بويىغا كەلمىگەندى، چۈنكى ئۇنى قاشا سىرتىغا چىقىرىۋەتسەم تېخىچە قايتىپ كەلمىگەندى. شۇ يىلى قىشتا لالما ئىتلار كۆپ قېتىم ئۆيۈمنىڭ ئالدىغا كەلسە ئۇ ئېرەن قىلىپ كەتمىگەندى، بىراق تۈنۈگۈن كەچتە ئۇلار كېلىپ يەنە كەتكەندىن كېيىن، ئۇ قاشا قېشىدا تۇرۇپ قاۋاپ، مېڭىپ يۈرگەندى. ئۇنىڭ بۇ غەلىتە قىلىقلىرىنى كۆرۈپ ئەنسىرىگەندىم. ئۇ ھېچنېمە يېمەي تۇرۇۋالغاچقا، ئاخىر ئۇنى چىقىرىۋەتكەندىم.

ئەمدى قولۋاقتى سەككىز ئاياغ توپلىشىپ ياشايدىغان خادا تاشلىققا ھەيدىدىم. دېڭىز سۈيى بەكمۇ سۈزۈك بولغاچقا، سەككىز ئاياغنىڭ چوڭقۇر يەرلەردىكى دېڭىز يۈسۈنلىرى ئارىسىدىن ئۈزۈپ ئۆتكەندە لەپەڭسىگەنلىكىنىمۇ ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى.

بوران - چاپقۇنلۇق قىشنى تۈگىتىپ، يېڭى نەيزەمنى ئېلىپ دېڭىزغا چىققىنىم ئەسلىدە ناھايىتى ياخشى بولغانىدى. لېكىن چۈشتىن بۇرۇن سەككىز ئاياغنى ئىزدىگەچ ئەس - يادىم رانتۇدا

قالدى. ئەسلىدە شادلانسام بولاتتى، بىراق ئۇنىڭدىن ئەنسىرەپ پەرىشان بولدۇم. ئۇنىڭ قايتىپ كېلىدىغان - كەلمەيدىغانلىقىنى ئوقمايتتىم. ئۇ ئەمدى لالما ئىتلارغا قوشۇلۇپ كېتەرمۇ؟ مېنىڭ دۈشمىنىمگە ئايلىنىپ قالارمۇ؟ ئەگەر ئۇ يەنە دۈشمىنىمگە ئايلىنىپ قالسا، يەنىلا مەن بىلەن دوست بولۇپ ئۆتكەچكە، ئۇنى ھەرگىز ئۆلتۈرمەيدىغانلىقىمنى بىلەتتىم.

كۈن تىكلەشكەندە قولۋاقتى بىز تاپقان ھېلىقى غارغا يوشۇرۇپ قويدۇم، چۈنكى ئالىيۇتلار قايتىپ كېلىدىغان چاغ بولۇپ قالغاچقا، سەككىز ئايغ ئەمەس، ئىككى تال كىچىك ئوكۇن بېلىقنى تۇتۇپ كۆتۈرگىنىمچە تىك يارغا ياماشتىم. ئەسلىدە ئۆيۈم بىلەن غارنىڭ ئارىلىقىغا چىغىر يول ئېچىپ قويماقچىدىم، لېكىن بۇنداق قىلسام كېمىدىكى ۋە يۇقىرىدىكىلەرنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرىدىم.

قىيا بەكلا تىك ئىدى. چوققىسىغا يامىشىپ چىقىپ بىر ئاز دەم ئالدىم. ئەتراپ جىمجىت، چاتقاللىق ئارىسىدىن قۇشلارنىڭ ئاۋازلىرى ئارىلاپ ئاڭلىنىپ قالاتتى. تۇيۇقسىز ئىتلارنىڭ ھاۋشىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاۋاز بەك يىراقتىن كېلىۋاتاتتى، پەرىزىمچە جىلغا تەرەپتىن كەلگەنىدى. ئوقيانى ئېلىپ شۇ تەرەپكە ئالدىراپ ماڭدىم. بۇلاق سۈيىنى بويلاپ كېتىۋېتىپ ئىتلارنىڭ ئىزىنى بايقاپ قالدىم. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا رانتۇنىڭ يوغان ئىزمۇ بار ئىدى. ھەممە يەرنى قاپلىغان مايماق - سايماق ئىزلار دېڭىز بويىدىكى جىلغىغا يۆنەلگەنىدى. ئىتلارنىڭ يىراقتىن كەلگەن تالىشىۋاتقان ئاۋازىنىمۇ ئاڭلىدىم.

قولۇمدا ئوقيا بولغاچقا، جىلغىدىن ئۆتكۈچە بەك ئاستا ماڭدىم.

ئاخىر يار لېۋىدىكى چۆپلۈككە كەلدىم. خېلى يىللار بۇرۇن، بىزنىڭ قەبىلىدىكىلەر بەزىدە بۇ يەرگە ياز پەسلىدە كېلىپ

ئولتۇراقلاشقان. ئۇلار خادا تاش ئۈستىگە يىغىلىپ قالغان دېڭىز قۇلۇلىرىنى تۇتۇپ، مۇشۇ يەردىلا يەپ، قۇلۇلە قېپىنىمۇ مۇشۇ يەرگە تاشلاپ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ يەرگە بىر بارخان پەيدا بولغان. بارخان ئۈستىگە نۇرغۇن ئوت - چۆپلەر بىلەن «گېلافەن» دەپ ئاتىلىدىغان قېلىن يوپۇرماقلىق بىر خىل ئۆسۈملۈك ئۆسكەنىدى.

رانتۇ دەل مۇشۇ بارخان ئۈستىدە ئالدىنى مەن تەرەپكە، ئارقىسىنى دېڭىزغا قىلىپ ئوت - چۆپلەر بىلەن قېلىن يوپۇرماقلىق ئۆسۈملۈك ئارىلىقىدا تۇراتتى. ئالدىدا بىر توپ لالما ئىت يېرىم ھالقا ھاسىل قىلغانىدى. باشتا ئۇلار رانتۇنى مۇشۇ يەرگە قىستاپ ئەكېلىپ ھۇجۇم قىلماقچى بولغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىدىم، ئەمما شۇئان ئىككى لالما ئىتنىڭ باشقا لالما ئىتلارنىڭ ئالدىدا يەنى لالما ئىتلار توپى بىلەن رانتۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاغزى - بۇرنى قان تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدىم.

ئۇلارنىڭ بىرى باشلامچى ئىت، يەنە بىرى مەن پەقەتلا كۆرۈپ باقمىغان چىپار ئىت ئىدى. تاللىشىش رانتۇ بىلەن بۇ ئىككى ئىت ئارىسىدا بولغان، قالغان ئىتلار قايسىسى يىقىلسا شۇنىڭغا ھۇجۇم قىلماقچى بولۇپ تۇرۇشقانىدى.

ئىتلار ھاۋشىغان ئاۋازى بەكمۇ كۈچلۈك بولغاچقا، چاتقالار ئارىسىدىن ئۆتۈپ تۈزلەڭلىكنىڭ قىرىدا تۇرغىنىمنى سەزمىدى. ئۇلار قاۋاشقىنىچە كۆزىنى تاللىشىۋاتقان ئىتلاردىن ئۈزۈمەي يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇشاتتى. رانتۇنىڭ ھاۋانى ھىدلاۋاتقانلىقىدىن يېقىن ئەتراپتا ئىكەنلىكىمنى ئۇقىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتىم.

ئۇ ئىككى ئىت زانتۇغا تىكلشىشكىنىچە باراخان لېۋىدە يۈگۈرۈپ يۈرەتتى. ئېھتىمال تاللىشىش بۇلاق بېشىدا باشلىنىپ، ئۇلار تۈپدۈرماستىن ئۇنىڭغا ئەگىشىپ بۇ يەرگە كەلگەن، رانتۇ تاللىشىشقا مۇشۇ يەرنى تاللىغان بولسا كېرەك.

ئارقا تەرەپ تىك يار ئىدى، ئۇلار ئارقا تەرەپتىن ھۇجۇمغا ئۆتەلمەيتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن باشقا چارە تېپىشى كېرەك ئىدى. ئەگەر بىرى ئالدىدىن، بىرى ئارقىدىن ھۇجۇم قىلسا بەك ئاسان بولاتتى.

رانتۇ مىدىرلىماي تۇراتتى، تۇرۇپ - تۇرۇپ تىلى بىلەن پۈتتىكى يارىنى يالاپ قوياتتى - يۇ، كۆزنى پەستە يۈگۈرۈپ يۈرگەن ئىككى ئىتتىن ئۈزمەيتتى.

ئۇلارنى ماڭسا يېقىن بولغاندىكىن ئوقيا بىلەن ئېتىپ ئۆلتۈرۈپ، قالغان لالما ئىتلارنى ئۈركۈتۈپ قاچۇرۇۋەتسەم بولاتتى، بىراق چاتقاللىق ئارىسىدا ئەھۋالنى كۆزىتىپ تۇردۇم. بۇ رانتۇ بىلەن لالما ئىتلار ئارىسىدىكى بىر مەيدان تاللىشىش ئىدى. ئەگەر بۇ مەيدان تاللىشىشقا توسقۇنلۇق قىلسام، ئۇلار يەنە تاللىشاتتى، ئېھتىمال رانتۇغا بىئەپ يەرلەردە تاللىشىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى.

رانتۇ پەستە ئاستا - ئاستا سىلجىۋاتقان ئۇ ئىككى ئىتتىن كۆزنى ئۈزۈپ يارىسىنى يالاشقا باشلىدى. مەن بۇ چوقوم رانتۇنىڭ ھىيلىسى دەپ ئويلىدىم. ئويلىغىنىمدەك بولدى. ئىككى ئىت تۇيۇقسىز قۇلاقلىرىنى يوپۇرۇپ، ئۆتكۈر چىشلىرىنى ھىڭگايىتىپ ئۇنىڭغا ئېتىلدى.

ئۇلار ھۇجۇم قىلغۇچە رانتۇ ئالدىدىكى بىر ئىنقا تاشلىنىپ، يانغا ئۆرۈلۈپلا بېشىنى ئېگىپ، ئۇ ئىتنىڭ ئالدى پۈتىنى چىشلەۋالدى. ئىتلار جىمىپ كېتىشتى. جىمجىتلىقتا سۆڭەكنىڭ قاراسلاپ سۇنغان ئاۋازى ئاڭلىدىم. ئۇ ئىت پۈتىنى سۆرگىنىچە كەينىگە چېكىندى.

چىپار ئىتمۇ ئاللىقاچان باراخان تۆپىگە چىقىپ بولغانىدى. رانتۇ پۈتى ئۈزۈلگەن ئىتنى تاشلاپ چىپار ئىتقا يۈزلەندى. بىراق، ھۇجۇمغا ئۈلگۈزەلمىدى، چىپار ئىت ئۆتكۈر چىشلىرى بىلەن رانتۇنىڭ بويىغا ئېسىلدى، رانتۇ ئۆزىنى قاچۇردى، چىپار ئىت

ئۇنىڭ قورسقىنى چىشلۋالدى، رانتۇ يەرگە يىقىلدى.

چىپار ئىت ئېھتىياتچانلىق بىلەن رانتۇنىڭ ئەتراپىدا ئايلىناتتى، ئىتلار بۇ تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتاتتى. ئىختىيارسىز يانى ئوقلىدىم، رانتۇ بىلەن چىپار ئىت ئارىسىدا خېلى ئارىلىق بار ئىدى، ئۇ يەنە يارىلىنىشتىن بۇرۇن بۇ مەيدان تاللىشىشنى ئاخىرلاشتۇرسام بولاتتى، بولمىسا لالما ئىتلار توپى ئۇنىڭغا ئېتىلاتتى، بىراق بايقىغا ئوخشاش يەنىلا ئوق ئۈزۈمدىم. چىپار ئىت بىر دەم تۇرغاندىن كېيىن رانتۇغا يەنە ئېتىلدى، بىراق بۇ دورەم ئارقىدىن ئېتىلدى.

رانتۇ يەنىلا پۇتىنى بېسىپ ياتاتتى. ئۇنى بۇ ھۇجۇمنى بىلمىدى دەپ ئويلىغانىدىم، بىراق رانتۇ چاققانلىق بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، چىپار ئىتنىڭ بوينىنى مەھكەم چىشلىدى. ئۇلار بارخانىدىن دومىلاپ چۈشتى. رانتۇ چىپار ئىتنى تېخىچە قويۇپ بەرمىگەنىدى. لالما ئىتلار توپى چۆپلۈكتە تەشۋىشلىنىپ ئولتۇرۇشاتتى.

ئۇزاق ئۆتمەي رانتۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، چىپار ئىتنى ياتقان يېرىگە تاشلاپ قويۇپ باراخانغا چىقىپ بېشىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ئۇزاق ھوۋلىدى. بۇنداق ئاۋازنى پەقەتلا ئاڭلاپ باقمىغانىدىم. بۇ ئاۋازدا مەن بىلمەيدىغان نۇرغۇن نەرسە بار ئىدى.

رانتۇ مەندىن ئاۋۋال يۈگۈرۈپ كەتتى. مەن ئۆيگە يېتىپ بارغاندا، ئۇ مېنى ئىشىك ئالدىدا خۇددى ھېچ ئىش بولمىغاندەك ساقلاپ تۇرۇپتۇ.

شۇ قېتىملىق تاللىشىشتىن كېيىن، رانتۇ تا ئۆلۈپ كەتكۈچە مەندىن ئايرىلىپ باقمىدى. ھېلىقى لالما ئىتلار نېمە سەۋەبتىنكىن ئىككى توپقا ئايرىلىپ كېتىشتى، شۇندىن كېيىن ئۇلار بۇ يەرگە ئاياغ باسمىدى.

ئون سەككىزىنچى باب

قوش كۆندۈرۈش

قىشتا يامغۇر كۆپ ياغقانلىقتىن، باھاردا گۈللەر بەك كۆپ ئېچىلغانىدى. قۇم بارخانلىرىنى قاپلىغان قاتمۇقات قىزىل گۈللەرنىڭ ھېلى ھال رەڭگە كىرىپ، ھېلى ئاق رەڭگە ئۆزگىرىدىغان ئۇششاق كۆزلىرى بار ئىدى. جىلغىدىكى تاشلارنىڭ ئارىلىقىدىكى يۇككا گۈللىرى بەك ئېگىز ئۆسكەنىدى، ئۇچىدىكى شېغىل تاشچىلىك كېلىدىغان يۆگمەچ گۈللۈك پۆپۈكلەرنىڭ رەڭگى يېڭى چىققان قۇياشنىڭ رەڭگىگە ئوخشايتتى. بۇلاق سۈيى ئېقىپ ئۆتكەن يەرلەرگە ئاق پۇرچاق ئۈنگەنىدى. بىرىنچە ئۈندۈ دېمەيدىغان يارنىڭ كۈنگەي تەرىپىدىكى يېرىقلىرىغا قىزىل، سېرىق چاتقاللار پەيدا بولغانىدى.

قۇشلارمۇ ناھايىتى كۆپ ئىدى. نۇرغۇن ھەرە قۇشلار قارىماققا پارقىراق تاشلاردەك ھاۋادا جىمجىت تۇراتتى. ئۇلار ھەسەل يىغىدىغان بولغاچقا، تىلى بەكلا ئۇزۇن ئىدى. يەنە ئۇرۇشقا كۆك رەڭلىك غەلىتە قۇشلارمۇ بار ئىدى. ئاق، قارا رەڭلىك تۆمۈر تۇمشۇقلار يۇككا گۈللىرىنىڭ غوللىرىغا، قاشالارغا، ئۆي لەمپىلىرىگە توختىماي تۆشۈك تېشەتتى. جەنۇبتىن قىزىل قاناتلىق كورتۇش قۇشلىرى، توپ - توپ قاغىلار، يەنە بۇرۇن كۆرۈپ باقمىغان سېرىق تەنلىك، قىزىل باشلىق قۇشلار ئۇچۇپ كەلگەنىدى.

Бір جۇپ سېرىق تەنلىك، قىزىل باشلىق قۇش ئۆبۈمنىڭ ئالدىدىكى پاكار دەرەخنىڭ ئۈستىگە يۈككە گۈلى شاخلىرىدىن ئۇۋا ياسىدى. ئۇۋا چوققىسىدا بىر كىچىك تۆشۈك بولۇپ، ساڭگىلاپ تۇرغانلىقىدىن خۇددى پۇل قاپچۇقىغىلا ئوخشايتتى. چىشى قۇش ئىككىنى تۇخۇملاپ، جۈپتى بىلەن بۇ تۇخۇملارنى نۆۋەتلىشىپ باساتتى. مەن چۈجىلىرى چىققاندىن كېيىن، چۆجىلىرىنى باقسۇن دەپ دەرەخ ئاستىغا قۇلۇلە ئۇۋاقلرىنى چېچىپ قويدۇم.

چۈجىلىرى ئۇلارغا ئوخشمايتتى، پەيلىرى كۈل رەڭ، بەكلا سەت ئىدى. شۇنداق بولسىمۇ ئۇلارنى ئۇۋىسىدىن ئېلىپ كېلىپ، قومۇشتىن ياسالغان قەپەسكە سېلىۋالدىم. شۇڭا باھار ئاخىرلىشاي دېگەندە قاغىدىن باشقا قۇشلارنىڭ ھەممىسى شىمالغا كەتسىمۇ، بۇ ئىككى قۇشنى دوست قىلىۋالاتتىم.

ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلارمۇ يېتىلىپ، پەيلىرى ئاتا - ئانىلىرىنىڭكىدەك چىرايلىق پارقراپ، ئاتا - ئانىلىرىدەك «رىپ، رىپ» قىلىپ سايىرىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئاۋازى چايكا ياكى قاغىنىڭكىدىن، قارنالارنىڭ بىر - بىرىنى چاقىرىپ سايىرىغان ئاۋازدىن كۆپ يېقىملىق ئىدى. قارنالارنىڭ سايىرىشى خۇددى چىشلىرى قالمىغان بوۋايىلار ئۇرۇشۇۋاتقاندا ئاڭلىناتتى.

ياز كەلمەي تۇرۇپ قەپەس ئىككى قۇشقا كىچىكلىك قىلىۋىدى، چوڭ قەپەس ياسماي، ھەربىرىنىڭ بىردىن قانىتىنىڭ ئۈچىنى كېسىۋېتىپ، ئۇلارنى يىراققا ئۇچالمايدىغان قىلىپ ئۆيگە قويۇپ بەردىم. ئۇلار قاناتلىرى تەڭشەلگۈچە ماڭا ئوبدانلا ئۆگىنىپ قالدى. ئۇلار تورۇستىن ئۇچۇپ چۈشۈپ مۇرە - بىلەكلىرىمگە قونۇپ «رىپ، رىپ» سايىرىشىپ يەم تەلەپ قىلاتتى.

ئۇلار چۇلغۇپ بولغاندىن كېيىن، قاناتلىرىنى يەنە كېسىۋېتىپ، ھويلىغا قويۇپ بەردىم. ئۇلار ھويلىدا سەكرەپ يۈرۈپ دانلايتتى. بەزىدە رانتۇنىڭ دۈمبىسىگە قونۇپ ئارام ئالاتتى. رانتۇ

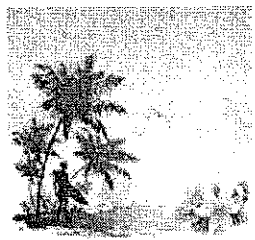
ئەمدى ئۇلار بىلەن بەك ئېچىل بولۇپ كەتكەنىدى. كېيىن قاننى قايتا چىققاندا، قاننىنى كېسۋەتمىسەممۇ ئۇلار يىراققا ئۇچۇپ كەتمەي، ئەڭ يىراققا بارسىمۇ جىلغىغا بېرىپ، كەچتە قايتىپ كېلىپ ئۇخلاشتى. ئۇلار سىرتتا دانلاپ تويىسۇن - تويىمسۇن، قايتىپ كەلگەندە يەنىلا يەم تەلەپ قىلاتتى. ئۇلارنىڭ سەل يوغانراق بىرىگە تايلىور دەپ ئات قويدۇم. تايلىور مەن ياخشى كۆرىدىغان بىر يىگىت ئىدى، مەن ئۇنىڭغا دەل ئۇ يىگىتنىڭ ئىسمىنى قويدۇم. ئۇ يىگىتنى ئالىيۇتلار ئۆلتۈرۈۋەتكەنىدى. يەنە بىرىگە لۇراي دەپ ئات قويدۇم، چۈنكى مەن باشقىلارنىڭ مېنى كارانا ئەمەس، لۇراي دەپ چاقىرىشنى ئۈمىد قىلاتتىم.

قۇش كۆندۈرۈش جەريانىدا، يۈككا تاللىرىنى سۇغا چىلاپ يۇمشىتىپ، يىپ ئېگىرىپ، يەنە بىر كۆڭلەك تىككەندىم. پاسونى باشقا كۆڭلەكلىرىم بىلەن ئوخشاش ئىدى، ئىككى ياقىتىن ئېچىلاتتى، ئۇزۇنلۇقى تىزىمغا كېلەتتى. تىيۇلېن تېرىسىدىن يەنە چىڭگىلى بولىدىغان بەلباغ ۋە بىر جۈپ ئاياغ تىككەندىم. بۇ ئاياغنى ھاۋا ئىسسىق كۈنلىرى ساھىلدا كىيىپ ماگسامۇ، يېڭى تىككەن كۆڭلىكىم بىلەن ماسلاشتۇرۇپ كىيسەممۇ بولاتتى.

ئادەتتە كۆڭلىكىم بىلەن ساپما كەشىمنى كىيىپ رانتۇنى ئەگەشتۈرۈپ قىيا ئۈستىدە سەيلە قىلاتتىم. بەزىدە گۈللەردىن چەمبىرەك ياساپ بېشىمغا كىيىۋالاتتىم. ئالىيۇتلار مارجان ئارىلىدا بىزنىڭ ئەزلەرنى ئۆلتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، قەبىلىمىزدىكى ھەممە ئاياللار چاچلىرىنى قىسقا كېسىپ ھازا تۇتۇشقان، مەنمۇ شۇنداق قىلغانىدىم، ھازىر چېچىم ئۆسۈپ بېلىمگە كەلگەنىدى. ئادەتتە چېچىمنىڭ ئوتتۇرىسىدىن يارما ئايرىپ ئىككى مۈرەمگە چۈشۈرۈۋالاتتىم. گۈللۈك چەمبىرەك تاقىغاندا، بىر تال ئۆرۈپ كىت سۆڭىكىدىن ياسىۋالغان قىسقۇچۇمنى قىسۋالاتتىم.

يەنە بىر گۈللۈك چەمبىرەك ياساپ، رانتۇنىڭ بويىغا ئېسىپ

قويسام ئۇ ياقتۇرمىدى. بىز يارنى بويلاپ بىللە سەيلە قىلغاچ ئېگىزگە چىقىپ دېڭىزغا تەلمۈرەتتۇق. شۇ يىلى باھاردا ئاق تەنلىكلەرنىڭ كېمىسى كەلمىگەن بولسىمۇ، يەنىلا خۇشال ئىدىم. ھاۋادىن گۈللەرنىڭ خۇش پۇراقلىرى كېلەتتى، قۇشلار يېقىملىق سايرىشاتتى.

ئون توققۇزىنچى باب

سەككىزئايغا ئوۋلاش

يەنە بىر ياز كەلگۈچە ئۆڭكۈر ئەتراپىدا ياشايدىغان ھېلىقى يوغان سەككىزئايغىنى تۇتالمىدىم.

باھاردا ھەر كۈنى رانتۇ بىلەن بېرىپ ئۇ سەككىزئايغىنى ئىزدىدىم. قولۋاڭنى سۇغا چۈشۈرۈپ، ئۇ غار ئېغىزىدىن بۇ غار ئېغىزىغا نەچچە رەت ئۆتتۈم. قاپقارا سۇدا قۇياش نۇرى چۈشكەنلا يەردە نۇرغۇن سەككىزئايغىنى كۆردۈم، لېكىن ئۇ يوغان سەككىزئايغا كۆرۈنمەيتتى.

ئاخىر ئۇ سەككىزئايغىنى ئىزدەشتىن ۋاز كېچىپ، قىشلىق ئوزۇقۇم ئۈچۈن قۇلۇلە يىغىشقا باشلىدىم. قىزىل قۇلۇلنىڭ گۆشى ئەڭ تاتلىق بولۇپ، ئاپتاپتا ئاسان قۇرۇيتتى. يېشىل قۇلۇلە بىلەن قارا قۇلۇلنىڭ گۆشىمۇ تاتلىق ئىدى. قىزىل قۇلۇلنىڭ گۆشى ئەڭ تاتلىق بولغاچقا، يۇلتۇز بېلىقىمۇ قىزىل قۇلۇلنىڭ گۆشىگە ئەڭ ئامراق ئىدى.

بۇ خىل يۇلتۇز شەكىللىك بېلىق قۇلۇلە قېپىغا چاپلىشىپ، ياشايدىغان خادا تاشنى ئۇزۇن بەش بىلىكى بىلەن چىڭ تۇتۇپ، شورغۇچىسى بىلەن قۇلۇلە قېپىنى شوراپ، ئاندىن ئۆرە بولىدۇ. ئۇ قۇلۇلنى شوراپ پۈتمىنى يۇقىرىغا تىرەپ ئېغىر قۇلۇلە قېپى بىلەن ئۇ چاپلىشىۋالغان خادا تاشنى ئازراق ئاجرىتىپ، قۇلۇلنى

бирқанچە كۈندە ئاران ئاجرىتىدۇ.

بىر كۈنى سەھەردە غاردىن چىقىپ، غارلارنى تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان خادا تاشلار تەرەپكە ئۈزدۇق.

بىرنەچچە كۈن مارجان ئارىلىدىكى خادا تاشلاردىن ئانچە كۆپ قۇلۇلە قېپى يىغالمىي، ئىزچىل خادا تاشلارنى كۆزىتىپ، يۇلتۇز بېلىقلار قۇلۇلەرنى ئوۋلاشقا باشلىغان ياخشى پۇرسەتنى كۈتتۈم. چۈنكى، قۇلۇلەنى يۇلتۇز بېلىقتىن ئاجرىتىپ ئېلىش خادا تاشلاردىن ئاجرىتىپ ئېلىشقا ئوخشاشلا قىيىن ئىدى.

سۇ تۆۋەنلىگەنلىكتىن، خادا تاشلار خېلى ئېگىز چىقىپ قالغانىدى. خادا تاشلاردا نۇرغۇن قىزىل قۇلۇلەلەر بولسىمۇ، يۇلتۇز بېلىقلار بولمىغاچقا، كۈن تىكلەشكۈچە قولۋاقتى قۇلۇلە بىلەن توشتۇرۇۋالدىم.

شۇ كۈنى شامال چىقمىغانىدى، قولۋاقتىكى قۇلۇلەنى مەدىرلىتالمىغاچقا، قولۋاقتى بىر يەرگە توختىتىپ قويۇپ، رانتۇنى ئەگەشتۈرۈپ خادا تاشلارغا يامشىپ، كەچلىك تاماق ئۈچۈن بېلىق تۇتۇشقا ماگىدىم.

كۆك دېلغىنلار دېڭىزدا يۇقىرىغا ئۆرلەپ، ئاندىن ئۆزىنى سۇغا تاشلاپ ئويناۋاتاتتى، ئەتراپتا چايكىلار يەلپۈگۈچسىمان قۇلۇلەنى ئوۋلاۋاتاتتى. ئۇ يىلى يازدا يەلپۈگۈچسىمان قۇلۇلە كۆپ ئىدى. ئۇلار سۇ يۈزىگە لەيلەپ چىققان دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ يوپۇرماقلىرى ئۈستىدە ياشايتتى، بەك كۆپ بولغاچقا خادا تاشلار ئەتراپىدىكى چۆپلەرنى بېسىپ دېڭىز ئاستىغا چۆكۈرۈۋەتكەنىدى. شۇنداق بولسىمۇ، چايكىلار يەپ ئاشقۇدەك يەلپۈگۈچسىمان قۇلۇلەلەر بار ئىدى. ئۇلار يەلپۈگۈچسىمان قۇلۇلەنى ئاغزى بىلەن ئېلىپ، خادا تاشتىن خېلى ئېگىز ئۇچۇپ، خادا تاشقا قارىتىپ تاشلاپ، ئاندىن چۈشۈپ چىقىلغان قۇلۇلە قېپى ئىچىدىكى گۆشنى تېرىپ يەيتتى.

يەلپۈگۈچسىمان قۇلۇلەلەر ھاۋادىن خادا تاشقا يامغۇردەك

چۈشەتتى. قارماققا بەك كۆڭۈللۈك بولسىمۇ، رانتۇ بۇلارنى پەقەتلا بىلمەيتتى. مۆكۈپ يۈرۈپ چوڭ بېلىقلار توپلىشىپ ياشايدىغان خادا تاش يېنىغا كەلدىم، ئاندىن بىر تال پەي بىلەن قۇلۇلە قېپىدىن ياسىۋالغان قارماق بىلەن بېشى يوغان، چىشلىرى ئۇزۇن، گۆشى تاتلىق بېلىقتىن ئىككىنى تۇتۇپ، بىرىنى رانتۇغا بەردىم. قولۋاقتىنىڭ يېنىغا قايتقاچ بوياق قىلىپ ئىشلىتىش ئۈچۈن بىرقانچە دېڭىز كىرىسى تېرىۋالدىم.

ئالدىدا ئاستا يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان رانتۇ تۇيۇقسىز ئاغزىدىكى بېلىقنى تاشلىۋېتىپ، خادا تاش تەرەپكە قاراپ تۇرۇپ قالدى. مەنمۇ بىر قاراپلا نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئىزدەپ يۈرگەن ھېلىقى سەككىزئايغىنىڭ سۈرۈك سۇدا ئۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆردۈم.

بۇنداق سۈيى تېپىز خادا تاش ئارىسىدا ئاسانلىقچە سەككىزئايغىنى ئۇچراتقىلى بولمايتتى، چۈنكى ئۇلار ئادەتتە سۈيى چوڭقۇر غار ئىچىدە ياشايتتى. بەلكىم بۇ سەككىزئايغ غار ئىچىدىن ئوزۇق تاپالماي سىرتقا چىققاندا قىلاتتى.

رانتۇ ئۈنچىقارماي جىم تۇردى. شۇ ئان نەيزەمنىڭ ئۈچىنى بېكىتىپ، بېلىمدىكى ئارغامچىنىڭ بىر ئۈچىنى نەيزەمنىڭ سېپىگە باغلاپ، ئاستا ئۆمىلەپ خادا تاش يېنىغا كەلدىم.

سەككىزئايغ سۇ يۈزىدە لەيلەپ مىدىرلىماي تۇراتتى. ئۇنىڭ كۆزىنى ئېنىق كۆردۈم. ئۇنىڭ بىر جۈپ كۆزى شېغىل تاش چوڭلۇقىدا بولۇپ، بېشىنىڭ چوققىسىدا ئىدى. كۆز قارىچۇقى قاپقارا، كۆز گۆھىرى سېرىق بولۇپ، كۆز گۆھىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا كىچىك قاپقارا چېكىت بار ئىدى. ئۇنىڭ كۆزىنى كۆرۈپ خۇددى كېچىسى چاقماق يورۇقىدا ئالۋاستىنىڭ بىر جۈپ كۆزىنى كۆرگەندەك قورقۇپ كەتتىم.

قولۇمنىڭ يېنىدىكى تاشنىڭ چوڭقۇر يېرىدىكى ئارىلىقتا بىر بېلىق ئۇزۇپ يۈرەتتى.

سەككىزئايغ مەندىن يېرىم نەيزە يىراقتا ئىدى. ئۇنىڭغا تىكىلىپ تۇرسام، ئۇ بىر قولىنى يىلاندىك سوزۇپ يېرىققا تىقتى. بېلىقنى تېزلا تۇنۇۋېلىپ، قولىنى يىغماقچى بولۇۋىدى، نەيزەمنى ئۇنىڭغا تىزلىنىپ تۇرۇپ كۈچەپ سانجىدىم.

ئۇنىڭ بېشىنى نىشانلىدىم. ئۇنىڭ بېشى ئىككى يوغان بېلىقنىڭ بېشىدەك يوغان، نەيزە ئۇرۇش ئاسان بولسىمۇ، نەيزىنى تۈز ئۇرالمىدىم. نەيزە سۇدا قېيىپ كەتتى. سەككىزئايغ شۇ ھامان سۇغا قاپقارا سىياھ قويۇپ بېرىۋىدى، ئۇنىڭ بايا تۇتقان بېلىق بار قولىنى ئارانلا كۆرەلدىم.

سەكرەپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ نەيزىنى مىدىرلاتتىم، كۆڭلۈمدە قايتا نەيزە ئۇرۇشقا پۇرسەت بولۇپ قالار دەپ ئويلىدىم. شۇنداق ئويلاپ تۇرغاندا، نەيزىنىڭ سېپى سۇغا لەيلەپ چىقتى. تەتۈر ئىلمەكلىك ئۇچنىڭ بوش تۇرغانلىقىنى كۆردۈم. شۇئان ئارقان تارتىلدى، بېلىمدىكى ئارغامچىنى يېشىۋەتتىم. نەيزىنىڭ سەككىزئايغقا خېلى چىڭ سانجىلغانلىقىنى بىلىپ قولۇمدىكى ئارقاننى قويۇپ بەردىم، چۈنكى ئارقان تېز سۈرئەتتە سىيرىلسا، ئاللىقىنىمى يارا قىلاتتى ياكى چىگىلىپ قالاتتى.

سەككىزئايغ باشقا بېلىقلارغا ئوخشاش ئۈزگۈچىلىرى ئارقىلىق ئۈزىمەي ئالدى تەرىپىدىكى تۆشۈكچە ئارقىلىق سۇنى سۈمۈرۈپ، ئارقا تەرىپىدىكى ئىككى يېرىقتىن چىقىراتتى. سەككىزئايغ ئاستا ئۈزگەندىلا بۇنى كۆرگىلى بولاتتى، تېز ئۈزگەندە سۇ دولقۇنىدىن باشقىنى كۆرگىلى بولمايتتى.

خادا تاش ئۈستىدىكى ئارقان توختىماي تارتىلىپ، بىر يۈگەم ئارقان تۈگەپ ئۈچى كۆرۈنۈپ قالدى. بېلىمدىكى ئارقانمۇ چىڭ تارتىلدى. يېرىقتىن سەكرەپ ئۆتۈپ، سەككىزئايغ ئارقاننى تارتىۋاتقان تەرەپكە يۈگۈرۈپ باردىم. ئىككى قولۇمدا ئارقاننى چىڭ تۇتۇپ، ئىككى پۈتۈم بىلەن سىلىق خادا تاشنى قىسىپ كەينىمگە

داجىپ تۇردۇم.

ئارقان تارتىلىپ خېلى ئۇزىرىپ كەتتى. ئارقاننىڭ ئۇزۇلۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، سەككىزئايغ بىر قېتىم تارتسا ئالدىمغا بىر قەدەم ماڭاتتىم.

سەككىزئايغ خادا تاشلارنى بويلاپ غارغا قاراپ ئۇزۇپ كېتىپ باراتتى. غارغا خېلى ئارىلىق بار ئىدى. ئەگەر غارغا كىرىپ كەتسە، ئۇنى تۇتالمايتتىم. قولۇق ئالدى تەرەپتە باغلاقلق، ئەگەر قولۇققا چىقىۋالسام سەككىزئايغ بىزنى تارتىپ بولالماي ئوڭايلا ھېرىپ ھالىدىن كېتەتتى. بىراق مەن بىر قولۇمدا قولۇقنى يېشىپ، بىر قولۇمدا سەككىزئايغنى تارتىپ تۇرالمايتتىم.

رانتۇ توختىماي قاۋاپ، تاشنىڭ ئۈستىدە ئۇ ياق - بۇ ياققا يۈگۈرۈپ، ئاخىر مۇرەمگە يامىشىۋېلىپ ماڭا تېخىمۇ جاپا سالدى.

بىر قەدەم - بىر قەدەمدىن سەككىزئايغقا ئەگىشىپ مېڭىۋېرىپ غار ئاغزىدىكى سۇ چوڭقۇر يەرگىمۇ كېلىپ قالدىم، يەنە نەچچە قەدەم ماڭساملا سەككىزئايغ غار ئىچىگە كىرىپ كېتەتتى، شۇڭا توختاپ قالدىم. كۆڭلۈمدە ئارقان تارتىلىپ ئۇزۇلۇپ كېتىپ بۇ سەككىزئايغنى قاچۇرۇپ قويسام، تەقدىرگە تەن بەرمەي ئامال يوق دەپ ئويلاپ، جايىمدا ئارقاننى تارتىپ چىڭ تۇردۇم. ئارقان بارغانسېرى سوزۇلۇپ ئۇزۇلەيلا دەپ قالدى. قولۇمدىن قان ئېقىۋاتاتتى، لېكىن ئاغرىقنى سەزمەيتتىم.

ئارقان تۇيۇقسىز بوشاپ سۇ ئۈستىگە لەيلىدى. سەككىزئايغنىڭ غار بىلەن خادا تاش ئارىلىقىدا ئۇزۇپ مەندىن ئىككى ئارقان يىراققا كەتكەنلىكىنى كۆردۈم. ئۇ يەرمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن يوشۇرۇنۇشقا ئەپلىك ئىدى.

ئۇ خادا تاش تەرەپكە ئۇزۇپ ماڭغاندا، مەن ئارقاننىڭ يېرىمىنى يىغىۋاتاتتىم، تۇيۇقسىز ئارقان يەنە تارتىلدى. بۇ يەرنىڭ سۈيى بەلگە كەلگۈچىلىك چوڭقۇر بولۇپ، سۇ ئاستىدىكى

تاشلارنى دەسسەپ خادا تاشقا ئانچە يىراق بولمىغان ساھىلغا چىقتىم. بۇ يەردە نۇرغۇن ئازگال بار ئىكەن، ئاۋايلاپ دەسسەپ ئالدىمغا قاراپ ماڭدىم، رانتۇ يېنىمدا ئۈزۈپ ماڭدى.

بىز سەككىزئايغ خادا تاش ئارىسىغا كىرىپ كېتىشتىن ئاۋۋال ساھىلغا چىقىۋالغانىدۇق. ئارقان يەنە تارتىلدى، سەككىزئايغ يەنە غار تەرەپكە ئۈزگەندى. ئارقان ئىككى قېتىم شۇنداق تارتىلدى، ھەر قېتىمدا ئارقاننى يىغىپ تۇردۇم. ئۈچىنچى قېتىمدا، ئارقامغا چېكىنىپ قۇمغا دەسسەپ تۇرۇپ ئارقاننى كۈچەپ تارتىپ سەككىزئايغنى ساھىلغا سۆرەپ چىقتىم، لېكىن ئۇنىڭ يېرىمى يەنىلا سۇدا ئىدى.

ئۇنى ئاللىقاچان ئۆلگەن بولسا كېرەك دەپ ئويلىغانىدىم، بىراق ئۇنىڭ كۆزى مىدىرلاپ تۇراتتى. رانتۇ ئۇنىڭغا ئېتىلىپ بېرىپ چىشلەپ تارتقىلى تۇردى، لېكىن سەككىزئايغ چوڭ ھەم ئېغىر بولغاچقا پەقەتلا مىدىرلىتالمىدى. رانتۇ يەنە بىر چىشلەيدىغان يېرىنى ئىزدەۋاتقاندا، سەككىزئايغنىڭ ئۈچ قولى ئۇنىڭ بويىغا يۆگىشىۋالدى.

سەككىزئايغ پەقەت سۇدىلا خەتەرلىك ئىدى، چۈنكى ئۇ سۇدا بەش قولى بىلەن چىڭ يېپىشىۋېلىپ، قوللىرى ئاستىدىكى سۈمۈرگۈچى بىلەن سۇ ئاستىغا تارتىپ ئەكىرىپ تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرەتتى. ئۇ بەك چوڭ بولغاچقا، قۇرۇقلۇقتىمۇ ئادەمنى يارىلاندىرۇپ قويايلىسىمۇ، تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرەلمەيتتى.

سەككىزئايغ رانتۇنى سۆرەپ سۇغا سىيرىلىۋاتاتتى، ئارقان رانتۇنىڭ پۇتىغا ئىلىنىشىپ قالغاچقا، ئارقاننى تارتماي، خادا تاشلاردىن قۇلۇلنى ئاجرىتىدىغان كىت سۆڭىكىدىن ياسىۋالغان پىچقىمنى بەلبېغىمدىن ئالدىم - دە، ئۇلارغا قاراپ يۈگۈردۈم.

سەككىزئايغدىن ئاتلاپ، سۇنىڭ چوڭقۇر يېرى بىلەن سەككىزئايغنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇپ، ئۇنىڭ رانتۇغا يۆگىشىۋالغان

قوللىرىدىن بىرنى كەسمەكچى بولدۇم. ئۇ شۇ ھامان يەنە بىر قولى بىلەن مېنىڭ بىر پۈتۈمنى يۆگىۋالدى. رانتۇ ئاخىر ئۇنىڭ بىر قولىنى چىشلەپ ئۈزۈۋەتتى، ئۈزۈلگەن قول سۇدا خۇددى بىر نەرسە ئىزدەۋاتقاندەك خېلىغىچە مىدىرلىدى.

ئۇ يۆگىشىپ - چىرمىشىپ كەتكەن بىلەكلىرى ئارىسىدىن بېشىنى سوزۇپ چىقىرىپ ماڭا تىكىلىپ قارىدى. ئۇنىڭ بېشى خۇددى توم دەرەخ شېخىدەك يوغاندى. ئەتراپ دېڭىز شاۋقۇنى، دېڭىز سۈيىنىڭ قىرغاققا ئۇرۇلغان ئاۋازى، رانتۇنىڭ ھاۋشىغان ئاۋازلىرى قوشۇلۇپ ناھايىتى ۋاراڭ - چۇرۇڭ بولسىمۇ، سەككىزئايغىنىڭ ئاغزىدىن پاق - پاق قىلىپ چىقارغان ئاۋازىنى ئاڭلىيالىدىم. ئۇنىڭ قولۇمدىكى پىچاقتىنمۇ ئۆتكۈر چىشلىرىنى كۆردۈم.

پىچاقنى ئۇنىڭغا كۈچەپ تىقتىم. شۇئان تېرەم خۇددى نەچچە مىڭلىغان سۇ زۇلۇكى يېپىشىۋالغاندەك تارتىشىپ قالدىم. ھەرھالدا پىچاق تۇتقان قولۇمدا خېلى كۈچ بار ئىكەن، ئارقا - ئارقىدىن نەچچە قېتىم پىچاق ئۇرغاندىن كېيىن، سەككىزئايغىنىڭ پۈتۈمنى يۆگىۋالغان قولى سۇدا لەيلەپ قالدى.

سەككىزئايغىنى سۇدىن تارتىپ ساھىلغا ئېلىپ چىقماقچىدىم، بىر ق پەقەتلا كۈچۈم قالمىدى. ھەتتا قولۋاقتى يېشىپ كېلىشىكىمۇ ئېرىندىم. خېلى كۆپ ۋاقىت سەرپ قىلىپ نەيزە سېپى، ئۇچى ۋە ئارقاننى يىغىشتۇردۇم.

رانتۇ بىلەن ئۆيگە يېتىپ بارمايلا قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتتى. سەككىزئايغ رانتۇنىڭ بۇرنىنى چىشلەپ يارىلاندى، مېنىڭمۇ نەچچە يېرىم يارىلانغاندى. شۇ يىلى يازدا مەن شۇ خادا تاش ئەتراپىدا شۇنداق يوغان ئىككى سەككىزئايغىنى كۆرگەن بولساممۇ يەنە ئۇلارنى نەيزەم بىلەن تۇتۇشنى پەقەتلا خىيالىمغا كەلتۈرمىدىم.

يىگىرىمىنچى باب

قەدىمكىلەرنىڭ تاش غارى

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي ئىككى قولواققا يەنە لىق قۇلۇلە يىغدىم. ئۇلارنىڭ يېرىمىدىن جىقراقى ھېلىقىدەك مەزىزلىك قىزىل قۇلۇلەلەر ئىدى. ئۇلارنى پاكىز يۇيۇپ ئۆيگە ئېلىپ كەلدىم. قاشانىڭ جەنۇب تەرىپىگە ئەتىگەندىن كەچكىچە كۈن چۈشەتتى، شۇڭا ئۇ يەرگە دەرەخ شېخىدىن جازا ياساپ، قۇلۇلەلەرنى ئۈستىگە قويۇپ ئاپتاپقا سالدىم. قۇلۇلە يېڭى ۋاقتىدا ئالقاندىن چوڭراق، ئىككى ئالقان قېلىنلىقچىلىك بولسىمۇ، ئاپتاپتا قۇرۇغاندىن كېيىن بەك كىچىكلەپ كېتەتتى، شۇڭا تېخىمۇ كۆپ قۇلۇلەنى ئاپتاپقا سالمىسام بولمايتتى.

چايكىلار قۇلۇلە گۆشىگە بەك ئامراق بولغاچقا، بۇرۇن بالىلار ئارالدا چايكىلارنى قوغلاپ تۇراتتى. ئەگەر ئاپتاپقا سالغان قۇلۇلەلەرگە بىرەرسى قارىمىسا، بىر ئاي چاپا تارتىپ يىغقان قۇلۇلەلەرنى چايكىلار چۈشكە قالماي پاك - پاكىز يەپ تۈگىتەتتى. دەسلەپتە ھەر قېتىم بۇلاققا ياكى دېڭىز بويىغا بارغىنىمدا رانتۇنى چايكىلارنى قوغلاپ تۇتۇش ئۈچۈن ئۆيدە قالدۇرۇپ قوياتتىم. ئۇنىڭ ئۆيدە قالغۇسى بولمىغاچقا، مەن كەتكەندىن كېيىن توختىماي قاۋايتتى. ئاخىر ئامال بولماي قۇلۇلەلەرنى يىپقا ئۆتكۈزۈپ ياغاچ قوزۇققا ئېسىپ قويدىغان بولدۇم. قۇلۇلە قېپى

كۈن نۇرىنى قايتۇرۇپ، شامالدا ئوڭ - سولغا ئۇچۇپ چايكىلارنى ئۈركۈتۈپ يېقىن كەلتۈرمەيتتى. شۇنىڭدىن كېيىن چايكىلاردىن ئەنسىرىمەيدىغان بولدۇم.

ئۆزۈم ياسىۋالغان تور بىلەن ئۇششاق بېلىقلارنى تۇتۇپ، قىشتا يېغىنى چىراغ يېغى قىلىپ ياندۇرۇش ئۈچۈن ئېسىپ قۇرۇتتۇم. جازىدا ئېسىقلىق قۇلۇلە قاپلىرى شامالدا يەلپۈنۈپ كۈن نۇرىدا ۋال - ۋۇل نۇر چاچاتتى. قاشاغا ئېسىقلىق تۇتام - تۇتام كىچىك بېلىقلار كۆپلۈكىدىن بۇ ھويلىنى مەن بىلەن رانتىۋلا ئەمەس، پۈتۈن كەنتنىڭ ئادەملىرى مۇشۇ ئېگىزلىكتە تۇرىدىغاندەك تۈسكە كەلتۈرگەندى.

قىشلىق ئوزۇق - تۈلۈكنى غەملەپ بولغاندىن كېيىن، ھەركۈنى سەھەردە دېڭىزغا چىقتىم. يازنىڭ ئاخىرىدا ياۋا ئوتياش ۋە ياۋا زىرائەت يىغىۋالسا بولاتتى، شۇڭا ھازىرچە قولۇم بىرئاز بىكار بولۇپ قالغانىدى. يازنىڭ دەسلەپكى نەچچە كۈنىدە نۇرغۇن يەرگە - دېڭىز پىللىرى ياشايدىغان ساھىل، بىز تاپقان غاردىنمۇ چوڭ قاراڭغۇ غار، قارنالار ئارام ئالدىغان ئېگىز خادا تاش تۈۋىلىرىگە بارىم.

ئېگىز خادا تاش ئارالدىن بىر لېگ نېرىدا بولۇپ، قارا خادا تاش ئىدى. ئۈستىدە نۇرغۇن قارنالار بولغاچقا سەل پارقرائىتى. كېيىنچىرەك ئۆزۈمگە قارنا يېيىدىن كۆڭلەك تىكىۋالماقچىمۇ بولۇپ، دەسلەپتە بارغاندا قارنادىن ئون نەچچىنى ئۆلتۈرۈپ ئەكېلىپ، ئۇلارنىڭ تېرىسىنى سويۇپ گۆشىنى تىلىپ ئاپتاپقا قاقلاپ قويدۇم. ئاراننىڭ جەنۇبىدىكى قولىۋاقلارنى قويغان يەرنىڭ يېنى قاراڭغۇ غار ئىدى. غارنىڭ ئالدى ناھايىتى ئېگىز تۇمشۇق، ئەتراپى چوڭقۇر دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى رايونى بولۇپ، ئۇ غاردىن بىر دېڭىز بۈركۈتىنىڭ ئۇچۇپ چىققىنىنى كۆرمىگەن بولسام، غارغا كىرىپ باقماي ئۆتۈپ كەتكەن بولار كەنمەن. كۈن پاتقىلى تۇردى، ئۆيۈمگە

قايتىشىم ئۈچۈن يەنە نۇرغۇن يول ماگىمىسام بولمايتتى ، لېكىن دېڭىز بۇركۈتىنىڭ تۇرار جايىنى بەكمۇ كۆرگۈم كەلدى .

بۇ غارنىڭ ئاغزى بەك كىچىك ، ئېگىزلىكىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى غارنىڭ ئاغزى بىلەن ئوخشاش بولۇپ ، رانتۇنى باشلاپ بېشىمنى تۆۋەن قىلىپ ، بېلىمنى ئېگىپ ئاران كىردىم . سىرتتىن كىرگەن ئاجىز نۇر غارنىڭ ئىچىنى غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى . تۆت تەرىپى قارىلىقىدىن پارقرايدىغان تاش غارنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالدۇق . ئەگرى - بۇگرى تاش تام تورۇسقىچە تۇتاشتى . تاش غارنىڭ ئايغىدا يەنە بىر كىچىكرەك ئېغىز بار بولۇپ ، ئۇزۇن ۋە قاراڭغۇ ئىدى . غار ئاغزىدىن ئۆتۈپ ئاۋۋالقىدىنمۇ چوڭ تاش غارغا كىرىپ قالدۇق . ئۇنىڭ ئىچى يورۇق بولۇپ ، بۇ يورۇقلۇق ئەسلىدە غارنىڭ تورۇسىدىكى ھەرە چىشى شەكىللىك يېرىقتىن كىرگەن كۈن نۇرى ئىدى .

رانتۇ كۈن نۇرىدا تاش تام ئۈستىگە چۈشكەن قارا سايىنىڭ ھەرىكەت قىلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ ، دەسلەپتە ھاۋشىدى ، ئارقىدىنلا ھۇۋلىغىلى تۇردى . ئۇنىڭ ئاۋازى غاردا ئەكس سادا پەيدا قىلىپ ، خۇددى نۇرغۇن لالما ئىتلار تەڭ ھۇۋلىغاندەك قورقۇتۇپ جېنىمنى ئالغىلى تاس قالدى .

— جىم تۇر ، جىم! — ۋارقىرىغىنىمچە ، قولۇم بىلەن ئۇنىڭ ئاغزىنى ئېتىۋالدىم . مېنىڭ ئاۋازىمۇ غاردا نەچچە رەت ئەكس سادا پەيدا قىلدى .

قولۋاقتى بۇراپ ، غارنىڭ ئاغزىغا قايتۇرۇپ ھەيدىدىم . غارنىڭ ئۈستىدە بۆرتۈپ چىققان ياپىلاق تاش غارنىڭ ئۇ بېشىدىن بۇ بېشىغىچە سوزۇلغان بولۇپ ، كۆزۈم بىر قاتار غەلىتە ھەيكەللەرگە چۈشتى . يىگىرمىدىن جىقراق ھەيكەلنىڭ ھەممىسى قارا تامغا يۆلەپ ئۆرە تۇرغۇزۇپ قويۇلغان ، مەنچىلىك ئېگىزلىكتە ، قول ۋە پۇتلىرى ناھايىتى ئۇزۇن ، بېلى بەك قىسقا ، قومۇشتا ياسالغان

بولۇپ، ئۇچىسىدا چايكىلارنىڭ پېيىدىن ئىشلەنگەن كىيىملەر بار ئىدى. ھەممە ھەيكەلنىڭ يۈزىدە قۇلۇلە قېيىدىن ياسالغان يۇمىلاق ياكى ئېللىپسى شەكىللىك كۆزىدىن باشقا ھېچنېمە يوق ئىدى. بۇ كۆزلەر پال - پۇل پاللىداپ ماڭا تىكىلگىنىچە سۇ يۈزىدىكى نۇرنىڭ سىلجىشى ۋە قايتىشىغا ئەگىشىپ تىرىك ئادەمنىڭ كۆزىدىنمۇ بەكرەك مىدىرلايتتى.

بۇ ھەيكەللەرنىڭ ئوتتۇرىدا باداشقان قۇرۇپ ئولتۇرغان بىر ئىسكىلىت ساقانقۇشنىڭ سۆڭىكىدە ياسالغان بىر نەينى ئاغزىغا تەڭلەپ تۇراتتى.

بۆرتۈپ چىققان تاشنىڭ ئۈستىدە ئۆرە تۇرغان بىر قاتار ھەيكەللەرنىڭ سايىسى ئارىسىدا يەنە باشقا نەرسىلەرمۇ بار ئىدى - يۇ، لېكىن ناھايىتى تۇتۇق بولۇپ، غار دىۋارىغا چوڭقۇر يوشۇرۇنغانىدى.

قولۋاقنى يەنە غارنىڭ ئاغزىغا قاراپ ھەيدىدىم. سۇنىڭ غارنىڭ ئىچىگە ئېقىۋاتقانلىقىنى ئۇنتۇپ قالغانىدىم. مېنى ھەيران قالدۇرغىنى، غارنىڭ ئاغزى چىققىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە تارلىشىپ كەتكەنىدى. شۇڭا بۇ يەردە قونۇپ، سۈبھىدە دېڭىز سۈيى يانغاندا ئاندىن چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدۇق.

ھەيكەللەرنىڭ پاللىداپ تۇرغان كۆزلىرىگە قايرىلىپ قارىماي، قولۋاقنى غارنىڭ ئايغىغا ھەيدىدىم. بارا - بارا ئاجىزلاۋاتقان ئاخىرقى يورۇقلۇققا قاراپ قولۋاقنىڭ تېگىدە زوڭزىيىپ ئولتۇردۇم. غارنىڭ دېڭىزغا چىقىدىغان ئاغزى كىچىكلەپ ئاخىر كۆزدىن غايىب بولدى. كەچ كىرىپ غارنىڭ ئۈستىدىكى يېرىقتىن بىر يۇلتۇز كۆرۈندى.

بۇ يۇلتۇز كېتىپ ئورنىغا باشقا بىر يۇلتۇز ئالماشتى. غار ئىچىدىكى سۇ ئۆرلەپ قولۋاقنى تېخىمۇ ئۆرلەتكىلى تۇردى. دېڭىز سۈيى غار دىۋارىغا ئۇرۇلۇپ، خۇددى نەي ئاۋازىدەك يېقىملىق كۈي

چىقىراتتى. بۇ ئۇزاق كېچىدە، نۇرغۇن كۈيلەر ياغرىدى. كېچىچە كىرىپك قاقماي دېگۈدەك ئاسماندىكى يۇلتۇزلارنىڭ ئۆزگىرىشىنى كۆزەتتىم. تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ نەي چېلىۋاتقان ئىسكىلىتنىڭ بىر ئەجدادىم، كۆزلىرى پال - پۇل پالىداپ تۇرغان ھەيكەللەرنىڭ ئەجدادلىرىم ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم. شۇنداق بولسىمۇ ناھايىتى قورقۇپ ئۇخلىيالمىدىم.

غاردىن تاڭ سۈزۈلۈپ يەنە بىر قېتىملىق دېڭىز دولقۇنى كۆتۈرۈلۈشكە باشلىغاندا چىقتۇق. بىزگە نەي چېلىپ بەرگەن ئىسكىلىتقا قارىماستىن، غاردىن ئارقامغۇمۇ قارىماي ئۇچقاندەك چىقىپ، سەھەر تۇمىنى قاپلىغان دېڭىزغا كەلدىم.

— مېنىڭچە بۇ غارنىڭ چوقۇم ئىسمى بار، — دېدىم رانتۇغا. ئۇمۇ شۇ تاپتا ماڭا ئوخشاش ئەركىنلىككە چىققىنىغا خۇشال ئىدى، — ئەزەلدىن بۇ غارنىڭ ئىسمىنى ياكى بىرەرسىنىڭ تىلغا ئالغىنىنى ئاڭلاپ باقمىغانىدىم. بىز ئۇنى قاراڭغۇ غار دەپ ئاتىساق بولغۇدەك، ئەمدى ئۇ يەرگە ئىككىنچى بارمايلى.

ئېگىز خادا تاشتىن دېڭىزغا قايتىپ كەلگەندە، قولۋاقتى ئېگىزلىكنىڭ تۆۋىنىدىكى غارغا يوشۇرۇپ قويدۇم. بۇ ناھايىتى مۇشكۈل ئىش بولسىمۇ، ھەر قېتىم قايتىپ كەلگەندە، ھەتتا ئەتىسى سەھەردە دېڭىزغا چىقماقچى بولساممۇ، قولۋاقتى سۇدىن چىقىرىپ تۇمشۇقنىڭ قېشىغا سۆرەپ بارايتتىم.

ئىككى ياز ئۆتۈپ كەتتى. ئالىيۇتلارمۇ كەلمىدى. شۇنداق بولسىمۇ بۇ كۈنلەردە ئۇلاردىن بەك ئېھتىيات قىلاتتىم. تاڭ سۈزۈلسلا رانتۇ بىلەن قىياغا چىقىپ ئۇلارنىڭ كېمىسى بارمۇ - يوق دەپ پايانسىز دېڭىزغا قارايتتىم. يازدا ھاۋا ياخشى بولغاچقا بىرنەچچە لېگ يىراقنى كۆرەلەيتتىم. قولۋاق بىلەن قەيەرگىلا بارمايلى، ئارتۇق ھايال قالماي قايتاتتۇق. ئۆيگە قايتقۇچىمۇ قولۋاقتى قىرغاققا يېقىن ھەيدەپ، ئۇلارنى ئىزدەيتتىم.

ئاخىرقى قېتىم ئېگىز خادا تاش قېشىغا بارغىنىمىزدا ئاليۇتلار كەلدى.

قولۇقنى يوشۇرۇپ قويۇپ، ئون نەچچە پارچە قارنا تېرىسىنى يۈدۈپ قياغا ياماشتىم. قىيانىڭ چوققىسىدا بىر ئاز تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، دېڭىزغا نەزەر تاشلىدىم. دېڭىز يۈزىدە نەچچە پارچە بۇلۇت كۆرۈندى. ئارىسىدىكى ئەڭ كىچىك بىر بۇلۇت باشقا بۇلۇتلاردىن پەرقلىق ئىدى، سىنچىلاپ قارىسام ئۇ بىر كېمە ئىكەن.

قۇياش نۇرى دېڭىز يۈزىدە جىمىرلاپ كۆرۈمنى چاققان بولسىمۇ، ئېنىق كۆرەلدىم. ئىككى يەلكەنلىك بۇ كىمە ئۇدۇل ئارالغا كېلىۋاتاتتى. خېلىغىچە كېمىنىڭ رەڭگىنى پەرق ئېتەلمىدىم. ئۇلارنى ئاق تەنلىكلەرمىكەن دەپ ئويلاپ قالدىم، لېكىن ھازىر ئۇلارنى بۇرۇنقىدەك سېغىنمايدىغان، دېڭىز بويىدا ئۇلارنىڭ كېلىشىنى كۈتمەيدىغان بولۇپ قالغانىدىم.

قارنا تېرىلىرىنى قاشاغا ئېلىپ قويۇپ، ئېگىزلىكتىكى تاشنىڭ تۆپىسىگە يامىشىپ چىقتىم. قۇياشنىڭ ئورنى ناھايىتى تۆۋەن، دېڭىز يۈزى ۋاللىداپ چاقناۋاتقان بولغاچقا، تاشنىڭ ئۈستىدىمۇ ئېنىق كۆرەلمىدىم. ئاق تەنلىكلەرنىڭ شەرقتىن كېلىدىغانلىقى كېيىن يادىمغا كەلدى. بۇ كېمە باشقا تەرەپتىن، يەنى شىمالدىن كېلىۋاتاتتى.

كېمىنىڭ ئاليۇتلارنىڭ كېمىسى ئىكەنلىكىنى يەنىلا جەزم قىلالىمىغان بولساممۇ، جىلغىدىكى غارغا ئېلىپ ماڭغىلى بولىدىغانلا نەرسە - كېرەكلەرنى چىگىپ تەييار قىلىش قارارىغا كەلدىم. ئېلىپ ماڭىدىغان ئىككى قۇش، ئۆزۈم تىككەن كۆڭلىكىم، تاش قاچا - قۇچا، مارجان بەلبېغىم بىلەن ھالقام، قارنا پېيىسى، شۇنداقلا بارلىق سېۋەت ۋە قوراللار بولۇپ بەك جىق ئىدى. قۇلۇلە گۆشى تېخى قۇرۇمغاچقا ئۇنى ئالمىدىم.

ھەممە نەرسىنى تېڭىپ تەييار قىلىپ قاشانىڭ قېشىدىكى ئورەكنىڭ يېنىغا قويۇپ، ئېگىزلىككە يەنە چىقتىم. بىراۋنىڭ بايقاپ قالماسلىقى ئۈچۈن تاشنى باغرىلاپ تۇرۇپ ئەتراپنى كۆزەتتىم. دەسلەپتە دېڭىزدىن كېمىنى تاپالمىدىم، كېمىنى تاپقاندا ئۇنىڭ ئويلغىنىدىنمۇ تېز ماڭىدىغانلىقىنى كۆردۈم. كېمە دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى رايونىدىن ئەگىپ ئۆتۈپ مارجان قولىتىقىدىكى خادا تاشقا يېقىنلاپ قالغانىدى. كېمىگە چۈشكەن شەپەق قۇشنىڭ تۇمشۇقىدەك بېشى بىلەن قىزىل رەڭلىك يەلكىنىنى يورۇتقاندى.

ئالىيۇتلارنىڭ قىرغاققا كېچىسى چىقمايدىغانلىقىنى بىلەتتىم. لاقا - لۇقىلىرىمنى غارغا توشۇۋېلىشىمغا يەنە توپتوغرا بىر كېچە ۋاقىت بولسىمۇ، ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ لاقا - لۇقىلىرىمنى توشۇپ، يېرىم كېچىگىچە غارغا ئىككى قېتىم بېرىپ كەلدىم. تاڭ ئاتقۇچە توشۇپ بولۇپ، ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئۆيىگە باردىم. گۈلخاندىكى كۈلنى كۆمۈۋېتىپ، بىر نەرسىلەرنى قويغان تاشنىڭ ئۈستىگە ۋە يەرگە قۇم چېچىۋەتتىم. يەنە چايكىلارنى قاچۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ قويغان قۇلۇلە قېپىنى ئېلىپ گۆشى بىلەن قوشۇپ قىيادىن تاشلىۋېتىپ، ئاخىرىدا ئاياغ ئىزىمنى ساقانقۇشنىڭ پېيى بىلەن ئۆچۈرۈۋەتتىم. بۇ ئىشلارنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئۆي ئۇزاق ۋاقىت ئادەم تۇرۇپ باقمىغان تۈسكە كىردى.

بۇ چاغدا كۈن كۆتۈرۈلۈپ بولغان، مەن تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ بولغان، كېمە دېڭىز قولىتىقىغا كىرىپ توختاپ بولغانىدى. بىرنەچچە قېيىق قىرغاققا نەرسە - كېرەك توشۇۋاتاتتى، بىرمۇنچە ئادەم دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى رايونىغا كىرىپ، قاما تۇتۇشنى باشلىۋەتكەنىدى. قىرغاققا گۈلخان يېقىلدى، گۈلخان يېنىدا بىر قىز بىر نەرسە قاينىتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ چېچىدا ئەكس ئەتكەن ئوت يالقۇنىنى كۆردۈم.

ئېگىزلىكتە ئانچە ئۇزاق تۇرمىدىم. كېيىن جىلغىغا بارغىنىمدا

ھەر قېتىم ئوخشىمىغان يول بىلەن ماڭدىم، بۇنداق قىلغاندا ماڭغان يولۇمدىن كىچىك يول پەيدا بولۇپ قالمايتتى. بۇ قېتىم تىك يارنى بويلاپ غەربكە مېڭىپ، ئاندىن چاتقاللىقتىن ئۆتۈپ قايرىلىپ كەلدىم. ئىز قالدۇرۇپ قويۇشتىن بەك ئېھتىيات قىلدىم. ئالىيۇتلار ئارالدا ئىت بارلىقىنى بىلەتتى، شۇڭا رانتۇنىڭ ئىزغا پەرۋا قىلمىدىم.

غار تولىمۇ قاراڭغۇ بولغاچقا، رانتۇنى غارغا كىچىك ئاغزىدىن ئىتتىرىپ ئەكسەرلەمەي بەك رىيازەت چەكتىم. غارنىڭ ئاغزىدىن نەچچە رەت ئۆمىلەپ كىرىپ - چىققاندىن كېيىن، ئۇ ئاندىن مەن بىلەن بىرلىكتە ئۆمىلەشكە كۆندى. تاش بىلەن غارنىڭ ئاغزىنى ئېتىۋېتىپ، بەك چارچاپ كەتكەچكە، يېتىپلا ساق بىر كۈن ئۇخلاپ تاكى تاش ئارىلىرىدىن يۇلتۇز كۆرۈنگەندە ئاندىن ئويغاندىم.

يىگىرمە بىرىنچى باب

ئالىيۇت قىز تۇتوك

ئالىيۇتلار ئىتىلىرىنى ئېلىپ كەلگەن بولسا، رانتۇ ئۇلارنىڭ ھىدىنى ئېلىپ قالاتتى. شۇڭا، ئۇ كۈنى غاردىن ئۇنى ئالماي چىقىپ، ئەگىشۋالمىسۇن دەپ غار ئاغزىنى ئېتىپ قويۇپ، چاتقاللىقتىن غىمىسىدە ئۆتۈپ ئېگىزلىككە كەلدىم.

ھېلىقى بەك ئېگىز تاشنىڭ ئۈستىگە چىقماي تۇرۇپلا ئالىيۇتلار ياققان ئوتنى كۆردۈم. ئۇلار چېدىرىنى چاسا تاغنىڭ ئۈستىگە، يەنى ئۇلار بۇرۇن سۇ ئىچىدىغان بۇلاقنىڭ يېنىغا تىكەندى. ئۇ يەر مەن تۇرغان غارغا يېرىم لېگمۇ كەلمەيتتى.

ئوت ئۇچقۇنىغا يىراقتىن بەك ئۇزاق قاراپ، ئارالنىڭ يەنە بىر چېتىگە ياكى ئىلگىرى لالما ئىتلار تۇرغان ئۆڭكۈرگە كۆچۈپ كېتىش - كەتمەسلىك ھەققىدە بىر قارارغا كېلەلمىدىم. ئەرلىرىمنىڭ مېنى كۆرۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرىمەيتتىم، چۈنكى ئۇلار كۈنبويى دېڭىز بويىدا ئىشلەيتتى ياكى قېيىقلىرى بىلەن دېڭىزدا قاما ئوۋلايتتى. ئەڭ ئەنسىرەيدىغىنىم ھېلىقى قىز ئىدى. جىلغىدىكى چاتقاللار ناھايىتى قويۇق ئۆسكەن، ئۆتمەك بەك تەس بولسىمۇ، جىلغىدا ياۋا ئوتياش بىلەن ياۋا ئاشلىق بار ئىدى. ئۇ قىز يېمەكلىك ئىزدەپ بۇلاققا كېلىپ، بۇلاق سۈيىنى بىراۋنىڭ ئىشلىتىۋاتقىنىنى سېزىپ قالسا، غارغا بارىدىغان ئاياغ ئىزىمنى كۆرۈپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى.

تاش ئۈستىدە تاكى ئالىيۇتلار ئوتنى ئۆچۈرگۈچە ئۆرە تۇردۇم. قۇلۇمدىن كېلىدىغان ھەممە ئىشنى ئويلىدىم، مەن بارالايدىغان بىرنەچچە يەرنى ئويلاپ، ئاخىر جىلغىدا تۇرۇشنى نىيەت قىلدىم. بۇ ئارالنىڭ ئايغىدا بۇلاق يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ يەرگە بېرىۋالسام، مەن ئېھتىياجلىق قۇلۇقنى تىقىپ قويدىغان مۇۋاپىق ئورۇنمۇ يوق ئىدى.

غارغا قايتىپ كېلىپ، ئاي تولغاندا ئاندىن چىقتىم. ئوزۇق - تۈلۈك ئاز قالغانىدى. رانتۇنى ئېلىپ ئېگىزلىككە چىقىپ ئۆينىڭ ئالدىدىن ئۆتكىنىدە، قاشادىكى كىت سۆڭىكىنىڭ نەچچە پارچە بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆردۈم. ئۆي ئىچىدە ئادەم يوق ئىدى، بولمىسا رانتۇ قاۋاپ كېتەتتى. دولقۇن قايتىدىغان سۈبھى ۋاقتىدا بىر تۈلۈم دېڭىز سۈيى بىلەن بىر سېۋەت قۇلۇنى ئالدىم - دە، تاڭ ئېتىپ بولغۇچە قايتىپ كەلدۇق.

قۇلۇلە دېڭىز سۈيىدە ساقلانسا ياخشى تۇراتتى، لېكىن يەنە سىرتقا چىقىمىساق بولمايدىغان چاغدا، كېچە بەك قاراڭغۇ بولغانلىقتىن، خادا تاش تۈۋىگە بارىدىغان يولنى تاپالمىدۇق. شۇنىڭ بىلەن ئازراق ياۋا ئوتياش يىغىشقا مەجبۇر بولدۇم. كۈن چىقىشتىن بۇرۇن بەك جىق ياۋا ئوتياش يىغىۋېلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇڭا يەنە بىر ئايدىڭ كېچە كېلىشتىن بۇرۇن، پەقەت سەھەردىلا چىقماي ئامالم يوق ئىدى. ئاي چىققان كۈنلەردىلا، خادا تاش تۈۋىگە بېرىپ قۇلۇلە تېرەلەيتتىم.

مۇشۇ كۈنلەردە ئالىيۇتلاردىن بىرىنىمۇ كۆرمىدىم. ھېلىقى قىز جىلغىنىڭ ئەڭ تۆۋىنىگە ياۋا ئوتياش يىغىشقا بارغان، مەن ئۇ يەردىن ئۇنىڭ ئىزىنى بايقىغان بولساممۇ، لېكىن غارنىڭ ئەتراپىغا ئۇمۇ كەلمىدى. ئالىيۇتلارنىڭ ئىست ئېلىپ كەلمىگەنلىكى ھەقىقەتەن تەلپىم ئىدى، ئەگەر ئېلىپ كەلگەن بولسا، ئۇلارنىڭ رانتۇنىڭ ئىزىنى بايقاپ قېلىپ، بىزنى ئىزدەپ غارغا كېلىشى

ئېھتىمالغا بەك يېقىن ئىدى.

رانتۇ ئىككىمىز بۇ كۈنلەرنى ناھايىتى تەستە ئۆتكۈزۈۋاتاتتۇق. دەسلەپتە ئۇ غار ئىچىدە مېڭىپ يۈرۈپ غارنىڭ ئاغزىدا تاش يوقۇقلىرىنى پۇراپ تۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ ئالىيۇتلار تۇرغان يەرگە بېرىپ قايتىپ كېلەلمەسلىكىدىن ئەنسىرەپ، مەن بىلەن بىللە چىقىمىغان چاغلاردىن باشقا ۋاقىتتا ئۇنى سىرتقا ھەرگىز يالغۇز چىقارمىدىم. ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ كۆنۈپ قالدى بولغاي، كۈنلەپ مېنىڭ قىلمۇناتقان ئىشلىرىمغا قاراپ ياتىدىغان بولدى.

غار ئىچى بەكمۇ قاراڭغۇ، ھەتتا كۈن تىكلەشكەندىمۇ شۇنداق قاراڭغۇ ئىدى، شۇڭا يىغىپ قويغان كىچىك بېلىقلىرىمنى يېقىپ، ئۇنىڭ نۇرىدا كۈنلەپ ئولتۇرۇپ قارنا تېرىسىدىن كۆڭلەك تىكتىم. ئېگىز خادا تاش تۈۋىدىن ئېلىپ كەلگەن ئون نەچچە پارچە قارنا تېرىسى تىكسە بولغۇدەك قۇرۇغانىدى. بۇ تېرىلەرنىڭ ھەممىسى ئەركەك قارنا تېرىسى، چىشى قارنا تېرىسىگە قارىغاندا پەيلىرى قېلىن ھەم پارقىراق، يۇككا تالاسىغا قارىغاندا كۆڭلەك تىكشەك كۆپ ئاسان ئىدى. بۇ كۆڭلەكنى تېخىمۇ ياخشى تىكمەكچى بولۇپ، تېرىلەرنى ناھايىتى ئەستايىدىل پىچىپ ناھايىتى ئاۋايلاپ تىكتىم.

ئاۋۋال تېرىلەرنىڭ باش - ئايىغىنى بىر - بىرلەپ ئۇلاپ، ئۈچ پارچە تېرىدە كۆڭلەكنىڭ تۆۋن تەرىپىنى تىكتىم. يەنە بىرنەچچە تېرىنىڭ چۆرىسىنى تىكىپ بىرلەشتۈرۈپ كۆڭلەكنىڭ باشقا قىسىملىرىنى پۈتكۈزدۈم. پۈتكەن كۆڭلەكنىڭ ئۈستۈنكى قىسمىدىكى پەيلەر بىر يۆنىلىشكە، ئاستىنقى قىسمىدىكى پەيلەر يەنە بىر يۆنىلىشكە قارايتتى.

بۇ كۆڭلەك ناھايىتى چىرايلىق بولۇپ، ئۇنى ئىككىنچى ئايدىڭ كېچە تۈگىگەندە پۈتكۈزدۈم. كىچىك بېلىقلارنىڭ

ھەممىسىنى يېقىپ تۈگەتكەندىم، ئالىيۇتلار كەتكۈچە بېلىق تۇتۇشقا چىقالمىغاچقا، كۆڭلەكنى سىرتقا ئاچقىپ تىكتىم. جىلغىدا تۇنجى قېتىم ئاياغ ئىزىنى بايقىغاندىن كېيىن، يەنە ئىككى قېتىم ئاياغ ئىزىنى بايقىدىم، لېكىن ھېچقايسىسى ئۆڭكۈرگە يېقىن ئەمەس ئىدى. قىشنىڭ بوران - چاپقۇنى پات - ئارىدا كېلەتتى، ئالىيۇتلارمۇ كېلەر قېتىم ئاي تولۇشتىن بۇرۇن كېتىپ بولاتتى، شۇڭا خەۋپسىز مەسلىككە باشلىدىم.

بۇ كۆڭلەكنى كۈن نۇرىدا كۆرۈپ باقمىغانىدىم. قارنانىڭ پەيلىرى قارا بولسىمۇ، ئالتۇندەك پارقراپ، ھەربىر تال پېيى خۇددى ئوت يالقۇنجاۋاتقان دەك چاقناپ، تەسەۋۋۇرۇمدىكىدىنمۇ كۆپ چىرايلىق بولۇپ كەتكەنىدى. تېخىمۇ تېز تىكتىم، پۈتەي دەپ قالغاندا، بېلىمگە تەڭلەپ كۆرۈپ باقتىم.

— رانتۇ، — دېدىم خۇشاللىقىمدا ئىلغىزىم قۇلقىمغا يېتىپ، — سەنمۇ ئادەم بولۇپ قالغان بولساڭ، مانا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش چىرايلىق قىلىپ ساڭمۇ تىكىپ بېرەتتىم.

ئۆڭكۈر ئاغزىنىڭ سىرتىدا ياتقان رانتۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ ئەسنەپ قويۇپ يەنە ئۇيقۇغا كەتتى.

كۈن نۇرىدا كۆڭلەكنىڭ بېلىنى بېلىمگە تەڭلەۋاتسام، رانتۇ تۇيۇقسىز ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى. مەن ئاياغ تىۋىشىنى ئاڭلىدىم. ئاۋاز بۇلاق تەرەپتىن كېلىۋاتاتتى، دەرھال بېشىمنى بۇراپ چاتقاللار ئارىسىدىن ماڭا قاراپ تۇرغان بىر قىزنى كۆردۈم.

نەيزەم ئۆڭكۈر ئاغزىنىڭ يېنىغا يۆلەكلىك بولۇپ، قولۇمنى سوزساملا ئالاتتىم. ئۇ قىز مەندىن ئون قەدەمچە نېرىدا بولۇپ، مىدىرلىسىلا، نەيزىنى ئېلىپ ئۇنىڭغا ئاتاتتىم، نېمە ئۈچۈنكى بىلىمىدىم، نەيزىنى ئۇنىڭغا ئاتىدىم، ئۇ مارجان قولتۇقىدىكى ساھىلدا قېرىنداشلىرىمنى ئۆلتۈرگەن ئالىيۇتلارنىڭ بىرىغۇ؟!

ئۇ نېمىلەرنى دېدىكىن، رانتۇ غار ئاغزىدىن ئۇنىڭ ئالدىغا

ئالدىرىماي ماڭدى، رانتۇنىڭ بويىنىدىكى تۈكلەرنى تىك تۇرۇپ كەتتى، ئۇ بۇ چاغدا ئۇ قىزنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۆزىنى سىيلاپ قويۇشنى كۈتۈپ تۇراتتى.

ئۇ قىز ماڭا قاراپ قول ئىشارىتى قىلدى، ئۇنىڭ ئىشارىتىدىن رانتۇ مېنىڭكى دەۋاندىدۇ دەپ بىلدىم.

— ياق! — ۋارقىرىغىنىمچە بېشىمنى چايقىدىم. نەيزىنى قولۇمغا ئالدىم.

ئۇ ئارقىسىغا بۇرۇلدى، ئۇنى چاتقاللىققا قاراپ قاچىدىغان بولدى دەپتىمەن، كىم بىلسۇن، ئۇ رانتۇ ئەمدى مېنىڭ بولدى دېگەن مەنىدە يەنە قول ئىشارىتى قىلدى. مەن ئۇنىڭغا ئىشەنمىدىم. نەيزىنى مۇرەمگە ئېلىپ ئۇنىڭغا ئاتماقچى بولدۇم.

— تۈتۈك —، دېدى ئۇ ئۆزىنى كۆرسىتىپ. مەن ئىسمىمنى دەپ بەرمىدىم، رانتۇنى چاقىرىشىمغا ئۇ يېنىمغا كەلدى.

بۇ قىز بىر رانتۇغا، بىر ماڭا قاراپ كۈلۈپ قويدى. ئۇنىڭ يېشى مەندىن چوڭ بولسىمۇ، بويى مەنچىلىك ئېگىز ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ يۈزى كەڭ، پىستە كۆزلىرى قايغارا ئىدى. ئۇ كۈلگەندە تىيۈلېننىڭ سىڭىرىنى تولا چايناپ ئۇپراپ كەتكەن ئاپئاق چىشلىرىنى كۆردۈم.

قارنا كۆڭلەك تېخىچە قولۇمدا ئىدى، ئۇ قىز كۆڭلەكنى كۆرسىتىپ بىر نېمىلەرنى دېدى. گەپلىرى ئارىسىدىكى بىر سۆز — ۋىنىسكا — بىزنىڭ تىلىمىزدىكى «گۈزەل» دېگەن سۆزدەك ئاڭلىنىپ كەتتى.

مەن كۆڭلىكىمدىن پەخىرلەندىم، بۇنى ئويلاپ باقماپتىكەن — مەن. كۈننىڭ نۇرىدا كۆڭلەك ئېنىق كۆرۈنۈشۈن دەپ، نەيزە قولۇمدا تۇرۇپ كۆڭلەكنى ئېگىز كۆتۈردۈم.

ئۇ قىز تۇمشۇقتىن سەكرەپ چۈشۈپ، ئالدىمغا كېلىپ

كۆڭلەكنى سىلاپ باقتى.

— ۋىنسكا، — دېدى ئۇ يەنە.

مەن ئۇنداق دېمىدىم، لېكىن ئۇ كۆڭلەكنى قولۇمدىن ئالماقچى بولۇۋىدى، ئۇنىڭغا بەردىم. ئۇ كۆڭلەكنى بېلىگە تەڭلەپ، يانپىشىدىن سىيرىلدۇرۇپ، ئۇ ياققا ئۇرۇلۇپ، بۇياققا ئۇرۇلۇپ توختىماي كۆردى. ئۇنىڭ بۇ تۇرقى ناھايىتى گۈزەل بولۇپ، كۆڭلەك ئۇنىڭ ئەتراپىدا خۇددى سۇدەك يەلپۈنەتتى. لېكىن، ئۇ بەربىر ئالىيۇت ئىدى، مەن ئۇنىڭ قولىدىن كۆڭلەكنى تارتىۋالدىم.

— ۋىنسكا، — دېدى ئۇ.

بىرەرسىنىڭ ماڭا گەپ قىلغىنىنى ئاڭلىمىغىنىمغا بەك ئۇزاق بولغاچقا، ئۇنىڭ گەپلىرى غەلبەتە ئاڭلاندى، ھەتتا بۇ گەپلەرنى قىلىۋاتقىنى دۈشمىنىم بولسىمۇ بېقىملىق ئاڭلاندى.

ئۇ مەن چۈشەنمەيدىغان يەنە بىر مۇنچە گەپلەرنى دېدى. ئۇ سۆزلەۋاتقاندا نەزەرى مۇرەمدىن ھالقىپ تۇتۇپ غارغا چۈشتى. ئۇ غارنى، ئاندىن مېنى كۆرسىتىپ، ئوت ياققان دەك ھالەتنى ئىشارەت قىلدى. ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەندىم، لېكىن ئىپادە بىلدۈرمىدىم. ئۇ مېنىڭ غاردا تۇرىدىغان - تۇرمايدىغان - لىقىمنى بىلمەكچىسىدى، بۇنى بىلىپ قالسا، قېرىنداشلىرىنى باشلاپ كېلىپ مېنى تۇتۇپ چېدىرىغا ئېلىپ كېتەتتى. مەن بېشىمنى چايقاپ، ئاراننىڭ ئايىغىنى، بەك يىسراق يەرنى كۆرسەتتىم، چۈنكى مەن ئۇنىڭغا ئىشەنمەيتتىم.

ئۇ ئەمدى ھېچنېمە دېمەستىن يەنىلا غارغا قاراپ تۇراتتى. نەيزەمنى كۆتۈردۈم، ئەسلىدە ئاتسام بولاتتى، لېكىن ئۇنىڭ ئوۋچىلارنى باشلاپ كېلىشىدىن قورقساممۇ، يەنىلا ئاتمىدىم.

ئۇ يېقىن كېلىپ بىلىكىمنى تۇتتى. مەن قولۇمنى تارتىۋالدىم. ئۇ بىر نېمىلەرنى دەپ كۈلۈپ، ئاندىن بۇلاققا ماڭدى. كۆزنى

يۇمۇپ ئاچقۇچە ئۇ چاتقاللىقنىڭ ئىچىدە كۆرۈمىدىن غايىب بولدى. رانتۇ ئۇنىڭ بىلەن كەتكۈسى بولمىغاچقا، ئۇ ماڭغاندا قاۋاپمۇ قويمىدى.

غارغا يامىشىپ چىقىپ، لاقا - لۇقىلىرىمنىڭ ھەممىسىنى تاڭدىم. كۈنبويى مۇشۇ ئىشنى قىلدىم، چۈنكى ئۇ ئەرلەر يەنىلا ئىشلەۋاتاتتى، قاراڭغۇ چۈشۈشتىن بۇرۇن چېدىرىغا قايتمايتتى. شۇ ئاخشاملا غاردىن كېتىشكە تەييارلىنىپ، قولۋاق بىلەن ئارالنىڭ غەربىگە كەتمەكچى بولدۇم. ئۇ يەردە ئالىيۇتلار كەتكۈچە تاشنىڭ ئۈستىدە ياتسام بولاتتى، ئەگەر زۆرۈر تېپىلسا باشقا ياققا يۆتكەلسەممۇ بولاتتى.

بەش سېۋەت مېلىمنى جىلغىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى ئۆيۈمگە يېقىن جايغا كۆمۈپ قويدۇم. بارغانسېرى قاراڭغۇ چۈشۈپ كېتىۋاتاتتى، يەنە غارغا بېرىپ قېپقالغان ئىككى سېۋەت نەرسەمنى ئېلىۋالمىسام بولمايتتى. چاتقاللىقتىن ئاۋايلاپ ئۆتۈپ، غار ئاغزىنىڭ نەق ئۈستىدە تۇرۇپ پەستە شەپە بار - يوقلۇقىغا قۇلاق سالدىم. رانتۇمۇ يېنىمدا تۇرۇپ قۇلاق سالدى. چاتقاللىقتا ئۇزاق مۇددەت ياشىغان ئادەمدىن باشقا ھېچكىم كېچىسى چاتقاللىقتا ماڭسىلا شەپە چىقارماي قالمايتتى.

بۇلاقنىڭ قېشىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ سەل تۇرۇۋېلىپ، يەنە غار تەرەپىگە ياماشتىم. كۆڭلۈمگە مەن كەتكەندىن كېيىن ئاللىكىملەر بۇ يەرگە كېلىپ قاراڭغۇغا مۆكۈپ تۇرۇپ مېنى كۆزىتىپ، غارغا كىرىشىمگىلا قول سالماقچى بولۇۋاتقاندا ك بىلىندى. سەل قورقتۇم، شۇڭا غارغا كىرمەي، دەرھال كەينىمگە بۇرۇلۇپ مېڭىشىمغا غارنىڭ ئالدىدىكى پەلەمپەي قىلىپ ئىشلەتكەن تاشنىڭ ئۈستىدە تۇرغان بىر نەرسە كۆزۈمگە چېلىقتى. ئۇ مەن ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان، قارا تاشتىن ياسالغان بىر تىزىق مارجان ئىدى.

يىگىرمە ئىككىنچى باب

تۈتۈك بىلەن بولغان دوستلۇق

غارغا كىرىمىدىم، تاش ئۈستىدىكى مارجاننىمۇ ئالمىدىم. شۇ كۈنى كەچتە ئېگىزلىكتىكى سېۋەتنى يوشۇرۇپ قويغان جايدا تۈنىدىم. تاڭ يورۇشى بىلەن جىلغىغا كېلىپ، چاتقاللىقتىكى پۇلتىيىپ چىققان تاشنىڭ كەينىگە يوشۇرۇندۇم. بۇ يەر بۇلاققا يېقىن، غارنىڭ ئاغزىمۇ كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان جاي ئىدى.

كۈن چىقىپ پۈتۈن جىلغىنى يورۇتتى. تاشنىڭ ئۈستىدىكى مارجاننى كۆرەلمىدىم. ئۇ قاراڭغۇ تۈندىكىدىنمۇ قارا كۆرۈندى. چۈشۈپ مارجاننى ساناپ، بوينۇمغا تاقاپ نەچچە يۈگىلىدىغان - لىقنى بىلىپ باقماقچى بولدۇم - يۇ، لېكىن يەنىلا تاشنىڭ كەينىدىن مىدىرلىمىدۇق.

ئۇ يەردە توپتوغرا چۈشكۈچە تۇردۇم. كۈن تىكلەشكەندە، رانتۇ تۇيۇقسىز قاۋاپ كەتتى، تۆۋەندىن ئاياغ تۈشى كەلدى. ھېلىقى قىز ناخشا ئېيتقىنىچە چاتقاللىقتىن چىقىپ كەلدى. غارنىڭ ئالدىغا كېلىپ تاشنىڭ ئۈستىدىكى مارجاننى كۆرۈپلا ئۇنىڭ ئۇنى ئۆچتى. ئۇ مارجاننى قولغا ئېلىپ يەنە قوپ قويۇپ، غار ئىچىگە قارىدى. ئىككى سېۋىتىم تېخى ئۇ يەردە ئىدى. ئارقىدىن ئۇ بۇلاققا بېرىپ سۇ ئىچىپلا چاتقاللىققا كىرىپ كەتتى.

بىردىنلا ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم.

— تۈتۈك، — جىلغىغا چۈشۈپ كېتىۋېتىپ ۋارقىرىدىم، —
تۈتۈك.

ئۇ چوقۇم ئەتراپتا مۆكۈپ تۇرۇپ كېلىشىمنى كۈتۈپ تۇرغان
بولسا كېرەك، شۇئان چاتقاللىق ئارىسىدىن چىقتى.

تاشنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ، مارجاننى بوينۇمغا تاقاپ،
ئۇنى زوقلانسۇن دەپ، بىرنى پىرقىرىدىم. مارجان بوينۇمغا ئىككى
ئەمەس، ساق ئۈچ يۈگەلدى. مارجان يۇمىلاق بولماستىن،
بەزىلىرى ئۇزۇنچاق، بەزىلىرى سوقىچاق ئىدى. بۇخىل مارجاننى
ياساش بەك تەس بولۇپ، يۇقىرى ماھارەت تەلەپ قىلاتتى.

— ۋىنسكا، — دېدى ئۇ.

— ۋىنسكا، — دېدىم مەنمۇ بەك تەستە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ

ئاندىن ئۆز تىلىمىزدا:

— گۈزەل، — دېدىم.

بۇ سۆزنى دېيىش ئۇنىڭغىمۇ بەك تەس كەلدى بولغاي، ئۇ:

— ۋىن - تەي، — دەۋىتىپ كۈلۈپ كەتتى. ئۇ مارجاننى

تۇتۇپ تۇرۇپ ئۆزى تىلىدا ئىسمىنى دېدى، مەنمۇ ئۆز تىلىمىزدا

ئىسمىنى دېدىم. ئاندىن بىز بۇلاق، غار، ئاسماندا ئۇچۇۋاتقان

چايكا، قۇياش، ئاسمان، ئۇخلاۋاتقان رانتۇ قاتارلىق باشقا

نەرسىلەرنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ ئۇلارنى نېمە دەپ ئاتايدىغانلىقى

تۇغرىسىدا سۆزلەشكەچ توختىماي كۈلۈشتۇق. بىزنىڭ تىلىمىزدىكى

پەرق بەك چوڭ ئىدى. تاكى كۈن غەربكە قىيسايغۇچە ھېلىقى

تاشتا ئولتۇرۇپ توختىماي بۇ ئويۇننى ئوينىدۇق. ئاندىن تۈتۈك

ئورنىدىن تۇرۇپ، قولىدا خوشلىشىش ئىشارىسى قىلدى.

— ماھ - نەي، — ئۇ خوشلىشىپ، ئىسمىمنى دەپ

بېرىشىمنى ساقلاۋاتاتتى.

— ۋان - ئا - پا - لېي، — دېدىم جاۋاب بېرىپ. بۇ

سۆزنىڭ مەنىسى «قارا سۇمبۇل چاچ قىز» دېگەنلىك بولۇپ،

مەخپىي ئىسمىمنى ئۇنىڭغا ئېيتىمدىم.

— ماھ - نەي، ۋان - ئا - پا - لېي، — دېدى ئۇ.

— پاه - سېي - نوۋ، تۇتوك، — دېدىم جاۋاب بېرىپ.
چاتقاللىققا كىرىپ قارىسى يىتكۈچە، تاكى ئاياغ تىۋىشى يوقالغۇچە
ئۇنىڭغا قاراپ تۇرۇپ، ئاندىن ئېگىزلىككە چىقىپ سېۋەتنى ئېلىپ
غارغا كىرىپ كەتتىم.

ئەتىسى تۇتوك يەنە كەلدى. تاش ئۈستىدە ئاپتاپسىنغاچ
كۈلكە - چاقچاق بىلەن تىل ئالاقىسى قىلدۇق. كۈن ناھايىتى تېز
ئۆتۈپ، ئۇ خوشلاشمىسا بولمايدىغان ۋاقىت كېلەي دەپ قالدى،
بىراق ئۇ باشقا كۈنى يەنە كەلدى. شۇ كۈنى ئۇ مەن بىلەن
خوشلىشىدىغان چاغدا، مەخپىي ئىسمىمنى ئۇنىڭغا دەپ بەردىم.

— كارانا، — دېدىم ئۆزۈمنى كۆرسىتىپ.

ئۇ بۇ سۆزنى تەكرارلىدى، لېكىن مېنىڭ نېمە دەۋاتقىنىمنى
چۈشەنمىدى.

— ۋان - ئا - پا - لېي، — دېدى ئۇ قوشۇمىسىنى

تۇرۇپ.

بېشىمنى چايقاپ يەنە ئۆزۈمنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— كارانا، — دېدىم.

ئۇ قارا كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ قالدى، ئاستا - ئاستا
چىرايىدا تەبەسسۇم جىلۋىلەندى:

— پاه - سېي - نوۋ، كارانا، — دېدى ئۇ.

ئۇ كۈنى كەچتە ماڭا بەرگەن مارجان ئۈچۈن ئۇنىڭغا
مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن بىر سىۋىغات ياساشقا
باشلىدىم. باشتا ئۇنىڭغا بىرچۈپ سۆڭەك ھالقا ياساپ بەرمەكچى
بولدۇم، كېيىن ئۇنىڭ قۇلقى تېشىلىمگەنلىكى، ئاندىن سىلىقلاپ
يۇمىلاقلاپ قويغان بىر سېۋەت نېپىز قۇلۇلە قېپى بارلىقى ئىسمىمگە
كېلىپ، ئۇنىڭغا بىر چاچ قىسقىچ ياساشقا باشلاپ، بىگىز ۋە قۇم

بىلەن سىپتا يۇمىلاقلاپ قويغان قۇلۇلە قېپىغا بىر - بىرلەپ ئىككى تۆشۈك ئاچتىم. چىمچىلىقىمنىڭ ئۇچىچىلىك كېلىدىغان ئون ئۈنچىنى تىيۇلېن سىڭىرىغا ئۆتكۈزۈپ يۇمىلاقلاپ قويغان قۇلۇلە قېپىنىڭ ئوتتۇرىغا قويدۇم.

بۇ چاچ قىسقىچىنى ياساشقا بەش ئاخشام ۋاقتىم كەتتى، ئالتىنچى كۈنى ئۇ كەلگەندە، ئۇنى بېشىنىڭ ئارقا تەرىپىگە تاقاپ قويدۇم.

— ۋىنىسكا، — دېدى ئۇ مېنى قۇچاقلاپ، ئۇنىڭ بۇنچە خۇشال بولغىنى قاتتىق قۇلۇلە قېپىدىن تۆشۈك ئاچقۇچە قولۇم ئاغرىپ تارتقان ئازابىمنى ئۇنتۇلدۇردى.

ئۇ غارغا نۇرغۇن قېتىم كېلىپ كەتتى. كېيىن بىر كۈنى چۈشتىن بۇرۇن ئۇ كەلمىدى. ئۇنى بىر كۈن ساقلاپ گۇگۇم چۈشۈشكە يېقىن ئەرلەرنىڭ بۇ يەردە تۇرۇۋاتقىنىنى بىلىپ قېلىپ ئىزدەپ كېلىشىدىن ئەنسىرەپ غاردىن چىقىپ، جىلغىنى كۆرگىلى بولىدىغان چوڭ تاشنىڭ ئۈستىگە چىقتىم. ئۇ كۈنى شۇ تاشنىڭ ئۈستىدە تۇنىدىم، ئۇ چاغدا باش قىشىنىڭ سوغۇق شامىلى باشلانغان، كېچىلىرى بەك سوغۇق ئىدى.

تۈتۈك ئىككىنچى كۈنىمۇ كەلمىگەندىن كېيىن، ئالىيۇتلارنىڭ قايتىدىغان ۋاقتى كەلگەنلىكى ئېسىمگە كەلدى. ئۇلارنىڭ كېتىپ بولغانلىقىغىمۇ بىر نېمە دېيەلمەيتتىم. شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن ئېگىزلىككە باردىم. تاكى تۆۋەندىكى تاشنىڭ يېنىنى كۆرگىلى بولغۇچە تاشقا ياماشتىم. يۈرىكىم ناھايىتى تېز سوقۇۋاتاتتى.

ئالىيۇتلارنىڭ كېمىسى تېخى ئۇ يەردە تۇراتتى، لېكىن ئەرلىرى پالوبىدا ئىشلەۋاتاتتى، قېپىقلىرى موكدەك قاتناۋاتاتتى. شامال بەك كۈچلۈك، قىرغاقتا دېڭىز قاملىرىنىڭ نەچچە باغلاملا تېرىسى قالغان بولۇپ، كېمە تاڭ سەھەردە يولغا چىقىدىغاندەك قىلاتتى.

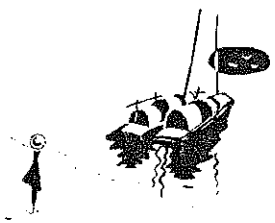
جىلغىغا قايتىپ كەلگۈچە قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتتى. بەك
سوغۇق شامال چىقىۋاتقاچقا، ئالىيۇتلارنىڭ مېنىسى ئىزدەپ
كېلىشىدىن ئەنسىرىمىسەممۇ بولاتتى، شۇڭا غارنىڭ ئىچىدە ئوت
يېقىپ دېڭىز قۇلۇلىسى بىلەن ياۋا كۆكتاتنى ئارىلاشتۇرۇپ رانتۇ،
تۈتۈك ۋە ئۆزۈمگە كەچلىك تاماق ئەتتىم، تۈتۈكنىڭ ئەمدى
كېلەلمەيدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ، يەنە ئۇنىڭ تامىقىنى
گۈلخاننىڭ يېنىغا قويۇپ ئۇنى ساقلىدىم.

رانتۇ قاۋاپ كېتىۋىدى، مەنمۇ ئاياغ تېۋىشىنى ئاڭلىغاندەك
بولۇپ، دەرھال غارنىڭ ئاغزىغا بېرىپ، زەن قويۇپ تېڭشىدىم.
ھېچنېمە يېمەي خېلى ئۇزاق ساقلىدىم. بۇلۇت شىمال تەرەپتىن
يوپۇرۇلۇپ كېلىپ، ئاسماننى سوغۇق قاپلىدى. بوران بارغانسېرى
كۈچىيىپ، جىلغىدا گۈر كىرىگىلى تۇرۇۋىدى، ئاخىر غارنىڭ
ئاغزىنى تاش بىلەن ئېتىۋېتىشكە مەجبۇر بولدۇم.

تاڭ سۈزۈلگەندە ئېگىزلىككە چىقتىم. شامال توختىدى.
دېڭىزنى قويۇق تۇمان قاپلىغان بولۇپ، كۈل رەڭ دولقۇن كۆك
دېلغىن ئارىلىغا ئۇرۇلاتتى. خېلى ئۇزاق ساقلىغاندىن كېيىن
مارجان قولىتۇقىنى كۆردۈم. قۇياش نۇرى سەھەر تۇمانلىرىنى ئاخىر
تارقىتىۋەتتى. كىچىك پورت قۇرۇقىدىلىپ قالغان، ئالىيۇتلارنىڭ
قىزىل قۇشنىڭ تۇمشۇقىدەك ئۇچىغا قىزىل يەلكەن ئېسىلغان
كېمىسى كېتىپ بولغانىدى.

دەسلەپتە، غاردىن دەرھال ئايرىلىپ، ئېگىزلىكتىكى ئۆيۈمگە
كۆچۈپ كەتسەم بولىدۇ، ئۆيۈمدە تۇرسام خۇش بولىمەن دەپ
قارىغانىدىم، لېكىن ئېگىز تاشنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ چۆلدەرەپ
قالغان دېڭىز قولىتۇقىغا، قۇپقۇرۇق دېڭىزغا قاراپ تۇرغىنىمدا تۈتۈك
ئېسىمگە كېلىپ قېلىپ، ئىككىمىز ئاپتاپتا ئۆتكۈزگەن چاغلارنى
سېغىنىدىم. ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك، ئۇنىڭ كۈلگەندە يۇمۇلۇپ
قالدىغان قارا كۆزلىرىنى كۆرگەندەك بولدۇم.

رانتۇ پەستىكى يىلدا ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرۈپ،
سايىرىشۋاتقان چايكىلارغا قاراپ ھاۋشىيتتى. ساقانقۇش كۆپكۈك
دېڭىزدا بېلىق تۇتقاج توختىماي كاركرائىتتى. يىراقتىن دېڭىز
پىلىنىڭ ئاۋازى كېلەتتى، لېكىن تۈتۈك ئېسىمگە كەلگەندە بولسا
بۇ ئارال يەنە تىپتىنچ بولۇپ قالغاندەك تۇيۇلاتتى.

يىگىرمە ئۈچىنچى باب

قاما بالىلىرىنى بېقىش

قاما ئوۋلايدىغانلار كەتكەندىن كېيىن، دېڭىز بويىدا يارىلانغان قامىلار قالدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى لەيلەپ كېلىپ قىرغاققا ئۆلدى، يەنە بەزىلىرىنىڭ ھايات قېلىشىدىن ئۈمىد يوق، جېنى بەك قىيىنلىق كېتىۋاتقان بولغاچقا، نەيزە سانجىپ ئۆلتۈرۈۋەتتىم. يېنىك يارىلانغان قاما بالىسىدىن بىرنى تېپىۋالدىم. ئۇ ئەركەك دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى رايونىدا ياتقانكەن. رانتۇ قاۋاپ كەتمىگەن بولسا، كېمەممۇ ئۆتۈپ كېتەرەكەن. ئۇنى سۇ ئۆسۈملۈكلىرى بەدىنىنى ئوراپ تۇرغاچقا ئۇخلاۋاتىدۇ دەپتىمەن، چۈنكى قامىلار سۇدا ئېقىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن ئۇخلاشتىن ئىلگىرى ئۆزىنى مۇشۇنداق باغلىۋالاتتى. سىنچىلاپ قارىغاندىن كېيىن ئۇنىڭ دۈمبىسىدىكى چوڭقور يارا ئىزىنى كۆردۈم. قېشىغا يېقىن بېرىپ قولۇمنى ئۇزاتساممۇ، ئۇ قاچمىدى. قامىنىڭ، بولۇپمۇ ياش قامىلارنىڭ كۆزى بەك چوڭ بولاتتى، بۇ قامىنىڭ كۆزى ۋەھىمە ۋە ئاغرىق ئازابىدىن تېخىمۇ چوڭىيىپ كەتكەنىدى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ كۆزىدىن ئۆز ئەكسىمىنى كۆردۈم. ئۇنى ئوربۇالغان سۇ ئۆسۈملۈكلىرىنى كېسىۋېتىپ، دېڭىز دولقۇنى ئېقىتىپ كېتەلمەيدىغان خادا تاشنىڭ كەينىدىكى تاشقىن سۇ كۆلچىكىگە ئاپىرىپ قويدۇم.

بوران - چاپقۇن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، دېڭىز ناھايىتى
 تىنچ بولاتتى. قاندا ئۆلۈك جانىۋارلارنى يېمەيتتى، شۇڭا ئەتىگەندە
 خادا تاشنىڭ يېنىدىن بېلىقتىن ئىككىنى تۇتۇپ، ئۆلتۈرۈپ قويماي
 ناھايىتى ئاۋايلاپ كۆلچەككە سېلىپ قويدۇم.

شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن يەنە كۆلچەكنىڭ يېنىغا باردىم.
 بېلىق كۆرۈنمەيتتى، قاندا ئوڭدىسىغا لەيلەپ ئۇخلاۋاتاتتى.
 ئۆسۈملۈك دورا بىلەن ئۇنىڭ جاراھىتىنى داۋالاشنى ئويلىمىدىم،
 چۈنكى دېڭىز سۈيىنىڭمۇ جاراھەت داۋالاش رولى بار ئىدى. ئۇنىڭ
 ئۈستىگە ئۆسۈملۈك دورا سۈرتكەن بىلەنمۇ، دورىنى سۇ ئېقىتىپ
 كېتەتتى.

ئۇنىڭغا ھەر كۈنى ئىككى بېلىق ئاپىرىپ كۆلچەككە تاشلاپ
 بېرەتتىم. مەن قاراپ تۇرغاندا، قاندا ھەرگىزمۇ ئۇنى يېمەيتتى.
 كېيىن بېلىقتىن تۆتىنچى بەرسەم، بۇنىمۇ پاك - پاكىز يەپ
 بولىدىغان بولدى. كېيىن بېلىقنىڭ سانىنى ئالتىگە كۆپەيتتىم.
 قارىغاندا بۇ سان ئۇنىڭغا بىر قەدەر مۇۋاپىقكەن قىلدى. مەيلى ھاۋا
 ياخشى كۈنلەر ياكى بوران - چاپقۇنلۇق كۈن بولسۇن، ھەركۈنى
 ئۇنىڭغا بېلىق ئاپىرىپ بەردىم.

بۇ قاندا بارا - بارا يوغىناپ، جاراھىتى ساقىيىۋاتقان بولسىمۇ
 يەنىلا كۆلچەكتە تۇرۇۋەردى. ئەمدى ھەر كۈنى بارسام، ئۇ مېنى
 كۈتۈپ تۇرىدىغان، بېلىقنى قولۇمدىن ئالىدىغان بولدى. بۇ
 كۆلچەك ئۇ سەكرەپلا دېڭىزغا كېتەلگۈدەك كىچىك بولسىمۇ، ئۇ بۇ
 كۆلچەكتىن چىقمايدىغان، يا كۆلچەكتە ئۇخلايدىغان، يا مېنىڭ
 بېلىق ئېلىپ كېلىشىمنى كۈتۈپ تۇرىدىغان بولدى.

كىچىككەنە قاندا ئەمدى بىلىكمچىلىك يوغىناپ تۈكلەرى
 ناھايىتى پارقراپ، ئۇچلۇق ئۇزۇن بۇرنىنىڭ ئىككى يېنىغا نۇرغۇن
 بۇرۇت پەيدا بولدى. ئەزەلدىن ئۇنىڭ كۆزىدەك بۇنداق يوغان
 كۆزنى كۆرۈپ باقمىغانىدىم. كۆلچەكنىڭ ئەتراپىدا تۇرغان

ۋاقتىدا، ئۇ ماڭا كۆزىنى ئۈزمەي قاراپ تۇراتتى، مەيلى مەن نېمىلا قىلاي، كۆزى ماڭا ئەگىشەتتى، گەپ قىلغان ۋاقىتلىرىمدا، بۇ بىر جۈپ كۆز زوقۇمنى كەلتۈرۈپ مۆلدۈر - مۆلدۈر چۆرگۈلەيتتى. لېكىن، بۇ مېنى گېلىمغا بىرنېمە تۇرۇپ قالغاندەك ئازدۇر - كۆپتۈر ئازابلايتتى. ئەسلىدە قاملارمۇ ئازابلىنىش ۋە شادلىنىشنى ئۇقاركەن.

ئىلگىرى رانتۇنى «ئىت» دەپ چاقىرغانىدەك، خېلى ۋاقىتقىچە ئۇنى «قاما» دەپ چاقىردىم. كېيىن ئۇنىڭغا ئىسىم قويۇپ قويدۇم، بۇ ئىسىم مون - ئا - نى بولۇپ، مەنىسى يوغان كۆز بالا ئىدى.

ھەر كۈنى، بولۇپمۇ بوران - چاپقۇنلۇق كۈنلەردە بېلىق تۇتۇش بىر مۈشكۈل ۋەزىپە. بىر قېتىم بېلىقتىن ئاران ئىككىنى تۇتۇپ، كۆلچەككە تاشلاپ بەرسەم، مون - ئانى تېزلا يەپ بولۇپ، يەنە بېرىشىمنى تەمە قىلدى. ھەممىسى بولۇپ ئىككىلا بېلىق بارلىقىنى ئۇققاندا ماڭا ئاغرىنىش نەزەرىدە قارىغىنىچە سۇدا توختىماستىن پىرقىرىدى.

ئەتىسى دولقۇن بەك ئۆرلەپ كېتىپ، دولقۇن پەسەيگەندىمۇ خادا تاشقا چىقىپ بېلىق تۇتۇشقا مۇمكىن بولمىدى. ئۇنىڭغا يېڭىلى بەرگۈدەك نەرسە بولمىغاچقا، كۆلچەككىمۇ بارمىدىم.

ئۈچ كۈندىن كېيىن، ئاندىن بېلىق تۇتالىدىم، كۆلچەكنىڭ يېنىغا بارسام، كۆلچەك قۇرۇق تۇراتتى. ئۇنىڭ ھامان بىر كۈنى كېتىدىغانلىقىنى بىلسەممۇ، ئۇ راستلا دېڭىزغا كەتكەندە، يەنىلا ئۇنىڭ بىلەن پەقەت خۇشۇم قالمىغاندەك، ئۇنىڭغا ئىككىنچى بېلىق تۇتۇپ بەرمەسمەن دېگەن ھېسسىياتتا بولدۇم. ئۇنى دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى ئارىسىدا يەنە كۆرۈپ قالساممۇ، تونۇيالمايتتىم، چۈنكى ئۇ ھازىر چوڭ بولۇپ، جاراھەتلىرىمۇ ساقىيىپ باشقا قاملار بىلەن ھېچقانداق پەرقى قالمىغانىدى.

ئاليیۇتلار كېتىپ ئۇزاق ئۆتمەي ئېگىزلىككە كۆچۈپ چىقتىم. قاشا بىر ئاز بۇزۇلغانىكەن، قاشانى ئوگىشۋەتسەم، ئۆي يەنە ئەسلىي ھالىتىگە كەلدى. مېنى تەشۋىشكە سالغان بىردىنبىر ئىش يازدا يىغقان قۇلۇلرىمدىن بىر تالمۇ قالمىغانىدى. ھەركۈنى نېمە تۇتسام شۇنى يېدىم، بېلىق تۇتقىلى بولمايدىغان كۈنلەرنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن بېلىق تۇتقىلى بولىدىغان كۈنلىرى ئىمكانقەدەر جىقراق بېلىق تۇتتۇم. ئالدىنقى يېرىم قىشتا يەنى مون - ئا - لېي كېتىشتىن ئىلگىرى، بەزىدە بېلىق تۇتۇش ناھايىتى مۇشكۈل بولغانىدى. كېيىن ئانچە قىيىن بولمىدى، رانتۇ ئىككىمىزگە يېتەرلىك يېمەكلىك تېپىپ يېيىش نېسىپ بولدى.

ئاليیۇتلار ئارالدىكى ۋاقىتتا قۇم دەلمە بېلىقلىرىنى تۇتۇپ قۇرۇتۇۋېلىش مۇمكىن بولمىغاچقا، شۇ قىشتا كېچىلىرى چىراغ ياققىلى بولمىدى. شۇڭا بالدۇرلا ئۇخلاپ، كۈندۈزىلا ئىشلىدىم. ئەمما، بېلىق تۇتىدىغان نەيزەمگە تانا چىگىپ نۇرغۇن قۇلۇلە قېپىنى ئېسىۋالدىم. تۇتوك ماڭا ھەدىيە قىلغان مارجانغا ماسلاشتۇرۇپ ئازراق ھالقىمۇ ياسىۋالدىم.

بۇ ھالقىلارنى ياساشقا نۇرغۇن ۋاقىتم كەتتى، چۈنكى ئۇدا نەچچە ئەتىگەن دېڭىز دولقۇنى پەسەيگەندە دېڭىز ساھىلىدىن ئاسان ئويغىلى بولىدىغان ھەم بويىنۇمدىكى مارجان تېشىنىڭ رەڭگىگە ئوخشاش رەڭدىكى شېغىل تاشنى ئاران تاپتىم. بۇ خىل تاشنى مۇقىملاشتۇرۇش تەس بولغاچقا، ھالقىغا تۆشۈك ئېچىش ناھايىتى تەس كەلدى، لېكىن تۆشۈكنى ئېچىپ بولۇپ قۇم سۈركەپ سۇدا يۇيۇپ، سۆڭەك ئىلغۇچ بىلەن ئېسىۋالغانىدىم، بۇلار ناھايىتى كۆركەم بولۇپ كەتتى.

ھاۋا ياخشى كۈنلىرى مارجان بىلەن ھالقىنى ئېسىپ، قارنا پەيلىك تىۋىتلىق نىمچىنى كىيىپ، رانتۇ بىلەن قىيانىڭ ئۈستىدە سەيلە قىلاتتىم.

تۆتۈكنى سېغىنغاندىم، بولۇپمۇ يېقىنقى كۈنلەردە، داۋاملىق
شېمال تەرەپكە تەلمۈرۈپ قارايتتىم، ئۇنىڭ يەنە كېلىشىنى،
كالدۇر - كۈلدۈر تىلدا ماڭا سۆزلىشىنى، مېنىڭمۇ يېڭى ئىشلارنى
ئويلاپ تېپىپ ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىشىمنى ئۈمىد قىلاتتىم.

يىگىرمە تۆتىنچى باب

باھار پەسلىدىكى گۈزەل كۆك دېلفىن ئارىلى

رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلىپ، جىلغىدىن سۇ ئۆركەشلەپ ئېقىپ دېڭىزغا قۇيۇلغان باھار پەسلى كەلدى، تۈرلۈك ئۇچار قۇشلارمۇ ئارالغا قايتىپ كەلدى.

تايلىر بىلەن رۇلاي ئۆزلىرى تۇغۇلغان دەرەخنىڭ شېخىغا ئۇۋا سېلىپ، ئۇۋىغا قۇرۇق دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى، قۇرۇق شاخ، ھەتتا رانتۇنىڭ دۈمبىسىدىكى يۈگىنىمۇ ئىشلەتتى. ئۇلار ئۇۋا سېلىۋاتقاندا، داۋاملىق رانتۇ ھويلىدا دىققەت قىلمىغان ۋاقىتلىرىدا ئۇچۇپ كېلىپلا تۇمشۇقى بىلەن يۈگىنى ئۈزۈپ قاچاتتى. ئەلۋەتتە رانتۇمۇ بۇنىڭغا يول قويمىتتى، كېيىن رانتۇ ئۇۋا پۈتكىچە ئۇلاردىن ئۆزىنى دالدىغا ئېلىپ يۈردى.

مېنىڭ رۇلايغا قىزلارنىڭ ئىسمىنى قويغىنىم توغرا بولغانىكەن، چۈنكى ئۇ ئالا - چىپار داغلىرى بار تۇخۇملاپ، جۈپتىنىڭ ياردىمىدە كۆرۈمىسىز ئىككى چۈجە چىقاردى. بۇ بىر جۈپ چۈجە ئۇزاق ئۆتمەي چىرايلىق بولۇپ كەتتى. بۇ چۈجىلەرگە ئىسىم قويۇپ قاناتلىرىنى كېسىپ قويسام، ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلارمۇ ئاتا - ئانىسىغا ئوخشاش ماڭا كۆنۈپ كەتتى.

يەنە ئۇۋىسىدىن دېڭىز بويىغا چۈشۈپ كەتكەن بىر چايكا

چۈجىسىنى تېپىۋالدىم. چايكىلار ئادەتتە تىك قىياغا ياكى تاشنىڭ كامارلىرىغا ئۇۋا سالاتتى، بۇنداق كامارلار بەك كىچىك بولاتتى. ھەمىشە چايكا چۈجىلىرىنىڭ ئۇۋىسىنىڭ قىرىدا ئاران تۇرۇۋاتقىنىنى كۆرۈپ، چۈشۈپ كېتەرمۇ دەپ ئەنسىرەيتتىم. ئۇلار، ئۇۋىسىدىن چۈشۈپ كېتىدىغان ئەھۋال ناھايىتى ئاز ئۇچرايتتى.

بۇ ئاق ئارىلاش سېرىق تۇمشۇق چايكا چۈجىسىنىڭ بىر پۈتىنىڭ سۇنغىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا يارىسى ئانچە ئېغىر ئەمەس ئىدى. ئۇنى ئۆيگە ئېلىپ كېتىپ، پۈتىنى ئىككى تال كىچىك تاپاقچىنى قويۇپ، تىيۇلېننىڭ سىڭىرى بىلەن تېڭىپ قويدۇم. ئۇ دەسلەپتە ماڭغۇسى كەلمىدى، كېيىنچە تېخى ئۇچۇرما بولمىغاچقا، ھويلىدا پۈتىنى سۆرەپ ئۇيان - بۇيان مېڭىپ يۈردى.

ئانا - باللا قۇشلار، يەنە قېشىمىدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلمايدىغان رانتۇغا بۇ ئاق چايكا قوشۇلۇپ ھويلام بەئەينى شاد - خۇراملىق باغچىگە ئايلاندى. تۈتۈكنى ئويلىمىسام بولاتتى، ئاچام ئۇلاپانى سېغىنىمىغان بولسام ياخشى بولاتتى، ھازىر ئۇنىڭ قەيەردىلىكىنىمۇ بىلمەيتتىم، ئۇنىڭ مەگزىدىكى بەلگىنىڭ سېھرىي كۈچى بارمۇ - يوق، بۇ ماڭا قاراڭغۇ ئىدى. ئەگەر راست سېھرىي كۈچى بولغان بولسىدى، ئۇ ھازىر كۈمۈك بىلەن توي قىلىپ نەچچە بالىنىڭ ئانىسى بولۇپ قالغان بولاتتى. ئەگەر ئۇ كېلىپ بۇ بالىلىرىمنى كۆرگەن بولسىدى، مېنى چوقۇم مەسخىرە قىلغان بولاتتى، چۈنكى بۇ بالىلار مەن بۇرۇن ئىزچىل ئارزۇ قىلغان بالىلارغا قىلچە ئوخشمايتتى.

شۇ يىلى ئەتىيازدا يەنە قۇلۇلە تېرىشنى باشلىۋەتتىم. نۇرغۇن قۇلۇلە يىغىپ، ئۇلارنى ئېگىز يەرگە يېيىپ قۇرۇتتۇم. ئەگەر ئالىيۇتلار يەنە كەلسىمۇ، مەن يېتەرلىك ئوزۇق يىغىپ قويغاندىم. بىر كۈنى خادا تاش قېشىدا قولۇققا قۇلۇلە قاچىلاۋېتىپ، تۇيۇقسىز يېنىمدىكى دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى ئارىسىدىن قامىلارنى

кۆرүп қалдым. ئۇلار قوغلاشماق ئويناۋاتاتتى، ئىلگىرى ئارالدا بالىلار بار ۋاقىتتا، بېشىنى بىز چاتقاللىقتا ئوينىغاندەك، ھېلى دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى ئارىسىدىن چىقىرىپ، ھېلى دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى ئارىسىغا شۇڭغۇپ، تۇرۇپلا باشقا يەردە پەيدا بولۇپ قالاتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن مون - ئا - نىنى ئىزدىدىم، لېكىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئوخشاش ئىدى.

قولۋاقتى قۇلۇلگە لىق توشتۇرۇپ، قىرغاققا ھەيدىدىم. بىر قاما كەينىمدىن يېقىن ئەگىشىپ كېلىۋاتاتتى، قولۋاقتى توختاتساملا ئۇ سۇغا شۇڭغۇپ، ئاندىن ئالدىمدا پەيدا بولاتتى. ئاشۇنداق قىلغاچقا، ئۇنى مەندىن خېلى يىراقتا بولسىمۇ تونۇۋالدىم. ئۇنى باشقا قامىلاردىن پەرق ئېتىۋالدىغىنىمنى زادى ئويلىمىغانىدىم، ئۇنىڭ مون - ئا - نى ئىكەنلىكىگە شەكسىز ئىشەندىم - دە، شۇنىڭ بىلەن يېڭىلا تۇتقان بېلىقنى قولۇمغا ئالدىم.

قاما ناھايىتى تېز ئۈزۈپ كېلىپ، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە قولۇمدىكى بېلىقنى ئېلىپ كەتتى.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنى ئىككى ئايغىچە كۆرمىدىم. بىر كۈنى سەھەردە بېلىق تۇتۇۋاتسام، ئۇ يەنە دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى ئارىسىدا پەيدا بولدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدا يەنە ئىككى قاما بالىسى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى كۈچۈكچىلىك كېلەتتى. ئۇلار ناھايىتى ئاستا ئۈزگەچكە، مون - ئا - نى داۋاملىق ئۇلارنى تېزىرەك ئۈزۈشكە ئۈندەيتتى. يېڭى تۇغۇلغان قاما بالىلىرى سۇ ئۈزۈشنى بىلمىگەچكە، ئانىسىغا ئېسىلىۋالاتتى. ئانىسى ئۇلارنى تاكى سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنىپ بولغۇچە پالاقلىرى بىلەن سۇغا ئىتتىرىپ چۈشۈرۈپ، ئۇلارنى چۆرگۈلەپ ئۈزەتتى.

مون - ئا - نى خادا تاشنىڭ يېنىغا كەلگەندە بېلىقتىن بىرنى تاشلاپ بەردىم. ئۇ بۇرۇنقىدەك بېلىقنى ئېلىپ قاچماي، ئەكسىچە بالىلىرىنى قانداق قىلىدىكىن دەپ قاراپ تۇردى. قاما

بالىلىرى بېلىقتىن بەكرەك ماڭا قىزىقىپ قالغانىدى، تاكى بېلىق قېچىپ كېتەي دېگەندە، مون - ئا - نى بېرىپ ئۆتكۈر چىشلىرى بىلەن ئۇنى چىشلەپ بالىلىرىغا تاشلاپ بەردى.

مون - ئا - نى يېسۇن دەپ بېلىقتىن يەنە بىرنى تاشلاپ بەردىم، لېكىن ئۇ يەنىلا ئاۋۋالقىدەك تۇراتتى، بالىلىرى بېلىق تۇتۇپ يېيىشنى تېخى بىلمەيتتى، ئاخىر ئۇلار بۇ ئويۇندىنمۇ زېرىكتى بولغاي، ئانىسىنىڭ يېنىغا بېرىپ بۇرنىنى ئانىسىغا سۈركىگىلى تۇردى.

شۇ چاغدىلا مون - ئا - نىنىڭ ئۇلارنىڭ ئانىسى ئىكەنلىكىنى بىلدىم. قامىلار جۈپتى بىلەن ئۆمۈر بويى بىللە ئۆتەتتى، ئەگەر ئانا قاما ئۆلۈپ كەتسە، ئانا قاما بالىلىرىنى بىر ئامال قىلىپ چوڭ قىلاتتى. بايا مون - ئا - نىنى مۇشۇ خىل ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان ئوخشايدۇ دەپ قالغانىدىم.

بېشىمنى تۆۋەن قىلىپ خادا تاش ئەتراپىدا ئۈزۈپ يۈرگەن بۇ كىچىك ئائىلىگە نەزەر سالدىم.

— مون - ئا - نى، — دېدىم ئۇنىغا قاراپ، — ساڭا يېڭى ئىسىم قويدۇم، سېنى بۇندىن كېيىن «ۋان - ئا - نى» دەپ چاقىراي، بۇ ئىسىم ساڭا تېخىمۇ ماس كېلىدىكەن، چۈنكى بۇ ئىسىمنىڭ مەنىسى «يوغان كۆز قىز».

قاما بالىلىرى ناھايىتى تېز چوڭ بولدى، ئۇزاق ئۆتمەي قولۇمدىن بېلىقنى ئېلىپ يېيىشنى ئۆگەندى. ۋان - ئا - نى بولسا قۇلۇلگە تېخىمۇ ئامراق ئىدى. قۇلۇلنى سۇغا تاشلىسام دېڭىز تېگىگە چۆككەندىن كېيىن، سۇغا شۇڭغۇپ قۇلۇلە بىلەن بىللە يەنە بىر تاش پارچىسىنىمۇ ئېلىپ چىقاتتى. ئارقىدىن قورسىقىنى ئاسمانغا قىلىپ، قۇلۇلنى مەيدىسىگە قويۇپ، تاكى قېپى ئېزىلگەنگە قەدەر تاش بىلەن توختىماي تۇراتتى.

ئۇ بالىلىرىغىمۇ مۇشۇنداق قىلىشنى ئۆگەتتەتتى. بەزىدە

تەتگەندىن چۈشكىچە خادا تاشتا ئولتۇرۇپ، ئۇ ئۇچىنىڭ قاتتىق قاپلىق قۇلۇلىنى مەيدىسىگە قوبۇپ تاش بىلەن ئۇرغىنىنى تاماشا قىلاتتىم. باشقا قاملارمۇ قۇلۇلىنى مۇشۇنداق يېمىگەن بولسا، ۋان - ئا - نى مېنى خۇش قىلىش ئۈچۈن مۇشۇنداق قىلىۋاتىدۇ دەپ قالار كەنمەن، لېكىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى قۇلۇلىنى مۇشۇنداق يەيتتى، ئۇلارنىڭ قۇلۇلىنى بۇنداق يېگىنىگە بەكمۇ ھەيران ئىدىم، بۇنىڭغا ھازىرمۇ ھەيرانمەن.

شۇ يىلى يازدا ۋان - ئا - نى ۋە ئۇنىڭ بالىلىرى بىلەن دوست بولۇپ قالغاندىن كېيىن، قاملارنى ئۆلتۈرمىدىم. ئۇچامدىكى قاما تېرىسىدىن تىكىۋالغان يېپىنچام كونىراپ جۇل - جۇل بولۇپ كەتسىمۇ ئالماشتۇرۇپ باقمىدىم. قارنالارنى بويىنى ئۇزۇن ھەم ئىنچىكە بولسىمۇ، ئۆزئارا ئالاقىدە يېقىمىز سايىرىسىمۇ، چىرايلىق پەيلىرىنى دەپ ئۆلتۈرمىدىم. تىيۇلېنىمۇ سىڭىرىنى ئالمەن دەپ ئۆلتۈرمىدىم. ئەگەر بىر نەرسە باغلىماقچى بولسام، سىڭىرنىڭ ئورنىغا دېڭىز ئۆسۈملۈكىنى ئىشلەتتىم. لالما ئىتلارنىمۇ ئۆلتۈرمىدىم، دېڭىز پىلىغا نەيزە تىقىپ ئۆلتۈرۈشكە قولۇم بارمايدىغان بولدى.

ئۇلاپا مېنى چوقۇم مەسخىرە قىلىدۇ، باشقىلارمۇ، بولۇپمۇ دادام مېنى مەسخىرە قىلىدۇ. لېكىن، دوست بولۇپ قالغان بۇ ھايۋانلارغا نىسبەتەن، مەن يەنىلا مۇشۇ ھېسسىياتتا. مېنى ئۇلاپا بىلەن دادام كېلىپ مەسخىرە قىلىسىمۇ، باشقىلارنىڭ ھەممىسى كېلىپ مەسخىرە قىلىسىمۇ، مەندە يەنىلا مۇشۇ خىل ھېسسىيات بار، چۈنكى مەيلى ھايۋان ياكى قۇشلار بولسۇن ئۇلارنىڭ تىلى، قىلىدىغان ئىشى ئوخشاشمىسىمۇ، ئۇلارمۇ بىز ئىنسانلارغا ئوخشاش. ئەگەر ئۇلار بولمايدىكەن، يەرشارى مەنىسىز، زېرىكىشلىك بولۇپ قالىدۇ.

يىگىرمە بەشىنچى باب

رانتۇ مەندىن مەگگۈلۈك ئايرىلدى

ئالىيۇتلار كۆك دېلغىن ئارىلىغا ئىككىنچى كەلمىدى، بىراق ھەر يىلى يازدا ئۇلاردىن ھوشيار تۇردۇم. ئەتىياز پەسلى كېلىشى بىلەن قۇلۇلە يىغىپ قۇرۇتۇپ، قولۇق بار غارنىڭ ئىچىگە ساقلاپ قويدۇم.

ئالىيۇتلار كەتكەندىن كېيىن، ئىككى قىشتا بىر نەيزە، بىر يا ۋە بىر خالتا ئوق ياسىدىم. بۇ نەرسىلەرنىمۇ ئېگىزلىكنىڭ ئاستىغا تىقىپ قويدۇم. بۇنداق بولغاندا، ئالىيۇتلار كەلسىمۇ، ئارانلىق يەنە بىر چېتىگە بېرىپ، بۇ غاردىن يەنە بىر غارغا يۆتكىۋېتەلەيتتىم، زۆرۈر تېپىلسا، قولۇققا ئاپىرىپمۇ قويالايتتىم.

ئالىيۇتلار كەتكەندىن كېيىن، قامىلار بىرقانچە يازدا، مارجان قولتۇقىدىن كەتتى. ئالىيۇتلارنىڭ نەيزىسىدە ئۆلمىگەن قېرى قامىلار ئەمدى ياز كۈنلىرى خەۋپ بارلىقىنى بىلىپ، قامىلارنى باشلاپ كەتكەندى. ئۇلار بۇ يەردىن بەك يىراق ئېگىز خادا تاش بار دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرى رايونىغا بېرىپ، شۇ يەردە قىشنىڭ تۇنجى بوران - چاپقۇنى كەلگۈچە تۇرىدىغان بولدى.

پات - پات رانتۇنى ئېلىپ دېڭىزغا چىقىپ، ئاشۇ خادا تاش بار يەرگە بېرىپ بىرقانچە كۈن تۇرۇپ، ۋان - ئا - نى ۋە يېڭى تونۇشقان قامىلارغا بېلىق تۇتۇپ بېرىدىغان بولدۇم.

بىر يىلى يازدا قامىلار كەتمىدى. شۇ يازدا رانتۇ ئۆلۈپ قالدى. شۇندىلا ئالىيۇتلار ئېسىدە قالغان قامىلارنىڭ ئۆلۈپ بولغانلىقىنى بىلدىم. ئالىيۇتلار ئاسانلىقچە ئېسىمگە كەلمەيتتى، مېنى ئاغلىي قايتا كېلىمىز دەپ كەتكەنچە كەلمىگەن ئاق تەنلىكلەرمۇ ئاسانلىقچە ئېسىمگە كەلمەيتتى.

شۇ يازدىن ئىلگىرى، ئۇكام بىلەن ئارالدا قېپقالغاندىن بېرى، ئارالدا تۇرغان كۈنلىرىمنى ھېسابلاشنى زادى ئۈزۈپ قويمىغانىدىم. بىر ئاي ئۆتۈپ، بىر ئاي كەلسە، ئىشكىنىڭ يېنىدىكى تۈۋرۈككە بىر بەلگە سالاتتىم. تورۇستىن يەرگىچە نۇرغۇن بەلگە سالغانىدىم. شۇ يازدىن كېيىن، ھېچقانداق بەلگە سالمايدىغان بولدۇم. ئاي - كۈنلەرنىڭ ئۆتكىنىنىڭ ئەمدى مەن ئۈچۈن ئانچە ئەھمىيىتى قالمىغانىدى، پەقەت تۆت پەسىلنى بىلدۈرىدىغان بەلگىلىنىلا سالاتتىم، بۇلتۇر شۇنىمۇ سالدىم.

رانتۇ يازنىڭ ئاخىرىدا ئۆلۈپ قالغان. ئەتىيازىدىن بېرى نۇرغۇن كۈنلەردە، ھەر قېتىم خادا تاش قېشىغا بېلىق تۇتقىلى بارغان چاغلىرىمدا، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياسمىسام، بىللە بارغىلى ئۈنمايتتى. ئۇ ئۆيىنىڭ ئالدىدا ئاپتاپ سىنىشقا ئامراق بولغاچقا، ئۇنى ئىختىيارغا قويۇپ بېرىپ، ئۆزۈم خادا تاش قېشىغا بارغان قېتىم سانىمۇ ئىلگىرىكىدەك كۆپ بولمىدى.

ھېلىمۇ ئېسىمدە تۇرۇپتۇ، شۇ كۈنى كەچتە رانتۇ چىتلاقنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ مېنى چىقىرىۋەت دېگەندەك بەك قاۋاپ كەتتى. ئۇ دائىم ئاي تولغان ئاخشاملىرى مۇشۇنداق قىلاتتى، ئادەتتە ئەتىسى ئەتىگىنى كېلەتتى، لېكىن شۇ كۈنى كەچتە ئاي يوق ئىدى، ئەتىسى ئەتىگەندە ئۇمۇ كەلمىدى.

توپتوغرا بىر كۈن ساقلىدىم، قاراڭغۇ چۈشكەندىلا ئاندىن چىقىپ ئۇنى ئىزدىدىم. ئۇنىڭ ئىزىنى كۆرۈپ، شۇ ئىزنى بويلاپ بىرقانچە قۇم بارخانلىرى ۋە بىر ئىدىردىن ئۆتۈپ، ئۇ ئىلگىرى بىر

مەزگىل تۇرغان لالما ئىتلار ئۇۋىسىغا باردىم. ئۇنى شۇ يەردىن تاپتىم، ئۇ غاردا يالغۇز ياتاتتى. باشتا ئۇنى يارىلانغان چېغى دەپتىمەن، لېكىن ئۇنىڭ بەدىنىدە يارا ئىزى يوق ئىدى. ئۇ قولۇمنى يالىدى، بىراق بىرلا يىلاپ جىمىدە يېتىپ قالدى، شۇنداق تېز نەپەس ئالاتتى.

قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەن، بەك قاراڭغۇ بولغاچقا، رانتۇنى كۆتۈرۈپ ئۆيگە ئېلىپ كېتەلمەي شۇ يەردە قونۇپ قالدىم. كېچىچە ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭغا گەپ قىلىپ چىقتىم. تاڭ سۈزۈلۈشى بىلەن ئۇنى كۆتۈرۈپ غاردىن چىقتىم، ئۇ خۇددى گۆشلىرى بۇ دۇنيادىن ئاۋۋال ئايرىلغاندەك بەك يېنىك ئىدى.

مەن قىيادىن ئۆتكەندە كۈن چىقتى. چايكىلار بوشلۇقتا سايىرىۋىدى، ئۇ قۇلۇقنى تىك قىلىپ ئاڭلىدى، ئۇنى ئىلگىرىكىدەك چايكىلارغا قاراپ قاۋامدىكىن دەپ يەرگە قويدۇم، ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ چايكىلاردىن كۆزىنى ئۈزمىدى - يۇ، ئۇنى چىقىمىدى.

— رانتۇ، بۇرۇن چايكىلارغا قاراپ قاۋاشقا ئامراق ئىدىڭ، بەزىدە ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۇلارغا قاۋاپ ھارمايتتىڭ، ھازىر مەن ئۈچۈن ئۇلارغا بىر قاۋىغىنا، — دېدىم.

لېكىن، ئۇ ئەمدى ئۇلارغا قارىيالمى، ئالدىمغا ئاستا كېلىپ ياتتى. قولۇمنى ئۇنىڭ كۆكرىكىگە قويدۇم. ئۇنىڭ يۈرىكى سوقۇۋاتاتتى، بىراق خۇددى دېڭىز ساھىلىدىكى دولقۇندەك، بەك ئۈنلۈك، بەك سۇس، شۇنداق ئاجىز، بەك ئاستا ئىككى قېتىملا سوقۇپ، كېيىن سوقۇشتىن توختاپ قالدى.

— رانتۇ! — يىغلاپ سالدىم.

— رانتۇ!

ئۇنى ئېگىزلىككە كۆمۈپ قويدۇم. تاشنىڭ ئارىلىقىدىن بىر يەرنى ئەتىگەندىن كەچ كىرگۈچە توپتوغرا ئىككى كۈن كولىدىم.

رانتۇغا قۇملۇقتا ئېچىلىدىغان گۈللەرنى، يەنە رانتۇ ئامراق، تاشلىۋەتسەم رانتۇ ياندۇرۇپ كېلىدىغان بىر كالتەكنى قوشۇپ تاش كاۋىكىغا كۆمدۈم. ئاندىن دېڭىز بويىدىن ھەر خىل تاشلارنى يىغىپ كېلىپ تاش كاۋىكىنىڭ ئاغزىنى ئەتتىم.

يىگىرمە ئالتىنچى باب

رانتۇ - ئارۇ

شۇ يىلى قىشتىن كېيىن، خادا تاش قېشىغا بىر قېتىممۇ بېرىپ باقمىدىم. ساقلاپ قويغان يېمەكلىكلەرنىلا يەپ، بۇلاققا سۇ ئالغىلى بارساملا ئۆيدىن ئايرىلدىم. شۇ قىش بوران بەك قاتتىق چىقتى، يامغۇرمۇ بەك قاتتىق ياغدى، دەھشەتلىك دېڭىز دولقۇنلىرى قىرغاققا شىددەتلىك ئۇرۇلاتتى، شۇڭا رانتۇ بولغان ھالەتتىمۇ ئۆيدىن دائىم چىقمايتتىم. شۇ مەزگىلدە ئاچماق دەرەخ شېخىدىن تۆت قاپقان ياسىدىم.

يازدا بىر قېتىم دېڭىز يىلى بار يەرگە كېتىۋېتىپ رانتۇغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر كۈچۈكنى كۆرۈپ قالدىم. ئۇ بىر توپ لالما ئىتلارنىڭ كەينىدىن كېتىۋاتاتتى. بىر قاراپلا ئۇنىڭ رانتۇنىڭ ئەۋلادى ئىكەنلىكىنى جەزملەشتۈرەلدىم.

ئۇ باشقا ئىتلاردىن چوڭ، ئۇنىڭ تۈكىمۇ باشقا ئىتلارنىڭكىدىن قويۇق، كۆزى سېرىق، يۈگۈرگەندە تاشلىغان قەدىمى رانتۇنىڭكىدەك چىرايلىق ئىدى. ئۇنى ھازىر ياساۋاتقان قاپقان بىلەن ئەتىيازلىققا تۇتۇۋالماقچى بولدۇم.

رانتۇ ئۆلۈپ قالغاچقا، قىشتا لالما ئىتلار ئېگىزلىككە دائىم كېلەتتى. قاتتىق بوران ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، چىتلاقنىڭ سىرتىغا قاپقان قۇرۇپ، بېلىقنى يەمچۈك قىلدىم. قاپقانغا تۇنجى

قېتىمدا سېرىق كۆزلۈك ئىت چۈشمەي، باشقا بىرنەچچە ئىت چۈشكەندى، ئۇلارنى بىر تەرەپ قىلغۇم كەلمەي قويۇپ بەردىم. يەنە بىرنەچچە قاپقان ياساپ چىتلاقنىڭ سىرتىغا قۇرۇپ قويدۇم، لالما ئىتلار قاپقانغا يېقىنلاشتى - يۇ، قاپقاندىكى بېلىققا چېقىلمىدى. قاپقانغا لالما ئىتلار چۈشمەي، بىر قىزىل تۈلكە كۈچۈكى چۈشتى.

قىزىل تۈلكە كۈچۈكى قاپقاندىن چىقارغۇچە مېنى بىر چىشلىۋالغان بولسىمۇ، ياۋايىلىقى بىردەمدىلا تۈگەپ، ماڭا ئەگىشىپ ھويلىغا كىردى - دە، بېلىق بېرەمدىكىن دەپ ماڭا قۇيرۇقىنى شىپاڭلىتىپ كەتتى. ئۇ تۈلكە بەك يامان ئوغرى ئىدى، مەن ئۆيىدە يوق چاغلاردا، بىر نەرسىلەرنى ھەرقانچە يوشۇرۇپ قويساممۇ ئوغرىلاپ يەيتتى. شۇڭا ئۇنى جىلغىغا ئاپىرئوتتۇم، شۇنداق قىلساممۇ، دائىم كېچىلىرى كېلىپ چىتلاقنى تاتىلاپ يەيدىغان نەرسە تەلەپ قىلاتتى.

قاپقان قۇرۇپ كۈچۈكىنى تۇتۇۋالالمىغاندىكىن، بۇ خىيالىدىن كەچمەكچى بولۇپ تۇرغان ۋاقتىمدا، بىردىنلا تولۇ دېيىلىدىغان ياۋا ئوت ئېسىمگە كەپ قالدى، بىز بۇرۇن دائىم مۇشۇ ياۋا ئوت بىلەن دېڭىز سۈيى كۆتۈرۈلۈپ ھاسىل بولغان كۆلچەكلەردىن بېلىق تۇتاتتۇق. بۇ زەھەرلىك دورا ئەمەس، لېكىن ئۇنى سۇغا سالسىلا، بېلىقلار قورسىقىنى ئاسمانغا قىلىپ سۇ يۈزىگە لەيلەپ چىقانتى.

بۇ ياۋا ئوتنىڭ ئارانلىق قىرغاقلىرىدا ئۆسدىغانلىقى ئېسىمگە كېلىپ، ئازراق كولاپ ئەكېلىپ توغراپ ئۇششاقلاپ لالما ئىتلار سۇ ئىچىدىغان بۇلاققا تاشلاپ قويدۇم. توپتوغرا بىر كۈن كۈتتۈم، لالما ئىتلار بۇلاق قېشىغا كەچقۇرۇن كېلىپ قانغۇچە سۇ ئىچتى - يۇ، ھېچنېمە بولمىدى. چاتقاللىقتا ئۇلارنى كۆزىتىپ تۇردۇم، ئۇلار بىر دەم ئۇ ياق - بۇ ياققا سەكرىشىپ - قوغلىشىپ، ئاندىن ئاستا

كېتىشتى.

كېيىن قەبىلىمىزدىكىلەردىن بەزىلەرنىڭ ئېزىلگەن قۇلۇلە قېيى بىلەن ياۋا تاماكا يوپۇرمىقى ئارىلاشتۇرۇلۇپ ياسالغان يەنە بىر خىل دورىنى ئىشلەتكىنى ئېسىمگە كەلدى. شۇنداق دورىدىن يوغان بىر قاچا ياساپ، سۇغا چېلىپ، بۇلاق سۈيىگە تۆكۈۋېتىپ، چاتقاللىققا مۆكۈۋېلىپ ساقلىدىم. لالما ئىتلار گۈگۈم چۈشكەندە كېلىپ سۇنى پۇراپ بېقىپ كەينىگە يېنىپ، بىر - بىرىگە قاراشتى - يۇ، ئاخىر يەنىلا ئىچىشتى. ھايال ئۆتمەي ئۇلار پىرقىراشقا باشلىدى. توساتتىنلا ئۇلار سوزۇلۇپ يېتىپ ئۇخلاپ كېتىشتى.

بۇلاقنىڭ بېشىدا توققۇز ئىت ياتاتتى. ئىزدىگەن ئىتنى قاراڭغۇدا پەرق ئەتمىكەم تەس بولدى - يۇ، يەنىلا ئۇنى ئىزدەۋاتاتتىم. ئۇ قارنى راسا تويغاندەك خورقىراپ ئۇخلاۋاتاتتى. ئۇنى قۇچاقلىغىنىمچە، قىيانى بويلاپ ئېگىزلىككە بارغۇچە ئويغىنىپ كېتەرمىكىن دەپ يول بويى دەككە - دۈككە ئىچىدە شەپە چىقارماي تېز ماڭدىم.

ئۇنى چىتلاق ئاستىدىكى سۈڭۈچتىن ئۆتكۈزۈپ، بىر تال تاسما بىلەن چىتلاققا باغلاپ، يېنىغا ئازراق يېمەكلىك بىلەن سۇ قويۇپ قويدۇم. ھايال ئۆتمەي ئۇ ئويغىنىپ تاسمىنى چىشلەپ، جېنىنىڭ بارىچە قىاۋىغىلى تۇردى. كەچلىك تاماق ئېتىۋاتسام ھويلىدا ھېلى ئۇ ياققا، ھېلى بۇ ياققا يۈگۈرۈپ، كېچىچە قاۋاپ چىقتى، بىراق تاڭ سۈزۈلگەندە ئۆيدىن چىقسام ئۇخلاۋاتاتتى.

ئۇ چىتلاق تۈۋىدە يېتىپ ئۇخلاۋاتقاندا، ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئىسىم ئويلاپ، بىر - بىرلەپ ئۆزۈمگە دەپ ئاڭلاپ باقتىم، ئەڭ ئاخىرىدا ئۇ ئاتىسىغا ئوخشىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا رانتۇنىڭ ئوغلى دېگەن مەنىدە رانتۇ - ئارۇ دەپ ئىسىم قويدۇم.

ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ ماڭا كۆنۈپ كەتتى. ئۇ رانتۇدەك يوغان

بولمىسىمۇ، تۈكلىرى رانتۇنىڭكىدەك قويۇق، كۆزلىرىمۇ سېرىق ئىدى. قۇملۇقتا چايكىلارنى قوغلىغاندا ياكى خادا تاش بېشىدا دېڭىز پىلىغا قاراپ قاۋىغاندا، ھەمىشە ئۇنىڭ رانتۇ ئەمەسلىكىنى ئۇنتۇپ قالاتتىم.

بىز شۇ يىلى يازنى دېڭىزغا بېلىق تۇتقىلى چىقىپ، قولۇق بىلەن خادا تاش بېشىغا بېرىپ، ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئۆتكۈزدۇق. بىراق، ئەمدى تۈتۈك بىلەن ئاچام ئۇلاپىنى بارغانسېرى سېغىنىدىغان بولۇپ قالغانىدىم. ھەمىشە ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى بەزىدە شامالدىن، دېڭىزغا چىققاندا، يېنىك ئۇرۇلغان قولۇق ئاۋازىدىن ئاڭلىغاندەك بولاتتىم.

يىگىرمە يەتتىنچى باب

دېڭىز تاشقىنى ۋە يەر تەۋرەش ئاپىتى

قىشنىڭ بوران - چاپقۇنى تۈگىگەندىن كېيىن، خېلى كۈنلەرگىچە ئازراقمۇ شامال چىقماي، ھاۋا ئادەم دېمىنى ئالالمىغۇدەك تىنچىق بولدى. ئوتتەك ئاپتاپتا دېڭىز خۇددى قۇياشقا ئوخشاش قارىغىلى بولمايدىغان بولۇپ كەتتى.

مۇشۇنداق كىلىماتلىق كۈنلەرنىڭ ئاخىرقى بىر كۈنى، غاردىن قولۋاقنى ئاچىقىپ، ھەيدىگەن پېتى خادا تاش بېشىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ قۇم ئازگالغا كەلدىم. رانتۇ - ئارۇنى ئېلىۋالمىغاندىم، چۈنكى شۇ كۈنلەردە ئۇ ئاپتاپتىن قېچىپ سالقىن يەرلەرگە كىرىۋالدىغان بولۇۋالغانىدى. ئۇنىڭ بىللە كەلمىگىنىمۇ ياخشى بوپتىكەن، ئۇ كۈنى ھاۋا ئەڭ ئىسسىق بولۇپ، دېڭىز قىپقىزىل پارقرايتتى. سىرتنى كۆرگىلى بولىدىغان نۇرغۇن تۆشۈكچىلەر ئېچىلغان، ياغاچتا ياسالغان كۆزلۈكنى تاقىۋالغاندىم. ئاسماندا چايكىلار يوق ئىدى، قامىلار دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىدە يېتىشتاتتى، قىسقىچىقلارمۇ چوڭقۇر تۆشۈكلەرگە كىرىۋالغانىدى.

قولۋاقنى ساھىلغا سۆرەپ چىقتىم. ساھىل بەك نەم بولۇپ، قۇياشنىڭ نۇرىدا ھور ئۆرلەپ تۇراتتى. قولۋاقنى ھەر يىلى باش باھاردا قۇم ئازگالغا ئاپىرىپ، يېرىلغان يەرلىرىنى يېڭى موم بىلەن يامايىتىم. تۇرۇپ - تۇرۇپ دېڭىزغا تاشلىنىپ سالقىنداپ، توپتوغرا

يېرىم كۈن ھەپىلەشتىم، كۈن تىكلەشكەندە قولۋاقتى دۈم قىلىپ، ئۇنىڭ ئاستىغا كىرىۋېلىپ سالقىندا ئۇخلىدىم.

ئانچە ئۇزاق ئۇخلىماي تۇرۇپ، توساتتىن ھاۋا گۈلدۈرلىگەندەك ئاۋازدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ كەتتىم، لېكىن قولۋاقتىڭ تېگىدىن بېشىمنى چىقىرىپ قارىسام، ئاسماندا بۇلۇت دىدارى كۆرۈنمەيتتى. گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز ئۈزۈلمەيتتى. بۇ ئاۋاز يىراقتىن، جەنۇب تەرەپتىن كېلىۋاتاتتى، زەن سالىسام، ئاۋاز بارغانسېرى كۈچىيىۋاتاتتى.

چۇراپ تۇرۇپ كەتتىم. ئاۋۋال قۇم ئازگالنىڭ جەنۇبىدىكى دۆڭدە چاقىنغان نۇر كۆزۈمگە چېلىقتى. ئارالدا تۇرغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە دېڭىز سۈيىنىڭ بۇنداق تىۋەنلىگىنىنى كۆرمىگەنىدىم. كۆزۈمنى قاماشتۇرىدىغان كۈن نۇرىدا دېڭىز ئاستىدىكى مەن بىلمەيدىغان چوڭ - كىچىك خادا تاشلار سۇ ئۈستىگە چىقىپ قالغانىدى. بۇ گويىا باشقا بىر يەردەك كۆرۈنىدى، بىر ئۇخلاپ ئويغانسام، باشقا ئارالغا كېلىپ قالغاندەك بولدۇم.

ئەتراپتىكى ھاۋا تۇيۇقسىز مېنى مەھكەم ئورنىۋالدى. خۇددى بەزى يوغان يىرتقۇچ ھايۋانلار چىشىنىڭ ئارىلىقىدىن قورسىقىغا ھاۋانى سۈمۈرۈۋاتقاندەك ئاجىز بىر ئاۋاز چەكسىز ئاسماندا گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز پەيدا قىلىپ، بارغانسېرى يېقىنلاپ، قۇلقىمغا لىق توشتى. ئارقىدىن دېڭىز ساھىلىدىكى بىر پارچە نۇر بىلەن تاپتاقر بولۇپ كەتكەن چوڭ - كىچىك خادا تاشلارنىڭ سىرتىدا - ئۇلاردىن بىر مىل يىراقتىكى يەردە ناھايىتى زور بىر رەت ئاق تاشقىن ئارالغا قاراپ شىددەت بىلەن كەلدى.

بۇ تاشقىن ئاسمان بىلەن دېڭىزنىڭ ئارىلىقىدا يۆتكىلىۋاتقاندا بىلەن قىلاتتى. ئەمما، ئۇ دېڭىزنىڭ ئۆزى ئىدى. تاقىۋالغان كۆزلۈكنى ئېلىۋېتىپ، ھودۇققىنىمچە قۇم ئازگالغا يۈگۈردۈم. يىقىلىپ كەتتىم، ئۆمىلەپ - قوپۇپ يەنە يۈگۈردۈم. تۇنجى

دولقۇن ئۇرۇلۇپ كەلدى، پۈتۈمنىڭ ئاستىدىكى قۇم تىترەۋاتاتتى. چاچرىغان دېڭىز سۈيى ئەتراپىغا يامغۇردەك تۆكۈلۈۋاتاتتى. چاچرىغان دېڭىز سۈيىدە ساپلا دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ پارچىلىرى ۋە ئۇششاق بېلىقلار بار ئىدى.

ئەگرى - توقاي قۇم ئازگالنى بويلاپ غارغا بېرىپ، چاسا تاغقا تۇتىشىدىغان چىغىر يولغا چىقىۋالسام بولاتتى، لېكىن ئەمدى ئۈلگۈرۈپ بولالمايتتىم، سۇ تىزىمغا كەلگەن بولۇپ، ئەتراپىمدىكى سۇ مېنى تارتىپ تۇراتتى. قىيا ئالدىدا پەيدا بولدى، تاش يۈزى بەك سىيلىق، مۇخلار قاپلىغان بولسىمۇ، يەنىلا ئېسىلغۇدەك، دەسسىگۈدەك يەر تېپىپ بىر قەدەم - بىر قەدەمدىن مېڭىپ، تىرىشىپ - تىرىشىپ يۇقىرىغا ياماشتىم.

دولقۇن مومىسى نەرە تارتقىنىچە ئاستىمدىن ئۆتۈپ مارجان قولىقى تەرەپكە كەتتى.

ئاۋاز بىر مەھەل بېسىقتى. شۇنىڭ بىلەن دېڭىز ئۆز ئورنىنى تېپىشقا باشلىدى، بۇزغۇن ھاسىل بولغان ئۇزۇن - ئۇزۇن سۇ ئېقىمى تېزلا ياندى. بۇ دولقۇن يېنىپ بولغۇچە، بەلكىم تېخىمۇ زور بىر دولقۇن جەنۇب تەرەپتىن كەلدى. بېشىمنى كۆتۈرۈپ قارىسام، ئۈستۈم تېخىمۇ تىك يار ئىدى، شۇنىڭ بىلەن يەنە يامىشىشقا ئامال قىلالىدىم.

تارىغىنە تاشنىڭ قىرىغا دەسسەپ، بىر قولۇمنى تاشنىڭ قىسىلچىقىغا تىقىپ، يۈزۈمنى قىياغا چاپلاپ تۇرۇۋالدىم. بېشىمنى بۇراپ مۇرەمدىن قارىسام دولقۇن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى، يەنە بىر دولقۇن يېنىۋاتقان بولغاچقا، ئۇنىڭ سۈرئىتى تېز ئەمەس ئىدى. ئىككى دولقۇن قۇم ئازگال سىرتىدا بىر - بىرىگە ئۇرۇلغاچقا، دەسلەپتە ئۇنى بۇ يەرگە يېتىپ كېلەلمەيدۇ دەپتىمەن، تۇنجى دولقۇن ئۇدۇل دېڭىزغا ئېقىپ، ئىككىنچى دولقۇن قىرغاققا جان - جەھل بىلەن ئۇرۇلدى.

ئۇلار خۇددى گىگانىت ئادەمدەك سوقۇلۇپ، بوشلۇقتا ئېگىز سۇ تۈۋرۈكى ھاسىل قىلىپ، ھېلى ئۇياققا، ھېلى بۇياققا تولغىنىپ، گويا جەڭدە نۇرغۇن نەيزە سۇنغاندەك ئاۋاز چىقاردى. قىزىل كۈن نۇرىدا، ئىككى دولقۇندىن چاچرىغان بۇرغۇن تۈكۈلۈۋاتقان قانغا ئوخشاپ كەتتى.

ئىككىنچى دولقۇن تۇنجى دولقۇنغا ئەگىشىپ ئاستا - ئاستا يېنىپ، ئارقىدىن ئۇنى ئاستا - ئاستا بېسىپ كەتتى - دە، ئاندىن بويسۇندۇرۇلغان دولقۇننى سۆزگىنىچە غالىبانە ئارالغا ئۇرۇلدى.

ئۇلار قىياغا شىددەتلىك ئۇرۇلۇپ، ئۇزۇن تىلنى چىقىرىپ، يېنىمدىن شىددەت بىلەن ئېقىپ ئۆتكەچكە، ھېچنېمىنى كۆرەلمىدىم ھەم ئاڭلىيالمىدىم. قىيادىكى ھەممە يېرىقلارغا سۇ كىرىپ، قولۇمنى ۋە تاشنىڭ قىرىنى دەسسەپ تۇرغان پۈتۈمنى تارتاتتى. ئۇلار تاشنىڭ يۈزىنى بويلاپ ئۆرلىدى، بارغانسېرى ئۆرلەپ ئاسمان - پەلەك ئۆزلىگەندىن كېيىن، ئاندىن ماغدۇرى قالمىغاندەك بىراقلا چۈشۈپ شارقىرىغىنىچە قېشىمدىن ئۆتۈپ، غارغا ئۇرۇلغان سۇ ئېقىمىغا قوشۇلۇپ كەتتى.

ئەتراپ بىردىنلا جىمىپ كەتتى. جىمجىتلىقتا يۈرىكىمنىڭ سوقۇۋاتقىنىنى ئاڭلىدىم، شۇندىلا قىيا تاشنى تۇتۇپ تۇرۇۋاتقان - لىقىمنى، تېخى ھايات ئىكەنلىكىمنى بىلدىم.

قاراڭغۇ چۈشەي دېدى. قىيادىن ئايرىلىشتىن قورقساممۇ، تاڭ ئاتقۇچە ئۇ يەردە تۇرسام بولمايدىغانلىقىنى، ئۇخلاپ قالسام چۈشۈپ كېتىدىغانلىقىمنى بىلەتتىم. ئۆيۈمگە قايتىدىغان يولنىمۇ تاپالمايتتىم، تاش گىرۋىكىدىن ئۆمىلەپ چۈشۈپ، قىيانىڭ تۈۋىدە تۈگۈلۈپ ئولتۇرمىسام بولمايتتى.

سەھەر ۋاقتى بولدى، شامال يوق، ھاۋا تىنچىق ئىدى. قۇم ئازگالغا دېڭىز ئوت - چۆپلىرى يىغىلىپ، كىچىك تاغ ھاسىل

قىلغان، ھەممە يەر ئۆلۈك بېلىق، ئۆلۈك راي، ئۆلۈك قىسقۇچپاقا بولۇپ كەتكەن، ئىككى ئاگۇلا بالىسى دېڭىز قولىنىڭ تاشقا چىقىپ قالغانىدى. تاكى تاغقا تۇتىشىدىغان چىغىر يولغا كەلگۈچە يول بويى دېڭىزدىن چىقىپ قالغان نەرسىلەرنى كۆرگىلى بولاتتى.

رانتۇ - ئارۇ چىتلاقنىڭ ئالدىدا مېنى ساقلاۋاتقانكەن. چىتلاقنىڭ تېڭىدىن ئۆسەلەپ كىرىشىم بىلەن ئۇ ماڭا سەكرىدى. ئۇ قاياققا ماڭسام شۇ ياققا كەينىمدىن ئەگىشىپ ماڭدى.

ئۆيۈمگە قايتىپ كەلگىنىمدىن بەكمۇ خۇش بولدۇم، دولقۇن بۇ يەرگە يېتىپ كېلەلمىگەنىدى. بىر كېچە - كۈندۈز بۇ يەردە بولمىغىنىم، ھېلىقى قولۋاق بىلەن سەپەر قىلغىنىمدىكىدەك، خۇددى نۇرغۇن كۈن بۇ يەردە بولمىغاندەك بىلىنىپ كەتتى. يېرىم كۈندەك ئۇخلاپ، بىرمۇنچە چۈش كۆرۈپ ئويغانغان ۋاقىتىدا، ئەتراپىمدىكى ھەممە نەرسە باشقىچە تۇيۇلۇپ كەتتى. دېڭىز قىرغاققا ھېچقانداق شەپە پەيدا قىلمىغان، چايكىلارمۇ تىنچلىنىپ كەتكەنىدى. زېمىن گويىا نەپەستىن توختاپ، قورقۇنچلۇق ئىشنىڭ يۈز بېرىشىنى كۈتۈۋاتقانداك قىلاتتى. گۈگۈم چۈشكەندە، مۇرەمگە بۇلاقتىن بىر تۇلۇم سۇ ئېلىپ، رانتۇ - ئارۇغا ئەگىشىپ قىيانى بويلاپ قايتىپ كەلدىم. دېڭىز - ئوكياننىڭ ھەممە يېرى تىنچ، رەڭگى سەل سېرىق ئىدى. كەينىدىكى ئارالمۇ خۇددى ھاردۇق يەتكەندەك سوزۇلۇپ ياتاتتى. چايكىلار قىيا تاشلاردىكى ئوۋىلىرىدا تىنچ ياتقاندى.

زېمىن ئاستا - ئاستا مىدىرلاشقا باشلىدى. ئۇ پۈتۈمنىڭ ئاستىدىن ئاجرىدى، ھەش - پەش دېگۈچە، بوشلۇقتا تۇرۇپ قالغاندەك بولدۇم. تۇلۇمدىكى سۇ تۆكۈلۈپ يۈزۈمنى بويلاپ ئاقتى. ئارقىدىن تۇلۇم دۈم بولۇپ قالدى. نېمە ئىش بولغانلىقىنى بىلمەي، ماڭا يەنە بىر قېتىم دولقۇن ئۇرۇلغان ئوخشايدۇ دەپ ئالدىمغا پەرتاقشىپ قاچتىم. بىراق ئۇ بىر دولقۇن، يەر دولقۇنى

ئىدى. ئۇ پۈتۈمنىڭ تېگىدىكى قىيادا دولقۇنلاۋاتاتتى.

ئالدىغا قاراپ يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقاندا، يەنە بىر يەر دولقۇنى ماڭا يېتىشىۋالدى. بۇرۇلۇپ قارىسام، نۇرغۇن يەر دولقۇنى خۇددى دېڭىز دولقۇنىدەك جەنۇب تەرەپتىن كېلىۋاتقانكەن، كېيىنكى ئىشلاردىن يەردە ياتقىنىملا ئېسىمدە قاپتۇ. رانتۇ - ئارۇ يېنىمدا ياتاتتى، ھەر ئىككىمىز ئورنىمىزدىن تۇرۇشقا تىرىشىۋاتتۇق، ئاندىن ئېگىزلىككە - ئۆيىمىزگە قاراپ يۈگۈردۇق. شۇ چاغدا ئۆيىمىز بەك يىراققا سۈرۈلۈپ كەتكەنىكەن.

چىتلاقنىڭ تېگىدىكى ئېغىز ئېتىلىپ قالغانىكەن. نۇرغۇن تاشلارنى ئېلىۋەتسەم، ئاندىن ئۆمىلەپ ئۆتكىلى بولاتتى. قاراڭغۇ چۈشتى. زېمىن گويا ناھايىتى زور مەخلۇق نەپەس ئېلىۋاتقان دەك، يەنىلا دولقۇنلاپ تۇراتتى. تاغ جىنسلىرىنىڭ قىيادىن دېڭىزغا دومىلاپ چۈشكەن ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

ئۆيدە بىر كېچە يانتۇق. زېمىنمۇ بىر كېچە تەۋرەپ، تاغ جىنسلىرىمۇ بىر كېچە دېڭىزغا چۈشۈپ تۇردى، بىراق ئېگىزلىكتىكى يوغان تاش دېڭىزغا چۈشمىدى، ئەگەر دۇنيانى تەۋرەتكەن ئادەم راستتىنلا بىزدىن خاپا بولغان بولسا، يوغان تاشمۇ چۈشۈپ كەتكەن بولاتتى.

ئەتىگەندە، زېمىن يەنە بىر قېتىم تىنچلىنىپ قالدى، شامال دېڭىز ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ پۇرىقى بار يېڭى ھاۋانى ئېلىپ شىمال تەرەپتىكى دېڭىزدىن كېلىۋاتاتتى.

يىگىرمە سەككىزىنچى باب

ئارالدىن ئايرىلىش ئالدىدا

ئانچە زور بۇزغۇنچىلىق يەر تەۋرەش كەلتۈرۈپ چىقارمىدى،
ھەتتا بىرنەچچە كۈن ئۈزۈلۈپ قالغان بۇلاق سۈيىمۇ قايتا چىقتى،
يەنە كېلىپ مىقدارى ئەزەلدىن بۇنداق كۆپ بولمىغانىدى، بىراق
غايەت زور دولقۇن غاردا ساقلاۋاتقان يېمەكلىكلىرىم بىلەن قورال -
ياراغلىرىمنى ئېقىتىپ كەتكەن، رېمونت قىلىۋاتقان قولۋاق بىلەن
جەنۇبتىكى قىيا ئاستىغا تىقىپ قويغان قولۋاقنىمۇ ئەكەتكەنىدى.

قولۋاقنى ئېقىتىپ كەتكىنى بەك يامان بولدى. يېڭىدىن
قولۋاق ياساش ئۈچۈن كېتىدىغان ياغاچ ماتېرىياللارنى تەق قىلىش
ئۈچۈن ئەتىياز ۋە پۈتۈن بىر ياز ۋاقىت كېتەتتى، شۇڭا ھاۋا
ئوچۇق بولغان كۈننىڭ ئەتىسى سەھەردىلا دېڭىز دولقۇنى قىرغاققا
چىقىرىپ قويغان قولۋاقنىڭ پارچە - پۇرات شاللىرىنى ئىزدەپ
چىقتىم.

جەنۇب تەرەپتىكى قىيا ئارىلىقىدىن بىر قولۋاقنىڭ قالدۇقىنى
تاپتىم. ئۇ قۇمنىڭ ئاستىغا كۆمۈلۈپ قالغان، ئۇنىڭغا دېڭىز
ئۆسۈملۈكلىرى يۆگىشىۋالغانىدى. ئۇنى توپتوغرا يېرىم كۈن سەرپ
قىلىپ كولاپ چىقىرىپ، پاكىز تازىلىدىم. كېيىنكى قەدەمدە نېپە
قىلىشىمنى بىلەلمىدىم. تىيۈلپىننىڭ سىڭىرىنى كېسىۋېتىپ،

Шалларنى بىر قېتىمدا ئىككىدىن يۈدۈپ، قۇم دۆۋىلىرىدىن
 ئۆتكەندىن كېيىن مارجان قولتۇقىغا ئاپىرىپ، قىيا ئۈستىگە ئېلىپ
 چىقسام بولاتتى. بۇنىڭغا بىرنەچچە كۈن كېتەتتى. ئۇنداق
 قىلماي، تاش ئۈستىدىلا ياسسام خەتەر ئىدى، يەنى قولۋاقتى
 ياساپ بولغۇچە يەنە بوران - چاپقۇن چىقىپ ئۇچۇرۇپ كېتىشى
 مۇمكىن ئىدى.

ئاخىر ئىككىلا ئۇسۇلنى قوللانماي، دېڭىز تىنچلانغانراق
 كۈننى تاللاپ، قولۋاق قالدۇقىنى سۇدا لەيلىتىپ كەينىدىن
 ئىتتىرىپ قۇم ئازگالدىن ئۆتكۈزۈپ دېڭىز قولتۇقىغا ئەكىرىپ، شۇ
 يەردە شاللىرىنى پارچىلاپ چىغىر يولغا ئاچقىسىپ، دېڭىز دولقۇنى
 يېتىپ كېلەلمەيدىغان جايغا ئاپاردىم.

يەنە بىر قولۋاقتىڭ قالدۇقىنى تاپتىم، ئۇنى دېڭىز دولقۇنى
 غارنىڭ ئىچىگە كىرگۈزۈۋەتكەن بولغاچقا، ئېلىپ چىقالماي،
 جەنۇب تەرەپتىكى قىيانىڭ تۈۋىگە يېنىپ كېلىپ، دېڭىز
 ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ ئارىسىدىن يەتكۈدەك ياغاچ تېپىپ تەقلەپ
 قويغان شاللارغا قوشۇپ، يېڭى قولۋاق ياساشقا كىرىشىپ كەتتىم.

ئۇ باھارنىڭ ئاخىرى ئىدى، ھاۋا تېخى تۇراقلاشمىغان،
 كۈنبويى سىم - سىم يامغۇر يېغىپ تۇراتتى، ھەرھالدا يېڭى
 قولۋاق ياساش ئىشىمنى باشلىۋالدىم. چۈنكى، ئۇنىڭ بىلەن قۇلۇلە
 يىغمىسام بولمايتتى. يۇقىرىدا ئېيتقىنىمدەك، ئالىيۇتلارنى
 ئويلىمايدىغان بولۇپ قالغانىدىم، لېكىن بارماقچى بولغان يەرگە
 ھەيدەپ بارىدىغان قولۋاق بولمىغاچقا، ھەمىشە خەۋىسەرەيتتىم.

شاللار چوڭ - كىچىكلىكى ئاساسەن ئوخشاش، بىلىكىمدەك
 ئۇزۇنلۇقتا ئىدى، لېكىن ئوخشىمىغان قولۋاقتىن چۇۋۇلغان
 بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنى قۇراشتۇرۇش بەك تەس ئىدى، بىراق
 ئۈستىدە تەييار تۆشۈكلەر بولغاچقا ئانچە ئاۋارە بولمايتتىم. يەنە بىر
 ئىش ماڭا زور ياردەم بەردى، يەنى دېڭىز قاپقارا موملارنى قىرغاققا

سۈرۈپ چىقىرىپ قويغانىدى، بۇ نەرسە ئارالدا تېپىش تولىمۇ مۈشكۈل، يەنە كېلىپ ھازىر ماڭا بەك لازىم نەرسە ئىدى شاللارنى تۈرگە ئايرىپ، بىرەر قۇر رېمونت قىلغاندىن كېيىن ئىشىم تېز يۈرۈشكە چكە، باھارنىڭ ئاخىرىغا بارغاندا يېرىقلارنى ئېتىش ئىشىمنى تۈگىتىشكە تەييارلىق قىلىپ بولدۇم. ئۇ شامال چىققان بىر ئەتىگە ئىدى. ئوت قالاپ مومنى ئېرىتمەكچى بولدۇم. شامال بەك سوغۇق ئىدى، ئوتنى ناھايىتى تەستە تۇتاشتۇردۇم. ئوتنى ئۇلغايىتىش ئۈچۈن، دېڭىز بويىغا قۇرۇق ئوت - چۆپ تەرگىلى باردىم.

لىق بىر قۇچاق دېڭىز ئوت - چۆپنى قۇچاقلاپ كەينىمگە ياناي دەپ بېشىمنى كۆتۈرۈپ ئاسمانغا قاراپ، شامالدىن قاتتىق بوران - چاپقۇننىڭ ھازىرلا يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى سەزدىم. شىمال تەرەپ ئوچۇق، لېكىن شەرق تەرەپتە بۇلۇت يىغىلىپ، قاتمۇقات بولۇپ كەتكەنىدى. بۇ پەسىلدە، بوران - چاپقۇن بەزىدە شەرق تەرەپتىن كېلەتتى.

مۇشۇ چاغدا، بۇلۇتلار تاشلىغان سايىغا ئوخشاش بىر نەرسىنى كۆرۈپ قالدىم. ئوت - چۆپنى قۇچاقلاپ تۇرغىنىمنى ئۇنتۇپ، ئىككىسى قولۇمنى كۆتۈردۈم، ئوت - چۆپلەر يەرگە چېچىلىپ كەتتى.

ئۇيۇق بىلەن دېڭىز قىرغىقى ئارىلىقىدا بىر يەلكەن - بىر كېمە كۆرۈندى.

مەن ئېگىزلىككە چىققاندا كېمە قىرغاققا تېخىمۇ يېقىنلاپ، قاتتىق شامالنىڭ ئىتتىرىشى بىلەن بەك تېز كېلىۋاتاتتى. كېمىنىڭ ئالىيۇتلارنىڭكىدەك قىزىل تۇمشۇقى يوقلۇقىنى كۆرەلەيتتىم، بىراق ئۇ ئاق تەنلىكلەرنىڭكىگىمۇ ئوخشمايتتى. ئاق تەنلىكلەرنىڭ كېمىسى ئېنىق ئېسىمدە.

بۇ كېمە كۆك دېلفىن ئارىلىغا نېمىشقا كەلگەندۇ؟

ئېگىزلىكتە دۈم يېتىۋالدىم، يۈرىكىم قاتتىق سوقۇۋاتاتتى، كېمىدىكى ئادەملەر قاما ئوۋلىغىلى كەلگەنلەرمۇ، ئەمەس بىلمەيتتىم. ئەگەر ئۇلار ئوۋچىلار بولسا، ئۇلار كۆرۈپ قالغۇچە يوشۇرۇنۇۋېلىشىم كېرەك ئىدى، ئۇلار تېزلا مەن ياققان ئوت بىلەن ياساۋاتقان قولۋاقتى بايقاپ قالاتتى، بىراق غارغا كىرىۋالسام، ئۇلاردىن تىنچ - ئامان قۇتۇلۇپ قېلىشىم مۇمكىن ئىدى، لېكىن ئۇلارنى قېرىنداشلىرىم مېنى ئېلىپ كەتكىلى ئەۋەتكەن بولسا، يوشۇرۇنۇۋېلىشىمنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى.

كېمە خادا تاشلارنىڭ ئارىلىقىدا ئاستا - ئاستا سىلجىپ، مارجان قولتۇقىغا كىردى. كېمىدىكى ئادەملەرنى ئېنىق كۆرەلدىم، ئۇلار ئالىيۇتلار ئەمەس ئىدى.

ئۇلار كېمىدىن بىر قولۋاقتى چۈشۈرۈپ، ئۇنى ئىككى ئەر قىرغاققا ھەيدەپ كەلدى. شامال بارغانسېرى كۈچىيىپ، بۇ ئىككى ئادەم ناھايىتى كۈچەپ ئاندىن قىرغاققا يېقىنلاشتى. ئۇلارنىڭ بىرى قېيىقتا قالدى، يەنە بىر ساقىلى يوق ئادەم سۇغا سەكرەپ چۈشۈپ، ساھىلىنى ياقىلاپ چىغىر يولغا ماڭدى.

ئۇنى كۆزدىن يوقىتىپ قويدۇم، ئەمما ھايات ئۆتمەي چاقىرغان ئاۋازنى، ئارقىدىنلا يەنە چاقىرغان ئاۋازنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ مەن قالغان ئوت بىلەن قولۋاقتى كۆرۈپ قالغانلىقىنى ئۇقتۇم. دېڭىز قولتۇقىدا قالغان ئادەملەر ھە دېمىدى، قولۋاقتا قالغان ئادەممۇ ھە دېمىدى، شۇڭا ئۇنىڭ مېنى چاقىرغانلىقىنى جەزم قىلدىم.

ئېگىزلىكتىن ئۆمىلەپ چۈشۈپ، ئۆيۈمگە كەلدىم. مۇرەم يالىڭاچ بولغاچقا، قامىنىڭ تېرىسىنى ئارتىۋالدىم. قارنا كۆڭلىكىم بىلەن ھالقا، مارجان سېلىپ قويغان قۇلۇلە قېيىنى ئالدىم. ئاندىن رانتۇ - ئارۇ بىلەن مارجان ئارىلىغا بارىدىغان چىغىر يولغا چۈشتۈم.

ئەجدادلار ياز كۈنلىرى چېدىر تىكىپ ئورۇنلىشىدىغان تاش دۆۋىسى بار يەرگە كەلدىم. ئۇلارنى ئەسلىدىم. ئېگىزلىكتىكى ئۆيۈمدە ئۆتكۈزگەن خۇشال - خۇرام كۈنلىرىمنى، تېخى پۈتكۈزۈپ بولالماي چىغىر يول بويىغا تاشلاپ قويغان قولۋاقتى ئەسلىدىم. نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئويلىدىم، بىراق قېرىنداشلىرىم بار يەرگە بېرىپ، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى، كۈلكىلىرىنى ئاڭلاش ئىستىكىم ئەڭ كۈچلۈك ئىدى.

تاش دۆۋىسى بار يەردىن ئايرىلدىم. ئۇ يەردىكى ئاق قۇلۇه قاپلىرىنىڭ ئارىلىقلىرىدىن ئوت - چۆپلەر ئۈنۈپ چىققانىدى. ئۇ ئادەمنىڭ چاقىرىغىنىنى ئاڭلىيالماي يۈگۈردۈم. ئىككى چىغىر يول ئېغىزىغا، يەنى مەن ئوت ياققان يەرگە كەلگەندە، ئۇ ئادەمنىڭ ئىزىنى كۆردۈم.

ئاياغ ئىزىنى بويلاپ مېڭىپ دېڭىز قولىقىغا كەلدىم. قولۋاق كېمىگە چىقىرىلىپ بولغانىدى. بۇ چاغدا شامال ئۇشقىرتىپ، تۇمان قولىقىغا سۈرۈلۈپ، دېڭىز دولقۇنى قىرغاققا ئۇرۇلۇۋاتاتتى. قولىمنى پۇلاڭلىتىپ ۋارقىرىدىم. ئارقا - ئارقىدىن ۋارقىرىدىم، ئەمما شامال ئاۋازىمنى ئۇچۇرۇپ كەتتى. دېڭىز ساھىلىدىن سۇغا يۈگۈرۈپ كىردىم، ئۇلار مېنى كۆرمىدى.

يامغۇر يېغىپ، شامال يامغۇرنى يۈزۈمگە ئۇرۇۋاتاتتى. قولىمنى توختىماي پۇلاڭلاتقىنىمچە دولقۇنلارنى يېڭىپ ئالدىمغا قاراپ ماڭدىم، كېمە تۇمان ئىچىدە قوزغىلىپ، ئاستا - ئاستا جەنۇبقا يۈرۈپ كەتتى، جايىمدا كېمە غايىب بولغۇچە تۇردۇم.

يىگىرمە توققۇزىنچى باب غەربىلىق تۇرمۇش ئاياغلاشتى

يەنە باھار ئۆتتى. كۆك ئاسماندا ئاق بۇلۇتلار لەيلەپ، شامال چىقىمغان بىر كۈنى ئەتىگەندە كېمە يەنە كەلدى. سەھەردىلا ئېگىزلىكتىن ئۇنى يىراق ئۇيۇق سىزىقىدا كۆدۈم. كۈن تىكلەشكەندە، ئۇ مارجان ئارالغا كېلىپ توختىغانىدى.

ئەرلەر قىرغاققا چىقىپ قارارگاھ قۇرۇپ ئوت قالدى. تا كۈن تاغنىڭ كەينىگە ئولتۇرغۇچە، ئېگىزلىكتىن ئۇلارنى كۆزىتىپ تۇردۇم، ئاندىن ئۆيۈمگە يېنىپ كەلدىم. ھېلىقى چاقىرغان ئەرنى ئويلاپ، كېچىچە كۆز يۇمۇدۇم.

كېمە كېتىپ قالغان ئالدىنقى ئاخشام قاتتىق قارا يامغۇر ياغقاندى، خېلى ئۇزاققىچە ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئويلىغانىدىم. ئىككى يىلدىن بېرى، مەيلى ئەتىياز ياكى يازدا بولسۇن، ھەر كۈنى تاڭ سۈزۈلگەندە بىر قېتىم، گۈگۈم چۈشكەندە بىر قېتىم ئېگىزلىكتە تۇرۇپ كۆزىتىپ كەلگەنىدىم.

ئەتىگەندە ئۇلار قالغان ئوتنىڭ ئىسى پۇراپ، جىلغىغا چۈشۈپ بۇلاق سۈيى بار يەردە يۇيۇنۇپ، قاما يېپىنچامنى ئارتىپ، قارنا كۆڭلىكىمنى كىيىپ، قارا تاشتىن ياسالغان مارجان بىلەن ئۈزۈكۈمنى تاقاپ، كۆك لايدا بۇرنۇمغا قەبىلىمىزنىڭ بەلگىسىنى قىلدىم.

ئارقىدىن ئۆزۈمنىڭمۇ كۈلكىسى كەلگۈدەك بىر ئىشنى —
ئۇلپا ئاچام كۆك دېلىقن ئارىلىدىن كېتىدىغان چاغدا قىلغان
ئىشنى قىلدىم. قەبىلىمىزنىڭ بەلگىسى ئاستىغا، ناھايىتى ئېھتىيات
بىلەن تېخى توي قىلمىغانلىقىمىزنىڭ بەلگىسىنى بىلدۈرىدىغان
بەلگە سالدىم. ھازىر كىچىك قىز بالا بولمىساممۇ، يەنىلا كۆك
لاينىڭ ئۈستىگە ئاق لاي بىلەن بىرنەچچە چېكىت ئۇرۇپ قويدۇم.
ئاندىن ئۆيگە قايتىپ كېلىپ ئوت يېقىپ، ئۆزۈم بىلەن
رانتۇ - ئارۇغا تاماق ئەتتىم. قورسىقىم ئاچقان دەك قىلىمدى، ئۇ
مېنىڭ تامىقىمىمۇ، ئۆزىنىڭكىنىمۇ يېدى.

— بىز كېتىدىغان بولدۇق، — دېدىم ئۇنىڭغا، —
ئارىلىمىزدىن كېتىمىز.

لېكىن ئۇ ئاتىسىغا ئوخشاش بېشىنى بىر ياققا قىڭغايىتىپ،
يەنە گەپ قىلمىسام، ئاپتاپقا بېرىپ يېتىپ ئۇخلاپ قالدى.
ئاق تەنلىكلەر كەلگەن كەن، دېڭىز - ئوكيانلاردىن ئۆتۈپ،
يەنە نېمە ئىشلارنى قىلىشنى ئويلىشىمىزنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى.
ئاق تەنلىكلەرنىڭ چىرايى - تۇرقىنىڭ قانداقلىقىنى، ئۇ يەردە
نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى ئويلىشىمىزگە، ئايرىلغىلى ئۇزاق
بولغان ئۇرۇق - تۇغقانلىرىم بىلەن قانداق يۈز كۆرۈشۈشنى
ئويلىشىمىزگە ھاجىتى يوق ئىدى. ئۆتمۈشنى ئويلىشىمىزنىڭ تېخىمۇ
ھاجىتى يوق ئىدى. قانچىلىغان يىللارنىڭ ئۆتۈپ كەتكىنى، بۇ
جەرياندا يۈز بەرگەن ئىشلار كۆز ئالدىمدا ئېنىق تۇرۇپتۇ. ھەممىسى
ئوخشاش، ئويلىسام يۈرىكىم ئېچىشىدۇ، خالاس.

شۇ كۈنى ئەتىگەندە ھاۋا شۇنداق ئوچۇق، شامال دېڭىزنىڭ
ۋە دېڭىز جانلىقلىرىنىڭ پۇرىقىنى ئۇچۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. يىراق
جەنۇب تەرەپتىكى بارخانغا بىرقانچە ئەر كەلدى. ئۇلارنى بالدۇرلا
كۆرگەنىدىم، ئۇلار خېلى ئۇزاقتىن كېيىن ئېگىزلىكتىكى ئۆيىنى
كۆردى. ئۇلار ئۈچ ئادەم بولۇپ، ئىككىسى ئېگىز، بىرى پاكار،

پاكىرىنىڭ ئۇچىسىدا كۈل رەڭ پەلتو بار ئىدى. ئۇلار بارخانىدىن ئايرىلىپ يانى بويلاپ كېلىپ، ئاندىن مېنىڭ تۈتۈنۈمنى كۆرۈپ، شۇنى نىشان قىلىپ مېڭىپ، ئاخىر ئۆيۈمگە كەلدى.

چىتلاقنىڭ ئاستىدىن ئۆمىلەپ چىقسام، ئۇلار ئالدىمدا ئۆرە تۇراتتى. كۈل رەڭ پەلتو كىيگەن ئەرنىڭ بويىدا مارجان، مارجاننىڭ ئاستىدا يەنە ياغاچتىن نەپىس ئىشلەنگەن زىننەت بۇيۇمى بار ئىدى. ئۇ قولنى كۆتۈرۈپ ماڭا ئىشارەت قىلدى، ئۇنىڭ قول ئىشارىتى بويىدىكى زىننەت بۇيۇمغا قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشىدى. ئۇنىڭ كەينىدە تۇرغان ئىككى ئەرنىڭ بىرى ماڭا گەپ قىلدى، ئۇنىڭ ئاۋازى ئىنتايىن غەلىتە بولۇپ، ئەزەلدىن ئاڭلاپ باقمايتىكەنمەن. باشتا كۈلگۈم كەلدى، لېكىن ئۆزۈمنى تۈتۈۋالدىم.

بېشىمنى چايقاپ، ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈمسىرىدىم. ئۇ يەنە بىر نېمىلەرنى دېدى، بۇ قېتىم ئاستىراق سۆزلىدى. بۇ گەپلىرى بىلەن ئالدىدا دېگەن گەپلىرىنى چۈشەنمىگەن بولساممۇ، لېكىن بۇ قېتىم تولىمۇ يېقىملىق ئاڭلاندى، بۇ ئىنسانلارنىڭ ئاۋازى ئىدى، دۇنيادا ھەرقانداق ئاۋازنى ئۇنىڭغا سېلىشتۇرغىلى بولمايتتى.

ئۇ قولنى كۆتۈرۈپ، دېڭىز قولتۇقى تەرەپنى كۆرسىتىپ، بوشلۇققا بىر شەكىلنى سىزدى، بەلكىم بىر كېمىنى كۆرسەتتى بولغاي.

بېشىمنى لىڭشىتىپ، ئوتنىڭ يېنىدىكى ئۈچ سېۋەتنى كۆرسىتىپ، ئۇلارنى كېمىگە ئالغىچ چىقماقچىلىقىمنى ئىشارە قىلىپ، ئىككى قۇشنىڭ قەپىسىنى كۆرسەتتىم.

مېڭىشتىن بۇرۇن، بىرمۇنچە قول ئىشارەتلىرىنى قىلىشتۇق. ئۇ يېنىدىكى ئەرلەرگە بىرمۇنچە گەپ قىلدى. ئۇلار مېنىڭ مارجىنىمنى، يېپىنچام بىلەن كۈننىڭ نۇرىدا ۋالىلداپ تۇرغان قارنا كۆڭلىكىمنى ياقىتۇرۇپ قالدى. لېكىن، بىز دېڭىز ساھىلىغا كېلىپ، ئۇلارنىڭ قارارگاھىغا كېلىشىمىز بىلەن ھەممىدىن كۆپ گەپ

قىلغان ھېلىقى ئادەمنىڭ تۇنجى قىلغان ئىشى يەنە بىر ئەرنى دەرھال ماڭا بىرقۇر كىيىم تەييارلاپ بېرىشكە بۇيرۇش بولدى. ئۇنىڭ مەقسىتىنى چۈشەندىم، چۈنكى بىر ئەر بىر تال تانىنى ئېلىپ ئالدىغا كېلىپ، بېشىمدىن ئايغىمغىچە، مۈرەمنىمۇ ئۆلچىدى.

كىيىم كۆك رەڭدە بولۇپ، ئاق تەنلىكلەر ئۇچىسىغا كىيۋالغان ئىككى ئىشتاندىن تىكىلگەنىدى. ئىشتاننى كېسىپ پارچە - پارچە قىلىپ، ئاندىن بىر ئەر تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، ئاق يىپ بىلەن تىكتى. ئۇنىڭ بۇرنى خۇددى قولىدىكى يىڭنىغا ئوخشاش ئۇزۇن ئىدى. ئۇ تاش ئۈستىدە توپتوغرا يېرىم كۈن ئولتۇردى. ئۇنىڭ يىڭنىسى ھېلى ئالدىغا، ھېلى كەينىگە، ھېلى تېشىغا، ھېلى ئىچىگە توختىماي ئۆتۈپ، كۈن نۇرىدا ۋالدايىتى.

ئۇ قىلىۋاتقان ئىشىدىن رازى بولغاندەك تۇرۇپ كىيىمنى كۆتۈرۈپ، بېشىنى لىگىشتىپ قوياتتى. مەنمۇ بېشىمنى لىگىشتىپ، رازى بولغانلىقىمنى بىلدۈردۈم، لېكىن رازى ئەمەس ئىدىم. قارنا كۆڭلىكىم بىلەن قاما يېپىنچامنى كىيگۈم بار ئىدى. بۇ كىيىملەر ئۇنىڭ تىكىۋاتقان كىيىمىدىن چىرايلىق ئىدى.

يېڭى كىيىم كانىيىمىدىن تاپنىمغىچە كېلەتتى، ئۇنى ياقىتۇرماسلىقىم، رەڭگىنىڭ سەتلىكىدىن ئەمەس، رەختى يىرىك بولغانلىقتىن ئىدى، يەنە كېلىپ بەك ئىسسىق ئىدى. بىراق يەنىلا كۈلۈپ قويۇپ، قارنا كۆڭلىكىمنى دېڭىزدىن ئۆتۈپ بولۇپ كىيەرمەن، ئاق تەنلىكلەر يوق يەردە كىيەرمەن دەپ سېۋەتكە سېلىۋەتتىم.

بۇ كېمە مارجان قولتۇقىدا توققۇز كۈن تۇردى. ئۇلار قاما ئوۋلىغىلى كەلگەنلەر، لېكىن قاملار قېچىپ كەتكەنىدى. قانداقلا بولمىسۇن يەنە بىر قىسىم قېرى قاملار بار ئىدى. ئۇلارنىڭ يادىدا

ئالسيۇتلار بولغاچقا، شۇ كۈنى ئەتىگەندە بىرىمۇ كۆرۈنمەيتتى. ئۇلارنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم. ئۇلار ئېگىز خادا تاش تۈۋىگە كەتكەنىدى. لېكىن، ئۇلار قاما ئۆلتۈرىدىغان قوراللىرىنى ماڭا كۆرسەتكەندە، بېشىمنى چايقاپ بىلمەس بولۇۋالدىم. ئۇلار ئۇچامدىكى قاما يېپىنچامنى كۆستىۋىدى، يەنىلا بېشىمنى چايقىدىم.

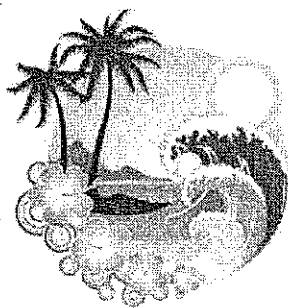
كېيىن ئۇلاردىن ئۇزاق يىل ئىلگىرى بىزنىڭ ئادەملەر چۈشۈپ كەتكەن كېمىنى سوراپ، قولۇم بىلەن بىر كېمىنىڭ شەكلىنى سىزىپ، شەرق تەرەپنى كۆرسەتسەم، لېكىن ئۇلار ئۇقمىدى. تاكى سانتا - باربارادا دىن تارقانقۇچىلار بىلەن ئۇچراشقاندا، ئاندىن پوپ گانرېلىستىن ئۇ كېمىنىڭ ئۇلارنىڭ دۆلىتىگە يېتىپ بېرىپ ئانچە ئۇزاق ئۆتمەي بىر قېتىملىق بوران - چاپقۇندا غەرق بولۇپ كەتكەنلىكىنى، يېقىن ئەتراپتىكى ئوكياندىن باشقا بىرەر كېمە كۆك دېلفىن ئارىلىغا بارمىغانلىقىنى، مۇشۇ سەۋەبتىن ئاق تەنلىكلەرنىڭ مېنى ئالغىلى كەلمىگەنلىكىنى ئۇقتۇم.

ئونىنچى كۈنى، كېمىمىز قوزغالدى. شۇ كۈنى ئەتىگەندە ھاۋا شۇنداق ئوچۇق، شامالمۇ توختىغانىدى. بىز كۈن چىققان تامانغا قاراپ ئۇدۇل يۈرۈپ كەتتۇق.

پالوبىدا تۇرۇپ كەينىمىزدە قالغان كۆك دېلفىن ئارىلىغا كۆزۈمنى ئۈزمەي بەك ئۇزاق قارىدىم. ئاخىردا كۆزۈم ئارالدىكى ئېگىزلىككە چۈشتى. رانتۇنىڭ ھەر خىل تاشلارنىڭ ئاستىدا ياتقانلىقى، قەيەرلەردىدۇر ۋان - ئا - نىنىڭ يۈرگەنلىكى، كىچىك قىزىل تۈلكىنىڭ چىتلىقىمنى بەھۇدە ئاۋارە بولۇپ كولاۋاتقانلىقى، يەنە غارغا يوشۇرۇپ قويغان قولۇق، كۆڭۈللۈك ئۆتكەن كۈنلىرىم خىيالىمدىن كەچمەكتە ئىدى.

دېلفىنلار لەيلەپ چىقىپ، كېمە ئالدىدا ئۈزۈپ ماڭدى. ئۇلار

ھەركۈنى ئەتىگەندە سۈزۈك دېڭىز سۈيىدە كۆپۈكچىلەرنى
چىقىرىشىپ، خېلى ئۇزۇن يەرگىچە ئۈزۈپ باراتتى، قەپەستىكى
قۇش ۋىچىرلاپ سايرايتتى، رانتۇ - ئارۇ بولسا يېنىمدا
ئولتۇراتتى.

本书根据新蕾出版社 2011 年 9 月第 1 版第 27 次印刷版本翻译出版。